საერთო გაზეთი

№34 (218) ● 8-14.VIII.2012 წელი ● გამოდის ყოველ ორშაბათს ● www.saertogazeti.net; E-mail: saertogazeti@yahoo.com ● ფასი 1 ლარი

ბიძინა ივანიშვილი:

me da Tqven erTad SevZlebT da arCevnebiT SevcvliT am xelisuflebas!!!

ზაზა მათირაშვილი: saakaSvils undoda aTaTurqi an petrel gamxdariyo, magram bolos caxes cinoberad iqca...

xelisufleba male gamorekavs agvistos cxeli Rameebidan `jaSuS koWoiebs~, romlebic TiTs biZina ivaniSvilisken gaiSveren...

miSas da Salvas erTi naTlia xom ar hyavT _ rusi da Tanac `kagebeSniki?~

პეტრე მამრაძე:

darwmunebuli var, `nacionalebi~ arCevnebSi `qarTul ocnebas~ ocdaaT procentze mets ar `gamouweren~, riTac qveyanas samoqalaqo dapirispirebisTvis wiraven...

პაატა ხიზანაშვილი:

`CixSi moqceul qveyanas gadarCenisa da ganviTarebis perspeqtiva gauCnda~

ISSN 2233-3983

ჯაბა ჯიშკარიანი:

Cems megobrebs pirdapir uTxres: asi piradobis mowmoba mogvitaneT da 5000 lars mogcemTo

რამაზ საყვარელიძე:

`nacionalur moZraobas~ ruseTTan konfliqti SesaZloa imisTvis dasWirdes, rom arCevnebi CaSalos!

რედაქტორის სვეტი

— კი, ბატონო, თქვენი ნებაა, მე, როგორც პოლიტიკოსი, ნუ მოგწონვართ, მაგრამ ერთმანეთის მოსმენა ხომ უნდა შეგვეძლოს. სირცხვილია ეს... ჩვენ ხომ ოცდაათი საუკუნის ისტორია გვაქვს? — ეუბნებოდა ბიძინა ივანიშვილი სააკაშვილის მხარდამჭერ ახალგაზრდებს, რომლებიც „მიშა"! — „მიშა"-ს სკანდირებით და უხერხული რეპლიკებით ცდილობდნენ ხელი შეეშალათ მისთვის.

ბატონი ბიძინა მხოლოდ იმით კი არ ჩანდა შეწუხებული, რომ მას უშლიდნენ ხელს, არამედ უფრო იმით, რომ ეს ახალგაზრდები ცუდად იქცეოდნენ და იმდენად გულწრფელი იყო ეს წუხილი, მომეჩვენა, რომ ეს ყმაწვილებიც მიხვდნენ ამას და, მგონი, ცოტათი თვითონაც შეწუხდნენ.

— თქვენი ბრალი არ არის ეს, ასე რომ იქცევით. ეს იმ ერთი კაცის ბრალია... ქართველები ვართ ჩვენ ყველანი, სირცხვილია, ერთმანეთის მოსმენა რომ არ შეგვიძლია... მოდით, დამელაპარაკეთ, — ამ სიტყვებით ხშირად მიმართავს ხოლმე ბიძინა ივანიშვილი იმ „პოლიტიკურ დესანტს", რომელსაც ხელისუფლება ხან სად ჩაასაფრებს და ხან — სად.

ამ აგრესიულად განწყობილ ადამიანებს ბიძინა ივანიშვილი, როგორც წესი, კეთილგანწყობას ახვედრებს.

ხელისუფლება თავისიანებად და სხვისიანებად ჰყოფს და ხლეჩს საზოგადოებას, ივანიშვილი ხაზგასმით ამბობს, რომ მისთვის ყველა თავისიანია, მათ შორის ისინიც, რომლებიც მას უპირისპირდებიან, ცილს სწამებენ, შეურაცხყოფენ.

ხელისუფლებისთვის განსხვავებული აზრის მქონე ადამიანი მტერია, რომელიც უნდა გალახო, გაანადგურო, დაიჭირო, ივანიშვილისთვის — მოყვარე, რომელსაც, პირველ რიგში, თანადგომით, თანაგრძნობით, სიყვარულით უნდა მოექცე და შეეცადო, მცდარი აზრი შეაცვლევინო.

ეს ორი პოზიციაა, ორი სხვადასხვა მსოფლმხედველობაა, აქედან ერთი ღრმად ქრისტიანულია, მეორე ღრმად ანტიქრისტიანული.

საქართველოს ამჟამინდელი ხელისუფლების ტრაგედია ისაა, რომ ამ ქრისტიანული ქვეყნის მართვას არაქრისტიანული მეთოდებით ცდილობს, ეს კი იმის ტოლფასია, რომ მთელი ქვეყნის მოსახლეობას ზნე და ხასიათი შეუცვალო, სული შეუცვალო, გული შეუცვალო, ოცდაათსაუკუნოვან ისტორიას ხაზი გადაუსვა და — აგერ, 2003 წლიდან, იწყები შენ, მანამდე არ ყოფილხარო, — უთხრა.

შეცდომაში შეყვანილნი, ნაცდუნებნი, მონუსხულნი და ზომბირებულნი, ადრე თუ გვიან, აუცილებლად გამოვლენ ამ ბურანიდან და აუცილებლად მიხვდებიან, რომ ადამიანის ცუდ თვისებათაგან ყველაზე ცუდი და სათაკილო თვისება სიძულვილია, არა მარტო სათაკილო, არამედ თვით იმ ადამიანისთვის ყველაზე საშიში და სახიფათო, რომელსაც სძულს, რადგან სიძულვილი, პირველ რიგში, სწორედ მას ანადგურებს, ვინც სიძულვილის დემონურ ნებას ემორჩილება.

სიძულვილი თვითგანადგურებაა, სიყვარული — ხსნა.

სიძულვილი ჰყოფს და თიშავს, სიყვარული — აერთიანებს...

ვახტანგ ხარჩილავა

koalicia `qarTuli ocnebis~ gancxadeba

კოალიცია "ქართული ოცნება" კიდევ ერთხელ ადასტურებს თავის ერთგულებას სამართლიანი და თავისუფალი არჩევნების ძირითადი პრინციპებისადმი, მათ შორის, საარჩევნო კამპანიისა და არჩევნების შედეგების დადგენის პროცესში ძალადობრივი და ანტიკონსტიტუციური ქმედებების დაუშვებლობისადმი. ამ სულისკვეთებიდან გამომდინარე, კოალიცია უპირობოდ შეუერთდა სამოქალაქო საზოგადოების მიერ 16 ივლისს შემოთავაზებულ 17 პუნქტიან დოკუმენტსაც და აიღო მასში მოცემული პრინციპებისა და ქცევის წესების დაცვის ვალდებულება.

ამასთანავე, კოალიცია "ქართული ოცნების" შეშფოთებას იწვევს მმართველი პარტიის მხრიდან აღნიშნული ქცევის წესების სისტემატური დარღვევა. კერძოდ, ბოლო დღეებში აჭარაში კვლავ დაფიქსირდა ხელისუფლების წარმომადგენელთა მხრიდან სამოქალაქო დაპირისპირების გაღვივებისა და ახალგაზრდების დანაშაულებრივ ქმედებაში ჩათრევის მცდელობა.

მივმართავთ ქართულ და საერთაშორისო სადამკვირვებლო ორგანიზაციებს, დროულად და სრულყოფილად შეისწავლონ აღნიშნული ფაქტები და ობიექტური შეფასება მისცენ მომხდარს. ჩვენ მზად ვართ ვითანამშრომლოთ ყველა დაინტერესებულ ორგანიზაციასთან და მივაწოდოთ ჩვენს ხელთ არსებული სრული ინფორმაცია აღნიშნულ მოვლენებთან დაკავშირებით.

6 აგვისტო, 2012

ვეთანხმებით მოსაზრებას, რომ სასამართლოს მიერ „ალია ჰოლდინგისთვის" 50 000 ლარის დაკისრება ფინანსური ტერორის გზით მედიის წინააღმდეგ ბრძოლის ახალი ხერხია.

როგორც „სოლიდარობა მედიის თავისუფლებისთვის" აცხადებს, „ამ თანხის გადახდა არათუ ფინანსურ პრობლემებს შეუქმნის ჰოლდინგს, არამედ გაზეთები „ალია" და „ქრონიკა" საერთოდ შეწყვეტენ არსებობას."

ვფიქრობთ, სასამართლოს მიერ ჰოლდინგისთვის დაკისრებული ჯარიმა უფრო პოლიტიკური გადაწყვეტილებაა, ვიდრე ფაქტებზე დამყარებული სამართლიანი და მიუკერძოებელი სასამართლო განჩინება.

„საერთო გაზეთი"

მაია ფანჯიკიძე: შესაძლოა, მაჟორიტარების გადაადგილება ან ცვლილება განვახორციელოთ

„შესაძლოა, მაჟორიტარების გადაადგილება ან ცვლილება განვახორციელოთ,"- განაცხადა „ქართული ოცნების" პრესსპიკერმა მაია ფანჯიკიძემ ტრადიციულ ბრიფინგზე.

მისი თქმით, მაჟორიტარების კანდიდატების საბოლოო სიის წარდგენა არჩევნებამდე 30 დღით ადრე უნდა მოხდეს. შესაბამისად, ამ ვადაში შესაძლოა, რამე გადაადგილებები გაკეთდეს.

„ჩვენ ძალიან ადრე დავიწყეთ მაჟორიტარების გამოცხადება. მუშაობის პროცესში შესაძლოა აღმოჩნდეს, რომ ვიღაცები უფრო საჭირო სხვაგან არიან. შესაძლოა, რომელიმე მაჟორიტარმა საარჩევნო სიაში გადაინაცვლოს, ან - პირიქით. ამაში საგანგაშოს და სკანდალურს ვერაფერს ვხედავ,"- განაცხადა მაია ფანჯიკიძემ.

კახა კალაძე: „თავისუფალი მედია" ჩემზე, როგორც ადამიანზე, შავი პიარის გიგანტურ ტალღას აგორებს

კოალიცია „ქართული ოცნების" ერთ-ერთი ლიდერის კახა კალაძის განცხადებით, ქართველი "სამართალდამცავების" ნაწილი და "თავისუფალი მედიის" წარმომადგენლები სრულიად სხვა სახის, მათთვის დამახასიათებელი უნიჭო, მაგრამ, რაც მთავარია ბინძური, შავი პიარის ახალ გიგანტურ ტალღას აგორებენ ჩემზე არა როგორც კოალიციის ლიდერზე, არამედ როგორც პიროვნებაზე, ადამიანზე.

ამის შესახებ კახა კალაძემ სოციალურ ქსელ „ფეისბუკში" თავის გვერდზე განაცხადა.

„ჩემო მეგობრებო, დღევანდელი კრიმინალური რეჟიმის წარმომადგენლების უშრეტ ფანტაზიას, საზღვარი არა აქვს. წლების მანძილზე ნაციონალური არხების, სოდის და კუდის ერთობლივად განხორციელებულმა შავმა პიარმა არ იმუშავა და საზოგადოება ვერ დააჯერეს, რომ ვარ ცუდი, უღირსი ადამიანი. თუმცა ქართველი "სამართალდამცავების" ნაწილი და "თავისუფალი მედიის" წარმომადგენლები ამას არ დაჯერდნენ და ახლა სრულიად სხვა სახის, მათთვის დამახასიათებელი უნიჭო, მაგრამ რაც მთავარია ბინძური, შავი პიარის ახალ გიგანტურ ტალღას აგორებენ არა როგორც კოალიციის ლიდერზე, არამედ როგორც პიროვნებაზე, ადამიანზე," — აღნიშნა კალაძემ.

ვინც აღნიშნული ავანტიურა დაგეგმა ან იღებს მონაწილეობას, მინდა ვუთხრა, რომ არსებობს მორალი და აგრეთვე არსებობს კანონი, მათ მოუწევთ ამ ორი ფაქტორის გათვალისწინება. შესაძლოა დღეს არა, მაგრამ უახლოეს მომავალში აუცილებლად. — განაცხადა კალაძემ.

„საერთო გაზეთი"
მთავარი რედაქტორი: ვახტანგ ხარჩილავა
გამომცემელი: შპს საგამომცემლო ცენტრი „საერთო სიტყვა"
მის: თბილისი, ალმაშენებლის 164;
ტელ.: 2 14 40 19; 2 34 28 97
რეგისტ. №202375349; უაკ (udc) 070.23 (479.22) ს-158

გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპით. შესაძლოა, ავტორის პოზიცია არ ეთანხმებოდეს რედაქციის აზრს. ინფორმაციის სიზუსტეზე პასუხისმგებელია ავტორი. გასაჩივრება შესაძლებელია მასალის გამოქვეყნებიდან ერთი კვირის ვადაში. შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდება.
◆ ამ ნიშნით აღნიშნულია სარეკლამო მასალები.

თავმოსულელებულნი. თავმოსულელებულნი. თავმოსულელებულნი. თავმოსულელებულნი.

visi Tavebi dagordeba `nacmoZraobasa~ da saakaSvilis garemocvaSi!

გადაწყდა – 1 ოქტომბერი არჩევნების დღეა!

გული მიგრძნობს, „ნაცმოძრაობასა“ და სააკაშვილის გარემოცვაში ვილაც-ვილაცების თავები დაგორდება.

ვინც სააკაშვილს ურჩია, არჩევნები 1 ოქტომბერს დანიშნეო, იმათ თავებს ვგულისხმობ.

როგორც გაირკვა, 1 ოქტობერს ბიძინა ჩოლოყაშვილის ხსენების დღეა, ანუ ბიძინაობაა.

ჰოდა, ვინც სააკაშვილი შეცდომაში შეიყვანა და არჩევნები 1 ოქტომბერს, ბიძინაობის დღეს დაანიშვნინა, იმათი საქმე წასულია!

ერთი წუთით ყურადღება მოადუნა კაცმა და იმწამსვე ძირი გამოუთხარეს; აქამდე ყველაფერი ცნობილი მჩხიბავების, მაგების, ასტროლოგების მიერ ზუსტად გათვლილ თარიღებზე იყო აგებული, ახლა კი ამ 1 ოქტომბრით ყველაფერი დაინგრა და ხუხულასავით ჩამოიშალა.

– რა ეშველება ახლა ამ საქმეს? – ბჭობენ „ნაცმოძრაობის“ შტაბში.

– რა ეშველება და გავაუქმოთ ეს თარიღი და არჩევნები სხვა დროს დავნიშნოთ, – უთქვამს ერთს.

– არ გამოვა ეს ამბავი... რას იტყვის დემოკრატიული თანამეგობრობა? დიდი სკანდალი ატყდება... – უარზე დამდგარან სხვები.

– არ გავკარი დემოკრატიულ თანამეგობრობას? რა დროს ეგ არის, ვერ ხედავთ, ვიღუპებით? – წამომხტარა „ნაცმოძრაობის“ კლეი კაკუნა ბობოქრიძე და გამწარებულს

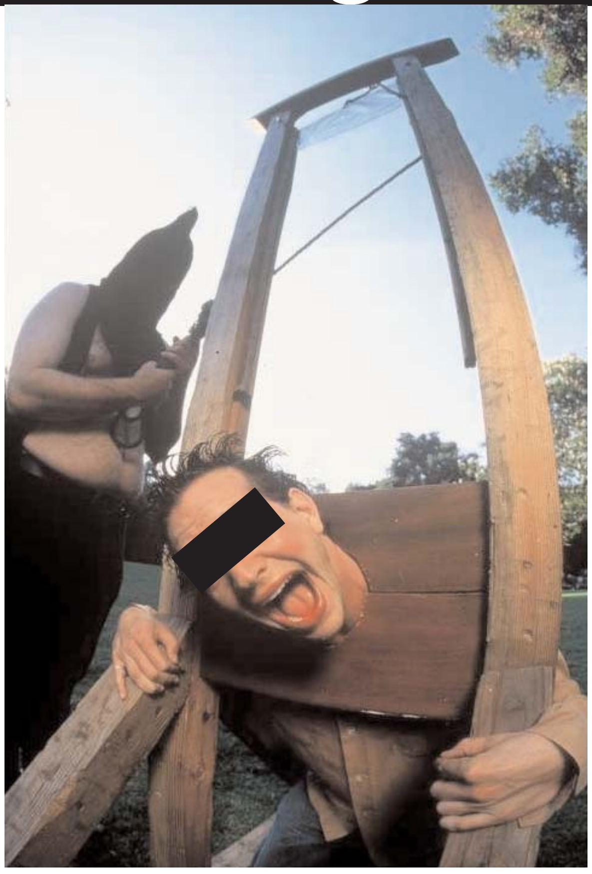

მუშტის ერთი დარტყმით, ძირს დაუგდია ნაცების პირადი ნათელმხილველი ნასრალ ნაცარიძე – სულ ამ ნაბიჭვრის ბრალია ყველაფერი, „პახმელიაზე“ რიცხვები აურია ერთმანეთში და ამიტომ ამოვარდა ეს წყეული 1 ოქტომბერი ცხრილიდან... დავცხრილავ ახლა ამ უბედურს, – ვერ შოშმინდებოდა ბობოქრიძე და ხელს მარჯვენა უკანალზე იფათურებდა – აქაოდა, პისტოლეტი უნდა დავაძროო.

მოკლედ რომ ვთქვათ, „ნაცმოძრაობაში“ დიდი აყალმაყალი და დიდი დაკა-დაკაა.

შეიძლება არჩევნების დღე მართლა შეიცვალოს, ან „ნაცმოძრაობამ“ რაღაც მოიმიზეზოს და არჩევნებს საერთოდ ბოიკოტი გამოუცხადოს.

აბა, რა ქნან, 1 ოქტომბერს, ბიძინობაზე, ესენი ბიძინა ივანიშვილისთვის არჩევნების მომგები არ არიან და თავს ხომ არ შეირცხვენენ საჯაროდ?

`sma-Wama didad Sesargi~

– ერთი შამფური (მწვადი), ერთი პომიდორი და ერთი კიტრი თითოეულ ჩვენს მხარდამჭერს! – ასეთი დევიზით ჩაატარა ქდმ-მ ამომრჩევლებთან შეხვედრა კახეთში.

შეხვედრამ დიდი წარმატებით ჩაიარა – დროის უმოკლეს ვადაში ათვისებული იქნა ათასობით შამფური, ათასობით პომიდორი, ათასობით კიტრი, დაილია რამდენიმე კასრი ღვინო, განსხვავებული სასმისებით შეისვა „ქდმ“-ს მამის (გ.თარგამაძე) ქდმ-ს დედის (ი.გრიგოლია) „ქდმ“-ს დედ-მამიშვილების („ნაცმოძრაობა“, „ახლები“, „ედპ-ს“) „ქდმ“-ს ბიძაშვილ-მამიდაშვილების (შსს, უშს) „ქდმ“-ს გარე ბიძაშვილების („ენდიაი“, „აირაი“) სადღეგრძელოები.

როგორც „ქდმ“-ს ერთ-ერთმა ლიდერმა განაცხადა, ისინი ასეთივე სახის ღონისძიებების (კოდური სახელწოდებით „სმა-ჭამა დიდად შესარგი“) გამართვას აპირებენ საქართველოს სხვა რეგიონებშიც, ხოლო არჩევნების დღეს, 1 ოქტომბერს, თითოეულ საარჩევნო უბანთან გაიხსნება სწრაფი კვების ობიექტი აბრით – „უფასო სმა-ჭამა ქდმ-ს მხარდამჭერებისთვის. დანარჩენებმა იოცნებეთ.“

თუ გავითვალისწინებთ იმ ამბავს, რომ საქართველოს მოსახლეობის დიდ ნაწილს (სიღარიბის ზღვარს ქვემოთ მცხოვრები მილიონამდე ადამიანი) მწვადის გემო წლებია არ გაუსინჯავს, მოსალოდნელია, რომ ქდმ-მ ამომრჩეველთა სერიოზული რაოდენობა მიიზიდოს ქედემურ სუფრაზე.

თავმოსულელებულნი. თავმოსულელებულნი. თავმოსულელებულნი. თავმოსულელებულნი.

biZina ivaniSvilis

gamosvlis teqsti 5 agvistos aqciaze, baTumSi

მოგესალმებით, ჩემო ბათუმელებო! მოგესალმები, ჩემო აჭარა!

მინდა დიდი მადლობა გადაგიხადოთ აქ შეკრებისთვის.

მივესალმები ქედას, ხულოს, შუახევს, ქობულეთს, ხელვაჩაურს, ბათუმს!

მივესალმები მთელ საქართველოს!

დღეს ჩვენ საქართველოს კარიბჭედ ქცულ მიწაზე ვდაგავართ, რომელსაც ვინ მოსთვლის რამდენი ჭირ-ვარამი გადახდენია თავს!

დიდი იმპერიების ჭიდილში აჭარა ყოველთვის სამშობლოს, საქართველოს ერთგული იყო; ხშირად საკუთარ ქვეყანას მოწყვეტილი, ჩუმად გულში ქართველობას ინახავდა და უცხოელების ქვეშევრდომობას არასოდეს შეჰგუებია.

აქ ეროვნულ ცნობიერებას ისე ღრმად ჰქონდა ფესვები გადგმული, რომ სამშობლოს ერთგულება და სიყვარული ერთი წუთითაც არ განელებულა.

აი, ამიტომაა, რომ აქ, აჭარაში, განსაკუთრებული სიმძაფრით იგრძნობა ქართველობა, საქართველოს სიყვარული და ერთგულება!

აჭარა ისეთ დროსაც მოესწრო, როდესაც სახელმწიფო საზღვრები ისე გაუვლეს, რომ ერთ სოფელში მოსახლე ძმებიდან ერთი საქართველოში დარჩა, მეორე კი საზღვრის გადაღმა აღმოჩნდა. ისინი სიმღერით ეხმიანებოდნენ და ისე ატყობინებდნენ თავის სათქმელს ერთმანეთს. აჭარამ ამ განსაცდელსაც ღირსეულად გაუძლო!

განსაკუთრებულია ამ კუთხის ღვაწლი ჩვენი ქვეყნის, საქრისტიანო და სამუსლიმანო საქართველოს, მთლიანობის შენარჩუნებასა და საბოლოო გაერთიანებაში.

როდესაც საქართველოს მთლიანობა იყო გადასარჩენი, არავინ არჩევდა, ვინ იყო ქრისტიანი და ვინ - მუსლიმანი.

მე კარგად ვიცი, ახლა თქვენს გულში რა ცეცხლიც ტრიალებს. ეს ცეცხლი სახიფათოც არის და სამართლიანიც. სწორედ სამართლიანობის გამოა ის განსაკუთრებულად საშიში. ტყუილის, უსამართლობისა და უკანონობის გამოა ის დანთებული თქვენს გულში.

თქვენ ტყუილისგან თავისუფალ, სიმართლესა და კანონიერებაზე აშენებულ ქვეყანას იმსახურებთ. და ახლა, საქართველოში სიმართლის, სამართლიანობის დრო მოდის!

არადა, სწორედ სიმართლეს უპირისპირდება ეს ხელისუფლება და ყველგან ტყუილს თესავს. ტყუილი და ცილისწამება მათი ყველაზე საყვარელი იარაღია. მეც რამდენი რამ დამაბრალეს, რაც პოლიტიკაში შემოვდგი ფეხი. ისიც კი დამაბრალეს, რომ მე, თურმე, საბჭოთა კავშირი მენატრება.

მე კარგად მახსოვს საბჭოთა კავშირი, რომელიც საყოველთაო, ტოტალური ტყუილის იმპერია იყო - ეს იყო მექრთამეობისა და დახლს ქვემოთ გადანახული სინდისის ქვეყანა, ქვეყანა, სადაც კარგად ცხოვრება მხოლოდ კომპრომისებს და გაიძვერობას მოჰქონდა.

საბჭოური აზროვნება დღემდე ცოცხალია და საზოგადოების განვითარებასაც სწორედ ეს აბრკოლებს. დიახ, სწორედ ტყუილი, თვალთმაქცობა და ფარისევლობა იყო საბჭოეთის ნამდვილი, რეალური იდეოლოგია, რომელიც ადამიანებს აიძულებდა, ერთი ეფიქრათ, მეორე ელაპარაკათ და მესამე ეკეთებინათ.

ნაციონალური ხელისუფლება გაჭრილი ვაშლივით ჰგავს თავის საბჭოთა წინამორბედს, უფრო ზუსტად, წინაპარს.

დააკვირდით სააკაშვილს, დააკვირდით სააკაშვილის ხელისუფლებას და უზუსტეს მსგავსებას იპოვით საბჭოთა ხელისუფლებასთან.

სააკაშვილი გააფთრებით გაჰკივის ყველგან, მეტი საქმე არ მაქვს, ეს ქვეყანა ვინმე სხვას გადავაბარო და დავანგრევინოო.

მე არ ვიცი არც ერთი სხვა ქვეყნის ხელისუფლება, რომელიც ასე დაუფარავად გაბედავდა იმის საჯაროდ გაცხადებას, რომ არსად არ აპირებს წასვლას, არ აპირებს თავისი ნებით ხელისუფლების ხალხისთვის გადაბარებას. მე არ ვიცი ამის საჯაროდ მთქმელი არც ერთი ხელისუფლება, საბჭოთა ხელისუფლების გარდა.

თავისი წინაპარივით ამ ხელისუფლების იდეოლოგიაც ტყუილზეა აგებული, ხოლო საბჭოური მექრთამეობა ელიტარული კორუფციით არის ჩანაცვლებული.

ორი-სამი კაცი თავისი ნება-სურვილით განკარგავს სახელმწიფო ბიუჯეტს და არა მარტო ბიუჯეტს. სააკაშვილის, მერაბიშვილის, ადეიშვილის ხელშია ყველა საფინანსო ნაკადი, რაც კი ქვეყანაში ტრიალებს.

აი, ასეთი ხელისუფლება მდებს მე ბრალს საბჭოური ცხოვრების ნოსტალგიაში. არც ეს ტყუილი გაუვა, რადგან ყველამ კარგად იცის, რომ ჩემი წარმატება სწორედ იმან განაპირობა, რომ საბჭოეთს მოეღო ბოლო.

ეს ხელისუფლება მდებს ბრალს იმაში, რომ მე რუსეთის შემოყვანა მინდა. აი, ამას მაბრალებს მე ხელისუფლება და ამას გაჰკივიან მის მიერ დაგეშილი ადამიანები. მაგრამ სწორედ ამ ხელისუფლების მეთაურმა, სააკაშვილმა, თავის უგუნური პოლიტიკით, უკვე შემოიყვანა რუსის ჯარი საქართველოს ტერიტორიაზე, და ეს რომ ასეა, ამის დასტურია ჩვენი ოკუპირებული ტერიტორიები, იქ მდგარი რუსეთის ჯარი და ასობით დაკარგული ქართული სოფელი.

ჩვენ დავასრულებთ საქართველოში საბჭოეთის ეპოქას, ტყუილის ეპოქას! ელიტარული კორუფციის ეპოქას! უსამართლობისა და უნამუსობის ეპოქას! საქართველოში პატიოსნების დრო მოდის!

ჩვენს ქვეყანას დღეს ბევრი რამ სჭირდება, თუმცა არც იმდენი, რომ მისი წელში გამართვა ვერ შევძლოთ. პირველ რიგში, უნდა აღვადგინოთ წონასწორობა, რომელიც უკიდურესად დარღვეულია დღეს საქართველოს სამართლებრივ, ეკონომიკურ და სოციალურ ცხოვრებაში.

ჩემო ქართველებო! ყველანი ვხედავთ, რომ ჩვენი ქვეყანა სადაცაა თავზე დაგვექცევა. განსაკუთრებით აშკარაა ეს საფრთხე აქ, აჭარაში, და მე მიმაჩნია, რომ საქართველოს ბედი დღეს სწორედ აქ, აჭარაში, ბათუმში წყდება.

ბათუმი ყოველთვის განსაკუთრებული ქალაქი იყო ყველა ჩვენგანისათვის, განსაკუთრებული კულტურის მქონე, ბათუმს თავისებური სული და განუმეორებელი ხიბლი ჰქონდა. ყველას ასეთი გვიყვარდა, თავისი არქიტექტურით, თავისი სისადავით.

დასანანია, რომ უდიდესი თანხა, რომელიც ხელისუფლებამ ბათუმში ახალ მშენებლობებზე დახარჯა, საბოლოოდ, არა იმდენად მოსახლეობის კეთილდღეობას ემსახურება, რამდენადაც ერთი კაცის კომფორტსა და პატივმოყვარეობას.

განა არ შეიძლება აშენო ისე, რომ ქალაქის მოსახლეობა არ დააზარალო, არ დააზიანო ბათუმის ისტორიული იერ-სახე და განუმეორებელი კოლორიტი, ტლანქად არ ჩაერიო ურბანულ სტრუქტურაში და პრიმიტიული, უგემოვნო მიმბაძველობის მაგალითები არ დაუტოვო შთამომავლობას?! განა არ შეიძლებოდა ეს საქმე მიგვენდო პროფესიონალებისთვის და ბათუმი ერთი კაცის ამბიციებისა და ფანტაზიების პოლიგონად არ გადაქცეულიყო?!

კარგია, თუ სადმე დაიგო გზები, მაგრამ წყალგაყვანილობა და კანალიზაცია რომ კვლავ მოუწესრიგებელია, წუხანდელმა წვიმამაც დაგვანახა.

დასანანია, რომ უკონტროლოდ დახარჯულმა მილიონებმა, რომელიც ასეთ გაუაზრებელ და უსისტემო განაშენიანებას მოხმარდა, მოსახლეობას, თითოეულ თქვენგანს, ვერანაირი სარგებელი ვერ მოუტანა.

დანაშაულია, რომ საქართველოს ამ უძველესი და ულამაზესი კუთხისათვის ხელისუფლებამ ვერ მოიფიქრა სხვა ფუნქცია, კაზინოებისა და ნახევრად ლეგალური საროსკიპოების გარდა.

ბათუმში, როგორც ყველა ზღვისპირა ქალაქში, მრავალი ეროვნებისა და სარწმუნოების ადამიანი ცხოვრობს; ასეა უკვე მრავალი წელი და არ ყოფილა მათ შორის არც ერთი დაპირისპირება, ან თუნდაც სულ მცირე გაუგებრობა ნაციონალურ ან რელიგიურ ნიადაგზე. ჩვენ ხომ ტოლერანტობას და მეგობრობას ვერავინ გვასწავლის.

მეგობრობის გარდა, ჩვენ კარგი მეზობლობაც ვიცით. თურქეთი ჩვენი მეზობელია, ნატოს წევრი ქვეყანაა. მასთან ჩვენ სტრატეგიული პარტნიორობა, კეთილმეზობლური ურთიერთობა გვაკავშირებს. ყველას გვახსოვს ის სიკეთე, რომელიც 90-იანი წლების დასაწყისში თურქეთთან საზღვრის გახსნამ მოგვიტანა.

ამ ხელისუფლებამ, რომელიც თავისი ძალაუფლებისა და კეთილდღეობისთვის უკან არაფერზე იხევს, გაუგონარი ვითარება შექმნა ქვეყანაში, განსაკუთრებით კი, აჭარაში. ხელისუფლება თავისი მოქალაქეების მიმართ აშკარად დისკრიმინაციულად მოქმედებს.

ინვესტიციების ხელშეწყობა ძალიან კარგია, მაგრამ ეს არავითარ შემთხვევაში არ უნდა ხდებოდეს საკუთარი მოქალაქეების ხარჯზე. არც ერთი თავმოყვარე სახელმწიფო ასე არ იქცევა, არც დასავლეთში და არც აღმოსავლეთში.

სამარცხვინოა ნებისმიერი ქვეყნისთვის, რომ მისი მაღალკვალიფიციური მოქალაქეები მეზობელ ქვეყანაში ლუკმა-პურისთვის გადახვეწილები, მათთვის შეუფერებელ, შავ სამუშაოს ასრულებენ წარმოუდგენლად მცირე ანაზღაურების ფასად.

მაგრამ, კიდევ უფრო სამარცხვინოა, როდესაც შენი ქვეყნის მოქალაქეები სრულიად დაუმსახურებლად დისკრიმინაციულ მდგომარეობაში არიან აქ, მშობლიურ მიწაზე!

ჩვენ შევცვლით შრომის კოდექსს ისე, რომ არც ერთ დამქირავებელს აღარ შეეძლოს დაქირავებულის უფლებების შელახვა. ჩვენ აღვადგენთ სამართლებრივ და უფლებრივ წონასწორობას დამქირავებელსა და დაქირავებულს შორის. ველარავინ გაბედავს ჩვენი მოქალაქის ან სტუმრის დაჩაგვრას და შეურაცხყოფას! ეს დამთავრდება! ამის სიტყვას მე გაძლევთ!

მე თავიდანვე გითხარით, რომ ამ უმსგავსობას ჩვენ უსათუოდ მოვუვლით, და რაც შეიძლება სწრაფად! გპირდებით!

უცნაური ქალაქია ბათუმი. ბათუმი წვიმას უყვარს. ასევე უყვარს ბათუმი მთელ საქართველოს... ეს არცაა გასაკვირი, საქართ-

იხილეთ „საერთო გაზეთი"
ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

ველო ხომ ზღვისპირა ქვეყანაა. ხოლო შავი ყავის სურნელით მთვრალი ბათუმი ჩვენი ზღვისპირეთის მთავარი ქალაქია. იგი ცრემლნარევი ღიმილია საქართველოს პირისახეზე!

თქვენ, ბათუმელებო, ამაყად და თავისუფლად ივლით ბათუმის ქუჩებში და თქვენ იქნებით ამ ქალაქის ბატონ-პატრონი, და არავინ იქნება თქვენი მეტოქე წვიმის გარდა...

აქვე ვახსენებ კიდევ ერთ გაუგებრობას, რომელშიც თქვენ ხელისუფლებამ გაგხვიათ. ხალხო, ჩვენ ხომ ვიცით, რომ რელიგიური შემწყნარებლობა ქართული ტრადიციის ერთ-ერთი საუკეთესო და უძველესი ნაწილია.

ვიცით ისიც, რომ აღმსარებლობის თავისუფლება ხელშეუხებელი უნდა იყოს სამართლიან და დემოკრატიულ სახელმწიფოში. ამიტომ მხოლოდ უნდა გვეამაყებოდეს ის, რომ ქრისტიანული ეკლესიების გვერდით საქართველოში დღეს მუსლიმანური მეჩეთები მოქმედებს.

ჩვენს ქვეყანაში ქრისტიანებმა და მუსლიმანებმა ერთმანეთის გვერდით თანასწორად და ღირსეულად უნდა იცხოვრონ. მე ვიცი, რომ თქვენ არა მორიგი მეჩეთის აშენება გაშფოთებთ, არამედ თქვენ გაშფოთებთ ჩვენი ხელისფულების ძალიან საეჭვო ნაბიჯები. თორემ უცხო ქვეყნის მიწაზე მდებარე ძველი ქართული ხუროთმოძღვრების შედევრებს, თუ რა ბედი ეწევა, ჩვენ, ამ ხელისუფლებისგან განსხვავებით, მართლაც გვადარდებს.

ამიტომ გპირდებით, რომ როცა ოქტომბერში არჩევნებში გავიმარჯვებთ, დაუყოვნებლად გამოვარკვევთ და სააშკარაოზე გამოვიტანთ ყველაფერს, რაც ამ მტკივნეულ და საჩოთირო საკითხთანაა დაკავშირებული. შემდეგ კი თქვენთან ერთად გადავწყვეტთ საქმეს ისე, რომ ჩვენს ისტორიულ საგანძურსაც მიეხედოს და არც ჩვენი მოქალაქეების რეალური და კანონიერი მოთხოვნები დარჩეს უგულებელყოფილი.

ჩემო მეგობრებო!

ოფიციალური მონაცემებით 2003 წლიდან დღემდე საქართველოში რვა-ნახევარი მილიარდი დოლარის პირდაპირი უცხოური ინვესტიცია განხორციელდა. ეს ცოტა არ არის ჩვენისთანა ქვეყნისთვის.

ამ ინვესტიციას, წესით და კანონით, სულ მცირე 170 ათასი ახალი სამუშაო ადგილი უნდა შეექმნა 170 ათასი ჩვენი მოქალაქისთვის. დაუჯერებელია, მაგრამ პირიქით მოხდა!

ხალხო, თურმე, დღეს საქართველოში, საჯარო, ოფიციალური მონაცემებით, 150 ათასი ადამიანით ნაკლებია დასაქმებული, 150 ათასი ადამიანით ნაკლებს აქვს სამუშაო და სამსახური, ვიდრე 2003 წლის მიწურულს!

ასეთი საგანგაშო ვითარება კი მხოლოდ იმიტომ შეიქმნა, რომ სააკაშვილის ხელისუფლება შემოსულ მილიარდებს არ მოიხმარს დანიშნულების მიხედვით. ამ თანხის დიდი ნაწილი ელიტარული კორუფციის წყარო ხდება.

ჩვენ პირობას გაძლევთ, რომ შევქმნით ისეთ ბიზნესგარემოს, რომელიც რეალურად მიმზიდველს გახდის საქართველოს უცხოელი ინვესტორებისთვის და ინვესტიციები ერთი კაცის ახირებას კი არ მოხმარდება, არამედ თანაბრად და ჭკვიანურად განაწილდება, რათა შეიქმნას, რაც შეიძლება მეტი რეალური სამუშაო ადგილი.

ჩვენ ხელს შევუწყობთ ისეთი ახალი საწარმოების გახსნას, სადაც დასაქმებული ადამიანები პატიოსანი შრომით შეძლებენ ღირსეულად ცხოვრებას.

ხალხნო, საქართველო ზღვისპირა სახელმწიფოა და ასეთ ბუნებრივ რესურსებს ნებისმიერი ქვეყანა გონივრულად გამოიყენებდა ეკონომიკის განვითარებისთვის.

ჩვენს ქვეყანასაც ჰქონდა საზღვაო ფლოტი, მართალია, არც ისე კარგი, მაგრამ შეიძლებოდა მისი გაუმჯობესება და რეფორმირება.

ამ ხელისუფლებამ მოახერხა და ნაცვლად იმისა, რომ მდგომარეობა გამოესწორებინა, მთლიანად წყალს გაატანა ქართული სანაოსნო.

15 გემი გაასხვისა მიზერულ ფასად - 90 მილიონ დოლარად, მაშინ როცა მყიდველმა კომპანიამ ამ გემებიდან 2 გემი ერთი წლის შემდეგ 80 მილიონ დოლარად გაყიდა. ანუ სახელმწიფომ თითქმის მთელი ფლოტი - 15 გემი - მხოლოდ 2 გემის ფასად გაყიდა.

ჩვენს მეზღვაურებს არაფერი შეეხებათო, გვპირდებოდა ხელისუფლება და ამის საბუთად მეზღვაურთა დასაქმების 12-წლიანი ვალდებულება მოჰქონდა.

მაგრამ ისე მოხდა, რომ კომპანია 5 წელიწადში გაკოტრდა და ყველა იქ მომუშავე ადამიანი უსამსახუროდ დარჩა.

გარდა იმისა, რომ ხელისუფლება არ დაინტერესებულა თავისი მოქალაქეების ბედით, ჩვენს ქვეყანას ფლოტის გარეშე დარჩენის საფრთხე ემუქრება. ასე ექცევა სააკაშვილის ხელისუფლება თავის ხალხსა და ქვეყანას.

ჩვენ ვიცით, რომ მეზღვაურობა ბათუმელებისთვის პრესტიჟულ, საამაყო, და ამავე დროს შემოსავლიან პროფესიად ითვლება, რადგან ზღვაოსნობას აქ დიდი ტრადიცია აქვს. ქართველ მეზღვაურებს უცხოეთში ყოველთვის კარგი სახელი ჰქონდათ.

ჩვენ, „ქართული ოცნება“, აუცილებლად აღვადგენთ ნაოსნობის ტრადიციას, ფლოტის გადარჩენითა და განვითარებით გაჩნდება ასეულობით სამუშაო ადგილი და ბევრი ჩვენი მოქალაქე დაიბრუნებს თავის პროფესიას.

უმუშევრობა რომ მძვინვარებს, სოფელი რომ მისახედია, და ადამიანის ჯანმრთელობა რომ მთავარია, ამაზე მხოლოდ ახლა, არჩევნების წინ ალაპარაკდა ხელისუფლება.

თურმე აქამდე სახელმწიფოს აშენებდნენ და ამიტომ არ ეცალათ თქვენთვის, თურმე სახელმწიფოს მშენებლობა ადამიანზე ზრუნვას გამორიცხავს.

ასე უტიფრად გვატყუებენ, მაგრამ ჩვენს ხალხს მოთმინების ფიალა უკვე აევსო. სწორედ ამას დაადასტურებს ხალხი არჩევნებზე, 1-ელ ოქტომბერს დაადასტურებს, რომ ტყუილს სიმართლე ურჩევნია და გაჭირვებას - კეთილდღეობა! მე მჯერა ამის, მე მჯერა ჩვენი ხალხის და ამიტომ მოვედი პოლიტიკაში!

ქვეყნის წელში გატეხვა, ქვეყნის წაქცევის პირამდე მიყვანა ამ ხელისუფლებამ, პირველ რიგში, სოფლის მეურნეობის სრული უგულებელყოფით მოახერხა. აბა სხვა რა შეიძლება უწოდო, პირდაპირ ვიტყვი - იმ ავკაცობას, რომელიც ხელისუფლებამ ქართული სოფლის მიმართ ჩაიდინა.

სოფლებში არ არის გზა, არ არის სასმელი წყალი, არ არის გაზი. გლეხს არ გააჩნია შრომის სათანადო იარაღი და, შესაბამისად, უკიდურეს გაჭირვებაში უწევს ცხოვრება.

აჭარაში შემოსავლის ერთ-ერთი ძირითადი წყარო ციტრუსია. თქვენ თავდაუზოგავად შრომობთ, მაგრამ ამ შრომის შესატყვისი შემოსავალი არ გაქვთ. ჩვენ დავკარგეთ გასაღების ბაზარი და არაფერი ვიღონეთ იმისთვის, რომ ახალი ბაზარი გამოგვენახა.

აჭარაში ციტრუსის მოსავალი გაუსაღებელი რჩება, ან ისეთ ფასად იყიდება, ტრანსპორტირების ხარჯსაც რომ ვერ ანაზღაურებს.

ჩვენ გამოვნახავთ ახალ ბაზრებს და რუსულ ბაზარსაც დავიბრუნებთ.

სოფლებში გლეხების უმეტესობა გაღატაკდა და ამიტომ ყველა გაქცევაზეა. უცხოეთში გადადიან და იქ მუშაობენ კაპიკებად, რათა ოჯახი როგორმე გამოკვებონ.

აი, ამ დღეში ჩააგდო ხელისუფლებამ ჩვენი ამაყი ხალხი, ასე დააბეჩავა! კაცს თავისი ნაყოფიერი მიწა-წყალი მოუვლელი აქვს და უცხოეთში ლამის ყმად უდგება დამქირავებელს. ეს უნდა შეწყდეს!

ჩვენ დავასრულებთ ასეთ ყოფას!

სწორედ ამიტომ, „ქართულ ოცნებას“ დაგეგმილი აქვს ააღორძინოს ქართული სოფელი და ამისათვის შექმნას ერთმილიარდიანი ფონდი

ჩვენ შევცვლით ახლანდელ პოლიტიკას და ქართულ სოფელს მის მთავარ ფუნქციას დავუბრუნებთ - სოფელმა ქვეყანა უნდა გამოკვებოს. ქართულ ბაზარზე დაბრუნდება ჩვენს მიწაზე მოყვანილი მოსავალი.

ჩვენ ხელს შევუწყობთ ხულოში, შუახევსა და ქედაში ისეთი ტრადიციული დარგების აღორძინებას, როგორიცაა მეთამბაქოეობა, მეფუტკრეობა, მეხილეობა და მესაქონლეობა.

ხელისუფლების დანაშაულებრივი პოლიტიკის გამო ზღვის ქვეყანაში თევზის რეწვა ჩვენი მოქალაქეებისთვის ხელმიუწვდომელია. დღეს ეს დარგი მთლიანად მონოპოლიზებულია.

ჩვენ დავამყარებთ სამართლიან და კონკურენტულ გარემოს, რითაც ხელს შევუწყობთ ამ მომგებიანი დარგის განვითარებას, სრულ ციკლს ავაწყობთ თევზის ჭერიდან მის საბოლოო გადამუშავებამდე და ამით შეიქმნება რეალური სამუშაო ადგილები.

ეკოლოგიურად სუფთა პროდუქტზე ახლა მთელ მსოფლიოში უდიდესი მოთხოვნილებაა. ამიტომ ჩვენ დავნერგავთ თანამედროვე ტექნოლოგიებს და ჩვენი სურსათით უცხოურ ბაზარზეც თამამად და წარმატებით გავალთ.

ჩვენ გვჯერა და გპირდებით, რომ სოფლის მეურნეობის აღორძინება შვებას მოუტანს ყოველ ადამიანს, ყოველ ოჯახს, შეიქმნება გადამმუშავებელი საწარმოები და გაჩნდება ათეულობით ათასი სამუშაო ადგილი.

ერთ ჩემს შეხედულებას მოგახსენებთ, რომელსაც, იმედი მაქვს, უმრავლესობა იზიარებს. თუ მართლაც განვითარებულ და არა ჩამორჩენილ ქვეყნად გვინდა ჩამოვყალიბდეთ, ჩვენ უნდა შევქმნათ და განვავითაროთ უმაღლესი რანგის საგანმანათლებლო დაწესებულებები, სკოლები, ინსტიტუტები და უნივერსიტეტები, და, ამასთანავე, მოწინავე ტექნოლოგიებით აღჭურვილი საწარმოები, სადაც თქვენ და თქვენი შვილები სიამოვნებით იმუშავებთ.

ჩვენ ხომ სწორედ ამ, 21-ე, საუკუნეში ვაპირებთ ღირსეული ადგილის მოპოვებას და დამკვიდრებას.

გახსოვთ ალბათ, ამას წინათ, ბათუმელებს სააკაშვილი ევროპაში ყველაზე მაღალ - 40-სართულიან უნივერსიტეტს დაჰპირდა - 35-ე სართულზე ეშმაკის ბორბლით, კაფე-ბარებით და ბიბლიოთეკით. ტელეკამერების წინ სპეციალურად შექმნილი დეკორაციიდან ახალგაზრდებს მოუწოდა, ყავის ჭიქით და წიგნით ეშმაკის ბორბალზე მოკალათებულებმა იმეცადინეთო.

აი, ასე დასცინის სააკაშვილი ახალგაზრდებს, რომელთა უმრავლესობისთვის უმაღლესი განათლების მიღება ფინანსურად მიუწვდომელია, მრავალ სტუდენტს კი სტუდენტის სტატუსი აქვს შეჩერებული, რადგან გადასახადებს ვერ იხდის.

სააკაშვილს ისე უჭირავს თავი, თითქოს ბათუმში არ იყო, ხელისუფლება რომ დაერია ბათუმის უნივერსიტეტის სტუდენტებს, როცა აუდიტორიებში ცრემლსადენი გაზი გაუშვეს.

2007 წლის 8 ნოემბრიდან უკვე 5 წელი გადის, მაგრამ ამ ახალგაზრდებისთვის ბოდიშიც კი არავის მოუხდია, ვითომც არაფერი მომხდარა, და ახლა ეშმაკის ბორბლით უნდათ თავბრუ დაახვიონ.

ჩვენ განათლება ერთ-ერთ მთავარ პრიორიტეტად გვაქვს გამოცხადებული. ამ ხელისუფლებამ ბევრ სოფელში დახურა სკოლა და საბავშვო ბაღი, ეს განსაკუთრებით

6 gv.

5 gv.

მწვავედ მაღალმთიან რაიონებში იგრძნობა.

ჩვენ ყველა სოფელში აღვადგენთ სკოლას, ყველა ბავშვს მიეცემა განათლების მიღების საშუალება და აღარ მოუწევთ სკოლამდე სოფელ-სოფელი სიარული. მშობლებს კი აღარ გაუჭირდებათ სახელმძღვანელოების შეძენა.

დღეს ყველაზე უუფლობო და დამცირებული მასწავლებლები არიან. გარდა იმისა, რომ მათგან ხელისუფლება, არჩევნებში თავისი პოლიტიკური მიზნების მისაღწევად, სრულ მორჩილებას და მსახურებას მოითხოვს, მათი უფროსია ყველა - სამინისტრო, დირექტორი, მანდატური, და ხშირად, მშობელიც კი. მასწავლებლის ავტორიტეტი მთლიანად დაკნინებულია.

მასწავლებლებო, ქედს ვიხრი თქვენ წინაშე. თქვენმა უმრავლესობამ მაინც მოახერხა და ამ მძიმე დროს არაფერი დაიშურა, რათა სათანადო ცოდნა მიეცა ბავშვებისთვის. მაგრამ მასწავლებლის უპირველესი დანიშნულება ხომ ისაა, რომ თავისუფალი პიროვნება აღზარდოს, თავისუფალი მოქალაქეები აღუზარდოს თავისუფალ ქვეყანას.

დღევანდელი ხელისუფლება კი თქვენგან სხვას მოითხოვს - მორჩილებას! დაშინებული მასწავლებელი თავისუფალ მოქალაქეს ვერ აღზრდის. მასწავლებლებო, შეასრულეთ თქვენი მთავარი მოვალეობა და ნუღარ ჩაუდგებით ხელისუფლებას დამამცირებელ სამსახურში, ნუ მისცემთ არჩევნების გაყალბებაში თქვენი გამოყენების საშუალებას, ნუ მისცემთ უფლებას თქვენზე იბატონოს!!! მასწალებლებო, გათავისუფლდით!

ჩვენ დაგიცავთ, დაგიცავთ ყველას, თითოეულ თქვენგანს. ნუ შეგეშინდებათ! თქვენი სინდისის კარნახს მიჰყევით და აჩვენეთ თქვენს მოსწავლეებს, რომ თავისუფლება და ღირსება უმთავრესია ადამიანის ცხოვრებაში!

დამეთანხმებით, რომ ჯანდაცვის საქმე თუ არ მოგვარდა, ალარაფერს აზრი არ ექნება.

ყველამ ვიცით, რა მძიმე მდგომარეობაა ამ მხრივ. თუმცა სააკაშვილი სპექტაკლებს დგამს და საავადმყოფოებს საზეიმოდ ხსნის. ჩაქვშიც ხომ გახსნა ასეთი საავადმყოფო, რომელსაც, როგორც აღმოჩნდა, ამ დრომდე არა აქვს ლიცენზია და ვერც ერთ პაციენტს ვერ იღებს. ბათუმში გადაყვანისას კი არაერთი ავადმყოფი გზაში გარდაეცვალათ. ეს უნდა დამთავრდეს!

ჩვენ ნამდვილად ვიზრუნებთ ყველა მოქალაქის ჯანმრთელობაზე. სახელმწიფო აიღებს თავის თავზე ვალდებულებას და ყოველი მოქალაქის ჯანმრთელობას დაიცავს. ოქტომბერში, საპარლამენტო არჩევნებში ჩვენი გამარჯვების შემდეგ, საქართველოს ყოველ მოქალაქეს ექნება ჯანმრთელობის დაზღვევის პოლისი!

ჩვენ მივხედავთ თქვენს ჯანდაცვას!

შუა ზაფხულში, თანაც აჭარაში, აუცილებლად უნდა შევეხო თქვენთვის უაღრესად მნიშვნელოვან - ტურიზმის თემას.

ტურიზმი აჭარის მოსახლეობის შემოსავლის მნიშვნელოვანი წყაროა.

რამდენიმე წლის წინ სანაპირო ზოლში მცხოვრები მოსახლეობა ენდო ხელისუფლებას და დაიჯერა, რომ საქართველოში მილიონობით ტურისტი ჩამოვიდოდა. ადამიანებმა კერძო სასტუმროებისა და ტურისტული ინფრასტრუქტურის მოსაწყობად ბანკებიდან მაშინვე აიღეს სესხი, რომლისთვისაც იპოთეკით დატვირთეს თავიანთი სახლები.

დღეს აქ, ალბათ, ისინიც არიან, ვინც ამ სფეროში ხელისუფლების უგუნური, ზერელე პოლიტიკის გამო უმძიმეს მდგომარეობაში აღმოჩნდნენ. როგორც ყოველთვის, ხელისუფლებამ, მაშინაც მოატყუა ხალხი. მილიონობით ტურისტი არსად ჩანდა, და ჩვენი მოქალაქეებიც მალე მევალე ბანკების პირისპირ დარჩნენ. იპოთეკით დატვირთული მაშინდელი სესხების გამო ბევრმა უკვე დაკარგა სახლ-კარი, ბევრსაც ახლა ემუქრება სახლებიდან გამოყრა.

ჩვენ სწორი ეკონომიკური პოლიტიკით, ნამდვილად შევძლებთ იმას, რომ საბანკო პროცენტი მკვეთრად შემცირდება, შესაბამისად, ადამიანებს კიდევ ექნებათ შანსი, რათა ხელი მიჰყონ პერსპექტიულ ბიზნესს, რომელიც მათ საშუალებას მისცემს ბანკთანაც გაასწორონ ანგარიში, ბიზნესიც განავითარონ და დამოუკიდებელი, ღირსეული ცხოვრების საშუალებაც მოიპოვონ.

ჩვენ, „ქართული ოცნება“, ხელისუფლებაში მოსვლის შემდეგ, აუცილებლად შევუწყობთ ხელს ტურიზმის მატერიალური ბაზის გაუმჯობესებას და აუცილებლად დავეხმარებით ჩვენს მოქალაქეებს მომსახურების ხარისხის ამაღლებაში.

რა თქმა უნდა, ზღვის სეზონი საქართველოში 12-თვიანი ვერასოდეს იქნება, მაგრამ ისტორიისა და კულტურის ძეგლები და ბუნებრივი ლანდშაფტი იმის შესაძლებლობას ნამდვილად იძლევა, რომ სწორად წარმართული ტურიზმი არა მარტო ზაფხულის 2 თვის, არამედ მთელი წლის განმავლობაში ხალხის და სახელმწიფოს შემოსავლის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი წყარო იყოს.

აჭარაში მიწის მფლობელობის საკითხი რომ მოსაგვარებელია, ამ ხელისუფლებას მარტო არჩევნების წინ ახსენდება. წინასაარჩევნოდ ხალხს გულუხვად ურიგებს მიწებს საკუთრებაში, ხოლო, როგორც კი არჩევნები ჩაივლის, - უტიფრად ართმევს.

ახლაც დაიწყეს მიწების ჩამორიგება, მაგრამ ამ ანკესს უკვე აღარავინ წამოეგება. ჩვენ მოვალთ ხელისუფლებაში და მიწის სამართლიან რეფორმას ჩავატარებთ. ერთხელ და სამუდამოდ მიწა დაუკანონდება ჩვენს მოქალაქეებს და მათ საკუთრებას ველარავინ შეეხება. ხელისუფლება მდინარე ჭოროხზე, მაჭახელასა და აჭარისწყალზე გიგანტური ჰესების მშენებლობას გეგმავს და ეს გადაწყვეტილებაც ისევე ნაჩქარევად და გაუაზრებლად აქვს მიღებული, როგორც საერთოდ სჩვევია.

ჰესების მშენებლობის წინაალმდეგი არავინაა, მაგრამ ეს მოსახლეობამ სპეციალისტებთან ერთად უნდა გადაწყვიტოს, რადგან ასეთი ჰესების მშენებლობას უამრავი პრობლემა და რისკი სდევს თან, იქნება ეს ეკოლოგიური თუ მიგრაციული.

ეკოლოგიური ვითარება მთიან აჭარაში უამისოდაც უმძიმესია. სულ უფრო იზრდება ეკომიგრანტთა რაოდენობა, რომელთა ბედს ხელისუფლება ისე სახელდახელოდ და ნაუცბათევად წყვეტს, აზრადაც არ მოსდის, რომ ადამიანები კი არ უნდა მოწყვიტოს საკუთარ ფესვებს და გადაასახლოს, არამედ მშობლიურ კუთხეში დაასახლოს.

ჩვენ ყველაფერს ვიღონებთ და გამოვნახავთ საშუალებას, რომ აჭარის მკვიდრი აჭარაშივე დარჩეს. მე ამას გპირდებით!!!

დღეს ერთი ადამიანი წყვეტს ყველაფერს ჩვენი ქვეყნის ყველა სოფელში, ყველა ქალაქში, ყველა რეგიონში, ავტონომიურ რესპუბლიკაშიც კი. ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლები ყველგან ერთი კაცის - სააკაშვილის სურვილებს ემორჩილებიან და მისი ახირებების უსიტყვო შემსრულებლები არიან.

ჩვენ, „ქართული ოცნება“, გპირდებით თქვენ, აჭარის მკვიდრნო, რომ თქვენ თბილისიდან ველარავინ მოგახვევთ თავს თავის ნება-სურვილს, თქვენ თავად გადაწყვეტთ ყველა საკითხს თქვენსავე ქალაქში, რაიონში, სოფელში. ჩვენ ამას გპირდებით!

ახლა მინდა შევეხო ჯარიმების თემას. ვიცი, რომ ბევრ ჩვენს მოქალაქეს დაკისრებული ჯარიმები დიდ თავსატეხად ექცა. ეს ხელისუფლება სულ იმას გვაყვედრის, რომ ევროპულ სტანდარტებს ვართ მიახლოებული. ამ შემთხვევაში დავეთანხმები მათ, დიახ, რაც ნამდვილად ევროპული გვაქვს, ეს გადასახადები და ჯარიმებია. მაგრამ, ვის სთხოვენ ასეთ გადასახადებს და ჯარიმებს? სთხოვენ იმ მოსახლეობას, რომელიც უგუნური და მტაცებლური პოლიტიკით გაალატაკეს და წელში გატეხეს, უზომოდ დიდ ჯარიმებს ახდევინებენ ადამიანს, რომელიც დილით ლუკმაპურის საშოვნელად გამოსული, საღამოს ხშირად ხელცარიელი და სასოწარკვეთილი ბრუნდება შინ.

მეტიც, ადამიანს იმის საშულებაც კი მოუსპეს, რომ, თუ დაკისრებული ჯარიმა უსამართლოდ მიაჩნია, სასამართლოში გაასაჩივროს. გასაჩივრება მომჩივანს კიდევ უფრო ძვირი უჯდება. არაფერს ვამბობ იმაზე, რომ სამართლის პოვნის იმედი უკვე აღარავის აქვს.

ხშირად ადამიანი დროულად ვერ იხდის ჯარიმას, ამიტომ ჯარიმას გადაუხდელობის პროცენტები ემატება და საბოლოოდ ისეთ თანხას აღწევს, სახლ-კარის გაყიდვაც აღარ შველის საქმეს. აღარაფერს ვამბობ იმ ჯარიმებზე, რომლებიც ჩვენს მხარდამჭერებს დააკისრეს ამ რამდენიმე დღის წინ. ეს აბსურდი უნდა დამთავრდეს!

ჩვენ სასწაულს ვერ მოვახდენთ, მაგრამ დავამყარებთ სამართლიანობას ჯარიმებსა და გადახდის რეალურ შესაძლებლობას შორის. სამართლიანობის აღდგენას დავიწყებთ ხელისუფლებაში მოსვლის პირველივე დღეებიდან, გპირდებით!

ჩვენ პენსიებსაც გადავხედავთ და საარსებო მინიმუმსაც და ეს ციფრები ხალხის სასარგებლოდ შეიცვლება.

ჩვენ ყველა დანაპირებს შევასრულებთ, სიტყვას გაძლევთ!

ბოლოს მინდა შევეხო იმ სტიქიურ უბედურებას, რომელიც ამ რამდენიმე დღის წინ დაატყდა თავს კახეთს, სამცხე-ჯავახეთსა და მცხეთა-მთიანეთს.

მე მინდოდა დავხმარებოდი ჩემს ხალხს, მაგრამ როგორც იცით, ამ ხელისუფლებამ ყველა გზა მომიჭრა ადამიანების დახმარებისთვის. არადა, ახლა ხალხს რეალური და სასწრაფო დახმარება სჭირდება.

ამიტომ მე გამოვნახე კანონიერი გზა დაზარალებულთა დახმარებისთვის. ის მრავალმილიონიანი ჯარიმა, რომელიც სახელმწიფომ უკანონოდ დამაკისრა - 80 მილიონი ლარი - გადავრიცხე სტიქიის შედეგად დაზარალებული მოსახლეობის დასახმარებლად.

ჩვენ შევამოწმებთ ხელისუფლების ყველა ნაბიჯს, აღვწერთ ზარალს და ვპირდებით ყველას, რომ ჩვენი ხელისუფლებაში მოსვლის შემდეგ არც ერთი ადამიანი არ დარჩება რეალური დახმარების გარეშე.

შემოდგომიდან ჩვენ ვიქნებით ის ხელისუფლება, რომელიც რეალურად იზრუნებს ხალხზე, საქმეს გააკეთებს და არაფერს დააყვედრებს თავის მოქალაქეებს, რადგან ჩვენ კარგად გვაქვს გააზრებული, რომ ხელისუფლება ხალხს უნდა ემსახუროს და არა - ხალხი ხელისუფლებას.

ჩვენი ხელისუფლება ისე იცხოვრებს, როგორც ჩვენი ხალხი ცხოვრობს, მე ამას გპირდებით! ერთხელ და სამუდამოდ დამთავრდება გათავხედებული ჩინოვნიკების თარეში, ხელისუფლებაში ყოფნა უდიდესი პასუხისმგებლობა იქნება და არა თანამდებობითა და ძალაუფლებით ტკბობა! მე ამას გპირდებით, და სიტყვას გაძლევთ , რომ შევძლებთ!

მე და თქვენ ერთად შევძლებთ და, ღირსებას დავუბრუნებთ ჩვენს ქვეყანას!!!

ღირსებას დავუბრუნებთ ჩვენს ხალხს!!!

ჩვენი ქვეყანა თავს დააღწევს გაჭირვებას!!!

ისეთ ქვეყანას ავაშენებთ, სადაც არავის დასჭირდება ლუკმაპურის საშოვნელად სამშობლოდან გადახვეწა.

საქართველოში დაცული იქნება ადამიანის ყველა უფლება, აზრისა და სიტყვის თავისუფლება; სასამართლო იქნება სამართლიანი, მედია - დამოუკიდებელი, ბიზნესი - ხელშეუხებელი!

ისეთ ქვეყანას ავაშენებთ, სადაც ჩვენს საამაყო ჯარისკაცებსა და პოლიციელებს მიეცემათ იმის შესაძლებლობა, რომ ღირსეულად ემსახურონ სახელმწიფოს და არა რომელიმე ხელისუფალს!!!

თავისუფალ საქართველოში თავისუფალი ხალხი იცხოვრებს, რომელსაც აღარ ექნება პოლიტიკური დევნის შიში! მე ამას გპირდებით!!!

ქართველები, ოსები, აფხაზები, ებრაელები, აზერბაიჯანელები, სომხები, რუსები, ბერძნები და სხვები ისეთ ქვეყანას ავაშენებთ, რომელიც სამშობლო იქნება ყველასთვის!

საქართველო გახდება თავისუფალი, დემოკრატიული ქვეყანა, ევროპული თანამეგობრობის ღირსეული წევრი!

მე და თქვენ ერთად, შევძლებთ და, არჩევნებით შევცვლით ამ ხელისუფლებას!!!

და ამას ყველაფერს თქვენ შეძლებთ, მე და თქვენ ერთად შევძლებთ, და წინ ჩვენ ვერაფერი დაგვიდგება! ძალა ჩვენს ერთობაშია!!!

ამ ბრძოლაში ჩვენ ერთმანეთს ვჭირდებით! მხოლოდ ერთად დგომით მოვიგებთ ამ ბრძოლას!

ჩვენ გვწამს და მტკიცედ გვჯერა, რომ გავიმარჯვებთ არჩევნებში, ქართველი ხალხი გაიმარჯვებს, საქართველო გაიმარჯვებს, ჩვენ ერთად შევქმნით უკეთეს მომავალს და ერთად ავისრულებთ ქართულ ოცნებას!

იხილეთ „საერთო გაზეთი“
ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

ირმა ინაშვილის ინტერვიუ
ბიძინა ივანიშვილთან

biZina ivaniSvili:

არ გამოვრიცხავ, „ქართულმა ოცნებამ“ მაჟორიტარი დეპუტატების კანდიდატებში კორექტივები შეიტანოს...

- ახლოვდება არჩევნები. ხელისუფლებამ აირჩია ჩვეული მეთოდი - ძალადობა. სამწუხაროა, რომ ჟურნალისტებისაგან იქმნება ზონდერბრიგადები. რაც ტრაგედიაა ჩვენი ქვეყნისთვის. როგორია თქვენი ტაქტიკა ამ სიტუაციაში და კმაყოფილი ხართ თუ არა იმ გზით, რომელიც თქვენ გაქვთ არჩეული?

- თუ თვალ-ყურს ადევნებდით, სხვაობა ჩვენსა და „ნაციონალური მოძრაობის“ იდეოლოგიას შორის კარგად გამოიკვეთა მესტიის შეხვედრის დროს. სხვაობა, თუ როგორია სააკაშვილის იდეოლოგია და როგორები ვართ ჩვენ, კარგად გამოჩნდა მესტიაში, როდესაც ოფიციალურად ვხსნიდით შტაბს. შტაბის წინ შეკრებილი ჩვენი მომხრეების პარალელურად შეკრებილნი იყვნენ ნაციონალების მიერ სხვადასხვა რეგიონიდან ამოყვანილი ხალხი. აქ კარგად გამოჩნდა ერთი ადამიანის, სააკაშვილის ძალადობრივი იდეოლოგია. ჩვენი ერთ-ერთ სანიმუშო შეკრება სვანეთში იყო. სვანებმა, ასეთი ისტორიის მქონე, ძლიერმა ზორბა ხალხმა, მოახერხეს თავდაჭერილობა, მიუხედავად იმისა, რომ ძალიან გაღიზიანებულები იყვნენ. როგორ დინჯად, კარგად იქცეოდნენ სვანები, ეს ფიცხი და მებრძოლი ხალხი. შეურაცხყოფა არავისთვის მიგვიყენებია, ვამბობდით, რომ ისინი ჩვენი ძმები არიან. სწორედ ამ საქციელით გამოჩნდა კონტრასტი. ძალიან კარგად ჩანდა ორი – ჩვენი კოალიციისა და ნაციონალური მოძრაობის სახე.

-ბატონო ბიძინა, ხელისუფლება გადანაშაულებთ, რომ „ინფო-9“ და თქვენ ერთნი ხართ, რეალურად როგორ არის, გულწრფელად რომ მიპასუხოთ?

-მოგეხსენებათ, ჩემ მეუღლეს აქვს იქ აქციების 70%, მაგრამ ჩვენ არ ვერევით სატელევიზიო

და სარედაქციო პოლიტიკაში. ან რაში უნდა ჩანდეს მე-9 არხის არაობიექტურობა?! ჩვენს მოწინააღმდეგეებს ძალიან უნდა ისე წარმოაჩინონ, რომ არსებობს სახელისუფლებო არხები, მაგრამ არსებობს რამდენიმე ტელევიზია, რომელიც ოპოზიციურია და მხოლოდ ოპოზიციას უჭერს მხარს. ეს სიცრუეა, არც „მაესტრო“, არც „კავკასია“ , არც „მე-9 არხი“ და არც თქვენი ტელევიზია არ წარმოადგენს მხოლოდ ოპოზიციურ ტელევიზიას. მე თქვენ ობიექტურ ტელევიზიებს გიწოდებთ.

-თუმცა თავის დროზე თქვენ რამდენიმე, დამოუკიდებელი ტელეკომპანია გააკრიტიკეთ. პოლიტიკური ძალებიც, რომელთაც უწოდეთ ფსევდოოპოზიციური ძალები. როგორ მოხდა, რომ შემდეგ ეს ადამიანები აღმოჩნდნენ თქვენს გვერდით, რა მოხდა თქვენში შეიცვალა რამე თუ მათში?

-ცოტა ორივე მხარე შევიცვალეთ. მეც უფრო მსუბუქად შევხედე პროცესებს და მათშიც, ოხ- და გარკვეული კორექტივები. ჩემს მიერ „მაესტროსა“ და „კავკასიის“ მისამართით გამოთქმული საყვედურები ეროსი კიწმარიშვილის ფაქტორით იყო განპირობებული. „ობიექტივს“, „მეცხრე არხს“, „მაესტროსა“ და „კავკასიას“ არა ოპოზიციურ, არამედ ობიექტურ ტელევიზიებს გიწოდებთ. როდესაც საყვედურს გამოვთქვამდი „მაესტროს“ ან „კავკასიის“ მისამართით, ორივე შემთხვევაში, ეროსი კიწმარიშვილის გვარი მქონდა დასახელებული. კიწმარიშვილის მიერ „მაესტროს“ კურირება, ბევრ კითხვებს ტოვებდა. ეროსის არ ვენდობი. მისი ყოფნით ამ ტელევიზიებს ობიექტურობა ეკარგებოდათ. მადლობა ღმერთს, ეროსი აღარაა, მოახერხეს და ჩამოიშორეს.

-ბატონო ბიძინა, თქვენ ბრძანებთ, რომ შეიცვალა რაღაც თქვენშიც და მათშიც, მე პირადად უფრო მომწონდა თქვენი ტონი - მხილების ტონი, ხალხის გულთან მიახლოებული...

-ეს ტონი დღესაც არ დამიკარგავს. თუკი რაიმე იქნება სამხილებელი, მე არც ახლა დავიხევ უკან.

- თქვენ განაცხადეთ, რომ არ გადაიხდიდით იმ აბსურდულ და უკანონო ჯარიმას, მაგრამ მოხდა ისე, რომ ეს ჯარიმა გადაიხადეთ. მოტივი აბსოლუტურად გასაგებია - სტიქიური უბედურება კახეთში. თუმცა თქვენ ხაზს არ უსვამთ, რომ ჯარიმა გადაუხადეთ სახელმწიფოს და ამბობთ, რომ დახმარება გაუწიეთ ამ თანხით მოსახლეობას. ხელისუფლება ამბობს, რომ ეს არის ჯარიმა. არსებობს მოსაზრება, რომ ამ თანხამ წაახალისა რეჟიმი, მათ მიაჩნიათ, რომ ყველა კაპრიზი გასდის. როდესაც თქვენ ამ თანხას იხდიდით, თქვენი მთავარი მოტივი რა იყო?

-როდესაც პოლიტიკაში მოდიხარ, გარკვეული თამაშის უფლებას აძლევ საკუთარ თავს. თუმცა საკუთარი მორალისა და სინდისის წინააღმდეგ არ უნდა წახვიდე. მე, რა თქმა უნდა, ანგარიშს ვუწევ იმ დიდ მიზნებს, რაც ჩვენ დავისახეთ, მაგრამ არც ერთ შემთხვევაში ჩემი სახე არ დამიკარგავს. ვფიქრობ, რომ აბსოლუტურად თანმიმდევრული ვიყავი 80 მილიონთან დაკავშირებით.

ყოველთვის ვამბობდი, რომ არ წავიდოდი კანონის წინააღმდეგ, ყოველთვის ვიხდიდი დაკისრებულ ჯარიმებს. მაგრამ ახლა გეომეტრიული პროგრესიით დაიწყეს თანხის გაზრდა და ალბათ, რაღაც ეტაპზე მომიწევს გაჩერება და უარის თქმა.

პოლიტიკაში მყოფი ადამიანის ნაკლებად სჯერათ, თანაც როდესაც არჩევნები კარზეა მომდგარი, ნაკლებად სარწმუნოა მისი სიტყვები, მაგრამ გულწრფელად გეუბნებით, ეს არ იყო ჩემთვის ერთადერთი შემთხვევა. 20 წელია ვცდილობ ჩემს ქვეყანას დავეხმარო. გარწმუნებთ, რომ 80 მილიონის გადახდის გადაწყვეტილება მივიღე მხოლოდ იმის შემდგომ, როდესაც ხელისუფლებამ სტიქიით დაზარალებულების დასახმარებლად მიზერულად სამარცხვინო თანხები გამოჰყო.

კანონმდებლობა ჩემზე ისე მოარგეს, რომ დაგჭირდეს წამალს ვერ მიაწვდი ადამიანს – დაგიჭერენ. გაუჭირდა ქვეყანას, დაიწყო ხელისუფლებამ სტიქიით დაზარალებული მოსახლეობის მოტყუება, ამ დროს მე ძალიან დროულად ვისარგებლე მომენტით, რომ დავხმარებოდი ხალხს და ჯარიმა გადავიხადე.

ჩემს მიერ გადახდილი ჯარიმის სახით, სახელმწიფოს დამატებითი ფინანსები გაუჩნდა. კეთილი ინებონ ზარალი აუნაზღაურონ მოსახლეობას. პარალელურად რეალური დანაკარგის აღწერას ვახდენთ. თუ ხელისუფლებას ახლა ვერ ვაიძულებთ სტიქიით დასაზალებულებს შესაბამისი კომპენსაცია გადაუხადოს, მოვალთ ხელისუფლებაში და აუცილებლად გადავუხდით.

-ბატონო ბიძინა, ძალიან დიდი მოლოდინია თქვენი კოალიციისა და უფრო სწორად თქვენდამი. საზოგადოება პირადად თქვენ გიჭერთ მხარს, მას აქვს ნდობა, რაც, შესაბამისად, არის უდიდესი პასუხისმგებლობა და ტვირთი. როდესაც რეგიონებში ხვდებით მოსახლეობას, როგორ თვლით, რა არის მთავარი, რაც აწუხებს ამ ხალხს?

-ეს არის უსამართლობის განცდა და უმუშევრობა. ხალხს არ აქვს სამუშაო. შეგვიძლია გავათანაბროთ ეს ორი დიდი პრობლემა. გვყავს უამრავი უკანონო პატიმარი, დევნილი, ჩვენი თანამოქალაქეები საზღვარგარეთ არიან გადახვეწილი ლუკმა-პურის საშოვნელად, ფიზიკური გადარჩენისათვის. წარმომიდგენია, როგორ გაჭირვებაში არიან ისინი. მე დალხინებით ვცხოვრობდი საზღვარგარეთ და მაინც უდიდესი ნოსტალგია მქონდა ჩემი სამშობლოსი. გარკვეულ ეტაპზე, ჩემი ჩამოსვლა საქართველოში არ შეიძლებოდა, საშიში იყო და ვერ

წარმოიდგენთ, რა მდგომარეობაში ვიყავი მაშინ. ასეთივე დღეში არიან საქართველოს ის მოქალაქეები, რომელთაც აქ აღარ ეცხოვრებოდათ. წარმომიდგენია მათ როგორ უნდათ საკუთარ სამშობლოში დაბრუნება. ჩემი მიზანი იქნება, საზღვარგარეთ ლუკმა-პურის საშოვნელად გადახვეწილმა ჩვენმა თანამოქალაქეებმა დაიწყონ ჩემოდნების ჩალაგება და სამშობლოში დაბრუნდნენ. საზღვარგარეთ მცხოვრები ყველა ქართველი ერთდროულად ვერ დაბრუნდება, რადგან ეკონომიკას ერთ წელიწადში ვერ აღადგენ.

ასე სწრაფად ვერ შევქმნით ამდენ სამუშაო ადგილს და მინდა მოსახლეობა ამას გაგებით მოეკიდოს. თუმცა ჩვენ დავიწყებთ პროცესს და პროცესი იქნება შეუქცევადი.

ძალიან მეშინია დაპირებების, არ მინდა ხალხს ილუზია შეექმნას, რომ პირველსავე წელს ყველას ეშველება. სამართლიანობა აღსდგება ძალიან სწრაფად. ამისთვის ინვესტიციები არ არის საჭირო. სამუშაო ადგილებს რაც შეეხება, ამას რამდენიმე წელიწადი დასჭირდება, რომ ყველამ მოახერხოს დასაქმება და საკუთარ სამშობლოში დაბრუნება.

-ერთ-ერთ ინტერვიუში თქვენ განაცხადეთ, რომ სააკაშვილს აქვს ყველა საფუძველი, მისათვის, რომ გახდეს დიქტატორი. თქვენთვის სააკაშვილი ჯერ კიდევ არ არის დიქტატორი?

-ფორმალუარად არა! თავისი განწყობით და ხასიათით ის ტიპური დიქტატორია. მას ამის სურვილი აქვს, მაგრამ არ აქვს რესურსი. რესურსში ვგულისხმობ ქართველ ხალხს. საზოგადოებას სამწუხაროდ, არ გაგავჩნია პოლიტიკური კულტურა. არ გვაქვს სახელმწიფოს მართვის, არჩევის პრაქტიკა. ჩვენი უბედურება ისაა, რომ სწორად ვერ ვირჩევთ და ვერ ვაკონტროლებთ ხელისუფლებას. ამით ისარგებლა სააკაშვილმა. ინტერნეტ სივრცეში გარცელდა ვიდეო, სადაც კარგად ჩანს, როგორ მოვიდა სააკაშვილი ხელისუფლებაში ქვის სროლით, სააკაშვილს ნამდვილად აქვს სურვილი, იყოს დიქტატორი, მაგრამ ქართველი ხალხი არ არის ისეთი ბეჩავი და ბრიყვი, როგორც მას ჰგონია. ქართველი ხალხი არ აიტანს დიქტატორს.

-ალბათ, შეცდომებს გავითვალისწინებთ. ხალხის ნება აუცილებლად უნდა იქნეს გათვალისწინებული. მაჟორიტარებს მინდა შევეხოთ. მთელ რიგ რაიონებში დასახელებულია ისეთი კანდიდატები, რომელიც არ იწვევენ ხალხის სიმპათიას. ეს კარგად ჩანს, როდესაც ჩვენთან რეკავენ პირდაპირ ეთერში და მთხოვენ, ხმა მოგაწვდინოთ. მე ეთერში არ დავასახელებ მათ გვარებს, კადრს მიღმა გეტყვით. ხალხში გაჩნდა განცდა, რომ სადღაც ვიღაცამ ერთპიროვნულად გადაწყვიტა მაჟორირტარების კანდიდატების ვინაობა. ვინ იღებდა გადაწყვეტილებებს, თქვენ თუ კოალიციის სხვა ლიდერებიც?

-არასოდეს გამომიყენებია კოალიციის თავმჯდომარის უპირატესობა და გადაწყვეტილებები არ მიმიღია ერთპიროვნულად. კანდიდატების განხილვა ხდება კოალიციის ლიდერებთან ერთად. ჯერ ერთი, ჩემს ხასიათში არ ზის ეს და მეორე, შეცდომებისგან არ ვიყავი დაზღვეული, რადგან მე მათ ფაქტობრივად, არ ვიცნობდი. ვთვლი, რომ კარგი კანდიდატებია, ძირითადად დასახელებული, თუმცა შეცდომისგან არავინ ვართ დაზღვეული

-ანუ არ გამორიცხავთ კანდიდატების შეცვლას?

-ნამდვილად არ გამოვრიცხავ. საჭიროების შემთხვევაში, არ გამოვრიცხავ „ქართულმა ოცნებამ“ მაჟორიტარი დეპუტატობის კანდიდატებში კორექტივები შეიტანოს.

8 gv.

7 gv.

არ გამოვრიცხავ, „ქართულმა ოცნებამ“ მაჟორიტარი დეპუტატების კანდიდატებში კორექტივები შეიტანოს...

ყველასთვის მოსაწონი კანდიდატის შერჩევა ძალიან ძნელია. საზოგადოების ნაწილი გულწრფელად განიცდის ჩვენს მიერ დაშვებულ შეცდომებს, მაგრამ არსებობს ხალხის კატეგორია, რომელთა მიზანია სხვადასხვა გზებით და ინტრიგებით უარი გვათქმევინოს ღირსეულ კანდიდატებზე.

ვიცი, რომ გვისმენენ, გვითვალთვალებენ, ცდილობენ ინფორმაცია მოიპოვონ, მაგრამ ეს ჩვენთვის დიდი უბედურება ნამდვილად არ არის. თუმცა, როგორც კი კარგ, ღირსეულ კანდიდატს დავასახელებთ, ყველაზე მეტად იმას ესხმიან თავს. გროვდებოდა ცრუ ხელმოწერები, რომ ეს კანდიდატი, რომელსაც ამა თუ იმ რაიონში გამარჯვების რეალური შანსი ჰქონდა, მოხსნილიყო როგორმე. ეს რამდენჯერმე განმეორდა. ამას ახერხებს სეთურის სამსახური. იგივე ხალხი შეიძლება მოქმედებდეს ტელევიზიასთან მიმართებაში. მათ ასევე ეჭვები შეაქვთ ჩვენს მხარდამჭერებში, რათა შეშფოთება გამოიწვიონ მათში.

-როდესაც ასახელებდით მაჟორიტართა კანდიდატებს, იყო თუ არა ჩართული ამ პროცესში ხალხი, მიმდინარეობდა თუ არა გამოკითხვა და ა.შ.?

-რა თქმა უნდა, რომ ძალიან ბევრ რეგიონში ჩვენ ჩავატარეთ გამოკითხვა. ხალხს აუცილებლად ვეკითხებოდით აზრს. ეს პროცესი დღესაც გრძელდება. მაგალითად, ცაგერში მეოთხე დელეგაცია გავგზავნეთ ახლა და ალბათ, მალე განაცხადებენ კანდიდატის ვინაობას. ზოგიერთ რაიონში ორჯერ-სამჯერ შევხვდით მოსახლეობას. მართალია, ფართომასშტაბიან გამოკითხვას ვერ ვახერხებდით, მაგრამ ზოგად სურათს მაინც ვიღებდით.

-ჩვენი ტელემაყურებელი ხშირად გვივამს კითხვას, არის თუა არა ნათესაური სტატუსი საკმარისი იმისათვის, რომ ადამაინი დასახელდეს კანდიდატად?

-რა თქმა უნდა, ტოტალურად არა, მაგრამ, მაგალითად ის ფაქტი, რომ მანანა ბერიკაშვილი გივი ბერიკაშვილის ქალიშვილია, ამან, რა თქმა უნდა, იმუშავა. თუმცა ეს ერთეული შემთხვევაა. პარტიები მოტივირებული იყვნენ იქითკენ, რომ კანდიდატი ყოფილიყო ღირსეული.

-კოალიციაში არიან ადამიანები, რომელთაც ხალხი ხმას არ მისცემდა, რომ არა ბიძინა ივანიშვილი, რომელსაც ვენდობით. გრძნობთ თუ არა პასუხისმგებლობას ამ ადამიანების გამო, რომელთაც თქვენ თქვენი სახელით შეიყვანთ პარლამენტში და არა ხალხის მხარდაჭერით?

-მე ძალიან ბევრი ვიმუშავე კოალიციის შიგნით, და არსებული რესურსიდან გამომდინარე, მართლაც ოპტიმალური ჯგუფი ჩამოვაყალიბეთ. გავარკვიეთ მიზეზები, რატომ არ უჭერდა მათ მხარს საზოგადოება, რატომ არ აქვთ რეიტინგი, რატომ არ არიან პოპულარულები. ბევრი მათგანი ამაყობს, რომ მან რეიტინგი სახელმწიფოს მშენებლობას შეალია. თუმცა სამშობლოს და სახელმწიფოს ცნება ხშირად არ ემთხვეოდა ერთმანეთს. ისინი თავიანთი პრინციპულობით გამოირჩევიან და ამავე პრინციპულობიდან გამომდინარე დაუშვიათ შეცდომები და არა შეგნებულად. მე ყოველთვის ვცდილობ კარგი მხრიდან დავინახო ადამიანი.

ისეთი ჭრელია ჩვენი საზოგადოება, იმდენი სიცრუე დანერგა მასში სააკაშვილმა, პროფესიონალი ანალიტიკოსიც კი ფეხს მოიტეხს. მირჩევნია, ადამიანს თავისი პრინციპებიდან გამომდინარე დაშვებული შეცდომები ჰქონდეს, ვიდრე ყალბი და მატყუარა იყოს. ეს ხალხი ჩემთვის გაცილებით სანდოა, ვიდრე უპრინციპო ადამიანები, რომლებიც ძალიან ხშირად ახერხებდნენ ღალატს.

-არის ფაქტები, როდესაც ადამიანები, რომლებიც სააკაშვილის რეჟიმს ემსახურებოდნენ წლების განმავლობაში, უცებ აღმოჩნდენ ოპოზიციაში, როგორც კი გამოჩნდა ივანიშვილი. ხომ არ გამოიწვევს ასეთი ფაქტები გარკვეულ იმედგაცრუებას საზოგადოების იმ ნაწილში, რომლებიც ამ წლების განმავლობაში გულწრფელად ებრძოდნენ რეჟიმს, რა აზრი ჰქონდა მაშინ ბრძოლას?

-რა თქმა უნდა, განსხვავება საზოგადოების ამ ორ ნაწილს შორის ანგარიშგასაწევია და ამას თითქმის ყოველთვის ვითვალისწინებ. თუმცა კარგად ვაცნობიერებთ, რომ საჯარო მოხელეების დიდი ნაწილი მსხვერპლია სააკაშვილის იდეოლოგიისა. მათ ოდესღაც ისევე მოსწონდათ სააკაშვილი, როგორც მე და აბსოლუტურ უმრავლესობას. დღესაც ამ ჯადოსნური სისტემიდან გადმოხტომა არც თუ ისე იოლია. შეიძლება ვიღაცას წამოსვლა უნდოდეს, ხელფასსაც შეელიოს, მაგრამ ხელფასი აღარ არის განმსაზღვრელი,. შეიძლება ძმა, ქმარი ან მშობელი დაუჭირონ და უფრო უარესი - ფიზიკურად გაანადგურონ! ის, რომ მათ არ აქვთ ალტერნატიული სამუშაო, იძულებულნი არიან დარჩნენ საჯარო სამსახურში, ამას გაგებით ვეკიდები. ვაპირებ, მოვუწოდო ამ ხალხს სამსახურის დატოვებისაკენ არჩევნებამდე, მიხედონ თავაინთ მომავალს. ჩვენი მიზანია, შევინარჩუნოთ საქართველოს ყველა ის მოქალაქე, ვისაც სისხლის სამართლის დანაშაული არ ქვს ჩადენილი. ეს სასამართლომ უნდა გადაწყვიტოს და არა პოლიტიკოსებმა. ჩვენ უნდა მოვახერხოთ, პირველ რიგში, ობიექტური სასამართლოს დანერგვა და ამაზე პირადად ვიზრუნებ.

ვერ დავკარგავთ ვერც ერთ საქართველოს მოქალაქეს. მე, პირადად, ვნახე, როგორ ვეღარ მიყურებდნენ თვალებში სწორედ ის ხალხი, რომლებიც მესტიაში მიკიჟინებდნენ. ჩვენ სხვა კულტურის და ტრადიციების ქვეყანა ვართ, რომელსაც ასე ადვილად ვერ მოდრეკ და ვერ გადააგვარებ!

-თუმცა ეს ხელისუფლება ყველაფერს აკეთებს ამ ქვეყნის გასანადგურებლად..

-არ მინდა დავიჯერო და ისევ ჭორის დონეზე ვამბობ, როგორც ამბობენ, არსებობს გეგმა, რომლის მიხედვითაც მხოლოდ მილიონნახევარი ადამიანი უნდა დარჩეს საქართველოში და აქედან მხოლოდ 40% უნდა იყოს ეთნიკურად ქართველი. თუ ეს მართალი არ არის, მაშინ რატომ აგდებენ ასეთ დღეში ქართულ სოფელს. ბურებისთვის შეიძლება იქ ცხოვრება და ქართველ გლეხს არ დაედგომება.?! თუ გავიხსენებთ, როგორ თქვეს უარი ჩემს ფულზე, ინვესტიცია ჩადებულიყო სოფლის მეურნეობაში, როგორ გადაუკეტეს ბურებმა სვანების სოფელს წყალი, ეს ჭორი ამ ფონზე ძალიან ჰგავს სიმართლეს.

-თქვენ პოლიტიკოსი ბრძანდებით და ამიტომ საუბრობთ მოზომილად, ბატონო ბიძინა, მე დიდი ხანია ამოვვარდი ჟურნალისტის ჩარჩოებიდან და პირდაპირ ვლაპარაკობ იმას, რასა, ხალხი ამბობს. როგორ არ იყო ეს მიზანმიმართული განადგურება ქვეყნის, როცა ამდენი ბიჭები ჩახოცეს უდანაშაულოდ, როცა ტერიტორიის 22% დათმეს, როცა რეფორმებით დაანგრიეს განათლება, მეცნიერება, კულტურა. თქვენ კი მოგწონთ განათლების რეფორმა მაგრამ...

-ვინ თქვა, რომ მომწონს. მე აღვნიშნე, რომ მივესალმები ეროვნულ გამოცდებს. თორემ რეფორმების აბსოლუტური უმრავლესობა იყო დამანგრეველი და სტრესული ჩვენი საზოგადოებისთვის. გუშინ ჩემი ძმიშვილი მიკითხავდა: მერაბიშვილი და საქართველოს აკადემიკოსები საქართველოს გადაარჩენენ! ეს არის სამსიტყვიანი ანეკდოტი. არსებულმა ხელისუფლებამ, მეცნიერება და განათლება, პრაქტიკულად, გაანადგურა. მხოლოდ ერთიანი ეროვნული გამოცდებისა და პოლიციის რეფორმამ გაამართლა. ათასობით პატრულმა უარი თქვა ქრთამის აღებაზე, მაგრამ ეს არ იყო არც მერაბიშვილის კარგი მენეჯმენტის შედეგი და არც სააკაშვილის იდეოლოგიაზე დამყარებული გამარჯვება – ეს შემთხვევით გამოუვიდათ. მე შემიძლია ასობით რეფორმა გავიხსენო, რის შედეგადაც ქვეყანა დანგრევის პირას მიიყვანეს. ეს პოლიცია დღეს ბოლომდე დაინგრა, ბოლომდე პოლიტიზირებულია. ისევ ქართველი ხალხის წინააღმდეგ იყენებენ. თავად პოლიცია გახდა რეჟიმის მსხვერპლი და ჩვენ მათ აუცილებლად გავათავისუფლებთ.

მე ძალიან მინდა მოვეფერო მათ. იქ არის შეყრილი, დაახლოებით, 1000 კაცი, ზონდერები, აშანტაჟებენ და უბიძგებენ დანაშაულისაკენ.

ჩვენ ღირსეული ყოფა უნდა შევქმნათ თითოეული ჩვენი მოქალაქისათვის და ამით დავამტკიცოთ, რომ მართლა ნიჭიერი ერი ვართ!

-მაგრამ ჯერ უნდა მოვიგოთ არჩევნები. თქვენ ბრძანეთ, რომ არ მოხდება ამ არჩევნების გაყალბება. თუმცა არჩევნები უკვე ყალბდება. პროცესის გაყალბებ უკვე კანონდება. რა მეთოდებს მიმართავს ბიძინა ივანიშვილი გაყალბების შემთხვევაში და თუ იქნება ამ მეთოდებში სამოქალაქო დაუმორჩილებლობის გზა?

-ამდენი დაყადაღებით, დაჯარიმებით, ფაქტობრივად, უკვე ყალბდება არჩევნები, უფლებას არ გვაძლევენ დავაფინანსოთ კამპანია. დახურეს ორგანიზაციები, ხდება საზოგადოებრივი აზრის ჩამოყალიბება.

ყველა ის ქმედება, რასაც ხელისუფლება ჩვენს წინააღმდეგ ახორციელებს, უკვე არის გაყალბების ნაწილი. ის გაყალბების მექანიზმები, რაც ამ ხელისუფლებას აქვს შემუშავებული, უკვე გათვლილი გვაქვს და პრევენციულ ზომებზეც აქტიურად ვმუშაობთ. კოალიციას აქვს გათვლები, რომელშიც ყველა გაყალბების მექანიზმის ფაქტორი გათვალისწინებულია და ამის შედეგად ხელისუფლება არჩევნების გაყალბებას 5 პროცენტზე მეტი მაჩვენებლით ვერ შეძლებს. ხელისუფლებას არჩევნების გაყალბება უკვე დაწყებული აქვს. ის, რომ საზოგადოების აზრის ჩამოყალიბება სურთ სხვადასხვა ტიპის კვლევებით, ჯარიმებით, იმ ზეწოლით, რაც ხორციელდება ჩემს თანამოაზრეებზე, გაყალბების ნაწილია. თუმცა, ხელისუფლებისთვის ასეთი ქმედება საკმარისი მაინც არ იქნება. ჩვენ შევქმენით სპეციალური ჯგუფი, რომელიც მათ მაქინაციებს შეისწავლის. უკვე უამრავი ვიდეომასალა არსებობს კოორდინატორებზე, მათ შეკრებებზე, გაყალბების მეთოდებზე. „ქართული ოცნება“ არჩევნებს დიდი სხვაობით მოიგებს. ევროპელებთან და ამერიკელებთან ინტენსიური მუშაობა მიმდინარეობს და თუ ხელისუფლება ტოტალურ გაყალბებას შეეცდება, არჩევნები შემდგარად არ ჩაითვლება. თუმცა ჩვენ გასაკეთებელ არავინ გააკეთებს. დასავლელი მეგობრები არ გარისკავენ ბევრს, მათ აქ აქვთ კავშირები. თუმცა ტოტალურ სიყალბეზე ხელს არ მოუწერენ. რაც შეეხება დიქტატურას, მათ ამის რესურსი ნამდვილად არ აქვთ. არსებულ ხელისუფლებას ცივილური მეთოდებით გავისტუმრებთ. თუ საჭირო გახდა, ბოლოს და ბოლოს მთელ საქართველოს ქუჩაში დავაყენებთ და ამერიკელ თუ ევროპელ დამკვირვებლებს ნათლად დავანახებთ არსებულ რეალობას. და თუ მაინც მოახერხეს ამათ გაყალბება, მოუწერა თუნდაც ხელი ევროპამ და ამერიკამ, მე არასოდეს არ მოვუწოდებ ქართველ ხალხს დაპირისპირებისაკენ. ქუჩაში გამოვიყვანთ საზოგადოებას და პირდაპირ დავათვლევინებთ გამოსულ ხალხს ამერიკელებსა და ევროპელებს.

-საზოგადოება განიცდის, რომ არ მოხდება ისე, რომ „ქართული ოცნება“, ვთქვათ შევა პარლამენტში, დაიკავებს 20 სავარძელს და რეჟიმი დარჩება რეჟიმად. რას იზამს ივანიშვილი მაშინ?

-ეს არარეალუარია. ჩვენ გვაქვს გათვლები, ვითვალისწინებთ ძალიან ბევრ გარე და შიდა ფაქტორს. „ქართული ოცნებისთვის“ ყველაზე ოპტიმალური შედეგი, პარლამენტში 60 პროცენტით შესვლა იქნება. ყველაზე უარეს შემთხვევაში, შეიძლება მივიღოთ 40%. ნაკლები არა. და ეს 40% ამათვის დამანგრეველი იქნება, რადგან სიცრუით ვეღარ გვმართავენ. სააკაშვილს აღარ აქვს პერსპექტივა, ქვეყანა გადაჩეხოს. იგი ან თავად გადაიჩეხება ან დარჩეს და პერსპექტივა შეიქმნას. ამიტომ მოვუწოდებ, დაბრუნდნენ კანონიერ სივრცეში და მოემსახურონ საკუთარ ხალხს.

-იძაბება სიტუაცია ჩვენი რეგიონის ირგვლივ. ამაზე სახელისუფლებო არხები არ საუბრობენ, მაგრამ პროცესები იმდინარეობს. რამდენად შეძლებთ თქვენ დაიცვათ ქვეყანა მოსალოდნელი კატაკლიზმებისაგან?

- სააკაშვილმა შეიძლება თავის სასარგებლოდ გამოიყენოს ირანის ირგვლივ მიმდინარე მოვლენები, სწორედ ამ კატაკლიზმებზე ვსაუბრობდი,როცა ვახსენე, ჩვენი პარლამენტში 40%-ით შესვლა. ჩვენ როდესაც ხელისუფლებაში მოვალთ, მაქსიმალურად შევეცდებით გატარდეს ყველა პრევენცია ქვეყნის გადასარჩენად. სწორი პოლიტიკის და ანალიზის შედეგად მინიმუმამდე უნდა დავიყვანოთ ის საფრთხეები, რაც გარედან გვემუქრება.

მედიაკავშირი „ობიექტივი“

იბეჭდება შემოკლებით

saakaSvils undoda aTaTurqi an petrel gamxdariyo, magram bolos caxes cinoberad iqca...

გვესაუბრება ფილოსოფიის დოქტორი **ზაზა შათირიშვილი:**

— ზაზა, ხელისუფლების მხრიდან ჯარიმებს, ყადაღებს ბოლო არ უჩანს. ეს ყველაფერი უკვე საჯაროდ გაუპატიურების სცენას ემსგავსება. ამით ხელისუფლება ძალის დემონსტრირებას ახდენს. როდემდე ვითმინოთ ეს?

— ხელისუფლება გვაშანტაჟებს, ანუ მას ყველაფერი იქამდე მიჰყავს, რომ ხალხის ქუჩაში გამოსვლები გამოიწვიოს. შანტაჟის არსი შემდეგია, იგი ამბობს — მე თუ არ ვიქნები, რევოლუციის მოწყობა მოგიწევთ, თუ არა მოითმინეთო, თქვენ ხომ არ გინდათ რევოლუცია, ამიტომ მე ვიქნებიო. იგი სარგებლობს იმით, რომ გვახსენებს სამოქალაქო ომს. მისი „პლუსია“, ის რომ იგი „ბეზპრედელი“ ტიპია და ამით სარგებლობს. ეს, რა თქმა უნდა ძალიან სახიფათოა. საერთოდ, რევოლუციების დროს მსხვერპლის მომენტი სახიფათოა იმიტომ, რომ ეს უკანასკნელი თვითონ არის ხოლმე დამნაშავე. ასეთი დამნაშავე მსხვერპლი მუდმივად არსებობს, ჩრდილივითაა არსად მიდის, სულ ხელახლა ჩნდება და ჩნდება. ეს სერიოზული პრობლემაა. არსებობს დილემა — ჩვენ თავისუფლად შეგვიძლია და სრული, ლეგიტიმური უფლებაც გვაქვს, ამ ხელისუფლების დემონტაჟის, რადგან რასაც იგი აკეთებს ეს რეალურად „ბეზპრედელია“. ეს ლეგიტიმაციის საკითხია, რაც შემდეგს გულისხმობს — რატომ აკეთებს ხელისუფლება იმას, რასაც აკეთებს? — ბოლო პერიოდამდე ეს ხდებოდა იმიტომ, რომ იგი პროგრესული და პროდასავლური იყო. ნებისმიერი ხელისუფლება გარკვეული ლეგიტიმაციის წყაროდან გამომდინარე ძალადობს — ან არის იმიტომ, რომ ღვთაებრივია, ან რაღაც მითოლოგიას ეყრდნობა. ამ შემთხვევაში, ეს იყო ფიზიკურად ჯორჯ ბუშის მხარდაჭერა. უფრო მეტიც, ეს იყო ბუშის პროექტი, რომელიც აშშ-ს დომინირებას, რუსეთის დაშლას გულისხმობდა, რაშიც საქართველოს თავის როლი უნდა შეესრულებინა. ეს ორეული და პლუს პროგრესულობა, ხელისუფლებას დღემდე მოჰყვება. ეს სერიოზული რამაა. ობამას ხელისუფლებაც კი იძულებულია თავისი წინამორბედის პროექტი გაითვალისწინოს. აშშ-ში ასე არ ხდება, რომ მომდევნო ხელისუფლებამ წინას დემითოლოგიზაცია მოახდინოს, განსხვავებით საბჭოთა კავშირისგან, სადაც მომდევნო ხელისუფლება წინას დემითოლოგიზაციას ახდენდა. აქედან გამომდინარე, ეს სერიოზული მომენტი იყო. ხელისუფლებისთვის 7 ნოემბერიც, 26 მაისიც პრო-რუსული, ანუ ჩამორჩენილი გადატრიალების მცდელობა იყო. ხელისუფლება ამბობს — მე ვარ პროგრესი, ყველა რევოლუცია პროგრესია, ზემოხსენებული კი არის კონტრრევოლუცია, ამიტომაც უფლება მაქვს ხალხი დავსაჯო, რეპრესიები განვახორციელოო. ხელისუფლება ცდილობს იგივე ივანიშვილთან მიმართებაში განახორციელოს. იგი მიიჩნევს, რომ ივანიშვილი პრო-რუსული, ჩამორჩენილია, თავად კი პროგრესულია.

— მაგრამ, ზაზა, ამ „პროგრესული“ ქმედებებით მოგებული ისევ ხელისუფლება რჩება — ჯარიმების გადახდით ივანიშვილი ისევ და ისევ ხელისუფლების ცარიელ ჯიბეებს ავსებს...

— რა თქმა უნდა, გეთანხმები, ეს თანხა ხელისუფლების ჯიბეში მიდის. მაგრამ ივანიშვილს არ გადაუხდია ჯარიმა. 80 მილიონის გადახდა — ეს ქველმოქმედება იყო.

— რით მტკიცდება, ეს ფაქტი, ვინმეს შეუძლია დაადასტუროს, რომ ამ 80 მილიონიდან ერთი თეთრი მაინც მოხმარდა კახეთს?

— ხო, მაგრამ, ფაქტია, რომ ხელისუფლებას ფული საერთოდ არ ჰქონდა და 80 მილიონი გაუჩნდა. ოქტომბერში ახალი ხელისუფლება მოვა და ამ 80 მილიონს გააკონტროლებს. 80 მილიონის გადახდას, როგორც ქველმოქმედებას ისე განვიხილავ. რაც შეეხება დანარჩენს, ივანიშვილი ამას იძულებით აკეთებს. იგი ჯარიმას არ იხდის, მაგრამ არსებობს იძულებითი აღსრულების მექანიზმი, ანუ ვიღაცა მოდის და ყველაფერი დაუკითხავად მიაქვს. ამ ყველაფერს შეიძლება წინააღმდეგობა გაუწიო, მაგრამ ეს უკვე ძალადობრივი აქტია.

როდესაც ივანიშვილი ჯარიმის გადახდაზე უარს ამბობს — ეს არაძალადობრივად არშესრულებული აქტია. ამით იგი ამბობს, რომ ეს კანონი ცუდია და არ ასრულებს მას, მაგრამ როდესაც ვიღაც მოდის და შენი სახლიდან მიაქვს, ამ შემთხვევაში წინააღმდეგობის გაწევა უკვე ძალადობის დიალექტიკაში გაგდებს, ამიტომ ივანიშვილი სწორად იქცევა.

— მართებული საქციელია ისიც, რაც გიგა ბუკიას სახლის აუქციონზე გამოტანას უკავშირდება? ხელისუფლებას თანხა არ აქვს და ვერც იყიდის ამ ქონებას. იმის მაგივრად, რომ სახლის ყიდვა დავგმოთ და ეს ღალატად გამოვაცხადოთ, პირიქით რატომ ვიქცევით, ეს თანხა ხომ ბუკიას კი არა ხელისუფლების ჯიბეში მიდის? რა ლოგიკა დევს ამაში?

— ამ სახლს ვერავინ იყიდის იმიტომ, რომ ნებისმიერი მყიდველი გონივრული ეჭვიდან გამომდინარე ივანიშვილთან იქნება დაკავშირებული. მოკლედ, ეს ისეთი დიალექტიკაა, რომელსაც სჯობს თავი დავანებოთ. ხელისუფლების ლოგიკა მიდის შემდეგისკენ იგი იქამდე მიდის, რომ ფული აკრძალოს, რასაც პრაქტიკულად აკეთებს კიდეც. იგი ამბობს, რომ ფული არ უნდა არსებობდეს, ესაა მისი ლოგიკა. აქედან გამომდინარე, ასე ვიტყოდი, სხვა საშუალება არ არსებობს — კანონი არ უნდა შეასრულო, მაგრამ როდესაც საქმე იქამდე მიდის, რომ ვიღაც შემოდის შენთან სახლში და დაუკითხავად მიაქვს, სხვა გამოსავალი აღარ გაქვს, წინააღმდეგობას ვერ გაუწევ. წინააღმდეგობა ძალადობის ლოგიკაში გაგდებს.

— აბა როგორ მოვიქცეთ, ასე გალახულები მივიდეთ არჩევნებამდე? სანამ ფულს უხდი, ხელისუფლება ყოველთვის გამოძებნის დასაყადაღებელს და ამას ბოლო არ ექნება.

— ამაზე ვერაფერს ვიტყვი, ეს პოლიტიკოსების საქმეა. ამაში საერთოდ ვერ ვერკვევი. ვსაუბრობ იმაზე, თუ რა უნდა მოიმოქმედო არასწორი კანონის წინააღმდეგ — ასეთი კანონი არ უნდა შეასრულო. რატომ არის განდიზმი მნიშვნელოვანი? — კანონი უნდა დაარღვიო არაძალადობრივად. საზოგადოებამ უნდა ილაპარაკოს, შეფასებები გააკეთოს. ჩვენ დიდი ხანია შეფასებული გვაქვს სააკაშვილის რეჟიმი, როგორც ღრმად შიზოფრენიული მოვლენა. სხვა როგორღა შევაფასოდ. დიაგნოზი დასმულია.

— გასაგებია, მაგრამ დიაგნოზის დასმას მკურნალობა მოსდევს ხოლმე, ანუ ქმედებაა საჭირო.

— ქმედება შემდეგია — რადგანაც ივანიშვილს ძალადობრივი აქტი, რევოლუცია არ სურს და ჩვენ მას ვენდობით, ამიტომ მის სტრატეგიას უნდა მივყვეთ. ვინც არ ენდობა, კი, ბატონო, მოაწყოს პარალელურად რევოლუცია.

— ივანიშვილის გამოჩენამ გარდა მაგისა ხელისუფლებას შემოსავალი წყარო ხომ არ გაუჩინა? ხელებაწყვე-ლი ვდგევართ და გავიძახით — წაიღეთ, გაგვძარცვეთ...

— კი, მაგრამ ეს სერიოზული არაა. ეს ფული მნიშვნელოვანი არაა. ხელისუფლებას არანაირი რესურსი აღარ აქვს. როცა ძალადობა ერთადერთი იარაღია, ამით ჩანს, რომ სხვა რესურსი ამოწურული გაქვს. როცა სხვა რესურსი არ დაგრჩა, გარდა ქონების დაყადაღების, ანტენების აკრძალვის, ამაზე სერიოზულად საუბარი შეუძლებელია.

დღევანდელი სიტუაცია გარკვეული ტიპის გამოწვევებს გვთავაზობს, რასაც პასუხები სჭირდება. ამის გამოხატვის ფორმები შეიძლება იმპროვიზაციული იყოს, რადგან სიტუაცია სრულიად გაუთვალისწინებელია, არაფერს არ ჰგავს, აქედან გამომდინარე პასუხებიც განსხვავებულია.

— იქნებ ერთ-ერთი განსხვავებული პასუხი ისიც იყოს, რომ ყადაღების დადებით ფულის მიღების გამოწვეული იმედი დავუკარგოთ ხელისუფლებას, რის შედეგადაც იგი იძულებული გახდება გაჩერდეს.

— ეს რეპრესიული ლოგიკაა. ძალიან მნიშვნელოვანია თუ როდის ამუშავდა იგი. რეპრესიული მანქანა სწორედ მაშინ ამუშავდა, როდესაც ძალა დაინახა, ანუ ეს რეპრესიული აპარატი 27 მაისის შემდეგ ამუშავდა. როცა 200 ათასი კაცი დაინახეს, ხელისუფლებამ გადაწყვიტა, მთავარია ივანიშვილს ფული წაართვას და ქვები ესროლოს, მაგრამ ეს ლოგიკა არ მუშაობს იმიტომ, რომ ივანიშვილი მხოლოდ ფული როდია. ისევე, როგორც მხოლოდ ქვების სროლით ვერ შეგვაშინებენ. დღეს „ნაციონალური მოძრაობა“ უკვე წარსულია, ჩამორჩენილობა, გოიმობაა.

დავაკვირდეთ რა მოხდა — ჯერ ხალხი თბილისში გამოვიდა, შემდეგ ქუთაისში — ხელისუფლებას ეგონა, რომ ქუთაისი მისი მხარდამჭერია, რადგან იქ პარლამენტი ააშენეს. შემდეგ იყო ოზურგეთი, მცხეთა, ბათუმი, რომელიც მიხეილ სააკაშვილმა დააფუძნა და ამ დროს აქციაზე ხალხის რაოდენობის რეკორდები იხსნება. ამას ხელისუფლება სხვა ვერაფერს უზამდა და აქედან გამომდინარე რეპრესიული აპარატი აამოქმედა. სხვა რით უნდა უპასუხოს ამ ყველაფერს ხელისუფლებამ? — რა თქმა უნდა იმით, რასაც ამ 9 წლის მანძილზე აკეთებდა — პიარით, დაყადაღებით, ყაჩაღობით. ეს ხომ ყოველთვის იყო. ხომ მივიღეთ თამაშის ეს წესი, რომ ჩატარდეს არჩევნები?! საზოგადოება ამას თავისი გამოსვლებით, არსებული რეიტინგებით ამბობს. ივანიშვილს, დაახლოებით ხალხის 70 პროცენტი უჭერს მხარს, „ნაც.მოძრაობას“ — 8 პროცენტი.

— ხომ არ ხდება ისე, რომ ხალხი დამარცხებას შეაჩვიეს და მათ შეიძლება, ამ ფონზე აღარც არჩევნებში დამარცხება გაუკვირდეთ?

— ხალხი, ამას როგორც დამარცხებას ისე არ აღიქვამს. ისევე, როგორც არსებობს რაღაც მომენტები, როცა ადამიანი უსამართლობას სჩადის. დამარცხება და გამარჯვება მაშინაა, როდესაც ბრძოლა თანაბარია, როცა ორივეს იარაღი აქვს. როცა ორივეს იარაღი აქვს და ერთი მეორეს ამარცხებს, ამას ჰქვია ბრძოლა, მაგრამ როცა მეორეს იარაღი არ აქვს და სახეში ურტყამენ, ეს უსამართლობაა. ხალხი კი ყოველთვის იმის მხარესაა ვისაც ურტყამენ. ახლა სწორედ ასეთი სიტუაციაა, ანუ ეს არ არის გამარჯვება და დამარცხება, არამედ უსამართლობაა. ხელისუფლება ამაში სცდება, მაგრამ მას გამოსავალი არ აქვს. იცით ხელისუფლება რას აკეთებს — ურტყამს ადამიანს, რომელსაც იარაღი არ აქვს.

— ზაზა, ნება მომეცით, ამ შემთხვევაში არ დაგეთანხმოთ. დადგება მომენტი, როცა დაჩაგრულის მიმართ ხალხს თანაგრძნობა აღარ ექნება, ელემენტალურად მიხვდება, რომ თავად დაჩაგრული მათ ვერ უშველის და ხალხი ძლიერის მხარეს დაიჭერს. ეს ხომ ხალხის თვისებაა?

— კი, მაგრამ, საქმე იცით, რაშია? — ხალხი ძლიერის მხარეს გადადის მაშინ, როცა ეს უკანასკნელი რეალურადაა ძლიერი. შეიძლება ძლიერი უსამართლო იყოს, მაგრამ ახლა ასეთი სიტუაციაა — ის, ვინც ძალადობს უკვე ძლიერი აღარ არის, მას ძალა ეცლება და საკუთარი თავის რწმენა ეკარგება. ეს კი იმიტომ ხდება, რომ მას უკვე აღარ სჯერა იმის, რისიც 8-9 წლის წინ სჯეროდა. მას საკუთარი სიმართლის აღარ სჯერა. ამიტომაცაა, რომ დღეს ერთს ამბობს, ხვალ მეორეს, ზეგ მესამეს, ბაბილონურ ენაზე ლაპარაკობს. ყველაზე მნიშვნელოვანი მომენტია რწმენის დაკარგვა. როცა ადამიანს რწმენა დაკარგული აქვს, მას არ აქვს ძალა. ძალა არასოდეს არ დგას მხოლოდ ძალაზე, არამედ შინაგან რწმენაზე. ყველა დამპყრობელს ნაპოლეონს, ჩინგიზ ხანს, თემურ ლენგს ჰქონდათ ის, რასაც ჩანაფიქრის სიდიადე ეწოდება. ნაპოლეონი ალექსანდრე მაკედონელს ბაძავდა, მას ერთიანი ევროპა უნდოდა. ალექსანდრე თავის თავს როგორც აქილევსს წარმოიდგენდა და აღმოსავლეთის და დასავლეთის გაერთიანება სურდა. დემოკრატიის ევროპული იდეა იყო ყველა ადამიანი გავათავისუფლოთ. დემოკრატიას, ფემინიზმს, რა იდეები აქვს?! — რომ უნდა მივიდეთ მაჰმადიანებთან და ქალს ფარანჯა ავხადოთ, რათა ის განვითარდეს. მეორე საკითხია, რამდენად უნდა ირანელს ეს გათავისუფლება, მაგრამ არის ჩანაფიქრის სიდიადე, როცა შეგაქვს ამ ტიპის იდეები და ამის გჯერა. მაგრამ სააკაშვილს ამის უკვე აღარ სჯერა. სააკაშვილს და მის ხელისუფლებას ძალაუფლების შენარჩუნება სურს იმიტომ, რომ ამისგან სერიოზული დივიდენდები აქვთ, ანუ ოლიგარქიული სისტემის ხიბლი — როცა ბიზნესი, ფული და ძალაუფლება ერთი და იგივეა. ხელისუფლებას ყოველთვის, სხვადასხვანაირად მიღწევით, რაღაც გარკვეული ტიპის ასკეტიზმი სჭირდება. როდესაც ძალაუფლება პირდაპირაა სიამოვნებასთან დაკავშირებული, ამ ტიპის ხელისუფლება დიდხანს ვერ ძლებს.

— სააკაშვილი ვის ბაძავს?

— სააკაშვილი, ფაქტობრივად ყველას და ყველაფერს ბაძავს. ეს უნიკალური ფენომენია, ძალიან არაორიგინალური და თან ეკლექტური ადამიანია. ყველაზე ახლოს, ალბათ ცახეს ცინობერთანაა — ვისთანაცაა იმას ემსგავსება. მისი რეჟიმი ძალიან არასერიოზული, თეატრალურია, რომელიც თან სერიოზულ სისხლს ღვრის. საქმე იმაში კი არაა, ამ რეჟიმმა 2 ათასი კაცი დახოცა თუ მილიონი. მთავარი ისაა, რომ თავისი შინაარსითაა რეპრესიული.

გამარჯვებას და დამარცხებას აზრი აქვს მაშინ, როცა ორივეს იარაღი აქვს, როცა ერთსაც სამურაის ხმალი აქვს და მეორესაც. მაგალითად, დუელის დროს პუშკინი დამარცხდა და დანტესმა გაიმარჯვა. არა, ეს მაგალითი არ გვინდა, იტყვიან, რომ პრო-რუსული ვარ (იცინის). როდესაც დარტანიანმა როშფორი დაამარცხა ორივეს დაშნა ჰქონდა, უბრალოდ, ერთი უკეთესად ხმარობდა, ვიდრე მეორე. აქედან გამომდინარე, როცა ფულს, ანტენებს გართმევენ, ქვებს გესვრიან, სულ სხვა მოვლენასთან გვაქვს საქმე.

ანტენების და თეფშების წართმევით ხელისუფლება იცით, რას ამბობს? — რომ ის, რასაც თვითონ ლაპარაკობს, ამას არავითარი ფასი არ აქვს. იმ თეფშით, ხომ „რუსთავი-2“-იც, „იმედიც“ ისევე გავიდოდა, როგორც სხვა არხები. ანუ, ამ საქციელიდან ჩანს, რომ იგი რეალურ ინფორმაციას მართლა ანიჭებს მნიშვნელობას და ამბობს — რასაც მე ვლაპარაკობ, იმას არანაირი ფასი არ აქვს. მე ვიტყუებიო, აი, ამის აღიარებაა ეს ყველაფერი.

ამაზე დიდი აღიარება და საკუთარი თავისადმი ურწმუნოება, უბრალოდ წარმოუდგენელია. სტალინის დროს არჩევნები რომ ჩატარებულიყო, 90 პროცენტი მას მისცემდა ხმას იმიტომ, რომ რწმენა არსებობდა. ამის ნათელი გამოხატულებაა ომი, რომელიც რუსებმა მოიგეს. მოგვწონს თუ არა, ეს რწმენამ განაპირობა. ნათქვამია, ყველაფერი რწმენის სიმკვეთრეზე რომ იყოს დამოკიდებული, მაშინ ეშმაკსაც ეყოლებოდა თავისი წამებულებიო. ეშმაკს გაუჩნდა უკვე თავისი წამებულები, ესენია: მე-19 საუკუნის ტერორისტები, ევროპელი ტერორისტები, იდეისთვის წამებულები. მაგრამ საბჭოთა კავშირი როდის დაინგრა? — როდესაც რწმენა დაიკარგა. სააკაშვილს აქვს პაროდიული რეჟიმი, რომელიც ყველა არსებულ რეჟიმს ბაძავდა. მას გარკვეული აზრით უნდოდა რეიგანი, ათა თურქი ან პეტრე I ყოფილიყო. მაგრამ, რა გამოუვიდა, ესაა მთავარი. ეს არის აბსოლუტურად პაროდიული, გროტესკული რეჟიმი, თუმცა პირველ ეტაპზე პროგრესის რწმენა არსებობდა. ხალხში იყო რწმენა, რომ სააკაშვილი, რომელიც ხუთ ენაზე ლაპარაკობს, უფრო პროგრესულია, ვიდრე შევარდნაძე, რომელიც მამათიდანაა. დღეს ეს რწმენა დაიკარგა და რაც მთავარია, სააკაშვილმაც დაკარგა რწმენა. სწორედ ამ უიმედობიდან, ურწმუნოებიდან დაიბადა იმედი ივანიშვილის სახით. ვიღაცისთვის ეს იმედი რუსთაველის თეატრია, ვიღაცისთვის სამების ტაძარი...

თამარ შველიძე

ორიოდე თვის წინ რომ გეკითხათ, აქტიურ პოლიტიკურ საქმიანობაში ჩაბმას ხომ არ აპირებთო, კატეგორიულ უარს გეტყოდათ. დღეს კოალიცია „ქართული ოცნება-დემოკრატიული საქართველოს“ მაჟორიტარობის კანდიდატია დმანისის რაიონში. იგი კოალიციის ლიდერმა ბატონმა ბიძინა ივანიშვილმა წალკაში გამართული წინასაარჩევნო შეხვედრისას თავად წარუდგინა მოსახლეობას. მართალია, პოლიტიკოსობის გამოცდილება არ გააჩნია, მაგრამ თუ მის ბიოგრაფიას გადავხედავთ, ყოველთვის იქ იყო, სადაც, მისი აზრით, ყველაზე მეტად გამოადგებოდა ქვეყანას. ახლა მშობლიურ დმანისის რაიონს სჭირდება მისი გამოცდილება.

რა აკავშირებს დმანისის რაიონთან, რატომ დათანხმდა პოლიტიკაში ჩაბმას, როგორ აპირებს რაიონში არსებული პრობლემების მოგვარებას და რანაირად გეგმავს საარჩევნო კამპანიის წარმართვას — ამ და სხვა შეკითხვებს დმანისის რაიონის მაჟორიტარობის კანდიდატი პაატა ხიზანაშვილი უპასუხებს.

paata xizanaSvili:
`CixSi moqceul qveyanas gadarCenisa da ganviTarebis perspeqtiva gauCnda~

პაატა ხიზანაშვილი: — ვფიქრობ, რომ მკითხველისთვის საინტერესო იქნება ვილაპარაკოთ იმ მიზეზებზე, რამაც პოლიტიკაში მოსვლის სურვილი გამიჩინა. ჩემი ცხოვრების მთავარი იდეა უსამართლობასთან შეურიგებელი ბრძოლა იყო და არის, ქართველ ხალხს მრავალი ქარტეხილი გადაგვიტანია, ახლა კი ბოლო წლების ერთ-ერთი ყველაზე მძიმე ომის მოგება გვმართებს. ეს იქნება გამარჯვება საკუთარ თავზე, სისუსტესა და სიმხდალეზე, ამპარტავნებასა და დამოუკიდებელი აზროვნების დეფიციტზე, სიძულვილსა და ცინიზმზე...

უნდა ვაღიარო, „ვარდების რევოლუციის“ შემდეგ, საზოგადოების დიდ ნაწილს, მათ შორის მეც, ჩაგვესახა იმედი იმისა, რომ ხელისუფლებაში მოსული ახალი პოლიტიკური ძალა ქვეყანაში დემოკრატიულ ცვლილებებს განახორციელებდა. სახელდობრ: დაუპირისპირდებოდა მართვის კლანურ სისტემას, კორუფციას, პროტექციონიზმს, გაათავისუფლებდა ბიზნესს სახელისუფლებო წნეხისგან და საკუთარი მოქალაქეების კანონიერ უფლებებსა და ინტერესებს დაიცავდა.

— ისევე როგორც ბევრი ჩვენი თანამოქალაქე, თქვენც იმედგაცრუებული აღმოჩნდით...

— სამწუხაროდ, ხელისუფლებაში მოსულმა ახალმა ძალამ არათუ არ განახორციელა დემოკრატიული ცვლილებები, კიდევ უფრო განამტკიცა ქვეყანაში ტოტალიტარული მმართველობა და ელიტურ-კლანური კორუფცია დაამკვიდრა.

მმართველმა ძალამ, ძალაუფლების შესანარჩუნებლად, ქვეყნის მართვის ისეთი სისტემა ააგო, რომელიც ქვეყნის აღმშენებლობას კი არა, ნგრევას ემსახურება. მმართველი გუნდის მონამორჩილმა პარლამენტმა ანტისახელმწიფოებრივი, ანტიმოქალაქეობრივი კანონები მიიღო; ფაქტობრივად, აბუჩად აიგდო ქვეყნის უპირველესი კანონი — კონსტიტუცია, აბსოლუტურად უგულებელყო საერთაშორისო სამართლის ელემენტარული ნორმები და პრინციპები, საკუთარი მოქალაქეების ყველანაირი უფლება შებღალა...

საბოლოოდ, ქვეყანაში შეიქმნა ისეთი ვითარება, როცა ხელისუფლების მმართველ ელიტას უსიტყვოდ ემორჩილება საკანონმდებლო, აღმასრულებელი, სასამართლო ხელისუფლება და მასმედია. ფაქტობრივად, ქვეყანაში პოლიციური რეჟიმი დამყარდა, რომლის მთავარი ამოცანა მოქალაქეთა დაშინება-დაშანტაჟებაა და არა მათი დაცვა, რაც ცივილიზებული სახელმწიფოს ხელისუფალთა უპირველესი ამოცანაა.

— ახლა სახელმწიფოს ცხოვრებაში ყველაზე კრიტიკული მომენტი დადგა და მისი რადიკალური შეცვლაა საჭირო...

— მართლაც ერთ-ერთი ყველაზე კრიტიკული და გადამწყვეტი პერიოდია ჩვენი ქვეყნის ცხოვრებაში — სახელმწიფოებრიობასთან ერთად გადასარჩენია საქართველო, მისი თითოეული მოქალაქე, მათ შორის ისინიც, ვინც სხვადასხვა გარემოების გამო იძულებულია, ახლანდელი ხელისუფლების სამსახურში იყოს, ან ვინც შეეგუა არსებულ სიტუაციას და მოქალაქეობრივად პასიურია. თითოეულმა უნდა ვიტვირთოთ ჩვენი წილი პასუხისმგებლობა, რომ თავი დავაღწიოთ სიცრუითა და ცინიზმით გაჯერებულ მდგომარეობას, რომ ჩიხში მოქცეულ ქვეყანას გადარჩენისა და განვითარების პერსპექტივა გაუჩნდეს.

— ამიტომაც აღმოჩნდით ბიძინა ივანიშვილის გუნდის წევრი, უფრო მეტიც, კოალიცია „ქართულ ოცნებას“ წარმოადგენთ დმანისის რაიონში. როგორც ცნობილია, კოალიცია დეპუტატობის კანდიდატების შერჩევისას ხელმძღვანელობდა სამი კრიტერიუმით: ცნობილი სახეები, ადგილობრივი კადრები და თავის დარგში წარმატებული პროფესიონალები, საზოგადოების თვალსაჩინო წარმომადგენლები. მკითხველისთვის საინტერესოა, თქვენ რა კრიტერიუმით შეგარჩიეს?

— ჯერ ერთი, დეპუტატობის კანდიდატად მივდივარ რაიონში, სადაც დავიბადე, ცხოვრების გარკვეული წლები გავატარე და ბოლოს და ბოლოს, დმანისის რაიონში ამა თუ იმ სოფლის მოსაძებნად რუკის მოშველიება არ მჭირდება. ამ არემარეში ჩემი წინაპრები მრავალი საუკუნის წინ დასახლდნენ. ამჟამად, რაიონში ბევრი ჩემი ახლობელი თუ ნათესავი ცხოვრობს და ჩემი გვარის ფუძე აქაურ ტოპონიმიკაშიც არის ასახული — დმანისის რაიონში არსებობს ხიზანაანთ ეკლესია, ხიზანას წყარო, მთა...

ჩემს შრომის წიგნაკში პირველი ჩანაწერი სოფელ დიდ გომარეთში, ჯერ კიდევ საშუალო სკოლის პერიოდში სწავლისას გაჩნდა. ამიტომაც აქაურების გასაჭირი ბავშვობიდანვე ვიცი და თუ რამე ულხინთ, ესეც ცნობილია ჩემთვის. პიროვნული ღირსების საკითხად მიმაჩნია, თუკი რამ შემიძლია, მშობლიურ რაიონს წავადგე.

თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დამთავრების შემდეგ, პროფესიით ინჟინერ-ეკონომისტი, 27 წლის განმავლობაში ადმინისტრაციულ სტრუქტურებში ვმსახურობდი, მათ შორის, საქართველოს უშიშროების აკადემიაში ვეწეოდი პედაგოგიურ საქმიანობას. — ვხელმძღვანელობდი პედაგოგიკისა და ფსიქოლოგიის კათედრას. ვიმსახურე საქართველოს შეიარაღებულ ძალებში ხელმძღვანელ თანამდებობებზე, მაქვს სამხედრო ჩინი — პოლკოვნიკი. ბოლო შვიდი წელია, საბანკო სისტემაში ვმუშაობ — „ბანკი ქართუს“ საკრედიტო დეპარტამენტის განყოფილებას ვხელმძღვანელობ. ასე რომ, თუ ტრაბახად არ ჩამითვლით, ალბათ, კანდიდატთა შერჩევის მხოლოდ ერთი კრიტერიუმით არ შემარჩიეს.

ჩემი მშობლები პედაგოგები იყვნენ. შესაძლოა, ვინმეს პირადულ საკითხად მოეჩვენოს, მაგრამ მაინც უნდა ვთქვა — მამაჩემი ისტორიკოსი გახლდათ და სურდა, არქეოლოგი გავმხდარიყავი, რომ უდიდესი ისტორიისა და უძველესი კულტურით გამორჩეული რაიონისთვის თავი გადამედო — მან პირობა ჩამომართვა, ლამის ანდერძად დამიბარა, დმანისი მსოფლიოსთვის გამეცნო. თითქოს წინასწარმეტყველებდა და გული მწყდება, რომ მამაჩემი ვერ მოესწრო დმანისის ნაქალაქარში პირველი ევროპელების საცხოვრისის აღმოჩენას.

— რადგანაც ასე ახლო ურთიერთობა გქონიათ დმანისთან, სხვაზე უკეთ გეცოდინებათ, ყველაზე მეტად რა პრობლემები აწუხებს იქაურ მოსახლეობას?

— ჩვენს რაიონში, ისევე როგორც საქართველოს თითქმის ყველა მთიან რეგიონში, მოუწყობელი ინფრასტრუქტურაა: არ არსებობს გზები, მოსახლეობის გაზიფიკაცია უკვე მრავალი წელია, დაუძლეველი პრობლემაა. ერთ-ერთ სოფელში 16 წელიწადია შუქიც კი არ არის. არადა, ვიდრე ახლანდელი მმართველი გუნდი ხელისუფლებაში მოვიდოდა, რაიონის სოფლებში ინტენსიურად მიმდინარეობდა გაზიფიკაციის პროცესი — გაჰყავდათ მილები და უმოკლეს ხანში მოსახლეობისთვის გაზის მიწოდებაც იგეგმებოდა. სააკაშვილის ხელისუფლებამ თავიდანვე ფასადური პოლიტიკის გატარება დაიწყო და ქვეყნის გაზიფიკაციის პროცესიც პიარისთვის გამოიყენა — მილები არსებობს, მასში გაზის გაშვებაზე კი არავის არასოდეს უფიქრია. გაზი, ერთადერთი, მხოლოდ რაიონულ ცენტრშია, სოფლები კი ამ სიკეთეს მოკლებულია. დმანისი მდიდარია ტყეებით და ეს პროცესი რომ არ შეჩერებულიყო, წარმოიდგინეთ, რამდენი ხე გადაურჩებოდა გაჩეხვას და ეკოლოგიური საფრთხეებიც შემცირდებოდა.

დმანისის რაიონში ძირითადად შავმიწა ნიადაგია და სამწუხაროა, რომ ამას ბოლომდე და ეფექტიანად ვერ ვიყენებთ. ბევრია დაუმუშავებელი სავარგულებიც. ჩემს ბავშვობაში და შემდგომ, მოწიფულ ასაკშიც, ერთ გოჯ მიწასაც კი ვერ ნახავდით დაუმუშავებელს. აქაურებისთვის სრულიად მიუწვდომელია მიწის დამუშავების ყველაზე მარტივი სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკაც კი, რომელიც არა მარტო შრომას შეუმსუბუქებდა, არამედ გლეხის მუშაობას უფრო რენტაბელურს გახდიდა. ქართველი გლეხი, თითქმის ყველგან, მიწას საკუთარი ხელების იმედად ერკინება. სოფლად, ამ მხრივ, ისევ XX საუკუნის დასაწყისია და გლეხს ხარ-კამეჩი და გუთანი თუ შეეშველება ისევ. ეს იმით არის გამოწვეული, რომ საწვავი, რეალურ ფასთან შედარებით, სულ ცოტა, 70 თეთრით, ხელოვნურად არის გაძვირებული. მეურნემ მისი ყიდვის ფულადი რესურსი რომც მოიძიოს, საწვავის სიძვირის გამო მოსავლის თვითღირებულება იზრდება და შესაბამისად, კონკურენციას ველარ უწევს უცხოეთიდან შემოტანილ საეჭვო წარმომავლობისა და ალბათ ჯანმრთელობისთვის მავნე, გენმოდიფიცირებულ იაფ პროდუქციას. ამას ემატება საირიგაციო სისტემის არარსებობა და სასმელი წყლის დეფიციტი.

დმანისის რაიონში წამყვანი დარგებია მესაქონლეობა და მიწათმოქმედება, რომელიც აქაური მკაცრი კლიმატური პირობების გამო, მრავალფეროვანი პროდუქციით ვერ გამოირჩევა — აქ ძირითადად საუკეთესო ჯიშის ეკოლოგიურად სუფთა კარტოფილის მოყვანა შეიძლება, რომლის რეალიზაცია აქაური მოსახლეობისთვის ყოველთვის პრობლემას წარმოადგენდა.

რაიონში, რომლის წამყვანი დარგი მესაქონლეობაა, ფაქტობრივად აღარ არსებობს საძოვრები — იგი „ნაციონალური მოძრაობის“ დმანისის დეპუტატის ნათესაობამ ჩაიგდო ხელში და სამი ათას ჰექტარზე მეტი საძოვარი მოსახლეობისთვის უკვე ხელმიუწვდომელი გახდა.

სახელმწიფოს ახლანდელი მმართველი გუნდის გაუმართლებელი პოლიტიკის შედეგად, ქვეყანაში უამრავი პრობლემა დაგროვდა. თითო-ოროლა გამონაკლისის გარდა, განსაკუთრებით მძიმე დღეში აღმოჩნდა რეგიონები; ფაქტობრივად, სოფლის მეურნეობა სახელმწიფოებრივი ყურადღების მიღმა დარჩა ისეთ ქვეყანაში, რომლის განვითარების ერთ-ერთი უმთავრესი პრიორიტეტი აგრარული დარგის განვითარება უნდა ყოფილიყო.

— სწორედ ასეთი პოლიტიკის შედეგია, რომ სოფლები იცლება. თქვენ ისეთი სურათი დახატეთ, მოსახლეობის მიგრაცია თქვენი რაიონისთვისაც არ არის უცხო...

— დროული შეკითხვაა. ჩემს დროს გომარეთის სკოლაში, ალბათ გაგიკვირდებათ და, 1200 ბავშვი სწავლობდა, დაახლოებით იმდენი მოსწავლე, რამდენიც თბილისის ჩვეულებრივ საჯარო სკოლებშია. ამჟამად კი, ანუ 30-35 წლის შემდეგ, 100 მოსწავლეაა. ასეა სხვა სოფლებშიც. გაუსაძლისი პირობებისა და ელემენტარული საყოფაცხოვრებო პირობების უქონლობის გამო, ვერც გაამტყუნებ, თუკი ადამიანები, თავიანთი ნების საწინააღმდეგოდ, მშობლიურ კერას ტოვებენ. თითქმის არც ერთ სოფელში აღარ შემორჩა მედპუნქტები და ხალხს ელემენტარული სამედიცინო დახმარების მიღების საშუალება არ გააჩნია. ისინი, ფაქტობრივად, ბედის ანაბარად არიან მიტოვებული და ამის გამო ხშირია ლეტალური შემთხვევებიც. ამასთან, ფარმაცევტული ბაზარი, ისევე როგორც სხვა, თითქმის ყველა მომგებიანი დარგი მონოპოლიზებულია და მოსახლეობას მედიკამენტების ყიდვის საშუალებაც არ გააჩნია.

— დღეს არსებული პრაქტიკით, მაჟორიტარი დეპუტატის ფუნქციები უმეტესწილად აღრეულია — ძნელი გასამიჯნია, რა არის ცენტრალიზებულად მოსაგვარებელი პრობლემა და რა — ადგილობრივი ხელისუფლების კომპეტენცია. თქვენ რას ფიქრობთ, რაიონის პრობლემებიდან რა იქნება თქვენი უპირველესი საზრუნავი?

— საზოგადოებას ვერ შევუქმნით იმაზე მეტ მოლოდინს, რაც შეგვიძლია ამ ეტაპზე გავაკეთოთ. ამიტომაც კარგად უნდა გავიაზროთ ჩვენი შესაძლებლობები, რომლებიც რეალობას შეესაბამება. ამის შესაბამისად უნდა დავსახოთ და მოსახლეობას შევთავაზოთ ახლანდელი თუ შორეულ პერსპექტივაზე გათვლილი გეგმები. კოალიციას შემუშავებული აქვს სახელმწიფოს განვითარების საფუძვლიანი კონცეფცია — საპროგრამო დოკუმენტი, რომელიც მოიცავს ქვეყნის პოლიტიკური, სოციალური და ეკონომიკური განვითარების მიმართულებებს. მათ შორის განსაკუთრებული ადგილი ეთმობა რეგიონების განვითარებას.

ერთ-ერთ უპირველეს ამოცანად მიმაჩნია მოსახლეობის დასაქმება, რეგიონალური მცირე საწარმოების შექმნა, ინვესტიციები, გლეხისთვის ხელმისაწვდომი იაფი კრედიტები, ბიზნესის გათავისუფლება მუდმივი შიშისგან და ზოგადად სამართლიანობის დაბრუნება. ჩვენ თითოეულ მოქალაქეს უნდა გავუჩინოთ სამართლიანობისა და პიროვნული თავისუფლების, დაცულობის განცდა, რადგან ადამიანის ღირსება სამართლიანობაშია.

— ახლანდელი მმართველი გუნდი აზერბაიჯანელი ელექტორატის გარანტირებულ ხმებს იღებდა ყოველთვის. ამის გათვალისწინებით, რას უპირისპირებთ ნაციონალების „პროპაგანდისტულ მანქანას“, რომლითაც არსებული ბალანსის შეცვლას მოახერხებდით?

— პროპაგანდისტულ, ცინიზმით სავსე პოლიტიკას უნდა დავუპირისპიროთ სიმართლე და პატიოსნება. თითოეულმა ადამიანმა უნდა შეძლოს და საკუთარი ხმა დაიცვას, ისწავლოს გადაწყვეტილების დამოუკიდებლად მიღება. ჩვენ არ ვუპირისპირდებით კონკრეტულ ადამიანებს, ჩვენ უნდა ვისწრაფვოთ წინ სიკეთისა და სამართლიანი გარემოს შესაქმნელად.

უნდა მოვახერხო და არჩევნებამდე დარჩენილ მცირე დროში თითოეულ სოფელში ჩავიდე, სოფელ-სოფელ ჩამოვიარო, თითოეული ოჯახისა თუ ადამიანის გასაჭირს გავეცნო; დავინტერესდები ჩვენი აზერბაიჯანელი თანამოქალაქეების პრობლემებით, რომლებიც მივიწყებულნი არიან ყველასგან და ხელისუფლებას მხოლოდ საარჩევნოდ, ხმების მისაცემად ახსენდება.

ჩემი მამა-პაპებისგან მახსოვს, როგორ მეგობრობდნენ ისინი აზერბაიჯანელებთან. მიუხედავად იმისა, რომ იმ დროს მიმოსვლა გაძნელებული იყო უტრანსპორტობის გამო, მაინც ახერხებდნენ მჭიდრო ურთიერთობების დამყარებას. ამჟამად ეს ტრადიცია მოშლილია — ქართველებისა და აზერბაიჯანელების მეგობრობის გზა აქ, დუხჭირი ცხოვრების გამო, კარგა ხანია, სარეველა ბალახმა დაფარა. უნდა გაიკვალოს ეს ბილიკი და აღარასოდეს ამოვიდეს იქ ბალახი.

ადგილობრივი მოსახლეობა აქტიურად უნდა ჩაებას თავიანთი პრობლემების მოგვარებაში. მე ჩემს ჯგუფთან ერთად შევისწავლი, თუ რა აწუხებთ აქაურებს, ამ პრობლემების მოგვარების გზებზე შესაბამისი დარგის სპეციალისტებთან ერთად ვიმსჯელებთ, ხოლო თვითონ პრობლემის მოგვარების პროცესში, როგორც აღვნიშნე, აუცილებლად მოსახლეობასთან ერთად ვიშრომებ.

ესაუბრა გ. ჭავჭავაძე

miSas da Salvas erTi naTlia xom ar hyavT _ rusi da Tanac `kakebeSniki?~

საქართველოს „ლეიბორისტულმა პარტიამ" ოფიციალური განაცხადი შეიტანა საპარლამენტო არჩევნებში მონაწილეობასთან დაკავშირებით და როგორც პარტიის ლიდერებმა ბრძანეს, აგრძელებენ უკომპრომისო ბრძოლას სააკაშვილ-ივანიშვილის მძარცველურ, კრიმინალურ, ოლიგარქიული ბანდების წინააღმდეგ, რომლებმაც გაძარცვეს, გაალატაკეს და დააქციეს ეს ქვეყანა. მათი უმთავრესი დევიზი იქნება „მდიდარს ვართმევთ, ღარიბს — ვაძლევთ!"

„თუ არ განეიტრალდა ეს ბანდა, რომელიც დაეუფლა მთელი ქვეყნის ქონებას და გაალატაკა, გაალარიბა და გააუბედურა დანარჩენი მოსახლეობა, თუ ამათ ლაგამი არ ამოსვდეთ, თუ,

კარგი გაგებით, არ გავპარსეთ და არ მოვწველეთ და ეს მათი ნაძარცვი ქონება ხალხს არ დავუბრუნეთ, ისე, ამ ქვეყანას გადარჩენა არ უწერია". ვირჩევთ ან გადარჩენის გზას „ლეიბორისტული პარტიის" (შალვა ნათელაშვილის სახით), ან ვირჩევთ ოლიგარქ მდიდართა გზას, რომლებიც გააგრძელებენ ამ ქვეყნის ძარცვას, გააგრძელებენ ამ ქვეყნის ნგრევას, გალატაკებას, ჩვენს დაჩაგვრას და ჩვენს შვილებს ამითი მოვუსპობთ მომავალს. ჩვენ იმედი გვაქვს, ქართველი ხალხი ბრძენია და გააკეთებს სწორ არჩევანს", — ასეთია მათი საერთო აზრი.

საქართველოში, ალბათ, ბევრ ახსოვს „ვარდების რევოლუციამდე" ბატონი ნათელაშვილი წამდაუწუმ რომ გაიძახოდა, ზოგიერთებივით დალხინებული კი არ ვარ, სამზარეულოში „ლეჟანკაზე" მძინავსო. მაშინ იმ მსმენელს თუ მაყურებელს ეგონა, ბატონ შალვას (ზოგადად „ლეიბორისტულ პარტიას") ტანში დრო და დრო რომ „აჟუილებს", გამოუძინებლობის ბრალიაო და გაუთვლელ თუ პირიქით, კარგად გათვლილ აცა-ბაცა პოლიტიკურ ნაბიჯებს დიდსულოვნად უტევებდა მშრომელთა პარტიის თავკაცს.

მას შემდეგ, თუ მეტი არა, სრული ათი წელი მაინც გავიდა. ბატონ შალვას აღარ უხსენებია „ლეჟანკაზე" ძილი, ანუ უნდა ვივარაუდოთ, რომ „ეშმაკის მანქანებით" როგორღაც შეძლო „კრაოტის" შეძენა, მაგრამ რაღაც უცნაურობა კი დაუტრიალდათ პარტიაში, ამჯერად სრულიად „ლეიბორისტული თავკაცობა" ჰგავს გამოუძინებელს. გამოუძინებელს კიდევ რა უშავს, თითქოს, შეღამებულზე, ჯანმრთელი ძილით რომ უნდა ეძინოს ყველა ნორმალურ ადამიანს, მღვიძარედ ყოფნას აიძულებენ თითოეულ მათგანს და ფსიქიკას უძილობით ურყევენ. გამოიშლებიან მერე დღისით და 10-თეთრიანი „ფიშკებივით" ცხელ-ცხელ განცხადებებს, საჩივრებს, მოწოდებებს და პოლიტიკური კულინარიის სხვადასხვა შედევრებს აცხობენ.

ბატონმა შალვამ ბრძანა, ვინც ვაშინგტონში, თეთრ სახლთან ჩემს პოლიტიკურ შეძახილს: „დაუნ ვი დიქტეიტე! დაუნ ვი დიქტეიტე!" რომელიც იდეაში გულისხმობდა მოთხოვნას: „ძირს დიქტატორი!" (**Down The Dictation!**) დასცინებს, მინდორში დაგდებული დაკრეჭილი მკვდარი ვირიაო. დაცინვა რა საკადრისია, პირიქით, ორივე ხელით უნდა მიესალმო დიქტატორის ძირს ჩამოგდებ-ჩამობრძანებას, მაგრამ ამხელა მოთხოვნა რომ აქვს ადამიანს, ან ადამიანთა ჯგუფს, მთლად თუ არა, ცოტა ხომ მაინც უნდა გამოიძინონ?

სხვას კიდევ, შეიძლება, მაგრამ პროფესიიდან გამომდინარე, ბატონ შალვას რა ესწავლება, იმ სხვაზე უკეთ იცის, როგორ ურევდნენ (ახლა, რა თქმა უნდა, სხვა ხერხს მიმართავენ საქართველოში) თავგზას დაკავებულ პირს უძილობით.

გაუგებარია, რატომ არ იძინებს და არც თანაპარტიელებს აძინებს ბატონი შალვა?

არ შემომედავოს რომელიმე მათგანი, მშვენივრად ვარ გამოძინებული და არც ძილში მიმირტყამს თავი რამეზეო, თორემ, გამოუძინებლობას რა უშავს, ნამდვილად უარესს ვიფიქრებ, მითუმეტეს, რომ მხოლოდ ბატონი შალვას „ლეჟანკაზე" ძილი კი არა, სხვაც ბევრი რამ მახსოვს ათი წლის წინანდელი.

თათარიახნად ერთ ამბავს გავიხსენებ, ბატონების, სააკაშვილისა და ნათელაშვილის „გაბაასებას" 2003 წლის თებერვალის ბოლოს პარასკევის „ღამის კურიერში".

მაყურებელს რომ ეგონა, ამირან და დევი შეიბმებიან, რა გვეშველება, დაინგრევა „რუსთავი-2-ის" მიუკერძოებული სტუდიაო, იმედი გაუცრუვდა — მიშა დარიგებული ბავშვივით ჩუმად იჯდა (ალბათ, შალვას მიერ მისთვის დათმობილი საკრებულოს სკამის ხათრით და არაა გამორიცხული ისიც, რომ პიარშიკებს დაერიგებინათ, არ აქოთქოთდეო), ბატონი შალვა კი, უბერავდა „კამაზივით," მხოლოდ ერთხელ აიჯაგრა მიშა.

აღარ მახსოვს, რასთან დაკავშირებით, მაგრამ ბატონმა შალვამ ბებია უხსენა მიშას. ბებიაო?! „დაანებე ბებიაჩემს თავი!" — იხუვლა მიშამ.

ბებიაშენს მეც დიდ პატივს ვცემ, მაგრამ შენ რომ პარაზიტოლოგიის ინსტიტუტში კომკავშირის კომიტეტის თავმჯდომარე იყავი, მერე

კი, შევარდნაძის ფრაქციის თავმჯდომარე, ეგ როგორ იყოო? — მიუღიმილა სახეგანათებულმა ნათელაშვილმა.

შევარდნაძესთან შენც გადასარევად სიამტკბილობდი, იურიდიული კომიტეტის თავმჯდომარეც იყავი და პარტკომიც ბრძანდებოდი თავის დროზე, აბა, ჯერ შენ მითხარი, ეგ როგორ იყოო? — არ შეეპუა მიშა.

„გაბაასება" იმით დამთავრდა, რომ პირდაპირ ეთერში ლამის ხელი მოაწერეს ერთმანეთის წარსულზე თავდაუსხმელობის პაქტს. მათი ჟრიამულიდან ბევრი და დიდი ვერაფერი გაიგო მაყურებელმა, მაგრამ ის კი ცხადი გახდა, რომ ბებიები აშკარად სხვადასხვა ჰყოლიათ, რაც შეეხება ბაბუას, ოღონდ პოლიტიკურს — საერთო და არა მხოლოდ ბაბუა...

ახლა, ამ საეჭვოდ აჯანყებულ ლეიბორისტებს რომ მოჰკრეს თვალი, მათ ერთ ნაწილს, ვისაც მეხსიერება შენარჩუნებული აქვთ, კითხვა დაებადათ, ამათ, მიშას და შალვას, მხოლოდ ბაბუა კი არა, ნათლიაც საერთო ხომ არ ჰყავთ და თანაც რუსიო? მეორე ნაწილი გაეპასუხა, რუსი — ჰო, მაგრამ არაა გამორიცხული „კაგებეშნიკიც" რომ იყოსო.

გაგიხარია! — თითქოს მათ გულში იჯდაო, ალილუიასავით ზეპირად ჩამოარაკრაკა ბატონმა თემურ შაშიაშვილმა ისეთი ეჭვშეუვალი ამბები ბრიფინგზე და ისე გარკვევით, რომ გამოუძინებელი კაცი კი არა, მძინარეც რომ გაიგებს.

თემურ შაშიაშვილი: — „თქვენ ხედავთ, რომ ყოველდღე მიხეილ სააკაშვილი და მისი გუნდი რას არ აკადრებს მის პოლიტიკურ ოპონენტებს და პირველი ბრალდება არის რუსეთთან ურთიერთობები. მინდა გითხრათ, რომ ყველა ბიზნესმენი (თქვენ შეგიძლიათ მკითხოთ, რომელი არ არის), რომელიც დღეს მიხეილ სააკაშვილის გვერდით არის, ვინც ხელში ჩაიგდო „სილქნეტიცა" და ელექტრონულ მედიასთან დაკავშირებული მთელი რიგი საკითხები, ყველა ბიზნესმენი, რომელიც დღეს საარჩევნო პროცესში დგას „ნაციონალური მოძრაობის" გვერდით, ყველა ეს ხალხი არის ჩამოსული რუსეთიდან, რუსეთის ფულია და რუსეთის ბიზნესია მათთან დაკავშირებული.

საერთოდ, ხელისუფლება, რომელიც ინტერნეტს აკონტროლებს, ის ხელისუფლება იმ ქვეყნის ხელისუფლება აღარ არის, ამ ქვეყანაში კი აკონტროლებს სწორედ ის გუნდი, რომელიც რუსეთიდან ჩამოიყვანა ბატონმა სააკაშვილმა, თანაც, ეს ის ადამიანები არიან, რომელთაც სერიოზული ბიზნესი აქვთ. ჩვენ არ ვლაპარაკობთ, რომ ვინმემ ბენზინგასამართი სადგური ან რესტორანი ააშენა, აქ არის საუბარი მილიონებზე, რომელსაც ისინი მიხეილ სააკაშვილის მითითებით ამა თუ იმ რეგიონში დებენ. მთელი რიგი ორგანიზაციები გააკოტრეს, საინტერესო პიროვნებები და მათ შორის, ხელში ჩაიგდეს სააგენტოებიც.

დღეს, პრაქტიკულად, არავითარი შეფერხება არ აქვთ, პირდაპირ თუ ირიბად, საქართველოში ყველა ძირითადი ბიზნესის უკან რუსული კომპანიები დგას. ჩვენი, როგორც საბადოები, ასევე ენერგეტიკა, ტყეები, ბუნებრივი რესურსების ძალიან დიდი ნაწილი, დაკავშირებულია რუსეთთან.

გენერალი გენერალოვი, რომელიც არის „კგბ-ის" გენერალი, „დუმ-ის" წევრი და დაახლოებული ხელისუფლებასთან, ძალიან სერიოზულ გავლენას ახდენს რუსული ბიზნესის განვითარებაზე საქართველოში. ეს ის გენერალოვია, რომლის ჩამოსვლის წინააღმდეგი 2003 წლამდე იყო ალბათ, ბევრი და მათ შორის მეც, როცა ბატონ შევარდნაძეს ვუთხარი, რომ თუ „კგბ-ის" გენერალ;ი გენერალოვი საქართველოში ჩამოვა, იცოდეთ, რომ ამას ყველაფერს ხმამაღლა ვიტყვი, რომ რუსეთის ფული და რუსეთის „კგბ-ის" წარმომადგენელი შემოიყვანეთ საქართველოში — ეს საუბარი მაშინ ძალიან მძიმედ შედგა.

პრაქტიკულად, გადაწყვეტილი იყო, რომ ეს ბიზნესი შემოსულიყო და მისი წარმომადგენელი გახლდათ ბოლნისის დღევანდელი დეპუტატი ბატონი ნაყოფია, რომელიც ვითომ გამოვიდა ამ ბიზნესიდან — შვილი დატოვა და მისი შვილის (19 თუ 21 წლის) ყოველთვიური ხელფასი შეადგენს ნახევარ მილიონ ლარს თვეში. პირდაპირ ვამბობ, ის არის „კგბ-ის" გენერალ გენერალოვის წარმომადგენელი საქართველოში. ასეთივე მდგომარეობაა ჭიათურა იქნება, ზესტაფონი თუ რომელი, მნიშვნელოვანი რაც არის ჩვენთან, ყველაფრის უკან დგანან რუსული კომპანიები.

განსაკუთრებულად მინდა შევეხო „რაოეესს". თქვენ იცით, რომ ეს არის რუსული კომპანია, რომელიც შემოვიდა საქართველოში. როდესაც ამერიკელები ყიდდნენ „თელასს", ბატონმა სააკაშვილმა ატეხა მთელი ამბავი, რატომ ხდება, რომ ამერიკელები გადიან და რუსული კომპანია შემოდისო — შემდგომ გაირკვა, რომ მა-

თი ლობირებით შემოდიოდნენ და ამ ლობირების მაგალითები გრძელდება დღემდე.

გახსოვთ, მაშინ ბატონი ჩუბაისი ჩამოვიდა საქართველოში, შეხვდა ბატონ სააკაშვილს, შეხვდა ძალიან ბევრს, ბატონ ჟვანიას, დარეგულირდა ეს საქმე და დარეგულირებულია დღემდე. ასევე გახსოვთ, იყო აქ დირექტორი, თუ არ ვცდები, პანფილოვი იყო მისი გვარი, რომლის იუბილე ერთი წლის წინ ტაშ-ფანდურით აღინიშნა საქართველოში, რომელსაც ესწრებოდნენ მაშინდელი პრემიერ-მინისტრი გილაური, ქალაქის მერი, დღევანდელი ენერგეტიკის მინისტრი, უამრავი მინისტრი და საქართველოს ხელისუფლების წარმომადგენლები.

ამის შემდგომად სამი მინისტრი შეხვდა ერთმანეთს სომხეთში, რუსეთის, სომხეთისა და საქართველოს პოლიციის მაშინდელი მინისტრი ბატონი ვანო მერაბიშვილი, სადაც მთელი რიგი გადაწყვეტილებები იქნა მიღებული — ორი ძლიერი, მე ვიტყოდი სტრატეგიული ჰესი: „ხრამი-1" და „ხრამი-2", პრაქტიკულად, გადაეცა რუსეთს.

ჯერ კიდევ 1997-1998 წელს ნოღაიდელის მიერ არის, როდესაც „რაოეესი" შემოდიოდა და საბოლოოდ ოფიციალურად გაფორმდნენ 2002-2003 წლებში, რომ 2014 წლიდან უნდა გადახედილიყო ფასები ელექტროენერგიაზე მისი შემცირებისაკენ. როდესაც ეს სამი მინისტრი შეხვდა ერთმანეთს, ეს გადაიდო 2024 წლამდე.

რუსული კომპანია „რაოეესი" საქართველოს თითოეული მოქალაქის ჯიბიდან, ყოველ კილოვატ/სთ ენერგიაზე იღებს 3-4 თეთრით მეტს, რომლითაც უნდა შემცირებულიყო ფასი. თუ თქვენ ამას გადაიყვანთ თანხებში, რას ნიშნავს ეს, რამდენი კვტ/სთ-ია — ეს მილიარდებია.

უკვე ცნობილია, რომ ბოლნისის საბადოებიდან, რაც რუსული კომპანია დამკვიდრდა, 2 მილიარდ დოლარზე მეტი აქვს მიღებული, ანუ საქართველოს ფული რუსული კომპანიის ხელში აღმოჩნდა საქართველოში.

ისევ ვუბრუნდები „რაოეესს", პანფილოვი განთავისუფლდა (2-3 თვის წინ ხდება ეს ყველაფერი) და მის ადგილზე დაინიშნა სომხეთის მოქალაქე. პირდაპირ ვთქვათ, იმის გამო, რომ ხმები მიიღოს ხელისუფლებამ იქიდან, სადაც კომპაქტურად დასახლებული არიან სომეხი ეროვნების ადამიანები საქართველოში, სომხეთის შსს-ის მინისტრის ლობირებით და არა მხოლოდ მისი, მოხდა სწორედ ამ პიროვნების დანიშვნა. საქართველოში დღეს „რაოეეს-ის" ხელმძღვანელი და ორი პირველი პირი ვინც არის, ორივენი არიან სომხეთის მოქალაქეები და ორივენი, ერთი მაღალი რანგის, მეორე — დაბალი რანგის „კგბ-ის" მუშაკები.

როგორც გითხარით, ორი მოქალაქე შემოვიდა სომეხი, ხოლო ორი — ქართველი. თქვენთვის საინტერესოა, ვინ არიან ეს ქართველები — რუსულ კომპანია „რაოეესში" ტექნიკური დირექტორი (ერთ-ერთი უპირველესი და უმთავრესი ფიგურა) გახდა ბატონი არსოშვილი, (ყოფილი გუბერნატორი და ყოფილი შს მინისტრის მოადგილე-მ.ჭ) ნუ, ახლა, საქართველოში ვისაც სჯერა, რომ ნაციონალების დიდი საყრდენი არ არის, დარჩეს მის აზრზე და მეორე, ხაჩიძის ყოფილი მოადგილე, რომელმაც ნაციონალური მოძრაობის ორგანიზაცია ჩამოაყალიბა აჭარაში, ვინმე ფუტკარაძე — ლოჯისტიკის დეპარტამენტის უფროსად დაინიშნა.

როგორც გავარკვიეთ, ასეთი წესი ყოფილა, 12 კაცი ზის მოსკოვში, „რაოეესის" დიდ საბჭოში, ხუთი თვით ადრე ურიგდებათ პირთა ბიოგრაფიული მონაცემები და ეს 12 კაცი იღებს გადაწყვეტილებას, დაინიშნოს თუ არა წარდგენელი პირი თანამდებობაზე. ვერ გეტყვით, რომელია ენერგეტიკოსი, ან რა ურთიერთობები ჰქონდათ ენეგეტიკასთან, მაგრამ ბატონი არსოშვილი და ბატონი ფუტკარაძე დანიშნულები არიან მოსკოვში არსებული ამ საბჭოს მიერ და მათი მისვლა „რაოეესში" დაიწყო იმით, რომ პოლიტიკური ნიშნით სამსახურიდან გაათავისუფლეს (ჩვენ ვიცით, რომ 300 კაცის ფარგლებშია) ადამიანები და მათ ადგილზე მიჰყავთ მხოლოდ „ნაციონალების" მიერ რეკომენდირებული პირები. (ზურაბ არსოშვილმა თან გაიყოლა თავისი მეგობრები, ე.წ ზონდერები: შემოსავლების განყოფილების უფროსად — ალეკო ლაშიაშვილი; ენერგოგასაღების განყოფილებაში — ავთო მეტივიშვილი; ტექნიკურ სამსახურში — ელიკო ქობალია; თავისი მოდელი მეუღლე თათა ქართველიშვილი, „სტერეოს" ყოფილი წამყვანი — რაც დადასტურებულია — მ.ჭ)

დღეს, რეალურად, ის სომხეთის მოქალაქეები საერთო ხელმძღვანელობას უკეთებენ კომპანიას, თორემ ძირითად საკითხებზე მუშაობენ სწორედ არსოშვილი და ფუტკარაძე. „ნაცმოძრაობის" ორი მთავარი სახე რუსული კომპანიის მთავარი სახეები არიან საქართველოში.

12 gv.

miSas da Salvas erTi naTlia xomar hyavT _ rusi da Tanac `kakebeSniki?~

11 gv.

რუსულ კომპანიაში მუშაობდა (ხან თავისუფლდება, როცა გააკრიტიკებენ) და დღეს, რამდენადაც ვიცით, არის – მიხეილ მაჭავარიანის ძმა, რომელიც დაკავშირებულია ბოლნისთან; ბარამიძის ძმა, რომელიც დაკავშირებულია შავი ზღვის ერთ-ერთ პორტთან; ბოკერიას სიდედრი მუშაობს „რა-ო-ეს-ში" და არა მხოლოდ ის. ენერგეტიკის მინისტრის, ბატონი ხეთაგურის 12-მდე ახლობელი მაღალი რანგის წარმომადგენელია „რა-ო-ეს-ის" სისტემაში. მინდა იცოდეთ მათი ხელფასები – 15 000 დოლარზე ნაკლები არც ერთს არ აქვს 30 000-40 000 დოლარამდე არის თვეში. აი, ასე კარგად არიან განაწილებული რუსულ კომპანიებში ხელისუფლების წარმომადგენლების ოჯახის წევრები.

მაჩვენონ მსოფლიოში ერთი კომპანია, თუნდაც რუსული, სადაც იმ ქვეყნის მმართველი პოლიტიკური ძალის წარმომადგენლები არიან წარმმართველები, იგივე სომხეთში, იგივე აზერბაიჯანში და სადაც გინდათ, თანაც, ეს ყველაფერი მოხდა არჩევნების წინ.

კიდევ ერთხელ ვამბობ, რუსული კომპანიები არიან ყველაზე დიდი ლობისტები ამ საარჩევნო პერიოდშეი მიხეილ საკასვილისა და რუსეთიდან ჩამოსული ბიზნესმენები..."

რაც ბატონმა თემურმა თქვა, იმის რეალურ სურათს თუ ვერ ხედავენ „ლეიბორისტები", ჯანდაბას, ჩავთვალოთ, რომ ისევ გამოუძინებლობის მიზეზით აქვთ თვალები დაბლეტილი, მაგრამ თუ არც ესმით, გამოუძინებლობასთან ერთად მწვავე ოტიტის პრობლემაც ჰქონიათ.

შეიძლება, რუსებისთვის მიყიდული ყველა ობიექტი არც იცოდეს კაცმა ან ყველა მათგანი ვერც გაიხსენოს, მაგრამ საქართველოს ძირითადი სტრატეგიული ობიექტები მაინც გამახსოვრდება, მითუმეტეს, რომ რუსეთზეა მიყიდული: „თელასი", „ჟინვალჰესი", „ვარციხე 1", „ვარციხე 2", „ვარციხე 3", ვარციხე 4", „ხრამი 1", „ხრამი 2", „ხრამი 3" – მფლობელი „რაოეესი"; „ხრამი 4" – მშენებლობის ნებართვა „რაოეესის" ხელშეკრულებით; „ხრამი 5", „ენგურჰესი", გარდაბნის „მე-9 ენერგობლოკი", „გარდაბნის მე-10 ენერგობლოკი", „შაორჰესი", „აჭარის წყალი" – მფლობელი „ენერგოპრო; „ყაზტრანსგაზთბილისი„ – მფლობელი რუსული კომპანია „ენერგოინვესტი"; „გუმბათი 1" და „გუმბათი 2" – მფლობელი ჩეხეთში რეგისტრირებული რუსული კომპანია „ენერგოპრო"; „ლაჯანურჰესი", „მადნეული", „კვარციტი", „თბილისის წყალი", „ელმავალმშენებელი" – ეს, რაც გამახსენდა.

როგორც ამბობენ, მხოლოდ რკინიგზა და გაზსადენილა დარჩა რუსებისთვის გადასაცემი და საოქტომბროდ, ალბათ, მასაც გადასცემენ, „ენგურჰესი" ხომ სწორედ აგვისტოს ომის შემდეგ გადაეცა რუსეთს, რათა არ „ჩამოშლილიყო" სისხლით ნაშენი „ნაცხელისუფლება"...

რაგინდ მოძულე იყოს კაცი (თუ კაცია) „რუსეთის აგენტ მძარცველ ივანიშვილისა", ის მაინც უნდა აღიაროს, რომ „ამ მძარცველს" საქართველო არ გაუძარცვავს, პირიქით, ლამის საქართველოს ბიუჯეტისოდენა თანხა აქვს შეწირული წლების მანძილზე საქართველოსთვის, რომ მისი არსებობა არ იცოდა იმავე საქართველომ.

რუსეთის თემა რუსული ფულიანად რომ ყველა არსებული პარამეტრით თითიდან ხელოვნურად გამოწოვილი „ბუას თემაა", კარგა ხანია, რაც ნათელია. იქნებ, სჯობდეს, ყველა მისმა მოძულემ თავის წილად თქვას, სინამდვილეში რატომ ებრძვის ყველა ხერხით ივანიშვილს?

მაია ჭელიძე

Cems megobrebs pirdapir uTxres: asi piradobis mowmoba mogvitaneT da 5000 lars mogcemTo

თუ როგორ ემზადება ნაცხელისუფლება არჩევნებისთვის? ამის შესახებ „საერთო გაზეთს" არასამთავრობო ორგანიზაცია „სამოქალაქო ფრონტის" ლიდერი ჯაბა ჯიშკარიანი ესაუბრა.

– ჯაბა, როგორც ამბობენ, ვასილ სანოძე გამოჯანმრთელებულა და მაღალ პოსტზეც დაუნიშნავთ. თქვენ თუ გაქვთ ამის შესახებ რაიმე ინფორმაცია?

– რამდენადაც ვიცი, სანოძის დაბრუნება უნდოდათ შსს-ს გენინსპექციის უფროსის პოსტზე. იმ გახმაურებული ფაქტის შემდეგ გიორგი გეგეჭკორი დანიშნეს მის ადგილზე, მაგრამ ახლა როცა გეგეჭკორი სახლში წავიდა, სანოძის ამ პოსტზე დაბრუნებაზე მიდის საუბარი.

საზოგადოებას კარგად ახსოვს მისი არაერთი კრიმინალური ქმედება, დაწყებული სანდრო გირგვლიანის მკვლელობით. 2009 წლის მიტინგების დროს ჩიტაძის ქუჩაზე მდებარე უშიშროების სამსახურის აივნიდან იგი ვითომ წყლიან პარკებსა და „კისტის" თოფის ტყვიებს ესროდა აქციის მონაწილეებს, სინამდვილეში კი პნევმატური იარაღიდან პირდაპირ სახეში, თვალებში ესროდა ხალხს ტყვიებს. ეს იარაღი „კისტის" თოფზე ათჯერ უფრო მძლავრია.

მაღალ თანამდებობაზე დანიშნეს მეგის ქარდავას ძმაც, რომელიც თავის „სახელოვან" ძმასთან ერთად უშუალოდ მონაწილეობდა 2007 წლის 28 ოქტომბერს ზუგდიდში მომხდარ ინციდენტში, როდესაც ძალადობრივად გაუსწორდნენ ოპოზიციონერებს. ამ პიროვნების სახელს უკავშირდება ზუგდიდში არჩევნების გაყალბება, საარჩევნო ყუთების გატაცება, ადამიანების მოტაცება, დაშინება და მუქარა. სოდ-ის ახლადდანიშნული უფროსი ირაკლი ბოჭორიშვილი, 2009 წლის 28 მაისს პარლამენტთან განხორციელებულ დარბევას ხელმძღვანელობდა. ის კუდ-ის 200-კაციან ზონდერბრიგადასთან ერთად შემოვარდა ფურცელაძის ქუჩიდან. მის გამო ზის დღეს ციხეში ჩვენი ორგანიზაციის წევრი შალვა გოგინაშვილი. შალვას ბოჭორიშვილის დაჭრა დააბრალეს და 15-წლიანი პატიმრობა მიუსაჯეს. გოგინაშვილს მაშინ ე.წ. დუტი ქურთუკი ეცვა და იმან გადაარჩინა, თორემ მის ქურთუკზე ბასრი საგნით მიყენებული ათამდე დაზიანება დავითვალეთ. ამ ზონდერჯგუფს თვითონ ჰქონდა ბასრი იარაღები, რომელსაც უმისამართოდ იქნევდნენ და ბოჭორიშვილიც თუ მართლა დაჭრილი იყო, თვითონვე დაჭრიდნენ. შალვას ადვოკატმა ამ ქურთუკზე ექსპერტიზის ჩატარება მოითხოვა, მაგრამ სააკაშვილის მონა მოსამართლემ, ეს შუამდგომლობა არ დააკმაყოფილა. გოგინაშვილი როცა დაიჭირეს, პირადად ბოჭორიშვილი ხელმძღვანელობდა მის წამებას ძველი თბილისის რაიონის პოლიციაში. მაშინ ამ პოლიციის უფროსი ირაკლი ყიფშიძე გახლდათ. ახლა ისიც დააწინაურეს და თბილისის შს მთავარი სამმართველოს უფროსად დანიშნეს. ყიფშიძემ პირად კონტროლზე აიყვანა გოგინაშვილის წამება, მისი კაბინეტის გვერდით ოთახში სცემდნენ სველ ზეწარში გახვეულ გოგინაშვილს და აიძულებდნენ ეთქვა, რომ რაგბის ფედერაციის ყოფილი პრეზიდენტი ბიძინა გეგიძე კრიმინალია, მას ჰქონდა ცივი იარაღი და უკანონო კრიმინალურ დაჯგუფებებს ქმნიდა.

ყველა ეს დაწინაურებული პირი, დანაშაულებრივი კლანის წევრები, ე.წ. ზონდერები არიან. სააკაშვილი რომ კეკლუცობს, ქურდული ინსტიტუტი მოვსპეო, კი არ მოსპო, სახელმწიფო რანგში აიყვანა და გაცილებით უარესი პრინციპებით მოქმედებენ.

- ხელისუფლებას პოლიციის და საერთოდ ძალოვნების იმედი ჰქონდა ყოველთვის და ცხადია, ახლაც მათი იმედი აქვს, რომ დაიცავენ. მათ ამიტომაც ანებივრებდა, თუმცა ბოლო ხანს, აქტიურად ვრცელდება ხმები, რომ ამ უწყებების წარმომადგენლებს ხელფასს ვეღარ უხდიან, უფრო მეტიც ოპერატიულ ავტომანქანებს საწვავსაც ვეღარ უსხამენო. რას ფიქრობთ, უხელფასო ფორმიანი კაცი ამ რეჟიმის დასაცავად ხალხს დაუპირისპირდება?

- დავიწყებ იმით, რომ აეროპორტის გვერდით მომზადებული აქვთ 18 მეტრი სიგანის სპეციალური მოედანი, სადაც შსს სპეცრაზმს კი არა, კრიმინალური პოლიციის დანაყოფებს ამეცადინებს. წვრთნის დროს გაზის პისტოლეტებს იყენებენ, რეზინის ტყვიების სამიზნეებიც აქვთ გაკეთებული და მიზანში სროლას ასწავლიან, იმ იარაღითაც ამეცადინებენ, რომელიც მხოლოდ ერთხელ, 2009 წლის 6 მაისის დარბევის დროს გამიყენეს, როცა ორ ადამიანს თვალი გამოსთხარეს, დანარჩენებს კი თავები დაუხეთქეს. ეს არალეტალური იარაღია, რომელიც საფანტის ტიპის ტყვიას ისვრის, 100 მეტრის მანძილზე მოქმედებს, ადამიანის სხეულში ნახევარი სანტიმეტრის სიღრმეზე შედის და ნატყვიარის გარშემო 10 სანტიმეტრის დიამეტრში შლის და ფლეთს სხეულს.

რამდენადაც ვიცი, ამ პროექტს შს მინისტრის თანამდებობაშენარჩუნებული მოადგილე შალვა ჯანაშვილი ხელმძღვანელობს. ეს არის „რუხი კარდინალი", რომელიც დღემდე არ ჩანს. კულუარული ინფორმაციით, 7 ნოემბრის მიტინგის დროს ვანო მერაბიშვილს კი არა, სწორედ მას დაურეკა სააკაშვილმა დროზე დაარბიეთ ხალხი, რაღას უცდითო.

რაც შეეხება პოლიციის ფინანსურ სიდუხჭირეს, მოგეხსენებათ, ამ უწყებას ბიძინა ივანიშვილი აფინანსებდა. მიმდინარე წლის 31 მარტს არსებული კონტრაქტი გაუქმდა და დაფინანსებაც შეწყდა. სააკაშვილს საერთოდ უჭირს უფულოდ მობილიზება. მან ბოლო ხანს შეკრიბა „კარის" ბიზნესმენები, რომლებსაც ფულის დადება სთხოვა. ჩემი ინფორმაციით „ზარალას" (ყოფილი „მხედრიონელი" რამიშვილი), კეზერაშვილსა და ბენდუქიძეს დიდი ფული მოსთხოვა და სერიოზული ჩხუბიც მოხდა, რადგან მათ არ დადეს იმდენი, რამდენსაც სააკაშვილი არჩევნებისთვის ელოდა. ვფიქრობ, ეს ადამიანები გრძნობენ სააკაშვილის რეჟიმი რომ მთავრდება და ფიქრობენ, არ გარისკონ, ვინაიდან ხელისუფლება თუ შეიცვალა და გაქცევა მოუწიათ, შეინარჩუნონ ეს ფული. ესეც ილუზიაა, რადგან ყველა მათგანს აუცილებლად მოვძებნით, ერთ თეთრსაც არ შევარჩენთ და ყველაფერს, რაც მათ ამ წლების განმავლობაში მოიპარეს, ბიუჯეტში დავაბრუნებინებთ.

- ჯაბა, ხელისუფლება რომ მასობრივი გაყალბებისთვის ემზადება, ეს აშკარად ჩანს. ამისთვის რაიმე დამატებითი მექანიზმებიც ხომ არ შეიმუშავეს?

– ამასთან დაკავშირებით სერიოზული ინფორმაციები გვაქვს და ვმუშაობთ, ვაპირებთ გამოვიყვანოთ ის ადამიანები, რომლებიც ამ ყველაფერზე ღიად ილაპარაკებენ. „საქართველოს ბანკში" თბილისის მერიამ სტუდენტების დასაქმების პროგრამა დაიწყო, მათ პირდაპირ უნიშნავენ ხელფასებს, ოღონდ ჯერ პირადობის მოწმობებსართმევენ, იქიდან ნომრებს იწერენ და შემდეგ რიცხავენ მათ სათანადო სიებში. სხვათა შორის, ამას ჰქვია სომხური კარესელი. არჩევნების წინა დღეს ამ ადამიანებს დაუძახებენ, მისცემენ საარჩევნო ბიულეტენებს, სადაც ხუთიანი წინასწარ იქნება შემოხაზული. ამ ბიულეტენს ისინი საარჩევნო კაბინაში შეიტანენ შეცვლიან და ყუთებში ისე ჩაყრიან, ცარიელ ბიულეტენს კი მეორე დღეს ნაციონალებს მიუტანენ. ეს იქნება იმის გარანტია, რომ მათ ნამდვილად ნაცმოძრაობას მისცეს ხმა.

ისიც მინდა გითხრათ, რომ მარტო სტუდენტებს კი არა, ბანკის თანამშრომლებლებს, მასწავლებლებსა და ჩემს უამრავ თბილისელ ნაცნობსაც შესთავაზეს ბათუმის ჯაზფესტივალზე უფასოდ წაგიყვანთ, ოღონდ პირადობის მოწმობა მოგვეცითო. ბოლო ორი თვის მანძილზე, უამრავი ახალგაზრდა დაიჭირეს ისეთი წვრილმანისთვის, რაზეც ადრე არ იჭერდნენ, რათა მათი მშობლები და გარემოცვა აიძულონ, რომ საარჩევნო ხმები და პირადობის მოწმობები მიუტანონ. დაკავებულებს მერე გამოუშვებენ და არჩევნებში გამოიყენებენ. საქმე იმაშია, რომ ამ მექანიზმს ვერავინ შეებრძოლება, რადგან ამ ხალხს რეალურად ექნება „ნაცმოძრაობის" სასარგებლოდ ხმა მიცემული. ამიტომაც ვამბობ, 2008 წლიდან მოყოლებული, რომ არჩევნები არჩევნებამდე უნდა მოვიგოთ და არა არჩევნების დღეს. როგორც ვიცი, მიხეილ მაჭავარიანი და ხათუნა გოგორიშვილი არიან ამ ყველაფერზე მომუშავე შტაბის წევრები. ისინი შეხვდნენ ჩემს მეგობრებს, თუმცა არ იცოდნენ, რომ ჩემი მეგობრები იყვნენ და პირდაპირ შესთავაზეს, ას პირადობის მოწმობას თუ მოიტანთ 5000 ლარს მოგცემთო.

არსებობს საფუძვლიანი ეჭვი, რომ ხელისუფლება ამ არჩევნებში გეგმავს 65 თუ 80% დაიწეროს. ამასთან დაკავშირებით „მაესტროზე" გასულ სიუჟეტს, ალბათ, ყველა მოისმენდა. ამ ყველაფრის შემდეგ მერაბიშვილის კაი კაცობაზე საუბარი, უბრალოდ სირცხვილია.

მანანა სუხიშვილი

xelisufleba yvelameTods iyenebs, raTa opoziciurad ganwyobilma amomrCevelma arCevnebSi monawileoba ar miiRos

პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილის 2011 წლის 15 ნოემბრის ბრძანებულებით შექმნილმა 21 კაცისგან დაკომპლექტებულმა სიების დაზუსტების სახელმწიფო კომისიამ, სადაც მმართველი პარტიის, ოპოზიციური პარტიებისა და არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლები, მამუკა კაციტაძის თავმჯდომარეობით ერთიანდებიან ,,კარდაკარის‘‘ პირველადი მონაცემები გამოაქვეყნა, რომელიც ბიუჯეტს ოთხი მილიონ ორას ორმოცდათექვსმეტი ათასი ლარის დაუჯდა. კომისიის მიერ გამოქვეყნებული მონაცემები ასე გამოიყურება: საარჩევნო სიების დაზუსტების სახელმწიფო კომისიამ ,,კარდაკარის'' პრინციპით 3 483 142 ამომრჩეველი შეამოწმა. როგორც კომისიის თავმჯდომარე მამუკა კაციტაძე აცხადებს, ,,კარდაკარის'' პრინციპით შემოწმებისას გარდაცვლილი აღმოჩნდა 25 949 ამომრჩეველი, საზღვარგარეთ იმყოფება 291 871 ამომრჩეველი, რეგისტრაციის მისამართიდან მოხსნილია 132 156, შიდა მიგრაციაშია 649 839, ხოლო კონტაქტი ვერ დამყარდა 183 621 ამომრჩეველთან. კომისიის თავმჯდომარის მამუკა კაციტაძის განცხადებით, აღნიშნულის სიები საბოლოო არაა, იგი კორექტირებას ექვემდებარება და ბოლო მონაცემები 15 სექტემბერს გამოქვეყნდება.

სახელმწიფო კომისიის პარალელურად, ალტერნატიულ კარდაკარს ,,ამომრჩეველთა ლიგა‘‘ და ,,ქართული ოცნება‘‘ ახორციელებს. სახელმწიფო კომისიის შედეგების პარალელურად ,,ამომრჩეველთა ლიგამ‘‘ თბილისისა და ზუგდიდის მასშტაბით ჩატარებული კვლევის შედეგები გამოაქვეყნა. შედეგები ასე გამოიყურება: თბილისის საერთო სიაში 903.171 ადამიანი იყო, აქედან "ამომრჩეველთა ლიგამ" აღწერა 732.554. გარდაცვლილი აღმოჩნდა 5.048, უცხოეთში წასული - 41.226, დაუდგენელია - 97.735, მისამართი არ იძებნება - 21.013 და სიაში არ არის 9.016. მისი განმარტებით, საერთო ცდომილება, დაახლოებით, 21 პროცენტია. ასევე გამოქვეყნდა ზუგდიდის სიებიც. სიაში საერთო რაოდენობაა 106.134, აქედან აღწერილია 97.563, გარდაცვლილია - 824, უცხოეთში იმყოფება - 2.059, დაუდგენელია - 12.655, მისამართი არ იძებნება - 2.757 და სიაში არ არის - 1201.

კახა კახიშვილი არჩევნებისა და პოლიტიკური ტექნოლოგიების კვლევის ცენტრის ხელმძღვანელი: სიების დაზუსტების სახელმწიფო კომისიის მუშაობის შედეგად დადგინდა, რომ საქართველოში შიდა მიგრაციის მაჩვენებელი საკმაოდ მაღალია, დაახლოებით, 7 000 ადამიანამდე. დიდია იმ ამომრჩევლების რაოდენობაც, რომლებიც სხვადასხვა ადგილებზე არიან მიწერილი და მესამე ერთ-ერთი დიდ პრობლებას საზღვარგარეთ გასული ადამიანები წარმოადგენენ, რადგან მათი ზუსტი რაოდენობის დადგენა ვერ მოხერხდა. შსს ინფორმაციით, მათ საქართველოს ფარგლებს გარეთ გასული საქართველოს მოქალაქის მაჩვენებლები მხოლოდ 2007 წლიდან აქვთ, მანამდე ასეთი ინფორმაციას, უბრალოდ, არ ფლობდნენ.

— საგარეო საქმეთა მინისტრის გადაწყვეტილებით, საზღვარგარეთ მცხოვრებმა ქართველებმა არჩევნებში მონაწილეობისთვის უნდა წარმოადგინონ შესაბამისი დოკუმენტაცია საცხოვრებელი ადგილის შესახებ. მოგეხსენებათ, რომ ძალიან ბევრი ქართველი უცხოეთში არალეგალურად იმყოფება, ცხადია, ასეთ დოკუმენტაციას ვერ წარადგენენ და არჩევნებში მონაწილეობასაც ვერ მიიღებენ, როგორ ფიქრობთ, რას უკავშირდება საგარეო უწყების გადაწყევტილება?

— საზღვარგარეთ მყოფი ამომრჩეველი არჩევნებში მონაწილეობის თვალსაზრისით, ხშირ შემთხვევაში, პასიურობას იჩენდა, რადგან გარკვეული მიზეზების გამო არ სურდა საკონსულო აღრიცხვაზე დადგომა, რის გამოც ვერც არჩევნებში იღებდა მონაწილეობას. თუმცა საქართველოში პოლიტიკური პროცესების გააქტიურების გამო, ბევრმა ქართველმა, მათ შორის ვინც არალეგალურად ცხოვრობს, საზღვარგარეთ საპარლამენტო არჩევნებში მონაწილეობა გადაწყვიტა. მოგეხსენებათ, მათი უმრავლესობა ოპოზიციურადაა განწყობილი. აამიტომ ამ გადაწყვეტილებით ვაშაძემ, ფაქტობრივად, დაბლოკა ოპოზიციურად განწყობილი ამომრჩევლების არჩევნებში მონაწილეობა. ეს ყველაფერი იმის გათვალისწინებით, ხდება, რომ ქართველი კანონმდებლობა უცხო ქვეყნის მოქალაქეს შესაძლებლობას აძლევს აირჩიოს საქართველოს ხელისუფლება. საკუთარ თანამოქალაქეებს კი უარს ეუბნება არჩევნებში მონაწილეობაზე. სამწუხაროდ, ხელისუფლება ყველა მეთოდს იყენებს, რათა ოპოზიციურად განწყობილმა ამომრჩეველმა არჩევნებში მონაწილეობა არ მიიღოს. შიდა მიგრაციის მაჩვენებლიდან თუ ვიმსჯელებთ, ფაქტობრივად, 7 000-მდე ამომრჩეველი არჩევნებში მონაწილეობას ვერ მიიღებს, რადგან ძნელია და ბევრ ადამიანს გაუჭირდება რეგისტრაციის ადგილზე მისვლა და არჩევნებში მონაწილეობის მიღება.აქედან გამომდინარე, შეიძლება ითქვას, რომ ხმების ეს რაოდენობაც დაკარგულია.

— თუმცა მამუკა კაციტაძის განცხადებით, საარჩევნო სიის დაზუსტება 15 სექტემბრამდე გაგრძელდება. როგორ ფიქრობთ, რა უნდა გაკეთდეს არსებული ხარვეზების აღმოსაფხვრელად?

— პრობლემები იმ შემთხვევაში მოგვარდება თუ ამომრჩევლები იმ ადგილის მიხედვით დარეგისტრირდებიან, სადაც რეალურად უწევთ ცხოვრება. ამ საკითხთან მიმართებით მეორე პრობლემაც არსებობს, რადგან ბევრ მათგანს ახალი პირადობის მოწმობის ასაღებად შესაბამისი თანხა არ გააჩნია, რის გამოც თავს იკავებს. იმისთვის, რომ საარჩევნო სიასთან დაკავშირებით უკეთესი შედეგი გვქონოდა არასამთავრობო სექტორის წარმომადგენლებმა ხელისუფლებას წინასწარი რეგისტრაციის პროცესი შევთავაზეთ, რაზეც უარი მივიღეთ. სანაცვლოდ, მმართველ გუნდს, თუნდაც შიდა მიგრაციის მოსაგვარებლად, არანაირი ქმედითი ნაბიჯები არ გადაუდგამს.

— კონკრეტულად, რას გულისხმობთ წინასწარ რეგისტრაციაში, ან რა სახით უნდა მომხდარიყო?

— წინასწარი რეგისტრაციის საფუძველზე კონკრეტული ადამიანები მივიდოდნენ ამომრჩევლებთან და რეალური საცხოვრებელი მისამართის მიხედვით მოხდებოდა ამომრჩევლის საარჩევნო სიაში დარეგისტრირება. წინასწარი რეგისტრაცია მოგვცემდა შესაძლებლობას, საარჩევნო სიებში დუბლირება არ ყოფილიყო, გავარკვევდით უმისამართო ადამიანების რაოდენობის და სხვა. თუმცა, ცხადია, რომ ჩვენი წინადადება უმრავლესობამ არ გაითვალისწინა.

`nacionalur moZraobas~ ruseTTan konfliqti, SesaZloa, imisTvis dasWirdes, rom arCevnebi CaSalos

ქვეყანაში შექმნილ პოლიტიკურ პროცესებთან დაკავშირებით ,,საერთო გაზეთს'' პოლიტოლოგი, რამაზ საყვარელიძე ესაუბრა.

— ბატონო რამაზ, არჩევნებამდე ორი თვეა დარჩენილი და შეიძლება ითქვას წინასაარჩევნო კამპანია პიკს უახლოვდება. მატულობს სიტყვიერი, თუ ფიზიკური დაპირისპირება ივანიშვილსა და სააკაშვილის მხარდამჭერებს შორის, როგორ ფიქრობთ სადამდე შეიძლება მივიდეს ეს სიტუაცია?

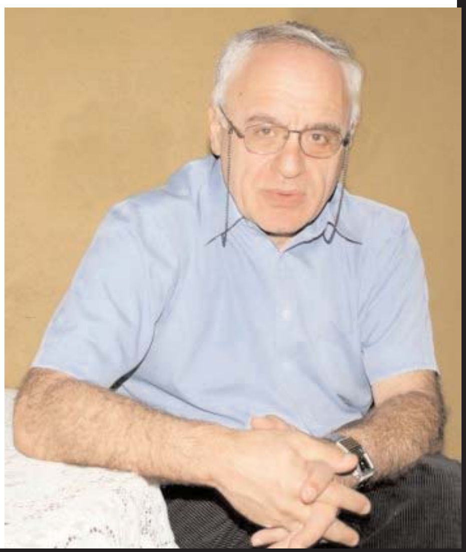

— მას შემდეგ, რაც პოლიტიკაში ბიძინა ივანიშვილი გამოჩნდა პროცესების ამ მიმართულებით განვითარება ნამდვილად მოსალოდნელი იყო. ბიძინა ივანიშვილისა და მისი კოალიციის არჩევნებში გამარჯვების შესაძლებლობა, რაც უფრო იზრდება და ეს ხდება საკმაოდ თვალსაჩინოდ კოალიციის აქციების საშუალებით, პარალელურად მცირდება ხელისუფლების შესაძლებლობა შეინარჩუნოს ის მდგომარეობა, რაც დღეს აქვს. იმ შემთხვევაში, თუ ხელისუფლებამ არსებული მდგომარეობის შენარჩუნება ვერ მოახერხა ნიშნავს იმას, რომ ელიტარული კორუფციით მოპოვებულ ქონებასა და არასამართლიანი გზით გამოტანილ განაჩენებს სერიოზული საფრთხე დაემუქრება.

— ბატონო რამაზ, რას ფიქრობთ მიხეილ სააკაშვილისა და ბიძინა ივანიშვილის ტაქტიკაზე არჩევნებში გასამარჯვებლად?

— მიხეილ სააკაშვილი სწორი ტაქტიკით, რომ არ მიდიოდა, თვითონაც კარგად დაინახა. რის გამოც მერაბიშვილი პრემიერად დანიშნა და კონკრეტული დავალება მისცა: დაიმსახუროს ხალხის კეთილგანწყობა. სააკაშვილი ხვდება, რომ მას საზოგადოების კეთილგანწყობა აკლია და იცის, დაშინებითა და ზეწოლით, მხოლოდ შიშის მოპოვებაა შესაძლებელი და არა კეთილგანწყობას.

— ივანიშვილის წინასაარჩევნო ტაქტიკის შესახებ რას ფიქრობთ?

— ბიძინა ივანიშვილის წინასაარჩენო პიარი მარტივი და გამჭვირვალეა და დამყარებულია აქციებზე. დათქვამს აქციის დროს, ცდის საკუთარ ძალას, რამდენი მხარდამჭერი ჰყავს. აქციებზე კი ხალხის საკმაოდ დიდი რაოდენობა მოდის, რაც იმის დასტურია, რომ ივანიშვილს საკმაოდ ბევრი მხარდამჭერი ჰყავს.

— ივანიშვილის აზრით, ხელისუფლება არჩევნების ტოტალურად გაყალბებას ვერ შეძლებს. როგორია თქვენი პოზიცია, ეთანხმებით ,,ქართული ოცნების'' ლიდერის პოზიციას?

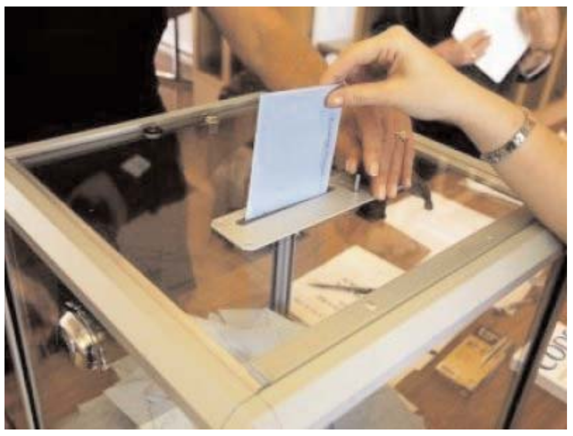

— გააჩნია, ივანიშვილი არჩევნების ტოტალურად გაყალბებაში რას გულისხმობს. სხვადასხვა ქვეყნებში ტოტალური გაყალბების მაჩვენებელი 10%. მაგალითად, სააკაშვილმა საპრეზიდენტო არჩევნებში ხმების 20% გაყალბებაც მოახერხა.

ივანიშვილს პოლიტიკაში შემოსვლისას სხვა მოლოდინი ჰქონდა, რის გამოც არ მოაგვარა მოქალაქეობის და არც მოსკოვში მისი ბიზნესის საკითხი. ალბათ, ბიძინა ივანიშვილს მიხეილ სააკაშვილის გუნდთან ადრინდელი ურთიერთობა ისეთ შთაბეჭდილებას უტოვებდა, რომ დაპირისპირების მიუხედავად, მისი მისამართით პატივისცემას გამოიჩენდნენ. განვლილ პროცესებს თვალს თუ გადავავლებთ, ივანიშვილის მოლოდინი არ გამართლდა.

— ბიძინა ივანიშვილმა საქართველოს რეგიონების უმეტეს ნაწილსა და თბილისში მაჟორიტარი კანდიდატები დაასახელა. მისი თქმით, მაჟორიტარების უმრავლესობა მისაღებია, თუმცა ,,ქართული ოცნების'' ლიდერი მაჟორიატარების სიაში კორექტირებას არ გამორიცხავს. როგორ ფიქრობთ, რა გახდა ცვლილების მიზეზი და რამდენად დადებითად იმოქმედებს ,,ქართულ ოცნებაზე'' მაჟორიტარების გადაადგილება?

— გარკვეული თვალსაზრისით, სწორი იყო ის, რომ ივანიშვილმა მაჟორიტარები პირველმა დასახელა, მაგრამ სირთულეებიც გაიჩინა იმ კუთხით, რომ სხვა ოპოზიციური პარტიების კანდიდატების დასახელების შემდეგ ერთ რაიონში რამდენიმე ძლიერმა ოპოზიციურმა კანდიდატმა მოიყარა თავი, რის გამოც საჭიროა ერთიანი ოპოზიციური კანდიდატის დასახელება.

ფაქტობრივად, ოპოზიცია ასეთი არაკოორდინირების გამო ძლიერ ფიგურებს დაკარგავს. თუმცა, შესაძლებელია, კვლავ შესწორებები მოხდეს და ოპოზიციამ შეთანხმება ერთიან მაჟორიტარ კანდიდატებთან დაკავშირებით მოახერხოს.

— არჩევნები უკვე პირველ ოქტომბერს ორშაბათ დღეს დაინიშნა. როგორია თქვენი დამოკიდებულება საპარლამენტო არჩევნების თარიღისადმი?

— მგონია, დანიშნეს იმის გამო, რომ პირველი ოქტომბერი ბიძინაობაა. მოგეხსენებათ, სააკაშვილი თარიღებს სიმბოლურ მნიშვნელობას ანიჭებს. ორშაბათი დღე ხელისუფლებისთვის იმ კუთხითაცაა მისაღები, რომ უცხოეთში მცხოვრები ქართველები არჩევნებში მონაწილეობას ნაკლებად მიიღებენ, რადგან ორშაბათი სამუშაო დღეა. ამასთან, იურისტების მხრიდან საინტერესო პოზიციაც გაჩნდა, გამორიცხული არაა სააკაშვილი პარლამენტის დათხოვნისთვის ემზადებოდეს და ამას გარკვეული ვადები სჭირდება და ჩქარობს თავის პრეზიდენტობის პერიოდში მოასწროს საკანონმდებლო ორგანოს დათხოვნა.

— საუბრობენ, რომ რუსეთი საქართველოში შემოსასვლელად ემზადება და ამისთვის საფუძველს ,,ქართული ოცნება'' უმზადებს. რას ფიქრობთ ამის შესახებ?

— ზოგადად, კონფლიქტი სუსტ მხარეს აწყობს და სუსტი მხარე ამ შემთხვევაში ,,ნაციონალური მოძრაობაა''. მმართველ გუნდს რუსეთთან კონფლიქტი შესაძლოა, დასჭირდეს იმისთვის, რომ არჩევნები საერთოდ ჩაშალოს.

გვერდი მოამზადა
მირანდა ნაბახტეველმა

xelisufleba male gamorekavs agvistos cxeli Rameebidan `jaSuS koWoiebs~, romlebic TiTs biZina ivaniSvilisken gaiSveren...

რა სქემებს ამუშავებს ხელისუფლება ბიძინა ივანიშვილის წინააღმდეგ?

„ვარდების რევოლუციიდან“ დღემდე საერთაშორისო დემოკრატიული ინსტიტუტები თვალს ხუჭავდნენ იმაზე, თუ როგორ სასტიკად უსწორდებოდა ნაცმოძრაობა და მისი ლიდერი თავის პოლიტიკურ ოპონენტებს და უსწორდებოდა, ფაქტობრივად, ერთი და იგივე პრიმიტიული სცენარით, ერთი და იგივე ხერხებით და მეთოდებით, რაც იმის დასტურია, რომ ხელისუფლება თვითონვე თხზავდა ამ „დანაშაულობათა“ სიუჟეტებს, თვითონვე დგამდა სცენებს, თვითონ წერდა და თვითონ ახმოვანებდა მისთვის სასურველ „მამხილებელ“ ტესტებს.

ჩვენ ყველას კარგად გვახსოვს საიდუმლო კინო და ტელესტუდიებში შექმნილი „დოკუმენტური“ ვიდეოფილმები, „დოკუმენტური“ აუდიოჩანაწერები და სხვა „მამხილებელი“ მასალები, რომლებიც სიუჟეტით, შინაარსით, შესრულების ტექნიკით ტყუპის ცალებივით ჰგავდა ერთმანეთს, უბრალოდ, ამ „მხატვრულ-დოკუმენტურ“ პროდუქციაში სიტუაციის და საჭიროების მიხედვით პერსონაჟები იცვლებოდნენ შიგადაშიგ და შალვას იგორი ცვლიდა, იგორს ბადრი, ბადრის „გრეჩიხა“, გრეხიჩას – ნინო და ა.შ. და ა.შ.

ჩვენ ის ქვეყანა ვართ, სადაც დაიდგა ისტორიული „ფილმები“: „ენვერი“, „კოჭოია და მისი ძმები“, ფილმი პირობითი სახელწოდებით „ბადრის რა?“ მოდელირებული ქრონიკის სპეციალური გამოშვება 2008 წლის აგვისტოს ომის სიუჟეტური ქარგის გამოყენებით, „ბოევიკი“ – „მუხროვანის აჯანყება“, მოკლემეტრაჟიანი ფილმები სხვადასხვა წვრილფეხა და მსხვილფეხა „შპიონებზე“ და „აგენტებზე“.

ამ ცხრა წლის განმავლობაში საქართველოს „ფხიზელმა“ და „გონებაგამჭრიახმა“ ხელისუფლებამ აღკვეთა რამდენიმე „შეთქმულება“, რამდენიმე „სახელმწიფო გადატრიალების“ მცდელობა, ციხეებში ჩაყარა ჯაშუშობასა და სახელმწიფოს წინააღმდეგ მიმართული აგენტურულ საქმიანობაში ბრალდებული ასეულობით ადამიანი.

როგორც ვთქვით, საქართველოს ხელისუფლება თავს არ იწუხებს ახალი სცენარების და ახალი სიუჟეტების გამოგონებით. ის მრავალჯერ გამოყენებულ და მრავალჯერ ნაცად ერთი და იგივე „ბალვანკას“ იყენებს მიზანში ამოღებული ახალი მსხვერპლის გასანადგურებლად და არც არავისი რცხვენია და არც არავისი ერიდება.

* * *

თუ გავიხსენებთ ამ ხელისუფლების მიერ ბადრი პატარკაციშვილის წინააღმდეგ განხორციელებული სადამსჯელო ღონისძიებების დრამატურგიას, ის ერთი-ერთში ჯდება იმ გეგმაში, რომლითაც ბიძინა ივანიშვილის ჩაძირვას და პოლიტიკური პროცესებიდან მის ჩამოშორებას აპირებენ.

პატარკაციშვილთან დაკავშირებითაც ასე იყო – ჯერ პატარკაციშვილის კუთვნილი „სტანდარტბანკი“ გაანადგურეს, გაყინეს პატარკაციშვილის ყველა საბანკო ანგარიში, დაარბიეს და მიითვისეს ტელეკომპანია „იმედი“, გადაკეტეს ყველა არხი, საიდანაც შეიძლებოდა თანხები შემოსულიყო პატარკაციშვილის სატელიტი პარტიების და საერთოდ, ქვეყანაში მიმდინარე პოლიტიკური პროცესების დასაფინანსებლად, პატარკაციშვილის კაპიტალი რუსულ კაპიტალად, ხოლო თვითონ პატარკაციშვილი რუსეთის აგენტად და მისი დაკვეთის შემსრულებლად გამოაცხადეს, რაც შემ-

დგომ საბაბად გამოიყენა ზოგიერთმა „პატრიოტმა“ პოლიტიკოსმა – ჩვენ რუსულ ფულს ხელს როგორ მოვკიდებთ და რუსეთის კაცთან როგორ ვითანამშრომლებთო, თუმცა, როგორც ამბობენ, პატარკაციშვილის ფულისთვის ხელიც კარგად ჰქონდათ მოკიდებული და გემოც მშვენივრად ჰქონდათ გასინჯული.

სამწუხაროდ, ქართული პოლიტიკის ჯუნგლებში დღემდე დათარეშობს პოლიტიკოსებად წოდებული ბანდების ჯგუფი, რომლებიც ხან ერთ შეძლებულ ადამიანს ძარცვავენ, ხან მეორეს, ხან – მესამეს, მერე კი განზე დგებიან და პატიოსანი, უმწიკვლო და რაც მთავარია, პატრიოტი მოქალაქეების ნიღბებს ირგებენ.

სწორედ ასეთმა ბანდებმა იმსხვერპლეს პატარკაციშვილი – მილიონები წაღლიტეს, კრიტიკულ მომენტში კი უღალატეს და მარტო დატოვეს.

საკმარისია, ქართული პოლიტიკის ჯუნგლებში ვინმე შეძლებულ ადამიანს შემოუცდეს ფეხი და ეს ბანდები მყისვე მის გარშემო იწყებენ წრიალს და წარწალს, რომ ახალ მსხვერპლს რაც შეიძლება ღრმად ჩაუძვრნენ ჯიბეში, მერე რაც შეიძლება ღრმად ჩაუძვრნენ მკერდში და საჭირო მომენტში გული ამოაჭამონ.

მარტო ფულიჭამია კი არა, გულიჭამია აფთრები არიან ესენი – აფთრის სივერაგით, აფთრის დაუნდობლობით და სიხარბით დაღდასმულნი.

ზოგიერთი მათგანი დღეს ივანიშვილის კართან დასუნსულებს, ზოგი ხელისუფლებას შეჰყმუის და შესცინებს, ნადავლს კი ოქტომბერში, არჩევნების პერიოდში დაითვლიან და გაიყოფენ, ალბათ.

* * *

არის ასეთი პოლიტიკოსი – დავით გამყრელიძე – ექიმი, მეწარმე, პოლიტიკოსი.

სწორედ ასე გვაცნობდა გამყრელიძის მრავალპროფილიან უნარებს. კლიპი, რომელიც გამყრელიძეს საარჩევნოდ მისმა ამერიკელმა „პიარშჩიკებმა“ დაუმზადეს.

ამ კლიპის და საარჩევნო კამპანიის დროს გაწეული სხვა პიარმომსახურებისთვის, „მაღალკვალიფიციურმა“ ამერიკელმა სპეციალისტებმა მაღალი ჰონორარი, დაუზუსტებელი ინფორმაციით, 700 000-მდე დოლარი წაიღეს და წავიდნენ, ექიმი, მეწარმე, პოლიტიკოსი გამყრელიძე კი „მაღალკვალიფიციურების“ დახმარების მიუხედავად არჩევნებში ჩაფლავდა.

კლიპში გვაჩვენებდნენ ექიმის ხალათში გამოწყობილ გამყრელიძეს ავადმყოფებთან, თუმცა არ უჩვენებიათ მისი წარჩინებული მეწარმეობის დამადასტურებელი ფაქტები, ფაქტები, რომლებიც გამყრელიძის კუთვნილი სადაზღვევო კომპანია „ალდაგის“ წყალობით მთელმა ქვეყანამ იცის.

შევარდნაძესთან და მის სამთავრობო სტრუქტურებთან, განსაკუთრებით შსს-სთან და მის მინისტრთან შეძმაკაცებულ-შეხმატკბილებულმა გამყრელიძემ „ალდაგის“ საშუალებით, როგორც ამბობენ, დიდი ფული იშოვა.

გამყრელიძე შევარდნაძის „მეფობის“ დროს, როგორც იტყვიან, დუღდა და გადმოდუღდა.

„მოქკავშირთან“ ძმობის ფიც-ვერცხლით შეკრული მისი პოლიტიკური ორგანიზაციაც ჰყვაოდა და იფურჩქნებოდა, თუმცა „ვარდების რევოლუციამ“ გამყრელიძის ტრიუმფალური მსვლელობა დაამუხრუჭა, მაგრამ გამყრელიძე არ დაბნეულა –„ალდაგი“ გაყიდა და მთელი თავით პოლიტიკაში გადაეშვა და ყოფილმა წარმატებულმა მეწარმემ პოლიტიკაში განსაცვიფრებელი კომერციულ-მეწარმული ნიჭიერება და ელასტიურობა გამოავლინა.

კონკრეტულად რაში გამოიხატებოდა ეს, ამაზე საუბარი სხვა დროისთვის გადავდოთ, აქ კი იმის აღნიშვნით დავკმაყოფილდეთ, რომ „მოქკავშირთან“, ანუ მმართველ პარტიასთან მეგობრული და პარტნიორული ურთიერთობის სიტკბონაგემმა გამყრელიძემ „ნაცმოძრაობის“ მოწყალე გულისკენ მისასვლელი გზებიც მალე გამოძებნა.

მოარულ ხმებს თუ დავუჯერებთ, პირველი „სდელკა“ „ნაცმოძრაობასა“ და გამყრელიძეს შორის მაშინ შედგა, როცა გამყრელიძემ 2008 წლის საპარლამენტო არჩევნების დროს ოპოზიციური პარტიების გამარჯვებულ კანდიდატებსა და ხელისუფლებას შორის მომრიგებლისა და შუამავლის როლი შეასრულა.

„დაზარალებულთათვის“ განკუთვნილი საკომპენსაციო თანხა, „ზემოდან“ გამოგზავნილი, ბოროტი ხმების მტკიცებით, გამყრელიძის ოფისში მიიტანეს და იქიდან დაურიგეს „მეამბოხეებს“.

გამყრელიძემ საარჩევნო გარემოს გაუმჯობესებისთვის გამართულ ხანგრძლივ დისკუსიაშიც დანებების ნიშნად პირველმა აღმართა თეთრი ალამი, რის სანაცვლოდაც პარტიამ სერიოზული ჰონორარი, ხოლო „მემარჯვენეების“ ერთ-ერთმა ლიდერმა კაციტაძემ ამომრჩეველთა სიის დაზუსტების უზრუნველყოფის კომისიის თავმჯდომარის პოსტი მიიღო.

როგორც „ამომრჩეველთა ლიგა“ ამტკიცებს, სია 17-20 პროცენტით არის გაყალბებული, თუმცა კაციტაძის კომისიას ეს საგანგაშო ამბავი არც შეუმჩნევია.

დავით გამყრელიძემ წლის დასაწყისში „ხატზე დაიფიცა“, რომ „მემარჯვენეებს“ პარლამენტში შეიყვანს თუ არადა, გადადგება.

როგორ აპირებს ურეიტინგო, სახელგატეხილი და ნდობადაკარგული პარტიის ლიდერი ამის გაკეთებას? როგორც ჩანს, ნაცმოძრაობასთან პარტნიორობით და არჩევნების გაყალბებაში წილში ჩაჯდომით.

გამარჯვების სხვა შანსი „მემარჯვენეებს“ არ აქვთ!

ახლა კი გთავაზობთ ინტერვიუს დავით გამყრელიძესთან, რომელიც „პრაიმტაიმში“ დაიბეჭდა:

დავით გამყრელიძე, „ახალი მემარჯვენეების“ ლიდერი:

– ბიძინა ივანიშვილი დაჟინებით აცხადებს, რომ მან უნდა აიღოს საკონსტიტუციო უმრავლესობა, რაც მხოლოდ ერთადერთი გზით – რევოლუციით არის შესაძლებელი. დღეს ჩვეულებრივი საარჩევნო პროცესი წარმოუდგენელია, რომ ერთმა პოლიტიკურმა ძალამ, თუნდაც მილიარდერმა, 3/4 მიიღოს მომავალ პარლამენტში და კონსტიტუციური უმრავლესობა გააკონტროლოს. მეორე მხრივ, მის მიერ დაფინანსებული „ამომრჩეველთა ლიგა“ პირდაპირ ქმნის ფონს და განწყობას, რომ ამომრჩეველთა სიებში არის უამრავი შეცდომა. ისინი შეგნებულად ახდენენ მამუკა კაციტაძის კომისიის დისკრედიტაციას. მიზანი კი ერთია – მომზადდეს ფონი, რომ არჩევნების შემდეგ სიების გაყალბების მიზეზით ხალხი ქუჩაში გამოიყვანონ და დაიწყოს რევოლუციის პროცესი. იგივე მიზანს ემსახურება რეგიონებში ჩატარებული აქციებიც. ეს არის გარკვეული რეპეტიცია, რომ შემდეგ არა მხოლოდ თბილისში, არამედ რეგიონებშიც ერთდროულად მოხდეს ხალხის გამოსვლა და ძალაუფლების ხელში აღება. ეს არის ჩემი ვარაუდი და თუ ის არ გამართლდება, მზად ვარ, ამის გამო ბოდიში მოვიხადო, თუმცა მგონია, რომ ის ყველაფერი, რასაც ივანიშვილი აკეთებს, ამ მიზანს ემსახურება, არა მგონია, რომ ივანიშვილს საკუთარი მილიონების ხარჯვა უნდოდეს იმისთვის, რომ პარლამენტში 38-40 ან თუნდაც 50 ადამიანი შეიყვანოს. მისთვის ერთადერთ შემთხვევაში იქნება ეს ხარჯი გამართლებული: – თუ ის აბსოლუტურ ძალაუფლებას აიღებს ხელში. ამ სურვილს ივანიშვილი არც მალავს. მას სურს, რომ, უბრალოდ, სააკაშვილივით ერთპიროვნული მმართველი იყოს. სხვა შემთხვევაში, წარმოუდგენელია ამხელა თანხების დახარჯვა იმ არჩევნებში, რომელშიც თავად არ მონაწილეობს.

– გამოდის, რომ ივანიშვილი ემზადება არა არჩევნებისთვის, არამედ შემდგომი პერიოდისთვის, რათა გაყალბება მოიმიზეზოს და რევოლუცია მოაწყოს?

– რა თქმაუნდა გამიხარდება. თუ არჩევნების შემდეგ ყველანი, ხელისუფლებაც, ივანიშვილიც და ყველა ძალა აღიარებს იმ შედეგებს, რასაც ხალხი თავისი არჩევნებით გადაწყვეტს, მაგრამ, სამწუხაროდ, ივანიშვილის კოალიციის დღევანდელი განცხადებები და მოქმედებები მეტყველებს იმაზე, რომ სწორედ არჩევნების შედეგ გეგმავს რევოლუციური სცენარის განვითარებას. ის შეეცდება ამ გზით აიღოს აბსოლუტური ძალაუფლება.

...ივანიშვილმა არჩევნებში 45 პროცენტიც რომ აიღოს, ამ სისტემის პირობებში ეს იმას სულაც არ ნიშნავს, რომ უფრო მეტი დეპუტატი ეყოლება, ვიდრე ორმოცდაათი. მას კი უნდა, რომ 150-იან პარლამენტში 100 და 120 დეპუტატი ჰყავდეს. ეს წარმოუდგენელია. ამიტომ იტყვიან, რომ არჩევნები გაყალბდა და იქნება მოწოდება ქუჩაში გამოსვლაზე. ნებისმიერი სხვა შედეგი, გარდა ერთისა — აიღოს ძალაუფლება. მისთვის იქნება მიუღებელი და ხალხს პროტესტისა და დაუმორჩილებლობისკენ მოუწოდებს. ...კვლევების შედეგად 27 პროცენტი ამბობს, რომ მზად არის გავიდეს ქუჩაში. ეს საკმაოდ მაღალი რიცხვია. რა თქმა უნდა, ეს არ ნიშნავს, რომ მართლაც 27 პროცენტი გამოვა. თუმცა ეს მაინც საკმარისია იმისთვის, რომ არეულობა შეიქმნას და გარედან დახმარების იმედი გაჩნდეს.

— რუსეთს გულისხმობთ?

— გამოვრიცხავ, რომ რუსები პირდაპირ შემოვიდნენ, ან შემოიჭრან, მაგრამ, ბუნებრივია, რუსეთი შეეცდება, რომ ამაზე ხმაური ატეხოს და საერთაშორისო აზრის მობილიზება მოახდინოს. საკმაოდ სახიფათოა ეს ყველაფერი...“

ნათელია, ამ ინტერვიუში დავით გამყრელიძე ხელისუფლების იმ დემაგოგიურ სცენარს ახმოვანებს, რომლითაც ხელისუფლება წინასწარ ქმნის საფუძველს იმ ბრალდებებისთვის, რომლებსაც ის უპირებს წაუყენოს ივანიშვილს არჩევნების შემდეგ საპროტესტო გამოსვლების შემთხვევაში.

თურმე ნუ იტყვით და გამყრელიძის (იგულისხმეთ ხელისუფლებისაც) მტკიცებით, ივანიშვილისთვის არა აქვს მნიშვნელობა სინამდვილეში გაყალბდება თუ არ გაყალბდება არჩევნები. ეს ივანიშვილს არ აინტერესებს. მას აინტერესებს რევოლუციის მოწყობა, არჩევნები კი მისთვის მხოლოდ და მხოლოდ საბაბია, მიზეზია რევოლუციის დასაწყებად.

რა უნდა ქნას ამ შემთხვევაში ხელისუფლებამ? გულხელდაკრეფილი ხომ არ დაელოდება „რევოლუციონერი“ ივანიშვილის მიერ საბრძოლო მოქმედებების დაწყებას და ქვეყანაში არეულობის, სამოქალაქო დაპირისპირების ესკალაციას?

ხელისუფლება, როგორც თვითონ ამბობს თავისთავზე, საკუთარ ხალხზე უსაზღვროდ შეყვარებული ხელისუფლება, სტაბილურობის, წესრიგის, დემოკრატიული განვითარების გარანტი, ვალდებულიც კი არის ყველაფერი გააკეთოს „შფოთისთავი“ ივანიშვილის „ავანტურისტული ზრახვების“ აღსაკვეთად.

და, აი, აქ ამოქმედდება ის სცენარი, რომელიც ხელისუფლებას ბევრჯერ გამოუყენებია ივანიშვილისნაირი „ბუნტოვშჩიკების“ გასანეიტრალებლად — სადღაც, რომელიღაც სარდაფში, სადღაც, რომელიღაც ტყეში, სადღაც, რომელიღაც ბაღჩაში, ქართველი შერლოკ ჰოლმსები უცებ „აღმოაჩენენ“ დიდძალ იარაღს, რომელსაც თურმე ივანიშვილი იმარაგებდა არჩევნების შემდეგ ომის დასაწყებად.

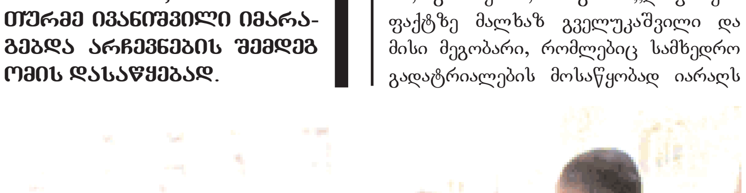

ეს იარაღი რომ ნამდვილად ივანიშვილისაა, ამის დამდასტურებელი პირებიც გამოჩნდებიან, რომლებიც „გულახდილ“ ჩვენებებს მისცემენ სამართალდამცავებს.

პარალელურად ნაციონალური ტელეარხების ეკრანებზე გამოჩნდება ახალი „დოკუმენტური ვიდეოფილმი“, სადაც სადღაც „რომელიღაც“ კონსპირაციულ ბინაში, სადღაც რომელიღაც რესტორანში თუ კაფეში საიდუმლოდ შეკრებილი ადამიანები საიდუმლოდ ილაპარაკებენ არჩევნების შემდეგ საერთო-სახალხო აჯანყების საიდუმლო გეგმის დეტალებზე, დაწვრილებით აღწერენ, სად და როგორ

უნდა დაიწყოს არეულობა, ვის რა დავალება ექნება, ამ არეულობის დროს, ვინ რა უნდა გააკეთოს და ა.შ.

სახელმწიფოს წინააღმდეგ მიმართული „შეთქმულების“ მონაწილეები საუბრის დროს აუცილებლად ბევრჯერ ახსენებენ ბიძინა ივანიშვილის სახელს, როგორც ამ რევოლუციის მთავარ ორგანიზატორს და ხელმძღვანელს.

ასევე აუცილებლად იქნება ნახსენები რუსეთი, როგორც ამ რევოლუციის შემკვეთი და დამფინანსებელი, რომელიც, საჭიროების შემთხვევაში, ქვეყანაში შემოიჭრება და აჯანყებულებს დაეხმარება.

„დოკუმენტური“ ფილმის, იარაღის მარაგის „აღმოჩენის“ და სხვა მამხილებელი მასალების გვერდიგვერდ გაჩნდება სატელეფონო საუბრების ფარული ჩანაწერები, რომლებიც კიდევ უფრო განამტკიცებენ ივანიშვილის „ვერაგული“ გეგმის რეალურად არსებობის ნამდვილობას. ყოველივე ამის შემდეგ ხელისუფლებას სხვა გზა არ რჩება, გარდა ერთისა — დაუყოვნებლივ აღძრას სისხლის სამართლის საქმე სახელმწიფო შეთქმულების ორგანიზატორის ივანიშვილის და შეთქმულების სხვა მონაწილეების წინააღმდეგ და ამით ქვეყანა ომსა და უბედურებას გადაარჩინოს.

თუ ვინმეს დაუჯერებლად ეჩვენება მოვლენების ამგვარი განვითარება, გაიხსენოს უამრავი ეპიზოდი ახლო წარსულიდან — გაიხსენოს, როგორ „იპოვეს“ იგორ გიორგაძის მომხრეებისთვის განკუთვნილი იარაღი, როგორ იპოვეს იარაღი ირაკლი ოქრუაშვილის „ნაცნობ-მეგობრების“ ბაღჩაში, გაიხსენოს, როგორ „დაიჭირეს“ ფაქტზე მალხაზ გველუკაშვილი და მისი მეგობარი, რომლებიც სამხედრო გადატრიალების მოსაწყობად იარაღს „იძენდნენ“, გაიხსენოს მუხროვანის „ამბოხების“ „ინიციატორთა“ „თათბირის“ ვიდეოჩანაწერი, სადაც თითქმის მთელი ოპოზიციური სპექტრი ჯაშუშურ-აგენტურულ საქმიანობაში იქნა ბრალდებული, გაიხსენოს 26 მაისის წინა დღეების ვიდეო და აუდიო ჩანაწერები, გაიხსენოს მონასტერში დაპატიმრებული 25 ადამიანი, რომლებიც თითქოსდა შეიარაღებული გამოსვლებისთვის ემზადებოდნენ, გაიხსენოს კიდევ უამრავი მსგავსი ფაქტი და დარწმუნდებით, რომ ადვილი შესაძლებელია ბიძინა ივანიშვილის წინააღმდეგ აბსოლუტურად იგივე სცენარით იმოქმედონ.

როგორც ვთქვით, ხელისუფლება თავს არ იწუხებს ახალი სიუჟეტების გამოგონებით, ის მოქმედებს ერთხელ შერჩეული სქემით და, ფაქტობრივად, ერთი და იგივე შინაარსის სისხლის სამართლის საქმეებში მხოლოდ გვარსახელებს ცვლის.

დავით გამყრელიძის მიერ „გაშიფრული“ და ხელისუფლებისთვის მიწოდებული „ოპერატიული“ ინფორმაცია, თუ როგორ ემზადება ბიძინა ივანიშვილი რევოლუციისთვის, სხვა არაფერია, თუ არა ამავე ხელისუფლების მიერ წლების წინათ შედგენილი და მერე მრავალჯერ გამოყენებული ტრაფარეტის ასლი.

გაპოლიტიკოსებულ ექიმსა და მეწარმეს, როგორც ჩანს, ახალი, ორიგინალური სქემების შესათხზველად ფანტაზია არ ჰყოფნის, ისე, როგორც არ ჰყოფნის სინდისი, საქართველოსთვის უამრავი კეთილი საქმის გამკეთებელ ადამიანს ცილი არ დასწამოს და საციხოდ არ გაიმეტოს.

* * *

არსებობს ვარაუდი, რომ ბიძინა ივანიშვილზე სისხლის სამართლის საქმის აღძვრის საბაბით ხელისუფლება ამუშავებს კიდევ ერთ სამარქაფო ვარიანტს, რითაც შეეცდება ტერორისტისა და კრიმინალის იარლიყი მიაკეროს „ქართული ოცნების“ ლიდერს.

საუბარია ტერაქტზე, რომელსაც ვითომ ივანიშვილი და მისი გუნდი გეგმავს მიხეილ სააკაშვილის წინააღმდეგ.

რა თქმა უნდა, მთავარი პერსონაჟი აქაც რუსეთი უნდა იყოს, რომელიც ამ „ტერორისტული აქტის“ სულისჩამდგმელად და შემკვეთად დასახლდება, რითაც კიდევ უფრო გაიზრდება სააკაშვილის, როგორც ბოროტების იმპერიასთან მებრძოლი გმირის, წონა და ავტორიტეტი.

ცხადია, სააკაშვილზე თავდასხმას და მის ლიკვიდაციას არავინ აპირებს, თუმცა ეს სულაც არ შეუშლის ხელს ამ ხელისუფლებას დაბეჯითებით ამტკიცოს, რომ ტერაქტი ნამდვილად მზადდებოდა და რომ არა სამართლებრივი სტრუქტურების საოცრად გამჭრიახი მუშაობა, ვინ იცის, რა უბედურებას გადავეყრებოდით.

ბუნებაში არარსებული ტერაქტის სცენარიც იქვე დაიწრება, სადაც სხვა, მსგავსი ტიპის სცენარები იწერებოდა. მერე ეს სცენარი „წარმოებაში ჩაეშვება“, „მსახიობებს“ როლები გაუნაწილდებათ, ფილმი გადაიღება, ტექსტი დაედება, გახმოვანდება და საერთაშორისო მნიშვნელობის სკანდალური ისტორიაც მზად არის — როგორ უპირებდა აფეთქებას დემოკრატიის შუქურას — სააკაშვილს რუსეთის კაცი ივანიშვილი.

ეჰ, თქვე მართლა დედააფეთქებულებო, რით ვერ დაიღალეთ, რით ვერ დაშოშმინდით, რით ვერ დაცხრით?

საქართველო დიდი ხანია დიდ კინოპავილიონად იქცა, გადასაღებ მოედანზე ყოველდღე იღებენ ახალ-ახალ ფილმებს არნახული ეკონომიკური მიღწევების შესახებ, არნახულად კეთილშობილი და კეთილი ხელისუფლების შესახებ, არნახული დემოკრატიის შესახებ და კიდევ შპიონების, აგენტების, ხალხის მტრების, რეზიდენტების, ტერორისტების, მავნებლების შესახებ, რომლებიც ცდილობენ ძირი გამოუთხარონ არნახულად აყვავებულ, არნახულად დემოკრატიულ, არნახულად ჰუმანურ ქართულ სახელმწიფოს და მის ხელისუფლებას.

საქართველო რეალობაში არ ცხოვრობს, საქართველო ცხოვრობს საშინელებათა ფილმში, რომლის რეჟისორიც, სცენარისტიც და მთავარი როლის შემსრულებელიც ერთი და იგივე კაცი — მიხეილ სააკაშვილია,

რომელიც თავგამოდებით ცდილობს მოატყუოს არა მარტო საქართველო, არამედ მთელი მსოფლიო, თავისი საერთაშორისო დემოკრატიული თანამეგობრობით, თავისი დემოკრატიული ინსტიტუტებით და სხვა ათასი ჯანდაბით და დოზანით.

ცდილობს და ახერხებს კიდევაც...

აფერუმ, მის მოხერხებას კიდევ იმ დემოკრატიულ თანამეგობრობას, რომელიც ცხრა წელია ამ მრავალსერიან საშინელებათა ფილმს მშვიდად და აუმღვრევლად უყურებს.

თფუ...

* * *

დაიმახსოვრეთ, 2012 წლის აგვისტო ყველაზე საბედისწერო აგვისტო იქნება ბოლო ოცი წლის აგვისტოებიდან.

დარწმუნებული ვარ, ხელისუფლება მალე გამორეკავს აგვისტოს ცხელი ღამეებიდან ჯაშუშობასა და ტერორისტობაში ეჭვმიტანილ კოჭოიებს, ერთ ხელში ცელოფნის შავ პარკებს დააჭერინებს, რომელშიც იქნება ტროტილი ან სხვა ფეთქებადი ნივთიერება, მეორე ხელში ხელისუფლების მიერვე დაწერილ ტექსტებს შეაჩეჩებს, სადაც ლაპარაკი იქნება იმაზე თუ როგორ აპირებდნენ კოჭოიები სხვადასხვა დივერსიულ-ტერორისტული აქტების განხორციელებას, კოჭოები დაასახელებენ ორგანიზაციის ხელმძღვანელებს, თანამზრახველებს და დაიწყება ნადირობა კუდიანებზე.

37-იანი წლები დაბრუნდა საქართველოში, თუმცა რაღა დაბრუნდა, როცა ის არსად წასულა...

ჩვენ ვცხოვრობთ უკანა რიცხვით, ვცხოვრობთ ახალ ნეობოლშევიკურ ქვეყანაში, რომელსაც მსოფლიოს თვალის ასახვევად დემოკრატიული საქართველო ჰქვია.

P.S. 2 აგვისტოს „ედპ“-ს ლიდერმა ბაჩუკი ქარდავამ პრესკონფერენცია გამართა, სადაც ლამის სიტყვა-სიტყვით, იგივე გაიმეორა, რაც დავით გამყრელიძემ „პრაიმ-ტაიმში“ განაცხადა.

ქარდავას მტკიცებით, „ქართული ოცნება“ არჩევნების შემდეგ ხმების გაყალბების გაპროტესტების საბაბით, არეულობის პროვოცირებას აპირებს, რის შემდეგაც სიტუაციის დარეგულირების მიზნით საქართველოში რუსეთის ჯარები შემოიჭრებიან და „ქართულ ოცნებას“ დაუჭერენ მხარს.

— ამის შესახებ ამომრჩევლებთან შეხვედრისას „ქართული ოცნების“ კოორდინატორები ღიად საუბრობენ და არც მალავენ, რომ მათ რუსეთის იმედი აქვთ, — ბრძანებს პატივცემული ქარდავა.

მისი აზრით, რუსული ჯარის მრავალრიცხოვანი კონტინგენტის კონცენტრირება საქართველოს საზღვრებთან, აგრეთვე რუსული სამხედრო კატარღების მობილიზება შავი ზღვის აკვატორიაში, ფართომასშტაბიანი სამხედრო წვრთნები ჩრდილოეთ კავკასიაში, ყველაფერი ეს პირდაპირ კავშირშია თურმე საქართველოში ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნებთან და უშუალოდ „ქართული ოცნების“ მიზნებთან და ამოცანებთან.

უნდა ვივარაუდოთ, რომ ქარდავა ხელისუფლების იმ სცენარის იდეოლოგიურად გამყარებას ცდილობს, რომლის შესახებაც ამ წერილში ვრცლად ვისაუბრეთ.

დავით გამყრელიძე, ბაჩუკი ქარდავა და სხვები ამ თავიანთი აბსურდული ბრალდებებით და ცილისწამებებით ხელს უწყობენ ხელისუფლებას, შეკეროს სისხლის სამართლის საქმე „ქართული ოცნების“ წინააღმდეგ, რომელიც, თურმე, დანაშაულებრივ ფარულ გარიგებაშია რუსეთთან და საბაბს უმზადებს მას საქართველოში შემოსაჭრელად და მის დასაპყრობად.

ეს უმძიმესი ბრალდებაა, ეს სახელმწიფოს ღალატში დადანაშაულებაა და, ვფიქრობ, „ქართული ოცნების“ მესვეურებმა დროულად უნდა მიმართონ სასამართლოს ამ უსაფუძვლო ბრალდებების გასაქარწყლებლად.

დაბოლოს, არ შეიძლება გვერდი ავუაროთ ერთ გარემოებას, კერძოდ, იმ საკითხს, რომ ბაჩუკი ქარდავა წლების განმავლობაში თვითონ მუშაობდა რუსეთის სამართალდამცავ სტრუქტურებში, ეკავა საკმაოდ მაღალი პოსტები, რაც საფუძვლიან ეჭვს ბადებს, რომ ქარდავა სწორედ რუსეთის გარკვეული წრეების დაკვეთას ახმოვანებს, რომელთა მიზანია, რადაც არ უნდა დაუჯდეთ, დაეხმარონ სააკაშვილს ძალაუფლების შენარჩუნებაში.

არჩევნები 1 ოქტომბერს, ანუ იმ დროს, როცა რუსეთი საქართველოს მეზობლად ფართომასშტაბიან სამხედრო წვრთნებს ატარებს, ივანიშვილს არ დაუნიშნავს, ის დანიშნა მიხეილ სააკაშვილმა.

აქედან გამომდინარე, თუ რაიმე გარიგება არსებობს, ის შეიძლება არსებობდეს რუსეთსა და მიხეილ სააკაშვილს შორის და არავითარ შემთხვევაში რუსეთსა და ბიძინა ივანიშვილს შორის.

გიორგი გამეზარდაშვილი

zogierTisTvis ufro mniSvnelovania aSS-s saelCos meore mdivnis Rimilis damsaxureba, vidre ruseTSi mcxovrebi erTi milioni qarTvelis bedi

გვესაუბრება „თავისუფალი საქართველოს“ თავმჯდომარე კახა კუკავა:

— კახა, ბოლო დროს „თავისუფალ საქართველოში“ აქტივისტების და მაჟორიტარების სხვა პარტიებიდან გადმოდინება შეინიშნება.

— პარტია „თავისუფალ საქართველოში“ სხვადასხვა პარტიებიდან მხარდამჭერების მატება ნამდვილად შეინიშნება. ეს ეხება, როგორც აქტივისტებს, ისე ახალგაზრდულ ორგანიზაციებს, ასევე მაჟორიტარ კანდიდატებს. იმერეთში ჩვენი მაჟორიტარი კანდიდატების პრეზენტაცია გვქონდა, უახლოეს დღეებში კიდევ რამდენიმე რეგიონში ჩატარდება ანალოგიური. არასდროს მითქვამს ვინ, რომელი პარტიიდან შემოუერთდა „თავისუფალი საქართველოს“ რიგებს. თუმცა,

პოლიტიკაში ჩახედული საზოგადოებისთვის ეს საიდუმლოს არ წარმოადგენს. მათ შორის, იმერეთში პრეზენტირებულ კანდიდატებს შორისაც იყვნენ ისეთები, რომლებიც „ქართულ ოცნებაში“ განიხილებოდნენ. ეს ჩვეულებრივი მომენტია. „ქართულ ოცნებას“ მთავარ კონკურენტად არ მივიჩნევთ და არ ვთვლით, რომ მასთან მტრული დამოკიდებულება უნდა გვქონდეს.

— კახა, რით ახსნი სხვადასხვა პარტიების რიგებიდან თქვენს რიგებში ხალხის გაწევრიანების სურვილს?

— ეს მისწრაფება გამოწვეულია შემდეგი ვითარებით — სანამ ეიფორია იყო, ყველა მხოლოდ „ქართულ ოცნებას“ ამჩნევდა. რაც უფრო ახლოვდება არჩევნები და შუქდება პოლიტიკური საკითხები, ხალხი განსხვავებას ამჩნევს. ყველა ვინც განსხვავებას ამჩნევს — ელექტორატი თუ აქტივისტები, „თავისუფალი საქართველოს“ უპირატესობა ეჭვქვეშ არ დგას. იმიტომ, რომ იგივე საგარეო, საშინაო პოლიტიკასთან მიმართებაში ჩვენი უპირატესობა ძალიან დიდი და საგრძნობია.

— კახა, როგორ ფიქრობ, რატომ გიერთდებიან თქვენ — იმიტომ, რომ გულწრფელად საუბრობთ იმ რეალობაზე, რაზეც სხვები მხოლოდ „გულში მღერიან“, თუ სხვა განმაპირობებელი მიზეზებიც არსებობს?

— რამდენიმე დღის წინ ხარაგაულის რაიონში შეხვედრა გვქონდა, სადაც ადამიანი, რომელიც ჩვენ დაგვყვებოდა, ამბობდა — არ მგონია ივანიშვილი ამერიკელების კაცი იყოსო. ეს ძალიან საინტერესო, სიმპტომატური ფრაზაა. ადამიანებს სხვა მოლოდინი აქვთ — ისინი რამდენჯერმე რომ მოისმენენ ივანიშვილის ან მისი გარემოცვის საუბარს სხვადასხვა პოლიტიკურ საკითხებზე, რა თქმა უნდა საკუთარ პოზიციას შეიცვლიან. დამოკიდებულება ივანიშვილის მიმართ, როგორც მეცენატის, პიროვნების, მეტწილად პოზიტიურია, მაგრამ მისი პოლიტიკური პრიორიტეტების, გარემოცვის მიმართ დამოკიდებულება, უფრო მეტად ნეგატიურია.

— ივანიშვილის გუნდმა იმის აპელირებით, რომ პრო-ამერიკულები არიან, გარკვეულწილად ხომ არ გამოგითავისუფლა ის ნიშა, რომელიც ახლა გიკავია?

— ჩვენ გვაქვს გრძელვადიანი პრიორიტეტი, „თავისუფალი საქართველო“ არის ერთადერთი პოლიტიკური პარტია, ამ სიტყვის ნამდვილი გაგებით, როგორიც არსებობს ევროპაში. ჩვენ დღემდე ის პოზიცია გვაქვს, რაც შარშან, შარშანწინ და იმის წინ გვქონდა არ გვითქვამს რომ შარშან ნატოში ინტეგრაციას ვუჭერდით მხარს და წელს აღარ. ბევრი პოლიტიკური ლიდერი ამას აკეთებს და ეს ძალიან სასაცილოა. რა თქმა უნდა, პოლიტიკა ლავირების ხელოვნებაა და აქ შესაძლებელია აქცენტი ხან ერთ რამეზე გააკეთო, ხან მეორეზე, მაგრამ ის, რომ ერთი და იმავე საკითხზე დიამეტრალურად საწინააღმდეგო პოზიციები დაიკავო, ეს გრძელვადიან პერსპექტივაში წამგებიანია. ჩვენი პარტია შედარებით ახალია, ცოტა უფრო ადრე როა დაგვეწყო საქმიანობა, დარწმუნებული ვარ ჩვენი ელექტორატი უფრო ფართო იქნებოდა იმიტომ, რომ რეალურად, დღეს მოსახლეობის 70-80 პროცენტი, ალბათ, იმ ფასეულობებს იზიარებს, რომელიც ექსკლუზიურად მხოლოდ და მხოლოდ ჩვენი პარტიის პროგრამაშია წარმოდგენილი. უბრალოდ, ამის ადამიანებამდე მიტანას დიდი დრო და რესურსი სჭირდება.

— კახა, რა შეჰმატა თქვენს რეიტინგს მხარდამჭერების შემატებამ და რა შედეგი გამოიღო NDI-ს კვლევებზე თქვენმა პროტესტმა?

— ჩვენი პროტესტის შემდგომ NDI-მ ძალიან საინტერესო რეიტინგი გამოაქვეყნა — „ნაციონალებს“ „ქართულ ოცნებას“ და „ქრისტიან-დემოკრატებს“ განსაზღვრული პროცენტი მიაკუთვნა და თქვა, რომ დანარჩენი პარტიების პროცენტი ჯამში 10-ის ტოლია. მსოფლიოში ასეთი რამ არ არსებობს, NDI-ს და „აი-რაის“ გამოკითხვები უკუღმა ტარდება. აქ ჯერ იწერება ჯამი და შემდგომ ფორმალურად გამოკითხვა ტარდება. NDI-მ დაწერა, რომ ჯამში „თავისუფალი საქართველოს“ და „ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის“ პროცენტი 10-ია. იქნებ გვითხრან — 5,5 პროცენტი გვაქვს ორივეს თუ ჩვენ გვაქვს — 9,9 პროცენტი და მათ 0,1. მომავალ კვირას ვაპირებთ ერთ-ერთ კერძო კომპანიას დავუკვეთოთ გამოკვლევა, თუმცა ჩვენთვის ცნობილია, რომ პირველი და მეორე არჩევანის ჯამური რაოდენობა 14 პროცენტია.

— კახა, თუმცა თქვენ არაერთხელ აღგიღნიშნავთ, რომ ამ პირობებში არჩევნებს აზრი არ აქვს, რომ ჯერ აშშ-ს კოლონიზატორობიდან უნდა გავთავისუფლდეთ და ეს ძლიერი მოკავშირის გარეშე შეუძლებელია. ეს ძლიერი მოკავშირე კი რუსეთია, რომელსაც მხოლოდ აფხაზეთი და ოსეთი კი არა, არამედ საქართველო სჭირდება, როგორც მის მიმართ კეთილგანწყობილი ქვეყანა.

— მოსახლეობის 95 პროცენტი თვლის, რომ საქართველოს მთავარი სტრატეგიული პარტნიორი რუსეთი და აშშ უნდა იყოს. ამავდროულად, ჩვენი პოლიტიკური სპექტრის 95 პროცენტი თვლის, რომ მთავარი პარტნიორი აშშ და არა რუსეთი უნდა იყოს. ანუ ძალიან დიდი, კარდინალური წინააღმდეგობაა პოლიტ. ელიტასა და ელექტორატის განწყობებს შორის. ბუნებრივია, აქედან გამომდინარე, ჩვენი პარტიისთვის ეს ძალიან დიდი ნიშაა. უბრალოდ, ივანიშვილის პირადი რეიტინგი იმდენად მაღალია, რომ ხშირად ეს ადამიანებისთვის ერთგვარი ბარიერია, რათა პოლიტიკურ საკითხებს შეხედონ. ადამიანებმა რომ იცოდნენ, მათთვის საყვარელი ლიდერები არიან ის პოლიტიკური პარტიები, რომლებიც მხარს უჭერენ ავღანეთში ჩვენი ბიჭების ხოცვა-ჟლეტას, ჩინელებზე ტყეების გადაცემას, ბათუმში მეჩეთის მშენებლობას, რუსთაველის გამზირზე გეი-აღლუმების ჩატარებას, იეღოველების პროპაგანდას, რა თქმა უნდა ამ შემთხვევაში ხალხი ამ პოლიტიკურ ძალას მხარს არ დაუჭერს, მაგრამ სამწუხაროდ, ეს თემატიკა დებატების სივრცეში წარმოდგენილი არ არის.

— ბევრი მოქალაქე რუსეთშია ლუკმა-პურის საშოვარზე გასული. რუსეთთან დაპირისპირებით ჩვენ ხომ ამ ქართველებზე ვამბობთ უარს?

— რა თქმა უნდა. ეს პარტიები ყველა ანტიეროვნულები არიან იმიტომ, რომ ისინი ხელისუფლებაში მოსვლას აშშ-ს მხარდაჭერით გეგმავენ და არა ქართველი ერის მხარდაჭერით, ანგარიშვალდებულებას ვაშინგტონის წინაშე გრძნობენ და ამას არც მალავენ. ყველას გვახსოვს ერთი პოლიტიკოსის განცხადება, რომ არ შეიძლება მეჩეთის მშენებლობის გაპროტესტება, რადგან ეს თურმე აშშ-ს საელჩოს არ მოეწონება. ამას პირდაპირ გავლენის აგენტი ეწოდება. რუსეთში მყოფი ქართველი მოქალაქეები ერთ-ერთი მთავარი თემაა. ხალხი მათ ფეხებზე ჰკიდიათ. მათთვის ბევრად უფრო მნიშვნელოვანია აშშ-ს საელჩოს მეორე მდივნის ღიმილი დაიმსახურონ, ვიდრე რუსეთში მცხოვრები 1 მილიონი ქართველის მხარდაჭერა.

— მაგრამ ხელისუფლებამ წესად დაამკვიდრა, რომ ვისაც ოკუპანტ ქვეყანასთან ურთიერთობის მოგვარება სურს, იგი ქვეყნის მტრის იარლიყს იკრავს.

— ამ ფრონტზე ჩვენმა პარტიამ უკვე გაიმარჯვა. როცა თბილისში არ ვიყავი ირაკლი ალასანიას უთქვამს, რომ მოლდავეთის თემა საქართველოსთვის უნდა იქნეს გამოყენებული. როგორც რუსეთის ბაზრის წინააღმდეგნი იყვნენ და ბოლოს ყველა პარტია ვაიძულეთ ეღიარებინათ, რომ ეს ერთადერთი გამოსავალია, ასევე, როცა აშშ-ს მთავარი მოკავშირე ალასანია ითხოვს მოლდავეთის პრეცენდენტზე საუბარს, ყველას ვაიძულებთ და ჩავატარებთ პლებისიტს საქართველოში, სადაც 99 პროცენტი ნატოს წინააღმდეგ მისცემს ხმას. იმიტომ, რომ ეს მომავლის ერთადერთი თემაა. ყველა ვინც დღეს საქართველოს ნატოში ინტეგრაციაზე საუბრობს, არ მინდა უხეშად გამომივიდეს, მაგრამ ამ ადამიანებს საკუთარი მაჟორიტარობის მანდატი უფრო ანაღვლებთ, ვიდრე აფხაზეთის დაკარგული ტერიტორია.

— ამ ფონზე, რამდენად სწორია ხალხის აქტივობის შეჩერება, მათი პროცესებში ჩართვის იგნორირება?

— „ქართული ოცნება“ იბრძვის მეორე ადგილისთვის და არა ხელისუფლების შეცვლისათვის. ჩვენ მათ ვთავაზობთ ერთიან მაჟორიტარ კანდიდატებზე შეთანხმება შედგეს, ისინი ამაზე უარს ამბობენ, აქ სხვა ლოგიკური პასუხი გამორიცხულია. გარდა ამისა, ივანიშვილი არჩევნებში არ მონაწილეობს, რაც ნიშნავს, რომ „ქართული ოცნების“ ფიქსირებული ხმების მთავარი შედეგი ალასანიას და „რესპუბლიკელების“ ფრაქციები იქნება საქართველოს პარლამენტში. ამით დამთავრდება მთელი ეს კამპანია. დღეს ეს ფრაზა ვიღაცას ყურს მოჭრის, მაგრამ ჩვენ გვახსოვს როგორი დიდი ნდობით სარგებლობდა ალასანია და სწორედ ასეც დამთავრდა — ვიცე-სპიკერის პოსტი იყო მთავარი მიღწევა თბილისის საკრებულოში. ეს იმედგაცრუება ქართველ საზოგადოებას წინ ელოდება, მაგრამ ჩვენმა საზოგადოებამ ნელ-ნელა უნდა ისწავლოს, რომ წყალწაღებული ხავს ეჭიდებოდაო — ასე შედეგს ვერ მივიღებთ. არ შეიძლება რაღაც-რაღაცების დავიწყება. როცა ამბობენ, თითქოს ფსევდოოპოზიციაა ის, ვისაც 26 მაისს თავები გაუხეთქეს, ხოლო რეალური ოპოზიცია ალასანია და „რესპუბლიკელები“, ვინც ამ ყველაფერს ფანჯრიდან უყურა, ეს უკვე ტყუილია. ტყუილზე დაფუძნებული პოლიტიკური სტრატეგია შედეგს ვერ მიიტანს.

თამარ შველიძე

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

gabzaruli nekni anu `visia, visia qali lamazi...~

ქალის ბედი ისეთივეა, როგორიცაა ქვეყნის ბედი; არ შეიძლება, ისინი ერთმანეთისაგან განსხვავდებოდნენ. ბედნიერი ქალების არსებობა ქვეყნის ბედნიერების საწინდარია და პირიქით.

... ლადო ასათიანის სტრიქონები გამახსენდა: „სხვა რომ არ იყოს, ჩვენ ამ ლამაზი ქალების შუქი დაგვიფარავდა, თორემ მტერს ისიც კი შეაშინებს, ერთხელ ხმამაღლა რომ ვთქვათ „მარაბდა“. ალბათ, ან ჩვენ შევიცვალეთ, ან — მტერი. ან ჩვენ აღარ შეგვწევს ძალა, რომ ერთხმად შევძახოთ, ან მტერმა გაიმაგრა გული და „მარაბდის“ გაგონება სასაცილოდაც კი არ ჰყოფნის. თანაც, მეთოდები დახვეწა, ბრძოლის ფორმა შეცვალა. იქნებ, ორივე ერთადაა? რაც შეეხება ლამაზ ქალებს, მათი შუქის იმედად ყოფნა, ცოტა არ იყოს, სახიფათო საქმეა: დგება მომენტი, როცა ისინი, დიდი სურვილის მიუხედავად, ველარ აშუქებენ და ველარც გიფარავენ — პირიქით, ახლა იქით სჭირდებათ გაფრთხილება და მზრუნველობა. ეს — ნახევრად ხუმრობით, თუმცა სახუმაროდ ნამდვილად არა გვაქვს საქმე, რადგან საქართველო ლამის ქალებისაგან დაიცალოს. ეს განსაკუთრებით იგრძნობა რეგიონებში, სადაც თითქმის ყოველი მეოთხე-მეხუთე ოჯახი დიასახლისის გარეშეა დარჩენილი — მიდიან, მიემგზავრებიან, გარბიან ჩვენი დედები, დები თუ ბებიები; ღვთის წყალობად თვლიან, თუ აქედან გაღწევა მოახერხეს, მიდიან ლეგალურად თუ არალეგალურად, მიდიან ჩვენგან... ჩვენს გადასარჩენად, დასაპურებლად, შესამოსავად... ეს მათი სურვილით ხდება? მთელი ცხოვრება ამაზე ოცნებობდნენ? უხარიათ? არა, რა თქმა უნდა, არა! ესაა ოჯახის გადასარჩენად გაღებული მსხვერპლი, თვითშეწირვა, უზარმაზარი რისკი, რადგან ვერავინ იძლევა ასპროცენტიან გარანტიას, რომ უცხო ქვეყანაში ყველაფერი კარგად აეწყობა. ძალიან დიდია იმის ალბათობა, რომ შეილახოს მათი უფლებები, ღირსება, საფრთხე შეექმნას ფიზიკურ არსებობასაც კი...

ამ წერილში არ ვსაუბრობ იმ ქართველ გოგონებზე, რომლებიც სასწავლებლად თუ სამუშაოდ მიემგზავრებიან საზღვარგარეთ. ზოგიერთ მათგანს უმართლებს, ზოგიერთს — არა, ზოგიერთი ტრეფიკინგის მსხვერპლიც კი ხდება — ეს ცალკე საუბრის თემაა. ამჯერად იმ ქართველ ქალბატონებზე მოგახსენებთ, რომლებიც ქმარ-შვილს ტოვებენ (ცხადია, ურთიერთშეთანხმების საფუძველზე) და, ღმერთმა უწყის, რამდენი ხნით სწყდებიან მშობლიურ გარემოს. ალბათ, დამეთანხმებით, გამორიცხულია, რომ მათ ბედნიერად იგრძნონ თავი; გამორიცხულია იმ შემთხვევაშიც კი, თუ, ღვთის ნებით, გაუმართლებთ და კეთილშობილ ადამიანებთან დასაქმდებიან, რომელთათვისაც უცხო არ იქნება ქრისტიანობის უმთავრესი მცნება: „გიყვარდეს მოყვასი შენი“ — ავი და კარგი ყველგანაა, ღმერთმა ამრავლოს და დალოცოს ასეთი უცხოელები!

დასაწყისში აღვნიშნე, რომ არაერთგვაროვანია ქართველი ქალების დამოკიდებულება ოჯახის ინსტიტუტთან მიმართებით, მაგრამ, სამაგიეროდ, ერთგვაროვანია მათი სულიერი მდგომარეობა, როცა ფესვებს იძულებით მოწყვეტილნი გადამთიელის სამსახურში დგებიან — ამ მდგომარეობას ნოსტალგია, განუწყვეტელი დარდი, სამშობლოსა და ოჯახის ტკივილამდე გამძაფრებული მონატრება ჰქვია და საერთო არაფერი აქვს ბედნიერებასთან. ამ მხრივ ტყუპისცალივით ჰგავან ერთმანეთს ოჯახში მამაკაცის ერთპიროვნული ლიდერობის მომხრე და მოწინააღმდეგე ქალბატონები — ისინი ბევრნი არიან, ძალიან ბევრი და, სამწუხაროდ, ახლა მათ ყოფილი ცოლები, ყოფილი დედები და ბებიები (იქნებ, ყოფილი ქალებიც?) ჰქვიათ; მწარე რეალობაა, მაგრამ ასეა. როცა ქალი წლობით ტოვებს ოჯახს, ოფიციალურად თუ არა, არაოფიციალურად მაინც ხდება „ყოფილი“. ახლა მათ ერთადერთი ფუნქცია გააჩნიათ — საქართველოში დარჩენილი ოჯახის წევრების რჩენა და ისინიც უძლებენ, წელებზე ფეხს იდგამენ, ათასგვარი გაჭირვებისა თუ დამცირების ატანის ფასად, ასე თუ ისე, უზრუნველყოფენ საყვარელ ადამიანებს — ცხადია, ფორტუნა ძალიან ჭირვეული ვინმეა და ყველას არ უღიმის. ეს იციან, მაგრამ მაინც მიდიან სოფლელები თუ ქალაქელები, დიასახლისები თუ მეცნიერები, ხელოვანები თუ ტექნოკრატები, გაუნათლებლები თუ ინტელექტუალები... ყველა ერთ ქვაბში იხარშება — მათი სოციალური სტატუსი და ცენზი წარსულში დარჩა, აწმყოში კი ვხედავთ დავრდომილი მოხუცების მომვლელებისა და ე.წ. „ბეიბისითერების“ არმიას, რომელიც ხან ინვალიდის ეტლს დააქროლებს აღმა-დაღმა და ხან აჭყივლებულ პატარა ევროპელს ან ამერიკელს უცვლის პამპერსს...

ჩემო კარგო ქვეყანავ, რაზედ მოგიწყენიაო, — არა? როგორ არ მოიწყენს, როცა ამდენი ქართველი ქალია მოწყენილი, გატანჯული, სამშობლოდან ემიგრირებული და უკეთესი მომავლის მომლოდინე. ეს უკეთესი მომავალი კი მოვა? ისევ ილია: „რა გითხრათ, რით გაგახაროთ...“ დრო ყოველთვის ისეთია, როგორიც ჩვენ ვართ. მაშასადამე, სანამ თავად არ გავხდებით უკეთესნი, არც უკეთესი მომავლის იმედად ყოფნა გვმართებს.

კი, მაგრამ სად არიან ქართველი მამაკაცები? — ისმის რიტორიკული შეკითხვა. — რამ გადააგვარა და გადააჯიშა ისინი? რატომ გაიმეტეს ასეთი სატანჯველისათვის თავიანთი დედები, დები, მეუღლეები? რატომ აჰკიდეს ესოდენ მძიმე ტვირთი სუსტ მხრებზე? სად დაკარგეს საუკუნეთა მანძილზე გამომუშავებული და შესისხლხორცებული სანაქებო უნარი ქალის დაცვისა და გაფრთხილებისა?

დიახაც, გადაგვარდნენ და დაბეჩავდნენ. ცხადია, ბეჩავია ის კაცი, რომელსაც ულლიდან თავი დაუხსნია, საკუთარ უფუნქციობასა და უსუსურობას შეგუებია და ცოლის გამოგზავნილ ფულს ელოდება თვიდან თვემდე. ღმერთმა დაგვიფაროს, რომ ეს ყველას ეხებოდეს, მაგრამ ბოლო წლებში აშკარად თვალშისაცემია ასეთი ტენდენცია — აღარც კი გვიკვირს ტახტზე წამოკოტრიალებული ქმრებისა და „საშოვარზე“ გადაგებული ცოლების არსებობა. — განა ჩვენ კი მოგვწონს ასეთი ცხოვრება, მაგრამ რა ვქნათ, დიპლომი სახლში გვიობდება, სამსახური ვერსად გვიშოვნიაო, — ამით იმართლებენ თავს ეს უკაცური კაცები და ბოლოს დააყოლებენ ხოლმე, — აბა, ყველაფერს ხომ ვერ ვიკადრებთო. შეიძლება, ვინმეს ზედმეტად მკაცრად მოეჩვენოს ჩემი შეფასება, მაგრამ მიმაჩნია, რომ მათ არანაირი გამართლება არა აქვთ და არც შეიძლება ჰქონდეთ, რადგან ამას მხოლოდ ღირსებადაკარგული ადამიანი იტყვის — გამოდის, რომ მათ უკვე იკადრეს ყველაზე უკადრებელი რამ, დაკარგეს ღირსება. გამოდის, რომ ეს ახალი დროის „შემოდგომის აზნაურები“ თაკილობენ ფიზიკურ შრომას და რახან კაბინეტებში ვერ გამოიჭიმნენ, ყველაფერზე ხელი აიღეს. აი, ქალმა კი ოჯახის გადასარჩენად „იკადრა“ და დახლთან დადგა, ქუჩაში დაგავა, სხვის მოხუცებულს მოუარა, სხვისი ბავშვი გაასეირნა და დააძინა... ქალისათვის უფრო ძვირფასი აღმოჩნდა ოჯახის წევრების კეთილდღეობა და საკუთარ ინტერესებზე, საკუთარ თავმოყვარეობაზე მაღლა დააყენა ქმარი, შვილი, მშობლები...

ალბათ, დამეთანხმებით, რომ ამ სიტუაციაში ყველაზე დამცირებული და ამაზრზენი სწორედ მამაკაცია, ე.წ. ძლიერი სქესის წარმომადგენელი, რომელსაც ან ვერ გაუცნობიერებია თავისი დამამცირებელი მდგომარეობა, ან, უბრალოდ, ეგუება მას. ეგუება და ქრება, ნავლდება, იფერფლება გრძნობა, რომელიც ოჯახის შექმნის საფუძველი გახდა. გასაკვირია? ვაი, რომ აღარ. ოჯახები ან ინგრევა, ან ფსევდო ოჯახებით იცვლება.

... მავანის ცოლმა ველარ გაუძლო თურქეთში მძიმე ჩანთების თრევას და მაღაზიის მეპატრონის „ხანუმობა“ არჩია. თავიდან, ცოტა არ იყოს, ეჩოთირებოდა, მაგრამ მერე შეიფერა და გაუტკბა უზრუნველი ცხოვრება. სოფელში ხმა გავარდა და „კეთილისმსურველებმა“ ქმარსაც ჩააწვეთეს, შენი თამრო ის თამრო აღარ არისო. ქმარმა ერთი კვირა „კაცურად“ ილოთა, მერე კი ყურები დაიხშო და თვალები დახუჭა. რაც მთავარია, მოდალატე ცოლი რეგულარულად უგზავნიდა საკმაოდ სოლიდურ თანხას და კაცი ისევ ნეტარებით აბოლებდა აჩემებულ „პარლამენტს“, ჩაცმითაც ისე ეცვა, რომ თანასოფლელებს შურის რწყილები კბენდათ...

... რძალ-მული ერთად გაემგზავრა გერმანიაში. ერთად დასაქმდნენ, ბინაც ერთად დაიქირავეს. მალე რძალმა მეპატრონის სიმპათია დაიმსახურა, სიმპათია ორმხრივი აღმოჩნდა და, ბევრი რომ არ გავაგრძელო, ქალმა გერმანიაში დარჩენა და გერმანელ „რომეოზე“ გათხოვება გადაწყვიტა; განათხოვარი მული იმან კი არ აღაშფოთა, რომ მის ერთადერთ ძმას უბოდიშოდ ტოვებდნენ, არამედ იმან, რომ რძალმა დაასწრო საკმაოდ მდიდარი კაცის გულის მონადირება. შურით გახელებულმა ქალმა თბილისში დარეკა და ძმას ყველაფერი მოახსენა. ქმარი, უპირველეს ყოვლისა, იმით დაინტერესდა, რამდენად სქელი ჯიბის პატრონი იყო მისი ძვირფასი მეორე ნახევრის ახალი მეორე ნახევარი, როცა თანხის რაოდენობა დააზუსტა, მზრუნველ დაიკოს ხალისით გადმოულაგა ცოლის ინტიმური საიდუმლოებები, რომელთა წინასწარ ცოდნა ნამდვილად არ აწყენდა უცხოელ სასიძოს. ამას, ცხადია, ის მოჰყვა, რაც უნდა მოჰყოლოდა — მულმა ყოველგვარი სინდისის ქენჯნის გარეშე დააშანტაჟა რძალი და სოლიდური თანხაც მიიღო დუმილის საფასურად — ძმა, რა თქმა უნდა, წილში გაიყვანა...

მგონი, გაგრძელება აღარ ღირს, არა?

ახლა ისიც ვთქვათ, რომ უკვე მთელი თაობა გაიზარდა უდედოდ. ინტერნატის ბავშვებზე არ მოგახსენებთ, — იმათ ვგულისხმობ, ვისაც წლების განმავლობაში ჰყავდა „დედა ტელეფონით“ და „დედა სკაიპით“, ვინც მოკლებული იყო დედის სითბოს, მზრუნველობას, კონტროლს, ძილის წინ მოყოლილ ზღაპარს და „იავნანას“. გაიზარდნენ, მაგრამ აღიზარდნენ კი? დედის წყალობით ხორციელი საზრდო არ მოკლებიათ, მაგრამ სულიერი? რა გარემოში ჩამოყალიბდნენ? გადაურჩნენ თუ არა მოძალებულ მასკულტურას, ჭეშმარიტი ფასეულობების ყალბი ფასეულობებით ჩანაცვლების პროცესს? აი, ეს არის საკითხავი. სამწუხარო და თავშისაცემი კი ის გახლავთ, რომ თანამედროვე ე.წ. თინეიჯერების (სიტყვა „მოზარდი“ ხომ წარსულის გადმონაშთად ითვლება) გარკვეული ნაწილი ძალიან კმაყოფილია ამგვარი ხვედრით — მათ სრულიად გაუქრათ დედის მოფერების, მასთან სულიერი სიახლოვის სურვილი, არც ძილისპირული და ზღაპრები სჭირდებათ, მთავარია, მშობელმა მატერიალურად უზრუნველჰყოს (თუნდაც ცხრა მთას იქიდან), მთავარია, ისე ეცვათ, ისეთი მობილური ტელეფონი ჰქონდეთ, ისეთ ღამის კლუბში ერთობოდნენ, რომ თავიანთ თანატოლებს არაფერში ჩამორჩნენ. ცხადია, ეს ყველას არ ეხება, მაგრამ ასეთი, მხოლოდ მატერიალურ ღირებულებებზე ორიენტირებული ახალგაზრდების არსებობა, მგონი, სერიოზული განსჯის საგანია.

მგონი, ისიც საგანგაშო ფაქტია, როცა ხელმოკლე ოჯახში უმამოდ გაზრდილი 18 წლის ყმაწვილი ინტერნეტის მეშვეობით თავად არჩევს უცხოელ საქმროებს დედისათვის — რაკი „არ გაუმართლა“ და დედა საზღვარგარეთ ვერ დასაქმდა, იქნებ მდიდარ მამინაცვალს მაინც გამოჰკრას ხელი. არისტო ქვაშავაძე მახსენდება, დაუვიწყარი პერსონაჟი „სამანიშვილის დედინაცვლიდან“ (ის მამიდას მაინც ათხოვებდა)...

რა ჰქვია ამას? საიდან ამდენი უზნეობა? იქნებ დავიჯეროთ, რომ მიზანი მართლაც ამართლებს საშუალებას? რომ ყოფიერება მართლაც განაპირობებს ცნობიერებას? ვისაც დაჯერება არ გვსურს, ყიჟინით გვაწვებიან, — ვისაც გვჯერა, გაგვატარეთო. რა ვქნათ, გავატაროთ? პასუხი შენზეა, მკითხველო. პასუხი შენზეა, რადგან ძალიან კარგად მოგეხსენება, საიდან, ვის მიერ და რა მიზნით იმღვრევა წყალი. ზევით უკვე აღვნიშნე, რომ მტერმა მეთოდები შეცვალა, ბრძოლის ახალი ფორმა გამოიგონა და რადგან ყველა წმინდანის სახის მიღება შეუძლია, გარდა ღვთისმშობლისა, სწორედ ქალს შეუტია, სწორედ მისი ცდუნება და დამარცხება გადაწყვიტა— თუ ქალში დედობრივი ინსტიქტი ჩაკვდება, თუ ქალი თავად მოიჭრის ღვთისმშობლამდე ამაღლების გზას, მაშინ მტერსაც გაუიოლდება მიზნის მიღწევა. შენ კარგად იცი, რა ჰქვია მტერს და მისი ნების აღმსრულებლებს — იმათ, ვინც გააფთრებით ებრძვიან მართლმადიდებლურ ეკლესიას, ეროვნულ ცნობიერებას და, ზოგადად, სულიერების ყოველგვარ გამოვლინებას. რასაკვირველია, ოჯახის ინსტიტუტიც მათი სამიზნეა, ვინაიდან ოჯახის გარეშე გაზრდილ ადამიანს, ხშირ შემთხვევაში, არ გააჩნია მტკიცე ზნეობრივი საყრდენი და მისით მანიპულირება საკმაოდ იოლია.

ეს ესმის ყველას, ვისაც ჭეშმარიტების დანახვა და გაგება უნდა. და რადგან ესმით, ისიც შეგნებული აქვთ, რომ სწორედ ქალია ოჯახის ხერხემალი, მისი შემნახველი და გადამრჩენი, მაგრამ ქართველი ქალების დიდ ნაწილს დღეს თავად სჭირდება შველა, თანადგომა, აუტანელი ტვირთისაგან გათავისუფლება (უკვე ითქვა, ვის მხრებზე უნდა გადანაწილდეს ეს ტვირთი). ქართველი ქალი უნდა დაუბრუნდეს თავის ძირითად არსს, თავის მეობას. მან ხელახლა უნდა გააცნობიეროს, რომ მონად არ დაბადებულა და უფლება აქვს, ბედნიერი იყოს თავის სამშობლოში, საყვარელი ადამიანების გვერდით, ხოლო უცხოეთში გამგზავრებას ნებაყოფლობითი ხასიათი უნდა ჰქონდეს და არა— იძულებითი. ქართველმა ქალმა თავად უნდა გადაწყვიტოს, ვის ეკუთვნის: უფალს, სამშობლოს, ოჯახს, საკუთარ თავს თუ ყველაფერს ერთად. ასეთი თავისუფალი არჩევანის შემთხვევაში იგი გონივრულ და ღირსეულ გადაწყვეტილებას მიიღებს, მაგრამ მანამდე... მანამდე ყველა „ადამს“ დიდი მოკრძალებით მინდა შევახსენო (თუ არ მიწყენენ), რომ სწორედ მათ ეკისრებათ პასუხისმგებლობა „ევას“ სიცოცხლეზე, კეთილდღეობასა და ჯანსაღ ფსიქიკაზე. „ევა“ მათი ნეკნის ნაწილია და დღეს ეს ნეკნი გაბზარულია.

არ გტკივათ, ბატონებო?!

ნინო ხიხარულიძე

darwmunebulivar, `nacionalebi~ arCevnebSi `qarTul ocnebas~ ocdaaT procentze metsar `gamouweren~, riTac qveyanas samoqalaqo dapirispirebisTvis wiraven...

ვესაუბრებით პარლამენტარ **პეტრე მამრაძეს**

— ბატონო პეტრე, თქვენ ბოლო გამოსავლის დროს განაცხადეთ, რომ მომავალ საპარლამენტო არჩევნებში მონაწილეობას აღარ მიიღებთ და მოღვაწეობას მომავალში უკვე სხვა სტრუქტურაში —არასამთავრობო ორგანიზაციაში გააგრძელებთ, რატომ მიიღეთ ეს გადაწყვეტილება?

— მთელი ამ წლების განმავლობაში მე დამიგროვდა დიდი მასალა ჩემი მუშაობისა და დაკვირვების შედეგად, ანალიტიკა, ქვეყანაში არსებული რისკების შეფასება, მოგეხსენებათ, წიგნის ავტორიც ვარ და დღეს ვხედავ, რომ ჩემი მარგი ქმედების კოეფიციენტი ამ ეტაპზე, გაცილებით მაღალი იქნება ამ სექტორში. აქვე მინდა დავძინო, რომ როდესაც ადამიანი არის პოლიტიკურ პარტიაში, ყოველთვის შეზღუდულია. რასაც ფიქრობ, იმას, სრულყოფილად, ყოველთვის ვერ იტყვი. მთავრობაში როცა მუშაობ მაშინაც იგივე ხდება, რაღაც ჩარჩოებში ხარ მოქცეული შეგახსენებთ ერთ ფაქტს, წლების წინ, გერმანიის იუსტიციის მინისტრმა განაცხადა, რომ ბერლუსკონის გამოსვლა მუსოლინის მახსენებსო. ამ სიტყვებისათვის მას მეორე დღეს მოუწია გადადგომა! იმიტომ, რომ გერმანიის მთავრობას სულაც არ სურდა იტალიის მთავრობასთან ურთიერთობის გაფუჭება. ამ შემთხვევაში, მინისტრმა კანონი დაარღვია, მას უნდა ეთქვა არა ის, რასაც ფიქრობდა, არამედ ის, რაც ოფიციალური ხელისუფლებისთვის იყო მისაღები. ამიტომ, მიმაჩნია, რომ როცა ადამიანს სურს თქვას ის, რასაც ფიქრობს, ჯერ უნდა გადადგეს და მერე თქვას.

— ჩანს, რომ თქვენ ძალიან ბევრი სათქმელი დაგიგროვდათ ისეთი, რაც ჯერ არ გითქვამთ?

— სათქმელი მართლაც რომ დამიგროვდა, ამიტომ მე ჩემს დანიშნულებას ვხედავ ამ ეტაპზე იმაში, რომ ჩემს ხალხს ვუთხრა, რაც შეიძლება მეტი სიმართლე და თანაც ისეთი, რომელიც მათ ძალიან სჭირდებათ. მთელი ამ ოცი წლის განმავლობაში ბევრი უბედურება დატრიალდა ჩვენს თავზე, იყო ბევრი შეცდომებიც, იმიტომ, რომ ხალხი არ იყო ინფორმირებული. მითი, ჭორი თუ შეთქმულების თეორია ბატონობდა საღ აზრზე, ამიტომაც იყო მუდამ ქაოსი. დღეს მე ეს გზა ავირჩიე, სიმართლის თქმის გზა.

— თქვენ დიდი დახმარება გაუწიეთ „მწვანეთა პარტიას“ ამ არჩევნების წინ, როდესაც მისი წევრობა აღიდგინეთ და მიეცით მათ საშუალება, მიიღონ საპარლამენტო არჩევნებში მონაწილეობა. რისი საშუალებაც მათ წლების განმავლობაში არ მისცემიათ...

— დიახ, 1992 წელს მე პარლამენტში გია გაჩეჩილაძესთან ერთად ამირჩიეს სწორედ ამ პარტიის სიით, ისიც მინდა დასძინო, რომ ამ პარტიას აქვს მიზნად დასახული ის, რომ დაიცვას ჩვენი ქვეყნის ბუნება, ეკოლოგია და მას ყოველთვის ბევრი მხარდამჭერი ჰყავდა ჩვენს ქვეყანაში. ქართველი კაცისთვის, ბუნება და სამშობლოს დაცვა ხომ უპირველესია.

დღეს ამ კუთხით მე გამოვყოფდი ბატონ ბიძინა ივანიშვილს. არც ერთ პოლიტიკურ ლიდერს არა აქვს ისე გათავისებული საქართველოს ბუნება, მისი დაცვა და მოვლა, როგორც ამ პიროვნებას. მას ეს გაცნობიერებული აქვს მრწამსის დონეზე. მე მიმაჩნია, რომ ადამიანი ბუნებასთან ჰარმონიაში უნდა იყოს და არა მისი განადგურებით დაკავებული. ოცდამეერთე საუკუნეში ეს ერთ-ერთი მთავარი საკითხია. ამიტომ, ვინაიდან „მწვანეთა პარტია“ არჩევნებში წარმოადგენს „ქართული ოცნების“ კოალიციის ერთ-ერთ სახეს, მე მხარს ვუჭერ მათ. ამის გამო აღვადგინე ჩემი წევრობა ამ პარტიაში.

— პრაქტიკულად თქვენ „მწვანეები“ გადაარჩინეთ...

— ვფიქრობ, ეს ასეც უნდა ყოფილიყო, მაგრამ ვიმეორებ, აქეთკენ მე მიბიძგა იმან, რომ ისინი ბიძინა ივანიშვილს უჭერენ მხარს, სხვა შემთხვევაში, მე ამ ნაბიჯს არ გადავდგამდი.

— ოცი წელია პოლიტიკაში ხართ, როგორ შეაფასებდით განვლილ პერიოდს, რომელი წლები იყო უფრო ძნელი, როგორც ჩვენი სამშობლოსათვის, ისე პარლამენტში მუშაობის თვალსაზრისით?

— განვლილ პერიოდს თუ შევაფასებ შემიძლია ვთქვა, რომ 1992-1995 წლები ურთულესი იყო, ღია ტერორიზმი იყო, შეგახსენებთ, მე იმ მანქანაში ვიჯექი, რომელსაც ბომბი ესროლეს და მასში შევარდნაძე იყო. ამ შემთხვევის გამო პირველად მე დავადე ხელი ჯაბა იოსელიანს, ხაჩიშვილს, იგორ გიორგაძეს და სხვებს.

— დაშავდით ამ აფეთქების დროს?

— საკმაოდ დავშავდი, თუმცა, ყველაზე მეტად დაშავდნენ რჩეულიშვილი და შევარდნაძე, ასევე მძღოლიც. რჩეულიშვილი ფანჯარასთან იჯდა, ამიტომ უფრო მეტად დაშავდა, მოხვდა ბომბის ნამსხვრევები და ხელიც დაუზიანდა. მე სხეული დამესერა ნამსხვრევებით და ყურის ბარაბნები გამისკდა. მაგრამ მაშინ რა არ იყო, იცით? კაკო ბობოხიძე მაშინაც მთვრალი მოდიოდა პარლამენტში და მაშინაც დედას იგინებოდა, მაგრამ ძალა არ ჰქონდა! მაშინ ქვეყანაში ავტორიტარული რეჟიმი არ იყო! ასევე, რეჟიმის თავკაცთან დაახლოებული პირები ვერ აკონტროლებდნენ პარლამენტს!

„სქინიუსმა“ რომ „სააკაშვილის „კლოუნების თეატრი“ უწოდა, ამ ხალხს რომ უფრო მეტი გავლენა აქვს პარლამენტზე, ვიდრე პარლამენტის თავმჯდომარეს ბაქრაძეს, — მაშინ ასე არ იყო! დღეს ბაქრაძე დეკორაციაა მხოლოდ!

დღეს, ვიდრე ვანო მერაბიშვილი პრემიერ-მინისტრი გახდებოდა, ყველამ იცოდა, რომ ბაქრაძის და გილაურის გავლენა ბევრად ნაკლები იყო ქვეყანაში, ვიდრე ვანო მერაბიშვილის მაშინდელი რომელიმე მოადგილის ის, რომ ჩვენი პარლამენტი იქცა, ამერიკელთა შეფასებით, „რეზინის შტამპად“, რომელიც ყოველ სხდომაზე „შტამპავს“ სააკაშვილის მორიგ ახირებებს, ეს ყველასათვის ცნობილია! ის, რომ კონსტიტუციას „ჭრიან და კერავენ“ ისე, როგორც უნდათ და სამარცხვინოდ — ეს არახალია! ეს გახლავთ კონსტიტუციის აბუჩად აგდება და მთელი ერისა! ის, რომ დღეს ევროპელი პოლიტიკოსები საქართველოზე ანეგდოტებს ჰყვებიან, სამარცხვინო არ გახლავთ? თურქმენეთსაც კი ადარებენ საქართველოს, სადაც მაშინდელმა პრეზიდენტმა თურქმენ ბაშიმ კონსტიტუციაში შეიტანა ცვლილება, რომ წლის ერთ-ერთ თვეს დარქმეოდა დედამისის სახელი! მეორე თვეს კი დაარქვა საყვარელი პოეტის სახელი. მან ასევე შეცვალა კვირის დღეების სახელწოდებები. ეს იყო 8-9 წლის წინ, ანუ არც თუ ისე შორეულ წლებში. პარლამენტში არის დღეს სრულიად დახშული ატმოსფერო, როცა არსებობს სრული უმრავლესობა — 116 კაცი ნაციონალების წარმომადგენლები და კიდევ უფრო აქტიური ე.წ. „ოპოზიციონერები“ — რომლებიც ემსახურებიან ნაციონალებს — სულ რაღაც 20 კაცი. ნაციონალების უმრავლესობის მთელ ნაწილს, რამოდენიმეს გარდა, წლების განმავლობაში ხმა არ ამოუღიათ ისე ისხდენ პარლამენტში! დაბოლოს, მინდა ვთქვა, ეს არის ყველაზე ცუდი პარლამენტი რაც კი ჩვენს ისტორიაში ბოლო 20 წლის განმავლობაში ყოფილა! პრაქტიკულად, მათ გატეხეს პარლამენტის ფიცი! მე, სრულად შეგნებულად შემიძლია ვთქვა, რომ მე ეს ფიცი არ გამიტეხავს, მიუხედავად იმისა, რომ ხშირად იყო ჩემზე ზეწოლა, ფიზიკური თავდასხმის ჩათვლით. როცა კაკო ბობოხიძე პარლამენტში თავს დამესხა, ხელი არ გამინძრევია, მხოლოდ ვფიქრობდი, რომ დამაბრალებდნენ, თითქოს კაკო ბობოხიძეს თითები ვატკინე ჩემი თავის ქალით და ამაზე გამასამართლებდნენ! ეს არ იყო გამორიცხული — ისეთი უსამართლობა ტრიალებს ქვეყნის პარლამენტში!

— თუმცა, თქვენ პარლამენტარი იყავით, ყველაფერი ტელევიზიით დაფიქსირდა და ნორმალურ ქვეყანაში სისხლის სამართლის საქმე უნდა აღძრულიყო?

— წესით კი. წლების წინ ის ხომ ჟურნალისტსაც დაესხა თავს, მაგრამ მაშინ ის დააწინაურეს კიდეც, გვარდიის სარდლად დანიშნეს პასუხისმგებაში მიცემის ნაცვლად! აი, ასეთ ქვეყანაში ვცხოვრობთ!

2007 წელს, კიდევ მოიფიქრეს და გააკეთეს ის, რომ პარლამენტს ჩამოაშორეს ისეთი აუტანელი ნაციონალური სახეები, როგორიც იყვნენ მაია ნადირაძე, და სხვები. სამაგიეროდ, დღეს უარესი სახეები მიიღეს წიკლაურისა და ბობოხიძის სახით.

დღეს ნუგზარ წიკლაური გამოდის და აცხადებს, რომ ბიძინა ივანიშვილი არის რეციდივისტი და ამას ღიად აფიქსირებენ, იმიტომ, რომ ასეთი გამოთქმები მოსწონს სააკაშვილს. იმასაც ვერ ხვდებიან, რომ, რაც უფრო მეტი ეყოლებათ პარლამენტში წიკლაურების, მინაშვილების, ბობოხიძეებისა თუ გაბაშვილისნაირები, მით უფრო წამგებიან პოზიციაში იქნებიან და ხალხის რისხვას დაიმსახურებენ.

დღევანდელზე უფრო ცუდი და ქმედუუნარო პარლამენტი ქვეყანას ჯერ არ ჰყოლია! საბედნიეროდ, მალე მთავრდება ამ ფიცის გამტეხი და სამარცხვინო პარლამენტის ვადა!

— პარლამენტარის ფიცში ყველაზე მთავარი რომელი პუნქტია?

— ეს გახლავთ ხალხის, ადამიანების ინტერესების, უფლებების დაცვა, ქვეყნის უსაფრთხოების დაცვა! ფიცის გატეხვა ძველიდან მოყოლებული საქართველოში ყველაზე სამარცხვინოდ ითვლებოდა და ითვლება ახლაც. ეს კი ფიცის გამტეხი პარლამენტია! მორჩილი პარლამენტი რომ არ ყოფილიყო, სააკაშვილი ვერ მიართმევდა „ლანგრით“ ხელში საქართველოს ტერიტორიების დიდ ნაწილს რუსეთს.

— ორიოდე თვეში, 1 ოქტომბერს, პარლამენტის არჩევნები ჩატარდება, ამაზე რას გვეტყვით?

— როდესაც „დავთრებით“ შედიან ოჯახებში და გამოკითხვას ატარებენ, ეს სრული უაზრობაა, იქ სიმართლეს მათ არავინ ეტყვის. მართალია, შიშის სინდრომის დაძლევის ნიშნები აშკარაა, მაგრამ პირდაპირ ხალხი ამას ჯერ არ აკეთებს. ჩემი უპირატესობა ის გახლავთ, რომ კარგად ვიცნობ, როგორც სააკაშვილის რეჟიმს, ასევე ბიძინა ივანიშვილს. ბატონი ბიძინა გახლავთ ის ადამიანი, რომელიც არავითარ შემთხვევაში არ დაარღვევს კანონს და არც დაუშვებს ქვეყანაში ძალადობას, მაგრამ ვიცი, რაც მოხდება.

რამდენი ხმაც არ უნდა დააგროვოს ბატონი ბიძინას „ქართულმა ოცნებამ“ „ნაციონალური მოძრაობა“ 30 პროცენტზე მეტს არ გამოაცხადებს! სამართლიანი არჩევნები რომ იყოს, ის 70 პროცენტამდე ხმებს მოიპოვებს, მაგრამ მასობრივი გაყალბების შემდეგ, ადმინისტრაციული რესურსის გამოყენების შემდეგ. დატერორების შემდეგ „ნაცები“ კი არ დაითვლიან ხმებს, არამედ პირდაპირ გამოაცხადებენ, რომ მიიღეს 60-70 პროცენტზე მეტი. „თავის მომხრე“ ოპოზიციასაც შეიყვანენ პარლამენტში, ბიძინა ივანიშვილს კი „არ გამოუწერენ“ 30 პროცენტზე მეტს; მე ამაში სრულიად, დარწმუნებული ვარ! მერე კი, ისინი ყველაფერზე წამსვლელები არიან!

თუ ხალხის პროტესტი არ დაცხრება და იქნება ძლიერი ტალღა, რომელიც სახლში არ წავა ისე, როგორც ადრე, ერი გაიმარჯვებს!

ერთი რამ უნდა გაიგოს ხალხმა. ესენი ხელისუფლებიდან ნებით წამსვლელნი არ არიან!

— მსოფლიო პრაქტიკაში ხომ ხდება ისე, როგორც ამერიკაში მოხდა, რომ, შესაძლებელია, და თუ ხალხის ნება იქნება, ხმების ხელახალი გადათვლა, თუ ოცდაათ პროცენტიან „ქვითარს“ გამოუწერენ ბიძინა ივანიშვილს, როგორც თქვენ თქვით, ხალხმა ამაზე ხმა უნდა ამოიღოს... ეს კანონიერია...

— ხმების გადათვლას სჭირდება საფუძველი, ეს საფუძველი უნდა სცნოს საარჩევნო კომისიამ და შესაბამისმა სასამართლოებმა. ჩვენში ეს დღეს შეუძლებელია.

ეთერ კასრელიშვილი

წავალ ტელევიზორს ჩავრთავ, იქნებ „რუსთავი-2“, „იმედმა“ ან პირველმა არხმა თქვას, — პუტინის ჯიბიდან ამოღებულ ფულს ხელფასებად რომ იღებდა ხელისუფლება, მაშინ სხვა პუტინი იყო? ან სოფლის მეურნეობის მდგრადად აღორძინების მოსურნეებმა, რატომ უთხრეს ამ საზიზღარ ივანიშვილს სოფელში მილიარდის ჩადებაზე უარი, მაშინ ხომ პოლიტიკაში არ იყო შემოსული და ხელფასებს აძლევდა ამათ, ყაზარმებს აშენებდა და ა.შ. რაღაცებს ვერ ვიგებ და იქნებ გავნათლდე.

რაღაც საზიზღარი და ანტისახელმწიფოებრივი კითხვები მოდის თავში, ეტყობა საბჭოთა ბავშვობის ბრალია... ნეტავ რომელიმე კგბ-ს დაქვემდებარებულ ინსტიტუტში მესწავლა, ხომ მომივიდოდა პატრიოტული კითხვები აზრად? აბა, გპი დამთავრებულს, რა მეცოდინება...ან ბიძა მაინც მყოლოდა საბჭოთა კგბ-ს ან რუსეთის სპეცსამსახურების გენერალი

მიხეილ სააკაშვილი: „მეტი საქმე არა მაქვს ჩემი აშენებული ქვეყანა თქვენ გადმოგაბაროთ და თქვენ დაგანგრევინოთ!“......

ეს სიტყვები მან ბათუმში განაცხადა და ეს უკვე ჩამოყალიბებული დიქტატორის სიტყვებია! სრული პასუხისმგებლობით ვაცხადებ - სააკაშვილი ჩამოყალიბებული დიქტატორია

შეჯიბრების დღეებში როგორ ამაყად, წამდაუწუმ გვიმეორებდნენ კომენტატორები, შეხედეთ, როგორ სერიოზული გამომეტყველებით ზის ჩვენი გუნდის თავკაცი, ავსტრიელი ზაიზენბახერიო! „ტოჟე მნე ივან გროზნი“! იმ მუნჯად ჯდომას სჯობდა სხვა ქვეყნის მწვრთნელებივით ცოტა მეტი ეყვირა, შენიშვნა და რჩევა მიეცა სპორტსმენებისათვის, ეგებ უკეთესი შედეგიც გვქონოდა. თუნდაც შეხვედრის დამთავრებამდე, 5 წამით ადრე, შუკვანისთვის ქართულად რომ შეეძახა: აბა, ვაჟკაცო, ახლა ჭკუითაო, ეგებ ჯერ კიდევ ყმაწვილს, 4 წელნავარჯიშევ-ნაჯაფარს უკეთესი შედეგისთვის მიეღწია ... მაგრამ ვერ ისწავლა უცხო ჩიტმა ქართულად ჭიკჭიკი. ან რაში სჭირდება? მოფრინდა, მოკენკა და გაფრინდება! ამაზეა ნათქვამი: თურაშაულის პატრონი, ტყეში ეძებდა „ზახერ-მახერებსო“!

`reportaJebi jojoxeTidan~

დღევანდელი “საზოგადოებრივი მაუწყებლის” ერთ-ერთ “ცნობად სახესაც საზოგადოებრივ მაუწყებელზე დაბრუნებული და ვითომ ჟურნალისტი დავით პაიჭაძე წარმოადგენს. პაიჭაძეს ჟურნალისტიკასთან მხოლოდ დიპლომი თუ აკავშირებს, თორემ პაიჭაძის პროფესიონალური საქმიანობა ისევე შორსაა ჟურნალისტიკისგან, როგორც სახელისუფლებო არხებზე “მომუშავე” ბევრი ჟურნალისტისა და გადაცემების წამყვანის. მათ მთავარ დავალებაც, არა მართლა საზოგადოების მოთხოვნისა და ინტერესის გათვალისწინება, არამედ მხოლოდ ნაციონალების იდეოლოგიური კურსის გატარებაა. ეკლესიასა და სამართლიანობასთან მებრძოლი “პროფესიონალი წამყვანისა და ჟურნალისტის” სახედაც, ბოლო პერიოდში — სწორედ დავით პაიჭაძე იქცა. შეგახსენებთ, რომ ეს ის დავით პაიჭაძეა, რომელიც “ივ. ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის” ჟურნალისტიკის კათედრის დეკანობიდან მას შემდეგ გაათავისუფლეს, რაც ხელისუფლებამ კორუფციასთან ბრძოლის საბაბით, ჯერ უნივერსიტეტის ავტონომია გააუქმა. 22 ფაკულტეტიდან ექვსი დატოვა. ბოლოს კი, უნივერსიტეტის პროფესურაზე, ლექტორებსა და სტუდენტებზე თვალთვალის მიზნით, კაბინეტებსა და აუდიტორიებში სათვალთვალო კამერებიც დააყენა. უნივერსიტეტის პროფესორების გადმოცემით, სწორედ ერთ-ერთ ასეთ კამერას დაუფიქსირებია დავით პაიჭაძისა და მისი მეგობარი ყმაწვილის “ერთობ პიკანტური ურთიერთობაც”. საზოგადოებაში სკანდალის და პაიჭაძის “უმწიკვლო რეპუტაციის” გადასარჩენად, სამუშაოდ ისევ საზოგადოებრივ მაუწყებელზე გადაიყვანეს. ხელისუფლებაც ასეთ კადრებს ხომ “სანთლით დაეძებს და ცივ ნიავსაც არ აკარებს”. სწორედ ამიტომ, ვის თუ არა დავით პაიჭაძის პირდაპირი მოვალეობა იყო იმ სამოციქულო მართლმადიდებლური ეკლესიის მიტროპოლიტის განქიქება, რომელიც “პაიჭაძის ორიენტაციის” უზნეობას ამხელს და საზოგადოებას მათ გარყვნილებაზე მიუთითებს. ხელისუფლების მადლიერსა და მისი ანტიმართლმადიდებლური იდეოლოგიის მიმდევარსაც, ვის, თუ არა დავით პაიჭაძეს უნდა მოეწყო იმ მეუფე იობის “საჯარო განკითხვა”, რომელიც პატრიარქის შემდეგ საზოგადოებაში დიდი სიყვარულითა და ავტორიტეტით სარგებლობს. ყველაზე მთავარი კი ის გახლავთ, რომ მეუფე იობი საქართველოს მოსახლეობის უდიდეს ნაწილთან ერთად ივანიშვილის აქციაზე მისული იხილა ხალხმა. ეს კი “პაიჭაძის მაგვართა მოდგმისთვის” საგანგაშო სიგნალად უნდა ქცეულიყო! ამდენი “ნაწვალებ- ნაშრომი” — “ეკლესიისა და მღვდელმთავრების სახელის გატეხვისთვის გაწეული შრომა” სააკაშვილს გუნდს წყალში ეყრება. ერიცა და ბერიც ერთად უდგება სააკაშვილის “ნომერ პირველ მტერს” — ივანიშვილს! ეს, მიუხედავად “ფდმს” (“ფარისეველ-დემოკრატების”) ნაციონალურ მოძრაობასთან უმრავლესობის შექმნის დიდი იმედისა უმრავლესობით, ბიძინა ივანიშვილის “ქართული ოცნების” გამარჯვებას მოასწავებს! ივანიშვილისა და “ქართული სულის” გამარჯვებამ კი (თავისთავად), შესაძლოა, “პაიჭაძის მსგავსთა ზნეობრივ პარპაშსაც” შეუქმნას პრობლემები?! ამის გამო “ჯოჯოხეთიდან რეპორტაჟებს” (ცხრა წლის შემდეგაც) არ დაუკარგავთ აქტუალობა!

პაიჭაძის გადაცემის “წითელ ხაზში” — **“სად უნდა გადიოდეს ზღვარი სასულიერო პირის საქმიანობასა და პოლიტიკას შორის”**, ნათლად გამოიკვეთა მეუფე იობზე უარყოფითი საზოგადოებრივი აზრის შექმნის მცდელობა. ამან ნაციონალებს ეკლესიის საბოლოო განადგურებაში ხელი რომ არ შეეშალოთ, (ეკლესიაში შეგზავნილი “ნაციონალი ემისრების” ხელითა და პატრიარქზე ზეწოლით) საბოლოოდ მეუფე იობის ეკლესიიდან ჩამოშორება უნდა გამოიწვიოს! ვითომ ჟურნალისტი პაიჭაძის გადაცემაც საზოგადოებრივი აზრის ამგვარად ფორმირებას ისახავდა მიზნად. თუმცა “ლიბერასტი ჟურნალისტის” გადაცემა იმდენად უსუსური და არაპროფესიონალური აღმოჩნდა — საეჭვოა, ნაციონალების მადლობა დაიმსახუროს. ”ეკლესიის მოდერნიზაციისა და ლიბერასტური აზროვნების” მქონე, (აწ უკვე ყოფილი დეკანოზიც), თუკი სადმე მართლმადიდებლურ ეკლესიაზე უარყოფით აზრია დასაფიქსირებელი, იქ აუცილებლად კობახიძეც ჩნდება! (პაიჭაძის შემდგომ გადაცემაში, ალბათ, ბექა მინდიაშვილსაც ვიხილავთ.) კობახიძეც, მისთვის ჩვეული დემაგოგიითა და არაკომპეტენტურობით ცდილობდა პაიჭაძის პოზიციის გამყარებას. ულმერთობამ, (უცხოეთში ხანგრძლივი სწავლისას) “მოწამლულმა ლიბერასტურმა აზროვნებამ”, სჩანს, გონება მასაც ისე დაუბნელა, რომ პატრიარქის ქადაგებიდან სწორი დასკვნების გამოტანის უნარიც დააკარგვინა. **“სინოდის დადგენილებით გასცა ეკლესიამ პასუხი და პატრიარქიც თვითონ ეწინააღმდეგება საკუთარი სინოდის დადგენილებასო”.** ეკუმენისტი კობახიძისგან გასაკვირი არაა, “სინოდს პატრიარქის საკუთრებად” თვლის. არც ისაა მისი პრობლემა მართლმადიდებლური ქვეყნების გვერდიგვერდ დგომაში, მოსკოვის (და არა მართლმადიდებლური რუსეთის) საპატრიაქროს დოქტრინას რომ ხედავს. პრობლემა ისაა, (ყოფილი დეკანოზი) საქართველოს გადარჩენის გზას ისტორიულად ქრისტიანულ-მართლმადიდებლურ სამყაროსთან გვერდში დგომით რომ ვერ ხედავს! ნაციონალების მსაგავსად, ისევ “ბუა რუსეთთან” დაკავშირება რომ სურს ყველაფრის. ამასთან, პატრიარქის ქადაგებაში (რაც საზოგადოებამ, პატრიარქისგან სწორედ მეუფე იობის მხარდაჭერად აღიქვა) კობახიძემ, პატრიარქის სინოდის გადაწყვეტილებისგან გამიჯვნად გაიგო და ეს აზრი, გადაცემის განმავლობაში, არაერთხელ გაიმეორა. ანუ საზოგადოებისთვის განკუთვნილი გზავნილი — “პატრიარქსა და სინოდს ერთმანეთის არ ესმითო!”— დაფიქსირებულ იქნა! არაპროფესიონალურად მომზადებულ გადაცემაში, (უნებლიედ) პაიჭაძესაც გაეპარა, რომ “სასულიერო პირები ხშირად ხვდებიან პარლამენტის თავმჯდომარესა და პრეზიდენტსაც”, რითაც, თურმე **“პატრიარქმა დეზავუირება გაუკეთა იმას, რომ საქართველოს სამღვდელოება და ეკლესია აქტიურად და ღიად უჭერს მხარს არსებულ ხელისუფლებას”**?! (ამ სიმართლით გაამარჯვებინოს ნაციონალურ მოძრაობას მტკიცებულებად მოყვანილ იქნა ის, რომ **“გუშინწინ პატრიარქი იყო თელავში და პრეზიდენტთან ერთად ჭიქაც აწიაო”**. **პატრიარქი თავის საქმეებზე მართლაც იყო ჩასული თელავში, მაგრამ სააკაშვილი არავის დაუპატიჟებია იქ! სააკაშვილს ხალხის მხარდაჭერა შემოაკლდა და “მაწანწალა ძაღლივით” აქეთ აეკიდა პატრიარქს, რადგან, სადაც პატრიარქია- იქ საქართველო და ქართველი ხალხია!** ის, ვისი მხარდაჭერაც სააკაშვილს დღეს “ჰაერივით სჭირდება” და “თუ ივანიშვილს მეუფე იობი უდგას გვერდით, (და პატრიარქიც, რატომ არა?!) მე პატრიარქი მიდგასო” — ყველას რომ დაანახოს. პარტიარქს დაუპატიჟებელი სტუმარივით დაადგა თავზე თელავში. სააკაშვილის გაუზრდელობა რა პატრიარქის ბრალია?! **“სუფრასთან მიცუცქებულ” ე.წ. პრეზიდენტს კი არა, შემოსწრებულ მათხოვარსაც დაუსხამდა პატრიარქი ღვინოს და მიიპატიჟებდა სუფრასთან.** ასე რომ, ხელისუფლების სასარგებლოდ გაკეთებული ეს პასაჟიც მხოლოდ პაიჭაძის ჟურნალისტურ არაპროფესიონალიზმზე მეტყველებდა. მაშინ, როდესაც საქართველოში ნაცების ანტიმართლმადიდებლური, ანტისახელმწიფოებრივი და ანიქართული კურსის გამო “ანტინაცისტური ტალღა” ზვირთდება, სინოდის განჩინებაზე სასაუბროდ (ეკუმენისტი) კობახიძის მოწვევაც — სრული დილეტანტიზმი იყო. ჟურნალისტურ არაპროფესიონალიზმე მიუთითებდა კონსტიტუციური შეთანხმებაზე აპელირებაც. თურმე “კონსტიტუციური შეთანხმებაც, (განსაკუთრებით კი სინოდის ბოლო განჩინება), ერთმანეთისგან მიჯნავს სასულიერო და საერო მოღვაწეობას”. შენ ჟურნალისტობა ვინ დაგაბრალა, პაჭაძევ?! თუ (კონკორდატის საფუძველზე), ეკლესიისა და ხელისუფლების ერთმანეთის საქმიანობაში ჩაურევლობაზე აპელირებ, იმას რატომ არ გახსენდება, 4 ივლისის ღამეს, (სინოდის ცნობილი სხდობის წინ, სწორედ მის საქმიანობაში ჩასარევად), როგორ მიცვივდნენ უგულავა, თოფურიძე და კერვალიშვილი საპატრიარქოში, მთელი ღამე იქ როგორ ისხდნენ?! როგორ შეუვარდა უგულავა პარტიარქს “სამების” საკურთხეველში. რა დროსაც პარტიარქის ქადაგების შემდეგ არა თუ საერო, სასულიერო პირსაც ამბიონიდან ქადაგების უფლება არა აქვს, გაიხსენე, ერთი, რამდენჯერ ავარდნილა და რა პოლიტიკური განცხადებები უკეთებია ჯერ კიდევ “პრეზიდენტად წოდებულ არარაობას” ამბიონიდან?! ამ დროს რატომ არ გახსენდება კონკორდატი?! რაც შეეხება მღვდელმთავრების მიერ ამბიონიდან ქადაგებას, დიახაც, საბედნიეროდ (და თქვენი გულების დასახეთქად), მეუფე იობისა და ბევრი სასულიერო პირის სახით, ჯერ კიდევ ძალიან ბევრი გვყავს ისეთი მღვდელმთავრები და მამები, რომლებიც სწორედ საქართველოსთვის ყველაზე უმძიმეს პერიოდში თავის ხალხის გვერდით დგებოდნენ, დგებიან და დადგებიან!

„მაღალი ზნეობისა და მორალის“ პაიჭაძის გადაცემაში “ქართული ოცნებისადმი” არაკეთილგანწყობილმა პოლიტიკურმა ძალებმაც შესაბამისი განცხადებები აკეთეს: “ედპ”-მ, რომელიც პარლამენტში მოხვედრისთვის ნაციონალებთან ვალშია: “პოლიტიკა და ეკლესია უნდა იყოს გამიჯნული. ქადაგებები კი იმაზე მიანიშნებს, რომ სწორედაც ერევიანო”. “ახლებმაც”, რომლებიც ერთ დროს პატრიაქრის იდეას “კონსტიტუციური მონარქიის” შესახებ ასე უჭერდნენ მხარს, დღეს კი ნაციონალებმა “გვერდზე მოაჩოჩეს”: “არ უნდა ჩაერთონ ამ პროცესებშიო”. “ფდმ” კი, რომელიც “პატრიარქის კურთხევით” პოლიტიკაში მოსვლაზე თავად აქცენტირებდა მუდამ. ახლა კი ნაციონალების პირველ სატელიტად მოიაზრება — “ეკლესია პოლარიზაციაში არ უნდა გადავიდესო.” ეს გადაცემაც პაიჭაძის ჟურნალისტური კარიერი“, სრული ფიასკო იყო და მის ადგილზე ნამდვილ ჟურნალიტს ეკრანზე გამოჩენისაც კი შერცხვებოდა! თუმცა პაიჭაძისნაირებთან სირცხვილი რა მოსატანია?!

ბაია ამაშუკელი

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

ბიძინა ივანიშვილი ჟურნალისტებს მიმართავს: ჩვენ ყველაფერს გავაკეთებთ, რომ დაიბრუნოთ ღირსება

კოალიცია „ქართული ოცნების“ ლიდერი ბიძინა ივანიშვილი ჟურნალისტებს მიმართავს.

„ნუ შეგეშინდებათ ზედმეტად. გამოიჩინეთ და გაუწიეთ მოქალაქეობრივი წინააღმდეგობა. ნუ შეებრძოლებით საკუთარ მომავალს და ნუ გაუფუჭებთ თქვენს შვილებს ხვალინდელ დღეს. ჩვენ მათ აუცილებლად გავისტუმრებთ პირველ ოქტომბერს. ძალიან ცოტა დრო დარჩა, იმისთვის, რომ თქვენ საზოგადოებას დაუმტკიცოთ, თუ როგორ წინააღმდეგობას უწევთ ამ სიცრუესა და სიცრუის მექანიზმს, რომელსაც ერთი კაცი ნერგავს,“ - განაცხადა ბიძინა ივანიშვილმა ფოთში მოსახლეობასთან შეხვედრისას.

მისივე თქმით, საზოგადოება ძალიან გაღიზიანებულია ბევრ ჟურნალისტზე.

„ჩემი თხოვა და საზოგადოების მოთხოვნა იქნება, რომ როგორმე პოზიცია შეიცვალოთ, როგორმე გახდეთ უფრო ობიექტურები, ნუ ექვემდებარებით ძალადობას. უნდა მოახერხოთ და დაბრუნდეთ საზოგადოებაში. თქვენ რეალურად წარმოადგენთ მეოთხე ხელისუფლებას, დაიბრუნეთ თქვენი ძალაუფლება, ემსახურეთ ხალხს და ნუ ემსახურებით ერთ კაცს, ჩვენ ყველაფერს გავაკეთებთ რომ თქვენ დაიბრუნოთ ღირსება,“ - აღნიშნა ბიძინა ივანიშვილმა.

ბიძინა ივანიშვილი: 30-საუკუნიანი უწყვეტი ისტორიის ქვეყანას დღევანდელობა არ ეკადრება

კოალიცია „ქართული ოცნების“ ლიდერის ბიძინა ივანიშვილის განცხადებით, ასეთი დიდი კულტურისა და 30-საუკუნიანი უწყვეტი ისტორიის ქვეყანას დღევანდელობა არ ეკადრება.

„ჩვენს გასაკეთებელს არავინ გააკეთებს. არც ევროპა და არც ამერიკა. ჩვენი სახლი ჩვენ თვითონ უნდა დავალაგოთ, ამას ელოდება მთელი მსოფლიო. ჩვენ უნდა მოვახერხოთ და დავიბრუნოთ ღირსება. ჩვენ უნდა მოვახერხოთ და დავიბრუნოთ ჩვენი სამშობლო, ავაშენოთ შესატყვისი ქვეყანა ასეთი დიდი კულტურისა და 30- საუკუნიანი უწყვეტის ისტორიის ქვეყანას დღევანდელობა არ ეკადრება, ჩვენ ამას არ ვიმსახურებთ,“ - განაცხადა ბიძინა ივანიშვილმა ფოთელებთან შეხვედრისას.

„მედიანიუსი“

„ბიბლიური კაცი" თავგადასავალი

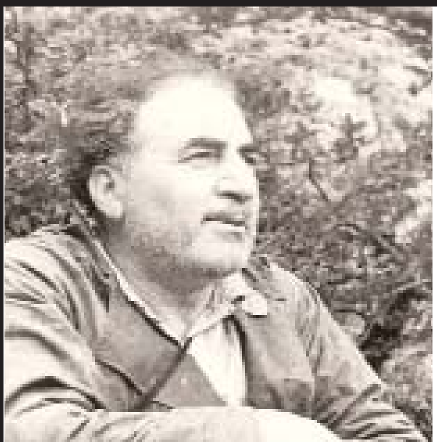

ვარამი და განსაცდელი ლევან გოთუასი

„თითქოს ნელი წამებით სიკვდილი მაქვს მოსჯილი და ამ წამების ხანგრძლივ გზას სამ-სამწლიანი სიჩქარით გავდივარ კიდე. ეს ვერ გამიგია, სამშობლო იმიტომ მიყვარს, რომ ასე შორსა ვარ, თუ იმიტომ ვარ ასე შორს, რომ ასე ძლიერად მიყვარს სამშობლო. სად არ მათრიეს, სად არ გადამაგდეს, სად არ მაწვალეს. ყველაფერს რომ ჩავყევი და გავიხსენე, თვითონ განვცვიფრდი, ნუთუ ყველაფერი მე მხვდა წილად... ჩემს თავზე მძიმე ზღაპარმა გადაიარა. ერთი ადამიანისთვის ეს ბევრზე ბევრია გადასატანად და დაუჯერებელიც", – წერდა „მავთულსიქითა" სამყაროდან გამოგზავნილ ბარათში ლევან გოთუა, „ბიბლიური კაცი", რომელმაც 22 წელი გაატარა გადასახლებაში.

1960 წელს გამოცემულ ისტორიულ რომან „გმირთა ვარამს", რომლის ტირაჟი 30-ათასიანი იყო და უმოკლეს ხანში გაიყიდა, არ გაჩნდა წინასიტყვაობა, თუ ვინ იყო ამ წიგნის ავტორი. ეს არც არის გასაკვირი, რადგან იმ დროს ვერავინ გაბედავდა რაიმეს თქმას მწერალზე, რომელმაც სიცოცხლის მესამედი – 22 წელი საბჭოთა ბანაკებში გაატარა და სადაც დაწერა კიდეც ეს ნაწარმოები.

რომანის გამოქვეყნების შემდეგაც, კარგა ხანს მკითხველთა უმეტესობამ თითქმის არაფერი იცოდა მისი ტრაგიკული ბიოგრაფიის შესახებ, ვიდრე 1990 წელს ჟურნალ „მნათობში" არ დაიბეჭდა მწერლის და-ძმის – თამარ და სანდრო გოთუების „თავგადასავალი ლევან გოთუასი". ეს არის დღიური-დოკუმენტი, რომელშიც არა მარტო მწერლის, არამედ გოთუების ოჯახის თავგადასავალია გადმოცემული. ეს დღიურები 25 წელზე მეტი ხნის განმავლობაში იწერებოდა და მასში, ერთი ოჯახის ისტორიასთან ერთად, ქვეყნის ოცდაათიანი და ორმოცდაათიანი წლების ცხოვრებაა გადმოცემული.

ოჯახი, პირველი პატიმრობა

ლევანის მამას – პართენ გოთუას, საზოგადო მოღვაწეს, ჟურნალისტსა და მწერალს, აკაკი წერეთლის მეგობარს „სამშობლოს ფხიზელ და ერთგულ დარაჯად" მოიხსენიებდა მისი თანამედროვე მოღვაწე იოსებ იმედაშვილი. უზრუნველი ბავშვობა მაშინ დასრულდა, როცა გოთუების ოჯახის თითქმის ყველა წევრი ქალიშვილის ქორწილში დააპატიმრეს. მერე რა, რომ შემოწმების შემდეგ მეორე დღესვე გამოუშვეს ყველა, მაგრამ ოჯახს ზეიმი ჩააშხამეს...

1921 წელს, როცა წითელი არმია საქართველოში შემოიჭრა, 16 წლის ლევანი და მისი ძმა არჩილი ოჯახისგან მალულად, მოხალისეებად გაიპარნენ ომში – ტაბახმელაში, კოჯრისა და უძოს მისადგომებთან უთანასწორო ბრძოლა მიმდინარეობდა და ჭაბუკმა პატრიოტებმა სწორედ იქ მიიღეს საბრძოლო ნათლობა. მართალია, სიკვდილს თავი დააღწიეს, არც ჭრილობები მიუღიათ, მაგრამ ფიზიკურად დაძაბუნებულები და გულგატეხილები ერთ კვირაში ოჯახში დაბრუნდნენ. სრულიად ახალგაზრდები გაუგონარი სისასტიკის მოწმენი გახდნენ და ეს შთაბეჭდილებები დიდხანს არ განელებიათ – თვალწინ ხშირად წამოუტივტივდებოდათ, თუ როგორ ასაფლავებდნენ საძმო საფლავებში მებრძოლებს...

ბოლშევიკური ხელისუფლების დამყარების შემდეგ იმ ადამიანების დევნა დაიწყო, ვინც მათ საქართველოში შემოსვლას ეწინააღმდეგებოდა. რეპრესიების წნეხი მალევე იწვნიეს გოთუებმა, როცა ჩამოართვეს ქონება, სახლის დიდი ნაწილი და მეთვალყურე მისსავე სახლში მიუჩინეს...

1924 წელს – ბოლშევიკთა წინააღმდეგ ჩაფიქრებული აგვისტოს აჯანყება მოღალატეებმა გასცეს და დაიწყო საყოველთაო სისხლიანი ტერორი. აჯანყების უშუალო მონაწილეებთან ერთად უდანაშაულო ხალხს აპატიმრებდნენ და ხვრეტდნენ. დაჭერას ვერც ლევანი გადაურჩა და ვერც მამამისი. ერთმანეთს ციხეში შეხვდნენ, სადაც შვიდი თვე გაატარეს. პატიმრებზე ზემოქმედების რა ხერხებს არ იყენებდნენ. ერთხელ, შუაღამისას, ვითომ შეცდომით, ლევანის ნაცვლად პართენ გოთუა გაალვიძეს და დასახვრეტად წაყვანა დაუპირეს. სასოწარკვეთილი მამა ემუდარებოდა ციხის ჯალათებს, ოღონდაც ჩემი შვილი არა, მე დამხვრიტეთო... იმ ავბედით 24 წელს ცოცხლები გადაურჩნენ...

1925 წელს გოთუების ოჯახი აბასთუმანში ისვენებდა, როცა ჩეკისტებმა ლევანი დააპატიმრეს. ახალციხის მაზრის პარტიულმა ხელმძღვანელმა საიდუმლო პაკეტით აცნობა საქართველოს საგანგებო კომისიის საიდუმლო ოპერატიული სამმართველოს უფროსს ლავრენტი ბერიას, რომ გოთუების ბინაში ჩხრეკისას ანტისაბჭოთა მიმოწერას მიაკვლიეს... ლევანს ფაშისტური ორგანიზაციის ჩამოყალიბება დააბრალეს და სამი წლით პატიმრობა მიუსაჯეს. ასეთებისთვის ქართული ციხეები არ „ემეტებოდათ" და ამჯერად 20 წლის ლევანი, სამშობლოს მოღალატის იარლიყით, შორეულ აღმოსავლეთში, სოლოვეცკის კუნძულებისკენ ისე გაუყენეს გზას, რომ ახლობლებთან ხეირიანად გამომშვიდობების უფლებაც არ მისცეს.

პირველი გადასახლება

ციხედ გადაკეთებულ მამათა მონასტერში აღმოჩნდა. „ისტორიულად **ძველ-დიდებულმა ციხე-სიმაგრემ, ამჯერად ჩაფოხილმა, გაპარტახებულმა და ჩაშავებულმა ბანაკმა, მძიმე შთაბეჭდილება დამიტოვა... ჩემი ბედის დაცინვა და უკულმართობა მაგრძნობინა. გაძლებაზე და არსებობაზე ჩამაფიქრა. ვერც წარმოიდგენთ, რა ხდება აქ. ეს ყოველივე ამქვეყნიური არ არის... ჯერჯერობით მე თვითონ ვერ გავერკვიე ამ ჯოჯოხეთში..."** (ლევან გოთუას წერილიდან).

ამ ბანაკში ძირითადად სისხლის სამართლის დამნაშავეები – მკვლელები და ბანდიტები იხდიდნენ სასჯელს, სადაც **„პოლიტიკური თუ სისხლის სამართლის დამნაშავე, თითოეული პიროვნება გადახეულია, როგორც ჩვენი ცხოვრება..."** (ლევან გოთუა). ასეთ ჩაჟამებულ ყოფაში, სადაც მოქმედებდა „სისასტიკისა და ულმობლობის საშინელი კანონები", სადაც მძვინვარებდა „ადამიანთა სიკვდილი, როგორც სრულიად ჩვეულებრივი, ულმობელი ამბავი", ქართველები ერთმანეთის გატანას ცდილობდნენ. „ჩრდილოეთის პატარა უბნის საქართველოში" დევიზიც ჰქონდათ – „ურთიერთგამაგრება, დახმარება, ერთ მუჭად შეკვრა. მძიმე დუხჭირის გადატანა და სიცოცხლის შენარჩუნება..." სხვაგვარად თავის გადარჩენა შეუძლებელი იქნებოდა საკონცენტრაციო ბანაკში, რომელიც „განსაცვიფრებელი და აუტანელი შერწყმაა „დროსტარებისა" და პატიმართა ტრაგიკული ბედისწერისა".

გარკვეული პერიოდის შემდეგ, ლევანი საკონცენტრაციო ბანაკიდან გაათავისუფლეს და პატიმრობა თავისუფალი გადასახლებით, მინუს ექვსით შეუცვალეს; ესე იგი, ლევანს ყველგან შეეძლო თავისუფალ გადასახლებაში წასულიყო გარდა ექვსი ქალაქისა, მათ შორის იყო დედაქალაქები და საზღვრისპირა ქალაქები.

თავისუფალი გადასახლება სამშობლოსთან ახლოს

ოჯახმა საცხოვრებლად ვლადიკავკაზი შეარჩია, რადგან პართენ გოთუა ერთხანს ამ ქალაქში მუშაობდა და მეგობრებიც ჰყავდა, რომლებსაც ლევანის დახმარება შეეძლოთ. თავისუფალი გადასახლება კი ერქვა, მაგრამ საკონცენტრაციო ბანაკის წესებით ცხოვრება დაუდგინეს – ვლადიკავკაზში ჩასვლისთანავე აღრიცხვაზე აიყვანეს, ქალაქიდან გაუსვლელობის ხელწერილი დაადებინეს და კვირაში ერთხელ „ჩეკაში" გამოცხადების ვალდებულებაც დააკისრეს. როცა უფროსი ძმის – არჩილის გარდაცვალების ამბავი შეიტყო, არად ჩააგდო მოსალოდნელი მკაცრი სასჯელი და თბილისში ჩამოვიდა. სხვა დროსაც გაურისკავს რამდენჯერმე და ძმის საფლავზე ჩასულა, მამაც კი უნახავს, თუმცა შინ, რასაკვირველია, ვერ მივიდოდა.

იმდროინდელ ვლადიკავკაზში არსებობდა ქართველთა მრავალრიცხოვანი სათვისტომო – 10 ათასი ქართველით. ჰქონდათ ქართული სკოლა და ეკლესია. ვლადიკავკაზში ლევანმა ქართულ სკოლაში ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებლად დაიწყო მუშაობა, ამბობდა – ეგება, ჩემი მასწავლებლობით აქაური ქართველობა გადაგვარებისგან გადავარჩინოო. ლიტერატურულ საქმიანობასაც სწორედ ვლადიკავკაზში მოჰკიდა ხელი.

„მართალია, ახალგაზრდა იყო, მაგრამ როცა ის შედიოდა კლასში გაკვეთილებზე, თავისი დინჯი, წყნარი საუბრით აჯადოებდა მომავალ ჩვენს თაობას... ქართული ლიტერატურა და საქართველო ლევანმა ბავშვებს იმდენად შეაყვარა, რომ 1930-იან წლებში ბევრი ქართული ოჯახი გადმოვიდა თბილისში საცხოვრებლად..." – იხსენებდა შემდგომში მისი კოლეგა-მასწავლებელი.

კარგ საქმეს რომ აკეთებდა, ეს შეგნებული ჰქონდა, მაგრამ შინაგანად ძალზედ დაძაბული და აფორიაქებული იყო. ეს განწყობა დაუფარავად ჩანს მამისადმი გაგზავნილ ერთ-ერთ წერილში:

„...რეგისტრაციაზე ძველებურად დავდივარ. ამას გარდა, ეხლა ყოველ თვეში ერთხელ დაკითხვაზე უნდა ვიარო, მათ არ მოსწონთ, მე რომ ქართულ სკოლაში ვარ... ქართულ კოლონიას კვლავ გამოცოცხლება ეტყობა, მე, რა თქმა უნდა, ვეხმარები მათ, რაც შემიძლია..."

სამმა წელმა განვლო, მაგრამ სრულიად მოულოდნელად, კიდევ სამი წლით გაუხანგრძლივეს გადასახლება. **„წამების ხანგრძლივ გზას სამ-სამწლიანი სიჩქარით გავდივარო"**, – სწორედ ამ პერიოდზე ამბობდა იგი მოგვიანებით.

მეტის გაძლება აღარ შეეძლო, თანამოაზრეებთან ერთად თურქეთში გაქცევა გადაწყვიტა, მეგზურიც იშოვეს და როცა ეგონათ, სამშვიდობოს იყვნენ გასული – მდინარე ჭოროხის გადაცურვისას, სწორედ მაშინ აღმოჩნდნენ „ჩეკას" ტყვეობაში... თურმე თვითონ გამყოლმა გასცა...

„ღირსეული მამულიშვილები გვინდოდა ვყოფილიყავით, სამშობლოში ამის საშუალება „ჩეკამ" ყოველმხრივ დაგვიხშო, როგორ მოვიქცეთ შემდგომში, არ ვიცით", – წერდა ლევანი ოჯახს გაქცევამდე ცოტა ხნით ადრე.

დააპატიმრეს, ისევ სამშობლოს მოღალატედ მონათლეს და თბილისის ციხეში დროებით გამოამწყვდიეს; მალევე 5 წლით ციმბირში გადაასახლეს...

ხანმოკლე დაბრუნება ოჯახში

...თბილისში გოთუების სახლს დილაადრიან ვიღაც მიადგა და მორიდებით დააკაკუნა. ასეთი კაკუნით მრავალჯერ აფორიაქებულ ოჯახს კიდევ ერთხელ გადაუქანდათ გული... კარი გააღეს... სახლში შევიდა ახოვანი და ხუჭუჭთმიანი კაცი, რომელიც ნამდვილ ასაკთან შედარებით უფრო ასაკოვნად გამოიყურებოდა. ლევან გოთუა დაუბრუნდა საკუთარ ოჯახს, მაგრამ მშვიდი ცხოვრება მაინც არ აღირსეს.

მისჯილი სრულად მოიხადა, მაგრამ ბოლშევიკების იარლიყი თითქოს სამუდამო დაღად დააჩნდა მის ბიოგრაფიას. თბილისში ჩამოსულს პასპორტი დაგვიანებით მისცეს, მერე ჩაწერაზეც უარი განუცხადეს, მეტიც – 24 საათში დედაქალაქის დატოვება უბრძანეს, წინააღმდეგ შემთხვევაში ისევ გადასახლებით დაემუქრნენ. სხვა რაღა დარჩენოდა, თავდაპირველად წალკაში დასახლდა, შემდეგ კი ახლანდელ ბოლნისში, რომელსაც იმხანად ლუქსემბურგი ერქვა. სწორედ „საქართველოში გადასახლების" წლებში დაამთავრა ორი დიდი დრამა – „ჩაძირული სოფელი" და „მეფე ერეკლე". მოგვიანებით, ლევანი ამ პერიოდს ლიტერატურული აღმავლობის პერიოდად აფასებდა.

1938 წელს, როგორც იქნა, თბილისში ჩაწერის ნებართვა გაიმეტეს, მაგრამ თავისუფლებას მაინც ვერ ეჭირსა. ეს არც იყო გასაკვირი, რადგან სისხლიანი 37 წელი კუდის მოქნევას ლამობდა – მიუჩინეს ჯაშუშები, რომლებიც შეუნიღბავად დაჰყვებოდნენ თითქმის ყველგან. ლევანმა ლიტერატურულ საქმიანობას მოჰკიდა ხელი, დროს ძირითადად თეატრებსა და ბიბლიოთეკებში ატარებდა. ბიბლიოთეკაში მუშაობისას საგანგებოდ მაგიდაზე ტოვებდა ჩანაწერებს, რომ „ზემოთ" სცოდნოდათ, რაზე მუშაობდა და ეჭვი გაჰფანტვოდათ. მიუხედავად ამისა, მაინც ყოველდღე აკითხავდნენ სახლში, მწერლის ჩანაწერებში იქექებოდნენ, ლევანის მორალურად გატეხვას ცდილობდნენ... მიუხედავად ასეთი დაძაბული ვითარებისა, ეს წლები შემოქმედებითად მაინც ნაყოფიერი გამოდგა. ამ დროს შეიქმნა „დავით აღმაშენებელი", თეატრში იდგმებოდა მისი პიესები „მეფე ერეკლე", „უძლეველნი", „სამი პატარძალი"...

„სამშობლოს მოღალატის" ვორკუტული ეპოპეა

1946 წელს გადაწყვიტა, თბილისს გასცლოდა და მესხეთ-ჯავახეთისკენ გასწია, მით უმეტეს, რომ ისტორიული რომანის დასაწერად ემზადებოდა და მასალას აგროვებდა.

„ვარძიის ხილვით გული რომ ვიჯერე, მერე ასპინძის ნაბრძოლებ ადგილებს გავუარე... საითაც გულმა გამიწია, იქით წავედი. მარტო ხეტიალში დავიღალე და შემომაღამდა კიდეც... სადაც დამიღამდა, იქვე მივწექი. დილას ხერთვისის ციხისკენ გავწიე. კეთილი განწყობით გალაღებულმა, უეცრად მტკვრის გაღმა რაღაც მანქანას მოვკარი თვალი. შიგ რატომღაც ჯაშუში შევიცანი. გულში ელდამ გამკრა..."

წინათგრძნობა უტყუარი გამოდგა – დააკავეს, მართალია, ზურგჩანთაში „ვეფხისტყაოსნის" გარდა ვე-

რაფერი უპოვეს, მაგრამ ლევანს ანტისაბჭოთა დაჯგუფების შექმნაში მაინც დასდეს ბრალი, სამშობლოს ღალატისა და პროპაგანდა-აგიტაციის გზით სსრკ-ის დამხობის მცდელობაში დასდეს ბრალი და მეგობრებთან ერთად ციმბირის გზას გაუყენეს. „გამოუსწორებელ, მძლავრ პოლიტიკური მოღვაწეს“ თავდაპირველი განაჩენი – დახვრეტა ათწლიანი სასჯელით, გამასწორებელ ბანაკში გადასახლებით შეუცვალეს. სოლოვკის, ნარიმის, ბიისკის ბანაკების შემდეგ, ახლა უკვე ვორკუტაში, ჩრდილოეთ ყინულოვან ოკეანესთან ახლოს მდებარე ქვანახშირის საბადოში გაამწესეს...

გადასახლების წინ ოჯახს სწერდა: **„ჩემო კარგებო! ჩემი ბედი და ცხოვრების ბორბალი ისევ უკუღმა დატრიალდა. ისევ შორეული მხარე და მარტოობა, თითქოს განგებას შემოწერილი მაქვს. რა ვქნა, რა გზას დავადგე, ვერაფერი ვერ შევძელი. რაც არის, არის... ისეთ საშინელ გარემოცვაში ვართ, სადაც სიმართლე არ ფასობს!..“**

„ჩემი ნაწერები და ჩემი გმირები ყოველთვის ჩემზე ბედნიერები იყვნენ... არ მშურს! ასეთია ბედის შეუვალობა“, – სწერდა ახლობლებს ციმბირიდან, როგორც თავად უწოდებდა, „ნადირებით სავსე ბუნაგიდან“ გამოგზავნილ წერილში...

„გმირთა ვარამის“ ფათერაკიანი თავგადასავალი

იქ, იმ გაუსაძლის პირობებში ლევანს მწერლობისთვის თავი არ დაუნებებია. სწორედ იქ დაწერა პიესა „სამსახეობა რაინდისა“ და დაიწყო კახთა მეფე ალექსანდრ მეორეზე დიდი ეპოპეის შექმნა. მაღაროში, სადაც ის მაღალი ძაბვის სადგურში ელექტრიკოსად მუშაობდა, სამალავი მოიწყო და ნაწერებს იქ მალავდა. **„მაღალი ძაბვის სატრანსფორმატორო სადგურის კარს მიამაგრა ფირფიტა წარწერით – „სასიკვდილოა!“ აბა, რომელი ზედამხედველი გაბედავდა იქ შესვლას! ლევანი თავაუღებლად მუშაობდა, ტრანსფორმატორის კედლის გვერდით ამოთხრილ ორმოში ჩაწოლილი, სანთლის შუქზე... ასე იქმნებოდა ქართული პროზის მშვენება...“** ხელნაწერებს იქაურ ქართველ მეგობრებს უკითხავდა და სწორედ ეს მეგობრები გახდნენ კიდეც ამ რომანის ნათლიები – მათ დაარქვეს წიგნს „გმირთა ვარამი“, ხოლო მის ავტორს „ლევან ბერი“ უწოდეს.

საინტერესო და საოცარია ამ წიგნის თბილისამდე მოგზაურობა. ბანაკიდან ნაწერების გამოტანა დიდ რისკს უკავშირდებოდა, მაგრამ ქართველებმა ასეთი რამ მოიფიქრეს: ბანაკის ტერიტორიაზე მორებს გულს უღებდნენ, მათში ნაწერებს აწყობდნენ და ისევ საგულდაგულოდ გმანავდნენ. ქალაქში გატანილ მორებს პატიმრობამოხდილი, თუმცა მაინც იქ მცხოვრები ვალიკო ჭუმბურიძე ყიდულობდა... ასე ფურცელ-ფურცელ შეაგროვეს და გათავისუფლებულ ერთ ქართველ გადასახლებულს საქართველოში გამოატანეს...

ვორკუტაში გაიცნო ლევანმა სოლომონ გერშოვი, რომელსაც ლადო გუდიაშვილი „თანამედროვეობის უდიდეს მხატვარს“ უწოდებდა, ხოლო მარკ შაგალი „ხელოვნებაში სიმართლის მაძიებელ მხატვრად“ აღიარებდა. სწორედ ლევანმა გააცნო მას ქართული ხელოვნების ისტორია, ქართული ლიტერატურა, „დაააავადა“ საქართველოთი. უკიჟინებდა კიდეც, „მოუთმენლად ველი თქვენს ქართულ ტალღასო“, რაც პირნათლად შეასრულა მხატვარმა – მის შემოქმედბაში ქართულ მოტივებს განსაკუთრებული ადგილი ეკავა...

სტალინის გარდაცვალების შემდეგ ჩრდილოეთის ბანაკებში რუსულმა შოვინიზმმა იმძლავრა და გადასახლებულთა ისედაც მძიმე ყოფა კიდევ უფრო დაამძიმა. ამ ახალ კამპანიას იოლად ვერ შეეგუებოდნენ ბანაკების ბინადარნი და გაიფიცნენ, რამაც კიდევ უფრო დაამძიმა მათი მდგომარეობა – გაფიცვის ორგანიზატორები დააპატიმრეს, კარცერებში გამოამწყვდიეს... მიუხედავად ამისა, 1955 წლის ზაფხულში კვლავ გაიფიცნენ იქაური ბანაკები და ამ გაფიცვამ ისეთი მასშტაბი მიიღო, რომ ვორკუტაში საბჭოთა კავშირის გენერალური პროკურორი რუდენკიც კი ჩავიდა დიდ კომისიასთან ერთად პატიმართა საქმეების განსახილველად. ეს პროცესი გაჭიანურდა და მოთმინებადაკარგულმა ლევანმა, რომელმაც არ იცოდა, როდის მოუწევდა რიგი, კომისიის ოთახში ძალით შეაღწია. მთავარ პროკურორთან ლაპარაკმა 2 საათზე მეტ ხანს გასტანა. ჩვენ მხოლოდ შეგვიძლია ვივარაუდოთ, რაზე შეიძლებოდა ესაუბრათ მათ... დაბეჯითებით მხოლოდ იმის თქმა შეიძლება, რომ ცენტრიდან მოვლენილმა დიდმოხელემ ლევან გოთუას გათავისუფლებას მაშინვე მოაწერა ხელი.

„ნებაყოფლობითი პატიმრობა“

ბანაკის არაადამიანურ პირობებს თავდაღწეული ხალხი ცდილობდა ციხიდან გაღწევას, ლევანი კი სულ სხვაგვარად მოიქცა:

„გაუგონარი, გმირობის ტოლფასი ნაბიჯი გადადგა! მან ციხის ადმინისტრაციას განუცხადა, რომ სასჯელის ვადის დამთავრების შემდეგაც კვლავ რჩებოდა ბანაკში, ვიდრე სამშობლოში დაბრუნების ნებართვას არ მისცემდნენ. ლევანის ამ ნაბიჯმა ბანაკის ადმინისტრაციის გაკვირვება, დაბნეულობა და საერთოდ – საოცარი აჟიოტაჟი გამოიწვია... ნებაყოფლობითი პატიმრობა რამდენიმე თვეს გაგრძელდა...“

ლევან გოთუასთვის თავისუფლებას ფასი ეკარგებოდა, თუკი საქართველოში დაბრუნების ნებართვას არ მისცემდნენ.

„პატიმრები, ზედამხედველები და უფროსები გაკვირვებულები და შეწუხებულები შემომცქერიან, ჩემს ჯიუტობას ჭკუაზე შეშლას აბრალებენ... „ლევანი ისე მიაჩვიეს ამ ცხოვრებას, რომ თავისუფლად უკვე ვეღარ იცოცხლებსო“ – ირონიით ამბობენ ისინი. ჩემს ტრაგიკომედიას დასცინიან. ასეთი რამ ბანაკის პირობებში არ მომხდარაო. დაპატიმრების კანონი დიდი ასოებითაა დაწერილი, საპატიმროდან პატიმრის ძალით გაგდების კანონი კი არ არსებობს. პატიმარი სიხარულით, თვითშეგნებით, თვითნებურად უნდა წავიდეს განთავისუფლების შემდეგ. აქაც ასე ხდება. მე შევცვალე ყველაფერი... ჩრდილოელი ქართველები მეხვეწებოდნენ და მარწმუნებდნენ – ზედამხედველების, ძაღლების, ნომრის, იძულებითი შრომისა და დაცინვის გარეშე... უფრო მეტს დაწერ, შენს მწერლობას გააღრმავებო. მე გავჯიუტდი. ეს ხომ ჩემი სამუდამოდ საქართველოს, თბილისის და თქვენ გარეშე არსებობა იქნება და არა ცხოვრება, რომელიც ვგრძნობ, თანდათან იფერფლება...“

დაბრუნება

1955 წლის აგვისტოში ჯოჯოხეთგამოვლილი ლევან გოთუა საქართველოში დაბრუნდა. მალევე დაიწყო იმ ადამიანთაა სასამართლო პროცესები, რომელთა წყალობითაც მას 22 წლის ციხე და გადასახლება ერგო. როცა სამცხე-ჯავახეთში დაიჭირეს და ციმბირში გადასახლება მიუსაჯეს, ლევანმა ჯალათებს მტარვალები უწოდა და თითქოს წიანასწარმეტყველურად შეუძახა – აუცილებლად დადგება დრო, როცა საბრალდებო სკამზე თქვენ თვითონვე აღმოჩნდებითო... ეს დრო დადგა, რაფავას და მისთანების სასამართლო პროცესზე მიიწვიეს კიდეც ლევან გოთუა, მაგრამ სასამართლოში მოწმედ გამოცხადებაზე უარი განაცხდა, აქაურობას გაერიდა და მყინვარწვერისკენ, ბეთლემის მღვიმისკენ გასწია ახალგაზრდა თანამოაზრეებთან ერთად. საქართველოს მთებში სიარული დიდ შვებას გვრიდა...

გადასახლებიდან დაბრუნების შემდეგ სულ 17 წელიწადი იცოცხლა, მალევე დასახლდა არმაზში, სადაც სიცოცხლის დარჩენილი 10 წელიწადი გაატარა. ძალიან უყვარდა იქაურობა. ლევანის და თამარი იხსენებდა:

„ყოველ შემოდგომაზე, როდესაც იქ ვიყავით, დილით თავზე დაგვადგებოდა და დაგვძახებდა: „ეჰეჰეი, გაიღვიძეთ, შეხედეთ“ და გვაჩვენებდა შიო მღვიმის ნაკრძალიდან მტკვრის ნაპირზე ჩამოსულ ირმებს. მდინარეში ცურავდა, თევზაობდა. ჩვენი სახლის მოპირდაპირე მხარეს, მდინარის გადაღმა იყო ბარგიყარიას მთა (გადმოცემით აქ წინათ გზა ყოფილა. ამ ადგილას თურმე ზედმეტ ბარგს ყრიდნენ. ამიტომ ჰქვია ასეთი სახელი). ლევანმა დაიწყო იქ გამოქვაბულის გამოთხრა ისეთი ჩანაფიქრით, რომ უძველესი ხელნაწერების მუზეუმი გაეკეთებინა. ამ გამოქვაბულისაკენ ჩვენი სახლის მხრიდან საცალფეხო ხიდი უნდა გადაეგდო. უდიდესი ენთუზიაზმით აგროვებდა ხელნაწერებს, გამოქვაბულს საკუთარი ხელით თხრიდა, ხიდის პალოებიც მოიტანეს და დაასვეს. ლევანს ალპინიზმი იტაცებდა, ბევრი მწვერვალი დაიპყრო, მთელი საქართველო ფეხით ჰქონდა შემოვლილი, უსახელო ქვაბულები და ციხე-კოშკები აღმოჩენილი. არმაზის ხეობა ხომ ხუთი თითივით იცოდა. მარტო კი არ დადიოდა, ჩვენც აგვიკიდებდა... ამდენი ტანჯვა-წვალების შემდეგ თავი ზღაპარში გვეგონა. მოვიდა აღიარება, მატერიალურადაც გავიმართეთ. თითქმის ყოველთვის კარგ ხასიათზე იყო. ძალიან გულუხვი იყო ჩვენ მიმართ, გვანებივრებდა, თითქოს უნდოდა გადატანილი გაჭირვება აენაზღაურებინა. ვიზედაც ხელი მიუწვდებოდა, ყველას ეხმარებოდა – ესახელებოდა და უხაროდა“.

აღსასრული

1973 წელს 67 წლისა გარდაიცვალა – ავმა სენმა შეუტია, ტკივილებს უსიტყვოდ იტანდა, მკურნალობაზე უარი განაცხადა...

„მას არ უძებნია წინაპართა სახელგანთქმული სავანე და ძვალთშესალაგი. იგი არმაზში, საკუთარ ეზოსა და შემოგარენში ჩაწვა. აღმოსავლეთიდან მცხეთა ეგულვის დარაჯად, დასავლეთიდან – ძეგვის ხევი და ციხე დიდი. სარკინეთის მთები და მოდუდუნე მტკვარიც ახლოა. მისგან არცთუ ძალიან შორსაა თვითონ ქართლოსისა და ფარნავაზის საფლავები... იქვეა ქართლოსის ციხე, არასოდეს შემუსვრილი მტერთაგან... ასე რომ, იგი ისევ თავის გმირებთანაა, არ მოიწყენს და ჩვენზე საყვედური არ დასცდება“.

2005 წელს უწმინდესისა და უნეტარესის, საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის ილია მეორის კურთხევით, ლევან გოთუას – „ბიბლიური კაცის“, „ლევან წამებულის“, „ჭაბუკივით დაუღლელი კაცის“, „კეთილშობილი მამულიშვილის“ ნეშტი მცხეთაში, სამთავროს დედათაა მონასტრის ეზოში დაკრძალეს.

გულბაათ ჭავჭავაძე

xa l xis az r iT

ნამდვილად დიდი გამარჯვება მოიპოვა დღეს ''ქართულმა ოცნებამ'' ბათუმში. დაახლოებით, 65 ათასი ადამიანი მიესალმა ბატონ ბიძინას. ბატონმა ბიძინამ ძალიან თბილი, მაგრამ პრინციპული სიტყვა თქვა. საგულისხმო იყო, რომ მიუხედავად ძლიერი და ხანგრძლივი წვიმისა, ხალხმა შეხვედრა არ დატოვა, ბრავო, აჭარა, მე მგონია, აჭარამ ყველას აჯობა.

რით განსხვავდება სალონიკში ჩატარებული 200-კაციანი აქცია საქართველოში ჩატარებული 2000-ისგან. დღესაც დაბოგინობდნენ გარშემო ნაც-შპიონები, მაგრამ ვერანაირი ექსცესი ვერ გაბედეს. საქართველოში კი 2000 კაცსაც უწყობენ პროვოკაციას, ვინაიდან მათ ზურგს ხელისუფლება და პოლიცია უმაგრებს. აი, რას ნიშნავს, როდესაც ქვეყანაში პოლიცია მხოლოდ კანონს ემსახურება, რომ ვინმე მოსულიყო და დაეწყო არევა აქციის, სალონიკის პოლიცია დაიცავდა ჩვენ უფლებებს. გესმით ხალხო? ქართველების თავისუფალ სიტყვას უცხოეთში უფრო იცავს პოლიცია, ვიდრე საკუთარ ქვეყანაში.

დიდი ხანია, არ მიტირია ... სიხარულისგან... სიყვარულისგან... მიყვარხართ, გონიერო, ლამაზო, ბრძენო, სტუმართმოყვარე, გმირო აჭარავ და სრულიად საქართველოს მასპინძელო - ბ-ნო ბიძინავ!!! ეს იყო ულამაზესი, უსაყვარლესი და უმშვენიერესი აქცია უძლიერესი გამოსვლებით - დაწყებული ბ-ნი ბიძინათი და შემდეგ ქ-ნი მედეას, ძნელაძის, ზაზა პაპუაშვილისა და ახალგაზრდა სულხან ღლონტის!!! ყველა თაობა ერთად!!! წინ - გამარჯვებისკენ!!!

დამპალი არაფერი ვარგა და მით უმეტეს ქვეყნის მმართველობა!!!!! 2 თვეში მორჩება გახრწნილი და ჩაოხრებული წითელი რეჟიმი!

2001 წელს, რომ ვამბობდი გიჟია-თქო, ჩემზე ამბობდნენ – აფრენსო, აჰააააა.... ახლა კი მეუბნებიან: რატომ ხელი არ მოგვტყდა, 5 რომ მოვხაზეთო მაშინო, მაგრამ არა უშავს ცოდვის გამოსყიდვის დღე 1 ოქტომბერია!

მაპატიოს ჩემმა თბილისმა, მაგრამ მასშტაბით ბათუმმა ყველა ქალაქს აჯობააა!!! ხალხო, დღეს იყო ზეიმი ერთობის, სიყვარულის, გამარჯვების და საქართველოს გაბრწყინების!!! გუშინდელი დღის მერე ცოტა შეშინებული ვიყავი, მაგრამ ხალხი უფრო დარაზმა გუშინდელმა დღემ! სკეპტიკოსებო, შეცვალეთ თქვენი აზრები და იცოდეთ, გამარჯვებამდე 55 დღე დარჩა!!!!

გუშინ ჩემი შვილი 12 წლის გახდა და დაბადების დღის ტორტზე სანთლების ჩაქრობისას სურვილი ჩაიფიქრა, და ბოლოს გამოგვიტყდა ,,,,,იცით, რა ჩავიფიქრეო? ის რომ ივანიშვილმა მოიგოს არჩევნებიო,, ამაზე მეტი უბედურება რაღაა, როცა ისეთი ქვეყანა გვავს, სადაც 12 წლის ბავშვიც პოლიტიზირებულია:((((ღმერთო, შენ აგვიხდინე ყველას ეს ოცნება ოქტომბერში!!!!!

ლევან ვარშალომიძე, ღარიბი და მოწყენილი ყოფილა თურმე, ჟრიამულას თქმით! ამაზრზენია და გულისამრევი ხელისუფლების სატელიტი ტელევიზიების მიერ გავრცელებული დეზინფორმაციები! ნუთუ, დაკარგეთ რეალობის აღქმის უნარი, ახლაც ვერ ხედავთ რა ხდება გარშემო, რას ფიქრობს ხალხი, ან რა უნდა, ან რას ითხოვს?! ნაცმო, ყველაზე მაგარი რჩევა შემიძლია მოგცეთ, შეიგრძენით სამშობლოს სიყვარული ისე როგორც ჩვენ ვგრძნობთ, შეგრძენით მამული, ისე როგორც ბ–ნი ბიძინა ივანიშვილი გრძნობს, პასუხსაც ადვილად მიიღებთ და ჭეშმარიტებასაც ჩასწვდებით!!! ამის მერე გაიგებთ მხოლოდ, რა არის მთავარი, ადამიანის ცხოვრებაში!!! მოდით აზრზე, იქნებ ჯერ კიდევ გვიანი არ არის....

წელკავი

ხალხში კარგად ნაცნობი წელკავის სამედიცინო სახელწოდებები – ლუმბაგო, გავა-წელის მწვავე რადიკულიტია. იგი ლოკალურად წელის არეში გაჩენილი უეცარი, მკვეთრი ტკივილის შეტევაა, რომელსაც თან წელის კუნთების დაჭიმვაც დაერთვის.

წელკავი უმეტესად სხეულის ერთდროულად წინ გადახრისა და გვერდზე შემოტრიალებისას ვლინდება. სხეულის მოხრილი მდგომარეობიდან ერთდროულად გაშლა და მისი გვერდით მიტრიალება ხერხემლის ქვედა სეგმენტისთვის ძალიან დიდი დატვირთვაა, სწორედ ამიტომ წელკავის კლასიკური გამომწვევი სიტუაცია – თოვლის წმენდა და გამოგვაა.

ლუმბაგო გვხვდება როგორც ახალგაზრდა, ისე საშუალო და ხანდაზმული ასაკის ადამიანებში, თუმცა ყველაზე ხშირად იგი მაინც მამაკაცების პრობლემაა, რომლებიც, ჩვეულებრივ, ინტენსიური ფიზიკური შრომის შემდეგ ველარ იშლებიან წელში.

წელკავს ხშირად აპროვოცირებს სხეულის გადახურება, ტანის გაოფლიანება და შემდეგ მისი სწრაფი გაცივება.

შეტევის დროს ადამიანი მძიმე მდგომარეობაში ვარდება, გაშეშებული რჩება იძულებით პოზაში, რადგან განძრევისა და მოძრაობის ნებისმიერი უმნიშვნელო მცდელობაც კი, დახველება, დაცემინება, წელის კუნთების სპაზმსა და ტკივილს კიდევ უფრო აძლიერებს.

წელკავის შეტევისას მწვავე ტკივილი რამდენიმე წუთიდან რამდენიმე საათამდე გრძელდება, ნაკლებ ინტენსიური ტკივილები კი ძირითადად მოძრაობას უკავშირდება და საშუალოდ 1-2 კვირამდე გრძელდება.

ხდება ისეც, რომ შეტევიდან რამდენიმე ხანში ტკივილი თავისთავად ქრება ისევე სწრაფად, როგორც გაჩნდა. ამ დროს, როგორც პაციენტები აღნიშნავენ, ისეთი შეგრძნებაა, „თითქოს წელში რაღაცა თავის ადგილზე ჩადგა".

როგორ მოვიქცეთ უეცრად გაჩენილი წელკავისას

* მთავარი წამალი – სიმშვიდე და წოლითი რეჟიმია. ნუ შეეცდებით ტკივილის თმენას და თვითნებურად წელში გასწორებას, აუცილებელია რამდენიმე დღის მანძილზე წოლითი რეჟიმი;

* მოძებნეთ პოზა, რომელშიც ტკივილი ოდნავ მაინც გიკლებთ და ზურგის მუსკულატურაც მოგიდუნდებათ. მიზანშეწონილია პაციენტი იწვეს ზურგზე, ოდნავ აწეული და მოღუნული ფეხებით. ამისთვის მას მუხლქვეშ ბალიში უნდა დაუდოთ. ასეთი პოზა ხერხემალს მსხვილი კუნთების მოდუნების საშუალებას აძლევს.

თუ პაციენტისთვის მუცელზე წოლა მეტად კომფორტულია, შეუძლია ასეც დაწვეს, ზოგჯერ მოხერხებულია გვერდზე წოლა;

* პაციენტი უნდა დააწვინოთ მაგარ და მყარ საწოლზე, ფართო ხის ნაჭერზე ან სულაც იატაკზე და წელი თბილად შეუხვიოთ. ამ პერიოდში ყველაზე ჩვეულებრივი ლეიბიც კი ორთოპედიულად იქცევა, თუ მას მაგარ, ბრტყელ ფიცარზე დააფენთ;

* რეკომენდებულია მტკივან ადგილზე ყინულის დადებაც, ოღონდ მხოლოდ შეტევის პირველ წუთებში;

* მიიღეთ ტკივილდამაყუჩებელი (ანთებისსაწინააღმდეგო არასტეროიდული) მედიკამენტი, თუმცა, კონკრეტულ შემთხვევაში, შესაძლო გვერდითი მოვლენების თავიდან ასაცილებლად, სასურველია ექიმის კონსულტაცია.

* თვითნებურად ნუ დაიზელთ მტკივნეულ ადგილს მალამოებით, განსაკუთრებით ისეთებით, რომლებიც კანს წვავს, რადგან მან შესაძლოა, ტკივილი კიდევ უფრო გააძლიეროს.

დასაშვებია მტკივანი ადგილის არყით ან სპირტით დაზელვა, ასევე იოდის ბადეებიც;

* ხშირად, შინ აღმოჩენილი პირველადი დახმარების შემდეგ, როცა ანალგეტიკების მოქმედებით ტკივილი ქრება, პაციენტები კლინიკაში მისვლას ან არ ჩქარობენ, ან საერთოდ აღარ ფიქრობენ, რის გამოც პროცესი რთულდება და მკურნალობაც გაცილებით ხანგრძლივდება.

* ბევრი პაციენტი წელში გაიშლება თუ არა და ტკივილიც გაუვლის, ფიქრობს, უკვე განიკურნა. ეს მცდარი შეხედულებაა. ყველაფერი წელკავის პირველი შეტევის შემდეგ იწყება – ხერხემალი განსაკუთრებულ მოვლას ითხოვს, ამისთვის კი დამატებითი პროცედურების ჩატარებაა საჭირო;

* აუცილებელია ნევროლოგის ან ნეიროქირურგის კონსულტაცია სამედიცინო დაწესებულებაში, რათა მას აღმოუჩინონ კვალიფიციური დახმარება, და რაც მთავარია, ჩაუტარდეს შესაბამისი გამოკვლევები შესაძლო მიზეზის გამოსარკვევად.

როგორ ვიცხოვროთ, რომ წელკავმა არასდროს შეგვაწუხოს

1. შინ ან სამსახურში კომპიუტერთან მუშაობისას, ეცადეთ სპეციალურად შექმნილ საოფისე სკამზე იჯდეთ, რომლებიც ხერხემალს რამდენადმე განტვირთვის საშუალებას აძლევს.

2. ტელევიზორის ყურებისას სჯობს, უპირატესობა ნახევრადმწოლიარე ტიპის სავარძელს მიანიჭოთ;

3. მნიშვნელოვანია ავტომობილში მძღოლის სკამის სწორად შერჩევაც, რადგან მძღოლის მოუხერხებელი ჯდომა ოსტეოქონდროზის გართულების ერთ-ერთი მთავარი ფაქტორია;

4. ხანგრძლივი ჯდომითი სამუშაოს შესრულებისას პერიოდულად შესვენება და „გავლა-გამოვლა" უნდა ჩაანაცვლოთ;

5. ხერხემალთან დაკავშირებული პრობლემების მქონეებს ვურჩევთ, ნაკლებად იარონ მაღალქუსლებიანი ფეხსაცმელებით;

6. ნებისმიერი სიმძიმე უნდა ასწიოთ ნელა, თანდათან, ტვირთის აწევისას ჯერ მუხლებში უნდა მოიხაროთ და შემდეგ ნელა გასწორდეთ;

7. გააკონტროლეთ წონაც, რადგან ხერხემლის ერთ-ერთი მტერი ჭარბი წონაც არის;

9. ხერხემლის მთავარი მტერი კი უმოძრაობაა. ამიტომ წელკავის ძირითადი პროფილაქტიკა ფიზკულტურაა, სასურველია მეტი მოძრაობა, ცურვა.

10. სირბილის დროს ხშირია ხერხემლის დისკების მიკროტრავმატიზაცია, ამიტომ სირბილისას სიფრთხილე გმართებთ.

როგორ მოვეპყროთ სათვალეს

სათვალე მუდამ კარგ მდგომარეობაში რომ იყოს, აუცილებელია, მათ განსაზღვრული წესების მიხედვით მოეპყროთ:

1. სათვალე უნდა გაიკეთოთ და მოიხსნათ ორივე ხელით, ამასთან, როგორც მოხსნისას, ისე გაკეთებისას ის საყურე ნაწილით უნდა გეჭიროთ;

2. ნუ შეეცდებით სათვალის ჩარჩო თვითნებურად დააპატარაოთ ან გაადიდოთ;

3. ნურასოდეს დადებთ მას ლინზებით ქვევით, სათვალე ნებისმიერ ზედაპირზე უნდა საყურე ნაწილით დაიდოს ან შემდეგ შეინახოთ სპეციალურ ფუტლარში;

4. მოგეხსენებათ, რომ ჩარჩოსა და ლინზებს შორის უწვრილესი ღრიჭოა, რომელშიც ყოველთვის გროვდება ჭუჭყი, ამიტომ სათვალის ეს ნაწილი უნდა გაწმინდოთ კბილის ჯაგრისით ან გარეცხოთ თბილ, საპნიან წყალში;

5. თუ თქვენ პლასტმასის ლინზებიანი სათვალე გაქვთ, მნიშვნელობა არ აქვს, ის ხაზვისგან დამცავლინზებიანია თუ ჩვეულებრივი, ჭუჭყის მოცილება და გაწმენდა მათაც სჭირდება.

პლასტმასის ლინზებიანი სათვალე რბილი ქსოვილით უნდა გაწმინდოთ, მანამდე კი სასურველია, ისინი თბილი წყლით გარეცხოთ. თუ ისეთ ადგილას მოგიწიათ ყოფნამ, სადაც ახლო-მახლო წყალი არსად არის, მაშინ აჯობებს, გაწმენდისგან თავი შეიკავოთ, უბრალოდ, სული შეუბერეთ და მტვერი ისე მოაშორეთ;

6. სათვალის შერჩევისას განსაკუთრებულ ყურადღებას საჭიროებს მისი ერთი დეტალი – ეს არის სათვალის ცხვირზე დასაყრდენი ნაწილის მასალა და მოძრაობა, რადგან უხეში საყრდენები ძლიერ აწვება ცხვირს.

სასურველია, ჩარჩო რბილი, სილიკონისგან დამზადებული, მოძრავი საყრდენებით შეარჩიოთ.

ყურადღება უნდა მიექცეს საყურესაც, ის არ უნდა აწვებოდეს საფეთქელსა და ყურის უკანა არეს.

7. ჩარჩოს გატეხვისას, ნუ შეაკეთებთ მას თვითნებურად, დისკომფორტისა და მხედველობის დარღვევის თავიდან ასაცილებლად მას აუცილებლად უნდა დაუბრუნოთ საწყისი მდგომარეობა. ამას მხოლოდ სპეციალისტი შეძლებს კვალიფიციურად.

კომპიუტერის სათვალე

კომპიუტერის სპეციალური დამცავი სათვალეც ისევე ჭუჭყიანდება და იმტვერება როგორც სხვა დანარჩენები.

კომპიუტერის სათვალეს ოდნავ განსხვავებულად უნდა მოუაროთ, რადგან მათი ლინზები დაფარულია სპეციალური დამცავი ფენით, რომლის მოცილების შემთხვევაშიც, მას თვალების დაცვის უნარი ეკარგება.

გარდა ამისა, ასეთი სათვალის მფლობელმა, უნდა იცოდეს მათი ხმარების ზუსტი წესები და აგრეთვე ექსპლუატაციის ვადა.

დავიწყოთ იმით, რომ მოხმარების შემდეგ კომპიუტერის სათვალე აუცილებლად უნდა შეახვიოთ სუფთა რბილ ქსოვილში და ისე შეინახოთ ფუტლარში. გამოყენების წინ კი ან იმავე ქსოვილით გაწმინდეთ, ან შეუბერეთ. კომპიუტერის სათვალე მხოლოდ მტვრის მოცილების შემდეგ უნდა გაწმინდოთ.

განსაკუთრებულია მათი გარეცხვის წესიც: თუ ჩვეულებრივი სათვალის ლინზები მშვენივრად ირეცხება თბილ საპნიან წყალში, არაფრით შეიძლება კომპიუტერის სათვალის თბილ, მით უფრო, ცხელ წყალში გარეცხვა; როგორც თბილი, ისე ცხელი წყალი ძლიერ აზიანებს სათვალის დამცავ ფენას, ამიტომ ასეთი სათვალეები მხოლოდ და მხოლოდ ცივ წყალში ირეცხება;

წესების დაცვით მოვლილი სათვალე საკმაოდ დიდხანს ძლებს, მაგრამ საკმარისია, რაიმე მიზეზით მისი ლინზები დაზიანდეს, რომ ის კარგავს დანიშნულებას და მისი გამოყენება არათუ სასარგებლო, თვალისათვის საზიანოც კი ხდება. ამიტომ დაზიანებული სათვალე დაუნანებლად უნდა მოიცილოთ თავიდან და ახალი შეიძინოთ.

წყლის სათვალე

თუ თქვენ მოყვარული ბრძანდებით და საცურაო აუზებს არარეგულარულად სტუმრობთ, 2-5-ჯერ თვეში, მაშინ თქვენთვის სავსებით საკმარისია ე.წ. მოყვარულთა სათვალე, რომელიც ისეთი ფორმისა და აგებულებისაა, რომ მინიმალური კომფორტისთვის და წყალში ყოფნისას თვალების „ჰერმეტიულობისთვის" ყოველთვის საკმარისია.

თუ აუზს რეგულარულად სტუმრობთ – თვეში ათჯერ და მეტჯერ, მაშინ საუკეთესო არჩევანი იქნება სავარჯიშო სათვალები.

სათვალის ეს ჯგუფი მაქსიმალური კომფორტითა და ანტიფოგსისტემით გამოირჩევა. მათ რბილი სილიკონის სადებები აქვთ, რომლებიც ადამიანს წყალში, თვალის კაკლის არეში მტკივნეული შეგრძნებების გარეშე ხანგრძლივად ყოფნის საშუალებას აძლევს.

ხშირად სავარჯიშო სათვალე აღჭურვილია დიდი მოცულობის პოლიკარბონატული ლინზებით, რაც აქვეითებს კონდენსატის კონცენტრაციისა და შესაბამისად, ლინზის დაორთქვლის ხარისხსაც.

არსებობს წყლის სათვალეთა კიდევ ერთი ნაირსახეობა – სასტარტო სათვალე, რომელსაც პროფესიონალი სპორტსმენები იყენებენ და ჩველებრივ ისინი საკმაოდ ძვირი ღირს.

გახსოვდეთ:

კარგად შერჩეული წყლის სათვალე მჭიდროდ უნდა ეკვროდეს თვალების ირგვლივ სახის ნაწილებს; სათვალის რეზინა უნდა იჯდეს კეფაზე და არა კისერზე, ყურებზე ან მათ უკან.

მოამზადა
ზვიად ღონღაძე

უცხოური პრესის მიხედვით

ruseTi saqarTvelos ekonomikis wamyvan dargebSi prioritetul poziciebzea

ქვეყნებს შორის ურთიერთობის აღდგენის პერსპექტივა კვლავაც არ არსებობს

უახლოეს პერიოდში საქართველო ვერ გახდება რუსეთის მეგობარი სახელმწიფო. ურთიერთობის ნორმალურ კალაპოტში წარმართვაც ხანგრძლივი და ხანდახან აუტანელი პროცესი იქნება. იმავდროულად, ჩვენს ქვეყნებს შორის სხვადასხვა დონის კავშირურთიერთობა საბოლოოდ არ გაწყვეტილა, რუსეთის ბიზნესი კი კვლავ განაგრძობს საქართველოს ეკონომიკის ინვესტირებას. ამ თემებზე გვესაუბრება დსთ-ის ქვეყნების კავკასიის განყოფილების ხელმძღვანელი

ფელიქს სტანევსკი, რომელიც 1996-2000 წლებში რუსეთის ფედერაციის საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი იყო საქართველოში.

— ბოლო წლებში რუსეთს საქართველოსთან დიპლომატიური ურთიერთობა აღარ აქვს, მაგრამ ამის მიუხედავად, ჩვენს ქვეყნებს შორის ურთიერთობა სრულად ვერ გაქრებოდა. ამ ხნის განმავლობაში, როგორ ვითარდებოდა რუსულ-ქართული ურთიერთობა არასამთავრობო დონეზე?

— 2008 წლის მიწურულს, როცა საქართველომ რუსეთთან დიპლომატიური ურთიერთობა გაწყვიტა, ქვეყნებს შორის ურთიერთობა შემცირდა, მაგრამ სრულად არ გაწყვეტილა. ეს ურთიერთობა, პირდაპირი ფორმით არა, მაგრამ მოსკოვსა და თბილისში შვეიცარიის საელჩოების მეშვეობით სამთავრობო დონეზეც შენარჩუნებულია. რუსეთის ფედერაციისა და საქართველოს ინტერესების სექციები მუშაობს ამ საელჩოებში როგორც თბილისში, ასევე მოსკოვში. ეს არის რუს დიპლომატთა ჯგუფი, რომელიც მუშაობს საქართველოში და აგრეთვე, რუსეთში მომუშავე ქართველ დიპლომატთა ჯგუფი.

მართალია, დიპლომატიური ურთიერთობა გაწყვეტილია, მაგრამ საკმაოდ ხშირად, საერთაშორისო მოლაპარაკებებში მონაწილე ორივე სახელმწიფოს წარმომადგენლები ურთიერთობდნენ და ამა თუ იმ საკითხზე მსჯელობდნენ. ეს ხდებოდა, მაგალითად, მსოფლიო სავაჭრო ორგანიზაციაში რუსეთის გაწევრიანების დროს, ჟენევის მოლაპარაკებების პროცესში, რომელიც სამხრეთ კავკასიაში უსაფრთხოების პრობლემებს განიხილავს.

გართულებული პირობების მიუხედავად, არასამთავრობო დონეზე ინტენსიური კავშირი არსებობდა. სხვანაირად წარმოუდგენელიც იქნებოდა, მით უმეტეს, რომ რუსეთში, სხვადასხვა მონაცემით, 0,5-1,5 მილიონი საქართველოდან წამოსული ადამიანი ცხოვრობს, ხოლო საქართველოში ოთხ მილიონზე ნაკლები მცხოვრები დარჩა. საქართველოდან ემიგრაცია რუსეთში შენელდა, თუმცა სრულად არ შეწყვეტილა.

მოსკოვში საქართველოს პოლიტიკური და საზოგადო მოღვაწეების არაერთი შეხვედრა გამართულა რუსეთის სახელმწიფოს ხელმძღვანელობასთან, სახელმწიფო სათათბიროს, არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლებთან. 2008 წლის აგვისტოს ომთან დაკავშირებული სირთულეები სავაჭრო-ეკონომიკურ ურთიერთობაზეც აისახა. მიუხედავად ამისა, რუსული ბიზნესი კვლავ აგრძელებს საქართველოში საქმიანობასა და ქართული ეკონომიკის ინვესტირებას. რუსულ ბიზნესს მნიშვნელოვანი პოზიციები უკავია საქართველოს ენერგეტიკაში. ლაპარაკია რუსეთის სამთავრობო კომპანია Èíòåð ÐÀÎ -სა და მის შვილობილ ელექტროგამანაწილებელ კომპანია „თელასზე“. ქართულ ეკონომიკაში ფეხი აქვს მოკიდებული Ëóêîéë-სა და Âíåø íåòî ðãáàí ê-ს, ხოლო „ბილაინი“ საქართველოს მობილური კავშირგაბმულობის ერთ-ერთი დიდი კომპანიაა. ოქროსმომპოვებელ მრეწველობაში წამყვანია რუსული კომპანია „მადნეული“, GeoProMining, „კვარციტი“. რუსი მეწარმეები სხვა დარგებშიც არიან წარმოდგენილი. ბოლო ორი წლის განმავლობაში მოიმატა რუსეთიდან საქართველოს კურორტებზე ჩასულ ტურისტთა ნაკადმა, თუმცა საქართველოს ხელისუფლება სისხლისსამართლებრივად დევნის იმ რუსეთელებს, რომლებსაც აფხაზეთსა და სამხრეთ ოსეთში მოგზაურება სურთ.

დაბოლოს, უმნიშვნელოვანესი ფაქტი: სახელმწიფო დონეზე არსებული სირთულეების მიუხედავად, ორი ქვეყნის მართლმადიდებლურმა ეკლესიებმა კარგი ურთიერთობა შეინარჩუნეს.

— როგორ აფასებთ ასეთი კონტაქტების ეფექტიანობას? გახდება კი იგი რუსეთ-საქართველოს მომავალი ოფიციალური ურთიერთობების საფუძველი?

— მართალია, ფაქტები მოვიყვანე, მაგრამ არ შეიძლება დავასკვნათ, რომ ისინი საქართველო-რუსეთის სახელმწიფოთაშორის ურთიერთობაზე შესამჩნევ და დადებით გავლენას ახდენს. საქართველოს ხელისუფლებამ გააქტიურა რუსეთისადმი მტრული საქმიანობა თითქმის ყველა საერთაშორისო ფორუმსა და ორგანიზაციაში; ეს განსაკუთრებით ჩრდილოეთ კავკასიასთან დაკავშირებულ საკითხებს ეხება. არასამთავრობო დონეზე არსებული კონტაქტები, ვეჭვობ, უახლოეს მომავალში ორ სახელმწიფოს შორის ურთიერთობის საფუძველი გახდეს.

— რა გავლენას ახდენს რუსეთში არსებული დიდი ქართული დიასპორა რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობის განვითარებაზე?

— ქართულ დიასპორას რუსეთის ეკონომიკის, მეცნიერებისა და კულტურის განვითარებაში თავისი წვლილი შეაქვს. რუსეთში არსებული ქართული ორგანიზაციები ორ ქვეყანას შორის მეგობრული ურთიერთობის განვითარებით არიან დაინტერესებული, მაგრამ ეს ყველაფერი რუსეთის მიმართ საქართველოს პოლიტიკაზე არსებით გავლენას ვერ ახდენს.

— რა ფაქტორებმა შეიძლება მოახდინოს კეთილისმყოფელი გავლენა რუსულ-ქართული ურთიერთობის აღდგენასა და განმტკიცებაზე და პირიქით — რა უშლის ხელს ამ პროცესს?

— ჯერ ჩამოვთვალოთ დადებითი ფაქტორები. ეს არის ორსაუკუნოვანი ისტორია, რომელმაც დააახლოვა ორი სახელმწიფო. არსებობს უტყუარი მოცემულობა — ერთმანეთის პატივისცემა, მიუხედავად იმისა, რაც ბოლო ხანს მოხდა. სერიოზული ფაქტორებია — მართლმადიდებლობა, კულტურათა ურთიერთგავლენა, რაც ერთიან კულტურულ და სულიერ ფასეულობებს განაპირობებს, პირადი ურთიერთობების სიმტკიცე, რუსეთის საქმიანი წრეების დაინტერესება საქართველოთი და უდიდესი რუსული ბაზარი ქართული პროდუქციის გასასაღებლად.

ახლა იმის შესახებ, რა მუშაობს ჩვენ წინააღმდეგ. ეს არის ამერიკის შეერთებული შტატებისა და მისი მოკავშირეების აქტიურობა სამხრეთ კავკასიიდან რუსეთის განსადევნად, მათი დაინტერესება რეგიონში საქართველოს გეოსტრატეგიული მდებარეობით. არანაკლები ფაქტორია ქართული ნაციონალიზმი, რომლის იდეოლოგიითაც, რუსეთი ყველაზე არაკეთილმოსურნე ქვეყანაა და მისგან მაქსიმალური დაშორებაა აუცილებელი.

ნაციონალიზმით დამუხტული ქართული პოლიტიკური ელიტა დასავლეთთან დაახლოებასა და ნატოში, ევროკავშირსა და ნებისმიერ დასავლურ სტრუქტურაში საქართველოს რაც შეიძლება სწრაფად შესვლას ესწრაფვის. უარყოფით გავლენას ახდენს ცხოვრების დაბალი დონე, განსაკუთრებულად ემოციური მოსახლეობის უმუშევრობა, რაც ხელისუფლებას მასობრივი შეგნების, მათ შორის, რუსეთის მიმართ მანიპულირების საშუალებას აძლევს.

და ბოლოს — აფხაზეთთან და სამხრეთ ოსეთთან კონფლიქტი, რაც საქართველოს საგარეოპოლიტიკურ ორიენტაციაში რადიკალური ცვლილების მიზეზი არ გამხდარა. 1989 წელს, ჯერ კიდევ 1992-1993 აფხაზეთის წლების კონფლიქტამდე, საქართველოში არსებული ყველა პარტია თავის პროგრამაში რუსეთისგან დამოუკიდებლობას ითხოვდა. ამ მოთხოვნას თან ახლდა პრეტენზიათა გრძელზე გრძელი ნუსხა. და კიდევ — არსებობდა აშკარა მტრული დამოკიდებულება რუსეთის მიმართ. ამის შედეგად უნდა განვიხილოთ ამომრჩეველთა ხმებისა უმრავლესობით ზვიად გამსახურდიას ხელისუფლებაში მოსვლა, რომელიც რუსეთის აშკარა მოწინააღმდეგე იყო.

— ჩვენ ხელთ არსებული ინფორმაციით, საქართველოს პოლიტიკოსებს, მათ შორის ოპოზიციის წარმომადგენლებს არ გააჩნიათ პრორუსული განწყობილებები. არსებობენ კი მათ შორის ისეთები, რომლებსაც ჩვენს ქვეყნებს შორის სრულფასოვანი ურთიერთობის აღდგენა სურთ და მზად არიან დიალოგისთვის?

— პრორუსულად განწყობილი ქართველი პოლიტიკოსები ან ემიგრაციაში არიან, ან ციხეში სხედან. ისინი ჯერ კიდევ შევარდნაძემ განდევნა პოლიტიკური სცენიდან. რუსეთთან ურთიერთობა ბევრს უნდა უნდოდეს. სააკაშვილის მომხრეებიც არ იქნებოდნენ რუსეთთან დიალოგის წინააღმდეგი: ეკონომიკური და სოციალური თვალსაზრისით, ეს ყველაზე მეტად საქართველოს სჭირდება და ეს ვლინდება რუსული ბიზნესის მიმართ დამოკიდებულებაში, აგრეთვე რუსეთისკენ იმ ადამიანების მასობრივი ემიგრაციით, ვისი დასაქმებაც საქართველოს ხელისუფლებას არ შეუძლია. საკითხის უმთავრესი არსი შემდეგშია: ეს არის საქართველოს პოლიტელიტის პრინციპული არჩევანი — ჩრდილოელი მტრული მეზობლის — რუსეთისგან დისტანცირება დასავლეთის სასარგებლოდ.

თუკი საქართველოს ხელისუფლებაში ახალი ძალები მოვლენ, რუსეთის მიმართ არსებული დამოკიდებულების კორექტირება შესაძლებელი იქნება. სიღრმისეული ცვლილებების იმედი კი ნუ გვექნება. ჩამოთვლილი დადებითი ფაქტორები პოლიტიკურ დონეზე არ ვლინდება და პოლიტიკურადაც არ არის გამოხატული. ისინი ბევრად უფრო სუსტია, ვიდრე უარყოფითი გავლენის გარემოებები.

უახლოეს მომავალში საქართველო რუსეთის მეგობარი ქვეყანა ვერ გახდება. ურთიერთობის ნორმალურ კალაპოტში წარმართვაც ხანგრძლივი და მტკივნეული პროცესი იქნება.

rosbalt.ru

მოამზადა გ. ჭავჭავაძემ.

მოგზაურობა სამშობლოში

amaRlebis mtredebi

ტყე-ჯავახეთი

ტყე-ჯავახეთში მოგზაურობა ისევ ჩრდილო-ეთიდან, ტაბაწყურის ტბის მიმდებარე ტერიტორიიდან უნდა დავიწყოთ, ოღონდ ამჯერად ბარალეთისწყლის მარცხენა სანაპიროს ჩამოვყვეთ. აქ პირველი სოფელია ბოჟანო. ტოპონიმ ბოჟანოს წარმომავლობა დაუზუსტებელია. იგი ან საბაჟო-გამშვები პუნქტისგან უნდა მომდინარეობდეს, ან ცხვრის დაუმუშავებელი ტყავისგან — ბუჟუჟიდან. როდის დაარსდა ეს სოფელი, დაუდგენელია, საისტორიო წყაროებით კი, („ცხოვრება მეფეთ-მეფისა დავითისი“) პირველად XII საუკუნიდან დასტურდება.

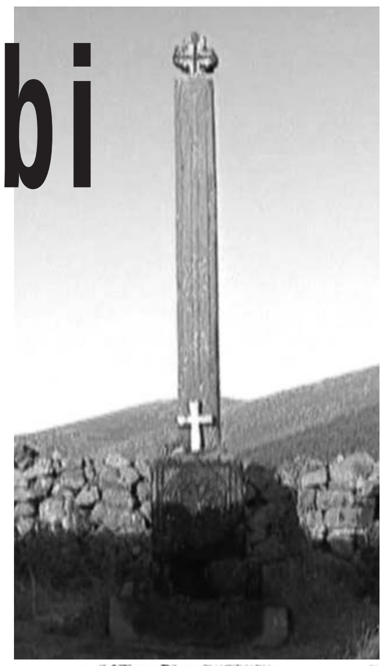

სირგვის ეკლესია, სტელა და სტელის ბაზისი

...1123 წლის 20 აგვისტოა. დავით აღმაშენებელი, რომელსაც უკვე დაბრუნებული აქვს მთელი ქვემო ქართლი, ჯავახეთი, კოლა, კარნიფორი და ბასიანი, ბოჟანოში მოვიდა. აქ მას დახვდნენ სომხეთიდან მოსული **„მწიგნობარნი ანელთა** (ანისელთა — **გ.ქ.**) **თავადთანი და მოახსენეს მოცემა ქალაქისა და ციხეთა ბოჟანოს წყაროთა ზედა მდგომსა“.** ეს იმას ნიშნავს, რომ გაწამებული სომხები დავითს თხოვდნენ, ოღონდ კი თურქ-სელჩუკები გაგვიყარე ქვეყნიდან და მზად ვართ ანისი და დანარჩენი სომხეთი თქვენ შემოგავედროთო.

რატომ უნდა აერჩიათ შესახვედრად ეს ადგილი? შესაძლოა, იმიტომ, რომ აქ — საქართველოს ტერიტორიაზე, დამატებითი საბაჟო იყო, ასეთ პუნქტში კი დავითისგან წახალისებული სომეხი ვაჭრების მცირე დასახლების არსებობა გამორიცხული არ იქნებოდა. ამდენად, ანისიდან მოსულ ელჩებს ერთგვარ შინაურ გარემოში უნდა ეგრძნოთ თავი.

ბოჟანოს წყაროების ადგილსამყოფელი პროფესორ დევი ბერძენიშვილისგან ვიცოდით და მის მისაგნებად ბოჟანოელი სომხების დახმარება არ დაგვჭირვებია. სოფლიდან სამხრეთ-აღმოსავლეთით, მთაზე რაღაც ნაგებობა იკითხება და იქით მივეშურებით. შუა გზაზე კიდევ ერთ, კოშკის მსგავს ნანგრევს ვხედავთ შორიდან და ამიტომ თავდაპირველად მის სანახავად ვჩერდებით. ზედ რომ წავადექით, დაქცეული ეკლესიის ნაშთი — მისი აღმოსავლეთის კედელი აღმოჩნდა. ეკლესია საკმაოდ მოზრდილი, თლილი ქვით ნაგები შენობა ყოფილა და ახლა, როგორც ხუროთმოძღვრული ძეგლი, განადგურებულია. ამ ადგილს **ლეკნარი** ჰქვია და ადრე, ალბათ სოფელიც არსებობდა. ეს ტოპონიმი ეთნოს ლეკებისგან კი არ არის ნაწარმოები, არამედ ხის ერთ-ერთი ჯიშისგან — ლეკისგან.

... გზას განვაგრძობთ და მაღლა ვიწევთ. გამოჩნდა ორი მცირე ტბა, რომელიც სინამდვილეში ორი დატბორილი წყაროა. სწორედ ეს არის ბოჟანოს წყაროები. მთის თხემზე არსებული ნაგებობა აქედან შორს აღარაა.

როგორც ირკვევა, დავით აღმაშენებლის კარვების ნაალაგარზე XII საუკუნეში საკმაოდ მოზრდილი საყდარი აუგიათ, რომელიც, ერთი მცირე წარწერის თანახმად, იოანე ნათლისმცემლის სახელობისა ყოფილა. ნაეკლესიარის ხილვა აღშფოთებასა და გაოგნებას იწვევს.

ნაფუძარის ფრაგმენტებიდან დგინდება, რომ ეკლესიას შვერილი აბსიდი და სამმხრივი მინაშენები ჰქონია. მისი საერთო ზომა 14,5X13,5 მეტრი ყოფილა და არც ჩუქურთმები ჰკლებია.

ბოჟანოს და, ალბათ სხვა მიმდებარე სომხური სოფლების მოსახლეობას ტაძარი ისე „აღუდგენია“, რომ ახლა საყარაულოს უფრო ჰგავს. სალოცავად დატოვებულია მხოლოდ საკურთხევლის აბსიდი, რომელიც დასავლეთიდან ჩვეულებრივი კარ-ფანჯრიანი კედლით დაუხურავთ. ამ იზოლირებულ, გადახურულ ნაწილში რამდენიმე ძველი სამკაულიანი ქვა ჩამოურიგებიათ. ეკლესიის დანარჩენი ნაწილი (ცენტრალური დარბაზის მთელი არე). ღია და-

კაჭიოს ეკლესია და მისი ერთ-ერთი იმპოსტი

უტოვებიათ 2-3 მეტრის სიმაღლის კედლების დონეზე და სომხურ ყაიდაზე სალოცავის წინკარად (მცირე ეზოდ) უქცევიათ. კედლების კუთხეებში ძველი საფლავის ქვის ვერძებია შემოდგმული. ერთი სიტყვით, ჩვენს წინაშეა გაუგებარი ეპოქის გაუგებარი ნაგებობა, რომელსაც ხუროთმოძღვრებასთან არანაირი კავშირი არ აქვს. ამას აბორიგენი ქართველი ან თუნდაც ძველად მკვიდრი სომეხი არაფრით არ იზამდა. ქართველთა და სომეხთა საუკუნოვანი მეზობლობისა და თანადგომის ეს წმინდა ალაგი, როგორც ჩანს, XIX საუკუნეში აქ დასახლებული მცირეაზიელი არმენებისთვის ძვირად არ ფასობს.

... ვდგავარ ნაეკლესიართან და ვიხსენებ:

1123 წლის 23 აგვისტოს აქ, ბოჟანოში დავით მეფის დაძახილზე დიდი ლაშქარი შეიკრიბა: **„მესამესა დღესა სამოცი ათასი მხედარი წინ უდგა** (დავითს — **გ.ქ.**). **წარემართა და ვითარცა მიიწია, მესამე დღესა აიღო ქალაქი ანისი და ციხენი მისნი უჭირველად და სოფელნი და ქვეყანანი მიმდგომი ანისისანი“.** ამის მერე ანისის დიდ ტაძარში **„ბერძენთა ასულსა, დედუფალ კატრონიტეს... მეფემან სამგზის საფლავსა ჩასძახა — გიხაროდენ შენ, წმიდაო დედოფალო, რამეთუ იხსნა ღმერთმან საყდარი შენი უსჯულოთა ხელთაგან!“**

... ბოჟანოში ვბრუნდებით და ბარალეთისწყლის მარცხენა სანაპიროს მოვუყვებით დაღმა. **კაჭიოში** შევდივართ. აქ მოსახლე სომხებს მისთვის გაჯო დაურქმევიათ. .პატარა სოფელში ქართველთა სახლობის დროიდან მხოლოდ IX-X საუკუნეების ეკლესია დგას. იგი XI საუკუნეში განუახლებიათ და თლილი ქვის პერანგით შეუმოსავთ. ძველი ნაშენებიდან ჩრდილოეთის ფლეთილი ქვის კედელია მოღწეული. საყდარს კამარები მორღვეული აქვს. აღმოსავლეთისა და დასავლეთის სარკმლების მოსართავ თასმებს თუ არ მივიღებთ მხედველობაში, კედლები უსამკაულოა. უსიამო განცდას იწვევს დარბაზში, ჩრდილოეთ კედელთან აღმართულ სვეტზე შემოდებული ახალშეწირული ცხვრის თავი. უმღვდლოდ, რწმენაშელახულ მოსახლეობას ტაძარი ლამის წარმართულ საზორავად გაუხდია.

კაჭიოს სამხრეთით ნასოფლარი **სირგვაა,** სადაც XVI საუკუნის ბოლოს, „გურჯისტანის ვილაიეთის დიდი დავთრის“ თანახმად, **ოთხი ქართული ოჯახი ცხოვრობდა, ერთ ციდა სოფელს, თურმე, 2 წისქვილი ჰქონია.** ჩვენი მეგზური, კოთელიელი ემზარ ხუციშვილი გვეუბნება: უფროსებისგან გამიგია, რომ ტყიან ჯავახეთში საუკეთესო ხორბალს სწორედ აქ იწევდნენ და საკმაოდ კარგად ცხოვრობდნენ.

სირგვის ნასახლარის კვალი ახლაც შეიძლება გავარკვიოთ ბარალეთისწყლის ნაპირზე, იქ, სადაც კოხტა ეკლესია დგას. იგი სიგრძეში 5 მეტრია, სიგანეში კი სულ რაღაც 4,3 მეტრი. თუ იმასაც გავითვალისწინებთ, რომ კედლების სისქე თითქმის 1 მეტრია, მაშინ იოლად მივხვდებით, შიგნით რა სივიწროვეა. საყდარი ნაგებია უხეშად დამუშავებული კლდის ლოდებით, რომელთაც კონსტრუქციულ ნაწილებში გრანიტის თლილი კვადრები ენაცვლება, აქვს ორი — სამხრეთისა და აღმოსავლეთის სარკმელი, მაგრამ ეს უკანასკნელი სანახევროდ ამოუქოლავთ სომხებს, რომელთაც განათებული საკურთხეველი არ უყვართ. მათ მიერვე ძალიან ამაღლებულია საკურთხევლის იატაკის დონე, ხოლო იქვე ფერადი ჭინჭები — წარმართული საკადრისებია მიბნეული. ყველაზე გულსატკენი ის არის, რომ VII-VIII საუკუნეების ამ ძეგლს სამხრეთის ფასადი აქვს ხელყოფილი. ნალისებრი მოყვანილობის კარის ლუნეტის სიღრმეში ჩასმული ე.წ. ბოლონური ჯვრის ქვევით ამოტეხილი და წაშლილია წარწერა, რომელიც საინტერესო ისტორიული საბუთი უნდა ყოფილიყო.

ტაძრიდან დასავლეთით, დაახლოებით 300 მეტრში, მცირე ახალნაგებ გალავანში აღმართულია სტელა, რომელიც, შესაძლოა, ყველაზე მაღალიც კია მთელ ჯავახეთში. იგი ერთიანი ქვისგანაა გამოკვეთილი. ქვაჯვართან ერთი სომხური ოჯახია ამოსული. ცხვრის ხორცი, ბასტურმა, ტკბილეული და წითელი ღვინო ამოუტანიათ. პატარა ბიჭს მხარზე მტრედი აზის, ჩამოიყვანს და გააფრენს ხოლმე. იფრენს მტრედი, იფრენს და ისევ მხარზე დააჯდება ბიჭს. ჩანს კარგად ჰყავს გაწვრთნილი.

— აქ ამაღლება დღეს ვიცით ხოლმე შეკრება, — ამბობს ჩვენი მეგზური ემზარ ხუციშვილი, — ქართველებთან ერთად სომხებიც მოდიან, ცაში მტრედებს ვუშვებთ. ახლა ვერ გამიგია, რა ხდება. წავალ გავიგებ.

აქ უცვლელად უნდა მოვიტანო ის ლეგენდა, რომელიც სირგვის ამაღლების ჯვართან დაკავშირებით კრებულ „ჯავახეთშია“ შეტანილი: **„სვეტი 7 ძმა ჯავახს წალკაში მოუპარავს და მალულად ჯავახეთში წამოუღია. სირგვის მინდორზე ძმებს დაუსვენიათ და დაუძინიათ. როცა გაუღვიძიათ, სვეტი ადგილიდან ვეღარ დაუძრავთ. უთქვამთ, ალბათ დაღლილები ვართ და ქვის აწევა ვერ შევძელითო, ისევ დავიძინოთ და მერე წავიღოთო. ძილში მათ ანგელოზი გამოცხადებიათ, რომელსაც უთქვამს — სვეტის ბინა აქ არის და აქვე აღმართეთო. ძმები ასეც მოქცეულან. შემდგომში ეს სვეტი ქარიშხალს წაუქცევია, ავაზაკებს ოქროს ჯვარი მოუპარავთ, რასაც მოჰყოლია დიდი გვალვა. საქონელი და მოსავალი ილუპებოდა. 3 წელიწადი სოფელი შიმშილით წყდებოდა. ერთ მოსახლეს სიზმრით შეუტყვია, საქმეს მხოლოდ სვეტის წამოყენება და დადგმა უშველისო. ქვის აღსამართად მთელი კუთხე დაძრულა, მოგროვილი ფულით 3 ხარი უყიდიათ და დაუკლავთ. იმავე დღეს კოკისპირული წვიმა მოსულა და მოსავალიც დიდი მიუღიათ. ამიტომაც ამაღლებას მლოცველები ამ ჯვარს შესთხოვენ ჭირნახულის კარგ მოსავალს, ოჯახისა და საქონლის გამრავლებას“.** არის მოსაზრება, რომ ნასოფლარის სახელწოდება **„სირგვა“** უფრო ძველ **„სირქვას“** ჩაენაცვლა, რომელიც ორი სიტყვის კომპოზიტია: სირი (ჩიტი) და ქვა. ტოპონიმის ამგვარი ახსნა, აღწერილი ტრადიციიდან გამომდინარე (ქვის სვეტთან მტრედების აფრენა), სავსებით რეალურია.

... ამასობაში ემზარი ბრუნდება და მომლოცველ სომეხთა ნათქვამს გვაცნობს — ამაღლებას აქ არ ვიყავით და გვასწავლეს სულთმოფენობის მეორე დღეს თუ ააფრენთ მტრედებს, ისიც კარგი იქნებაო.

გელა ქოქიაშვილი

ავტორის ფოტოები

ბოჟანოს გადაკეთებული ეკლესია და ლეკნარის ეკლესიის შემორჩენილი ფრაგმენტი

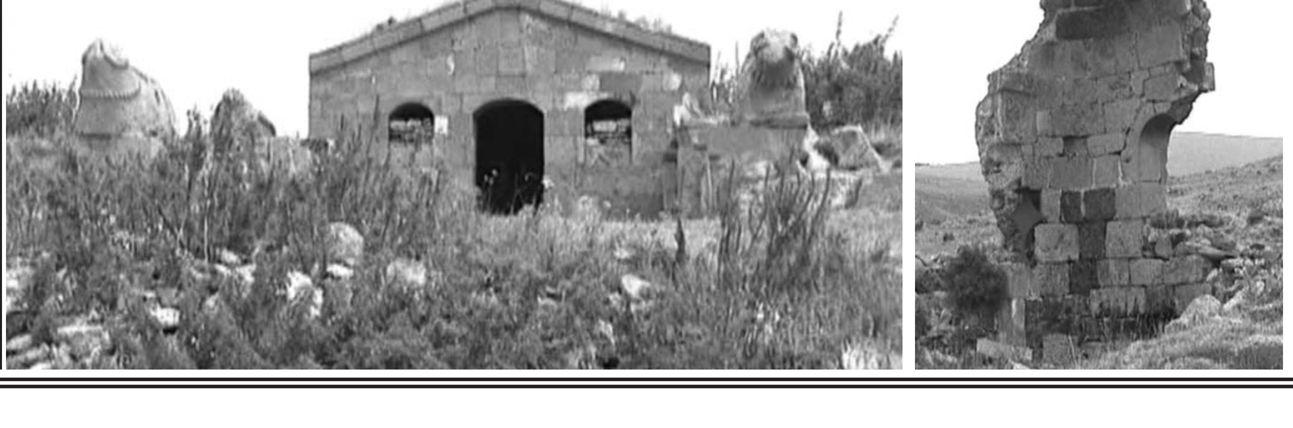

ჯემალ დავლიანიძე

მსოფლიომ ქართველ ხალხს შევერდნაძე არჩია!

აქვე, აუცილებლად უნდა წაგაკითხოთ ჩემს მიერ დაწერილი წერილი, რომელიც დაიბეჭდა ჩემივე რედაქტორობით გამომავალ გაზეთში, „საქართველოს სამრეკლო“-ში (№60, 1998 წ.). წერილის სათაურია „მსოფლიომ ქართველ ხალხს შევარდნაძე არჩია“.

„...მსოფლიომ ქართველი ხალხი აიგდო აბუჩად და უკვე დიდი ხანია აყენებს შეურაცხყოფას.

მსოფლიომ ქართველ ხალხს შევარდნაძე არჩია!

შევარდნაძე ცამდე აჰყავს მსოფლიოს!

შევარდნაძეს კოკისპირულად ასაჩუქრებენ ათასგვარი სახელობის საერთაშორისო პრემიებით!

შევარდნაძეს ასახელებენ უპირველეს დემოკრატად დედამიწაზე!

შევარდნაძე, თურმე ისე, რომ ქართველ ხალხს არ სცოდნია, უდიდესი, მსოფლიო რანგის პოლიტიკოსი ყოფილა!

თურმე — მსოფლიომ იცის!

ქართველ ხალხს კი თვალის ჩინი დაგვკარგვია და ჩვენს თვალწინ „მსოფლიოს გადარჩენისათვის“ ხელებდაკაპიწებული შევარდნაძე ვერ ამოგვიცვნია!

როგორც უკვე ვიცით — მსოფლიო ირონიით დაგვცქერის ქართველ ხალხს და შევარდნაძის პიროვნების ჩვენს ცხვირწინ ტრიალით გვეუბნება:

-ჰეი, თქვენ, ველურნო, ერთადერთი კაცი გყავთ და თქვენი ცნობიერება არ გყოფნით მის შესაცნობად!

დიახ!

მსოფლიოს იმპერიები უკვე დიდი ხანია უდიდეს შეურაცხყოფას გვაყენებენ ქართველობას!

მაინც, რა უბედურებაა ჩვენს თავს?

რატომ ამოგვიჩემეს და გაგვიმეტეს?

ვითომ ჩვენზე კარგად იცნობენ შევარდნაძეს?

არა და არა! აქ რაღაც სხვა ამბავია!

ამგვარი ეჭვის საფუძველს გვაძლევს ჩვენი უახლოესი წარსული!

შევარდნაძეს უსასრულოდ აჯილდოებენ ლენინურ-კომკავშირული კომპარტიული პრემიებით, გარდამავალი დროშებით, გზას უკვალავდნენ პოლიტბიუროსაკენ, ბოლოს კი, ქართველთა გასაოცრად, დანიშნეს საბჭოთა კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრად.

რა მოხდა მაშინ, ბატონებო?

რითი, რა ცოდნით, რა განათლებით, რა ერუდიციით, რა გვარიშვილობით მოხიბლა შევარდნაძემ საბჭოეთი და მსოფლიოს დანარჩენი იმპერიები, რომ ამხელა ქვეყნის საგარეო საქმეები მიანდეს?

ვინმეს სჯერა, რომ საბჭოთა კავშირში შევარდნაძეზე ნიჭიერი, ღირსეული პიროვნება არ მოიძებნა და ვერ გამოინახა?

როცა ამგვარ კითხვებს გაიგებ, შეიძლება კაცს „ხარხარი აგიფეთქდეს“!

როგორ მოგწონთ ბატონებო, ამგვარი გამოთქმა: „ხარხარის აფეთქება?“

იქნებ მე დამაბრალოთ?

არა, ეს ჩემი გამონაგონი არ არის! ეს გახლავთ შევარდნაძის მიგნება, რომელიც გახმიანდა ისრაელში, სადაც მას დემოკრატიის უმაღლესი ჯილდოთი დაუმშვენეს მკერდი.

ისრაელში განაცხადეს, რომ შევარდნაძემ საქართველოში დემოკრატია დაამყარაო!

ხმამაღლა გაიძახიან, შევარდნაძე

gagrZeleba. dasawyisi ix. `saerTo gazeTi~ #14–33

mware gakveTilebi

evroamerika, ruseTi da saqarTvelo

ციკლიდან: ომი ბნელეთთან — რიცხვი მისი 666

მსოფლიო რანგის პოლიტიკოსია,! გახლეჩილი ქვეყნები შეაერთა, ომები შეწყვიტა... უფრო მეტიც — იგი კომუნისტ-დისიდენტი იყო. თურმე, ფარულად შეიპარა ჯერ კომპარტიის რიგებში, მერე პოლიტბიუროში, რათა საბჭოთა კავშირი დაემხო!

ეს ამბავი ღიმილს იწვევს, სიყალბეა, ტყუილია, რადგან ბალღმაც იცის — საბჭოთა კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრი მუდამ წარმოადგენდა ჰაერში გადამფრენ ჩიტს, რომელიც კრემლის ნება-სურვილზე მიმოფრენდა და საკმარისი იყო, რაიმე „დისიდენტური“ რამ განეზრახა, რომ შურდულს სტყორცნიდნენ და ჩამოაგდებდნენ...

საკითხავია მხოლოდ ერთი — როდის გაიმეტებენ თავად შევარდნაძეს? მაგრამ, მისი გამეტება რომ სურდეთ, მსოფლიოს ე.წ. წამყვანი იმპერიები მას ამდენ ქება-დიდებას არ შეასხამდნენ. მაშასადამე — კიდევ სჭირდებათ და ჩვენს, ქართველთა თავზე და აქედან გამომდინარე, მთელს კავკასიაში დამპყრობთა გეგმა-თა მომავალი განხორციელება დაიწყება“.

„კიდევ რას უმზადებენ საქართველოს“?

სხვათა შორის, ამავე გაზეთის („საქართველოს სამრეკლო“ №60, 1998 წ.), პირველ გვერდზე გამოგვიქვეყნებია ზვიად გამსახურდიას მომცრო წერილი სათაურით „კიდევ რას უმზადებენ საქართველოს“ (დაწერილია 1993 წლის 19 ივნისს):

„საქართველოს ისტორია სავსეა სხვათა ქვეყნებისთვის თავდადებული და საკუთარი ქვეყნების დამაქცევარი იანიჩარებით და მამლუქებით, ერთ-ერთი ასეთია შევარდნაძე, რომელმაც საქართველოს ნგრევისა და უბედურების მეტი არაფერი მოუტანა. ჩემთვის გასაგებია გერმანიის მთავრობის დამოკიდებულება მისადმი. იგი და გორბაჩოვი კარგად გამოიყენეს საკუთარი პოლიტიკური მიზნებისთვის, მაგრამ მოარული აზრი იმის შესახებ, რომ მან დაამთავრა „ცივი ომი“ და გააერთიანა გერმანია, დაახლოებით იმას ჰგავს, ვინმემ მარშალ კეიტელს რომ მიაწეროს მეორე მსოფლიო ომის დამთავრება იმის გამო, რომ მან კაპიტულაციაზე მოაწერა ხელი. გორბაჩოვისა და შევარდნაძის კაპიტულაცია „ცივ ომში“ მათი კეთილი ნების შედეგი კი არ იყო, არამედ მათი დამარცხებისა... დასავლეთის პოლიტოლოგიაში არსებობს აზრი, რომ კაპიტულაციის სანაცვლოდ დასავლეთის ხელისუფალნი გორბაჩოვსა და შევარდნაძეს მუდმივ პოლიტიკურ მხარდაჭერას დაჰპირდნენ ყოფილი საბჭოთა კავშირის ქვეყნებში ძალაუფლების შენარჩუნებაში. ამგვარ ხელისუფალთა შორის არიან მაახსტრიხტის მესვეურები, რომელნიც ეროვნულ სახელმწიფოთა სუვერენიტეტის განადგურებას და „ერთიანი ევროპის“ შექმნას ისახავენ მიზნად. სწორედ ისინი ამყარებენ იმედს შევარდნაძეზე და ყოველნაირად ცდილობენ მის გადარჩენას“.

სამხედრო გადატრიალებით გაოცებული, შეძრული, და ემიგრაციაში მყოფი ზვიად გამსახურდია თავის ღია წერილში 1992 წლის 5 თებერვალს (დაიბეჭდა „სვობოდნაია გაზეტა“-ში №12, 1996 წ.) რუსეთის ფედერაციის პრეზიდენტს ბორის ელცინს სწერდა:

„პატივცემულო ბატონო პრეზიდენტო!

უკვე მეორე თვეა, რაც შეიარაღებულმა „ოპოზიციამ“ საქართველოში ამიერკავკასიის სამხედრო ოლქის მხარდაჭერით საომარი მოქმედებები დაიწყო ხალხის მიერ არჩეული კანონიერი ხელისუფლების წინააღმდეგ. იღვრება სისხლი. ქვეყანა გაპარტახების პირას დგას, ანარქიამ დაისადგურა.

საბრძოლო მოქმედებების დაწყებამდე „ოპოზიცია“ მკაცრად აკრიტიკებდა საქართველოს ოფიციალური ხელისუფლების პოლიტიკას, ვითომდაც დედმოკრატიის უქონლობის გამო, ამავ დროს კი გამალებით იარაღდებოდა. თანდათან ნათელი ხდებოდა, რომ საკუთარი ძალებით, ამიერკავკასიის სამხედრო ოლქის უშუალო დახმარების გარეშე იგი ვერ მოახერხებდა იმ ტექნიკისა და შეიარაღების შეძენას, რომელიც მას ამჟამად გააჩნია... „ოპოზიცია“ პირდაპირ აცხადებს, რომ ყოველივეს პრეზიდენტ ელცინის ბრძანებით, მას ამიერკავკასიის სამხედრო ოლქი აწვდის... შესაძლოა, ვინმე შეგვეპასუხოს, რომ ამგვარი მტკიცება დოკუმენტურ დასაბუთებას მოითხოვს, მაგრამ, მეორეს მხრივ, ყველა გაკვირვებულია ოფიციალური რუსეთის დუმილით საქართველოში მიმდინარე ამბებთან დაკავშირებით. აგრეთვე რუსეთის მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები, პირველ რიგში, ტელევიზია საქართველოში მომხდარ მოვლენებზე საუბრისას დუმს, რომ ქვეყანაში თვითნებობს დანაშაულებრივი სამხედრო ხუნტა და საფუძველი ეყრება საშინელ ტოტალიტარულ რეჟიმს, რომლის შედარება მხოლოდ გერმანულ ფაშიზმთან ან კამპუჩიაში პოლ პოტას რეჟიმთან თუ შეიძლება. საქართველოში დღეს არსებული რეჟიმი ღვრის უდანაშაულო ადამიანთა სისხლს, ხვრეტს მშვიდობიან მიტინგებს და დემონსტრაციებს, საკუთარი აზრის თავისუფალი გამოხატვისათვის აპატიმრებს ასობით ადამიანს. ამა წლის 2 თებერვალს, ხუნტის კრიმინალებმა დემონსტრაციის დროს 20 ადამიანი მოკლეს და 200-მდე დაჭრეს. ნუთუ დემოკრატიული რუსეთი ვერ ამჩნევს ყოველივე ამას?.. დუმილი ნიშნავს, რომ უსიტყვოდ ამართლებთ ტერორს, ადამიანის უფლებათა ფეხქვეშ გათელვას, დანაშაულებრივ ელემენტთა თარეშს, რომლებიც ოფიციალური ხელისუფლების სახელით გამოდიან.

აღსანიშნავია ისიც, რომ რუსეთის ტელევიზია, საქართველოს მოვლენების გაშუქებისას, აღშფოთებული მოსახლეობის მრავალათასიან მიტინგებს „ზვიადისტების მიტინგებს“ უწოდებს, ხოლო კანონიერი ქურდის ჯ. იოსელიანის კრიმინალურ ბანდებს, რომელნიც მშვიდობიან მიტინგებს ხვრეტენ, „სამთავრობო ჯარების“ და „სამართალდამცველი ორგანოების“ სახელწოდებით მოიხსენიებს.

საქართველოს ჰყავს კანონიერი პრეზიდენტი, პარლამენტი და მთავრობა, რომელთანაც ყოველთვის ჰქონდა ოფიციალური ურთიერთობა რუსეთის ფედერაციული რესპუბლიკის წარმომადგენლებს. გავიხსენოთ, თუნდაც ჩვენი შეხვედრა ყაზბეგში გასული წლის მარტში, როცა ჩვენს მიერ ხელმოწერილ იქნა ოქმი საქართველოსა და რუსეთს შორის ხელშეკრულების დადების თაობაზე. რა შეიცვალა მას შემდეგ? რამ გაიძულათ მტრული პოზიცია დაგეჭირათ ხალხის მიერ არჩეული ხელისუფლების მიმართ და უსიტყვოდ გეცნოთ სისხლის სამართლის დამნაშავეთა ხუნტა? როგორც სჩანს, თქვენს მიერ საქართველოს წინააღმდეგ მიმართული ამგვარი ზომები გამოწვეულია იმით, რომ რუსეთმა არ მიიღო ჩვენგან დაუყოვნებელი პასუხი ხელშეკრულების ხელმოწერისა საქართველოს დსთ-ში შესვლის თაობაზე. საქართველოს პრეზიდენტის გამოუცხადებლობა ალმა-ათის სახელმწიფო მეთაურთა შეხვედრაზე 1991 წლის დეკემბერში აიხსნება იმით, რომ 22 დეკემბერს ე.წ. ოპოზიციის შეიარაღებულმა ბანდებმა იერიში მიიტანეს საქართველოს პარლამენტის შენობაზე.

ამრიგად, თუ ე.წ. ოპოზიციის მტკიცება, საქართველოში განხორციელებულ პუტჩში რუსეთის მონაწილეობის შესახებ, უსაფუძვლოა, მოგიწოდებთ-თქვენ, ბატონო პრეზიდენტო, მოვუწოდებ რუსეთის პარლამენტსა და მთავრობას, გამოხატოთ თქვენი პრინციპული პოზიცია, ყველაფრის მიმართ, რაც საქართველოში ხდება. მოგიწოდებთ, სათანადო შეფასება მისცეთ კრიმინალური სამხედრო ხუნტის სისხლიან ქმედებებს, მოუწოდოთ გაეროს, მსოფლიოს ხალხებსა და მთავრობებს, გადაარჩინოს ქართველი ხალხი იმ კატასტროფისაგან, რომელიც მას ემუქრება სამხედრო გადატრიალების, კონსტიტუციური წყობის განადგურებისა და სისხლიანი ტოტალიტარული რეჟიმის დამყარების შედეგად. მხოლოდ ამით შეგიძლიათ საქმით დაამტკიცოთ, რომ რუსეთი მართლაც დემოკრატიული ქვეყანაა.

პრეზიდენტები მოდიან და მიდიან. ხანმოკლეა სამხედრო ხუნტების არსებობის ჟამიც, ვინაიდან საყოველთაო წყევლა-კრულვას იმსახურებენ. ხალხთა შორის კეთილი დამოკიდებულება კი მხოლოდ ურთიერთდახმარებას ემყარება განსაცდელისა და ძნელბედობის ჟამს.

ამგვარად არის სასურველი, წარმოვიდგინოთ ჩვენი ხალხების მომავალი“.

(გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

P.S. 2012 წლის 5 აგვისტოს, საღამოს 9 საათზე „რუსთავი-2“-მა მაყურებელი საგანგებოდ გააფრთხილა, რომ საინფორმაციო გადაცემის დამთავრებისთანავე ნაჩვენები იქნებოდა დოკუმენტური ფილმი... ავტორი გახლავთ თომა ჩაგელიშვილი და მისი „ნალვაწი“, რაღა თქმა უნდა, შეეხებოდა რუსეთის მიერ საქართველოში განხორციელებულ ტერორისტულ აქტებს და 1991-1992 წლების სამხედრო გადატრიალებებს!

თომა ჩაგელიშვილს უხილავი ხელი უკვე კარგა ხანია ეხმარება და უხვადაც აფინანსებს უსასრულოდ „შექმნას“ და სამზეოზე გამოიტანოს 1991-1992 წლებში მომხდარი სამხედრო გადატრიალებისადმი მიძღვნილი მასალა!

მიზანი მუდამ ერთი და იგივეა: პირდაპირ თუ ირიბად, მომხდარში დაადანაშაულოს ზვიად გამსახურდიას ხელისუფლება და, რაც უმთავრესია, ყოველგვარი პასუხისმგებლობა ააცილოს შევარდნაძეს.

აშკარაა, რომ თომა ჩაგელიშვილი და მისი მეგობარი ისტორიკოსები ცდილობენ დაამახინჯონ საქართველოს ისტორია და ყოველგვარი პასუხისმგებლობა ააცილონ არა მხოლოდ შევარდნაძეს, არამედ ევროამერიკელთა სპეცსამსახურებსაც.

ძვირფასო მკითხველო, „საერთო გაზეთში“ თქვენ უკვე კითხულობთ დოკუმენტურ თხზულებას „მწარე გაკვეთილები — ევროამერიკა, რუსეთი და საქართველო“. რა თქმა უნდა, თითოეულ თქვენგანს გაქვთ შესაძლებლობა შეადაროთ მოცემული ფაქტები იმას, რასაც თომა ჩაგელიშვილი გვთავაზობს!

საქმე ჩვენი სამშობლოს უახლოეს ისტორიას ეხება! აქ, პირუთვნელობა და დიდი ღირსებაა საჭირო რომმომავალ თაობას მართალი სიტყვა უთხრა და ჭეშმარიტი სიმართლე დაუტოვო!

იხილეთ „საერთო გაზეთი“
ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

ნიუ-იორკში მეცნიერებისთვის დღემდე უცნობი მონსტრი აღმოაჩინეს

ისტ რივერის რაიონში ჯილიმ და მისმა მეგობარმა უჩვეულო, დიდკბილებიანი მონსტრი იპოვეს. შეშინებულმა გოგონამ მოახერხა მისთვის ფოტო გადაეღო საკუთარი მობილური ტელეფონით. ჯილიმ ფოტოები სხვადასხვა გაზეთს გაუგზავნა.

აშშ-ის პარკების დეპარტამენტის პრეს-სპიკერის ვიკი კარპის შეხედულებით, მონსტრი შემწვარ ღორს ჰგავს, რომელიც ვიღაცამ ფანჯრიდან გადააგდო. მაგრამ ღორს ხომ გრძელი კუდი და თათები არა აქვს? ამაზე ვიკი კარპი არაფერს ამბობს. მეცნიერთა მტკიცებით, ცხოველი ძაღლს ყველაზე მეტად ჰგავს. მიმდინარეობს კვლევა, რა ტიპის მუტაციასთან შეიძლება გვქონდეს საქმე.

ადამიანებს შეუძლიათ 300 წელი იცოცხლონ?

1974 წელს ლიბანმა მოსთხოვა საფრანგეთს ის 12 მუმია დაებრუნებინა, რომლებიც 1921-26 წლებში ფრანგი მეცნიერების ჯგუფმა წაიღო ქვეყნიდან და შემდეგ დაიკარგა. დღემდე უცნობია, იყო თუ არა საფრანგეთის მიერ მიტაცებულ კოლექციაში ასაკოვანი მუმიები. ლიბანური მხარე იუწყება, რომ მუმიები ქალაქ ბიბლოსში აღმოაჩინეს ბაალბეკის სატაძრო კომპლექსში მე-20 ს-ის 20-იან წლებში.

ბრიტანეთის მუზეუმი უკვე 200 წელიწადია არ უბრუნებს საბერძნეთს პართენონის ბარელიეფებს, ხოლო ვენეცია უარზეა დააბრუნოს ბიზანტიის იმპერატორების სამეფო აღჭურვილობანი. ლიბანური პრესა იტყობინება, რომ საფრანგეთის სპეცსამსახურების ლაბორატორიებში, ნახევარი საუკუნეა უკვე, რაც მუმიების დეტალური შესწავლა მიმდინარეობს, რადგან ჯერ კიდევ 1962 წლიდან მუმიების ანალიზმა აჩვენა, რომ 12 ფინიკიური მუმიიდან თითოეული მათგანი 300 წლის ასაკში გარდაიცვალა.

სიცოცხლის ხანგრძლივობა ფინიკიაში სახელმწიფო დონეზე ყოფილა ატანილი. როგორც არქივის დირექტორი ალექსანდრ ჯემირი იტყობინება, მეფე ხირამ I, რომელიც ჩვ.წ.აღ-მდე 969-996 წლებში მეფობდა, უბრძანა გრაალის მცველებს შეექმნათ მუდმივი ახალგაზრდობის რეცეპტი. ამისთვის აშენდა ორი ტაძარი ბიბლოსში და ბაალბეკში. რა მოხდა შემდეგ — უცნობია, რადგან მეფე ხირამი 53 წლის ასაკში გარდაიცვალა.

მაგრამ უბრალო ხალხი მაინც ეძებდა სიცოცხლის ხანგრძლივობის გასაღებს. კართაგენში პუნიკური ომების დაწყებამდე ქალებს უფლება ეძლეოდათ წელიწადში ერთხელ დახოცილი მონების სისხლში ებანავათ მთვარის ღვთაება ტანიტის საპატივცემულოდ, ეს ღვთაება ოცი წლით „ახალგაზრდავებდა“ მის თაყვანისმცემელს. 264 წ. ჩვ.წ.აღ-მდე ეს მხეცური პროცედურა ქალაქის საბჭომ გააუქმა. სისხლში ბანაობა მხოლოდ ტანიტის საპატივცემულოდ იყო შესაძლებელი, ნებისმიერ სხვა შემთხვევაში — არა.

ბაალის ტაძარში არქეოლოგებმა აღმოაჩინეს ოთახები, რომლებიც სავსე იყო ადამიანთა ძვლებით, — ამბობს ისტორიკოსი რასიმ გაიდარი. ბაალი სასწაულმოქმედი „ღმერთი“ იყო, მას პატარა ბავშვებსაც კი სწირავდნენ.

კვლევების შედეგად ცხადი ხდება, რომ ის 12 მუმია ეკუთვნის ქურუმებს, რომლებმაც შექმნეს „სიცოცხლის ელექსირი“.

ცნობილია, რომ ეგვიპტის ფარაონების დინასტიის წარმომადგენლები და თვით რამზესი 25-30 წლის ასაკში გარდაიცვალნენ. მაშინ 40 წლის ადამიანი მოხუცებულად ითვლებოდა. ბიბლია ამბობს, რომ ადამმა 930 წელიწადი იცოცხლა, მისი ვაჟი — სემი — 912 წლის იყო, ნოემ — 950 წელი იცოცხლა. ყველაზე დიდხანს მათუსალამ გაძლო, ის სამოთხეში მოხვდა მაშინ, როცა 969 წლის იყო. 90 წლის ასაკში, თუ ბიბლიას დავუჯერებთ, ქალები შვილებს შობდნენ, ხოლო 125 წელი სიბრძნის წლად ითვლებოდა. საეკლესიო ისტორიკოსი ევსევი კესარიელი თავის ჩანაწერებში 5 ფარაონზე ჰყვება. ისინი 100 წელიწადი მართავდნენ ქვეყანას. იგი აღწერს შემთხვევას, როცა ფარაონი პეპი II 6 წლის ასაკში ავიდა ტახტზე და მართავდა 94 წელიწადი (2184 წელი ჩვ.წ.აღ-მდე). არსებობს ცნობები, რომ პეპი II-მ 400 წელი იცოცხლა.

ის კი არა, უძველეს მემატიანეთა შორის კამათი მიმდინარეობდა, რატომ იყო ზოგიერთი ადამიანი „უკვდავი“, ხოლო ზოგიერთი — არა. მეცნიერები საუბრობენ ეთიოპიაში აღმოჩენილ ერთ ისტორიულ წყაროზე, რომლის მიხედვით, ბევრი ეთიოპიელი მეფე და მისი გარშემომყოფნი 200 წელი ცოცხლობდნენ.

საქმე ისაა, რომ დაახლოებით 3000 წლის წინათ ადამიანები 3-5 საუკუნე ცოცხლობდნენ. რითი და რა საშუალებებით, ამაზე პასუხი, ჯერჯერობით, არ არსებობს.

ალკოჰოლი გონებას ააქტიურებს

ილინოისის შტატის უნივერსიტეტის ფსიქოლოგებმა კვლევა ჩაატარეს აღმოჩნდა, რომ მამაკაცები, რომლებსაც ალკოჰოლი ჰქონდათ მიღებული უფრო ლოგიკურად წყვეტდნენ პრობლემებს. კვლევაში 40 ახალგაზრდა მამაკაცი მონაწილეობდა, მათ ნახევარმა ორი ლიტრი ლუდი მიიღო, დანარჩენი მათგანი სრულიად ფხიზელი იყვნენ. მათ მისცეს სხვადასხვა დავალებები. ფხიზელ მამაკაცთა 40 პროცენტი, რომლებსაც გარკვეული დრო ჰქონდათ თავსატეხის ამოსახსნელად, ამ ამოცანის შესასრულებლად 15,5 სეკუნდს მოუნდნენ, ხოლო ნასვამმა მამაკაცებმა დავალების შესრულებას 12 სეკუნდი მოანდომეს.

აღმოჩნდა, რომ ალკოჰოლი ანალიტიკურ უნარს ააქტიურებს, ის აძლიერებს შემოქმედებით უნარსაც.

მოამზადა ანა ვადაჭკორიამ

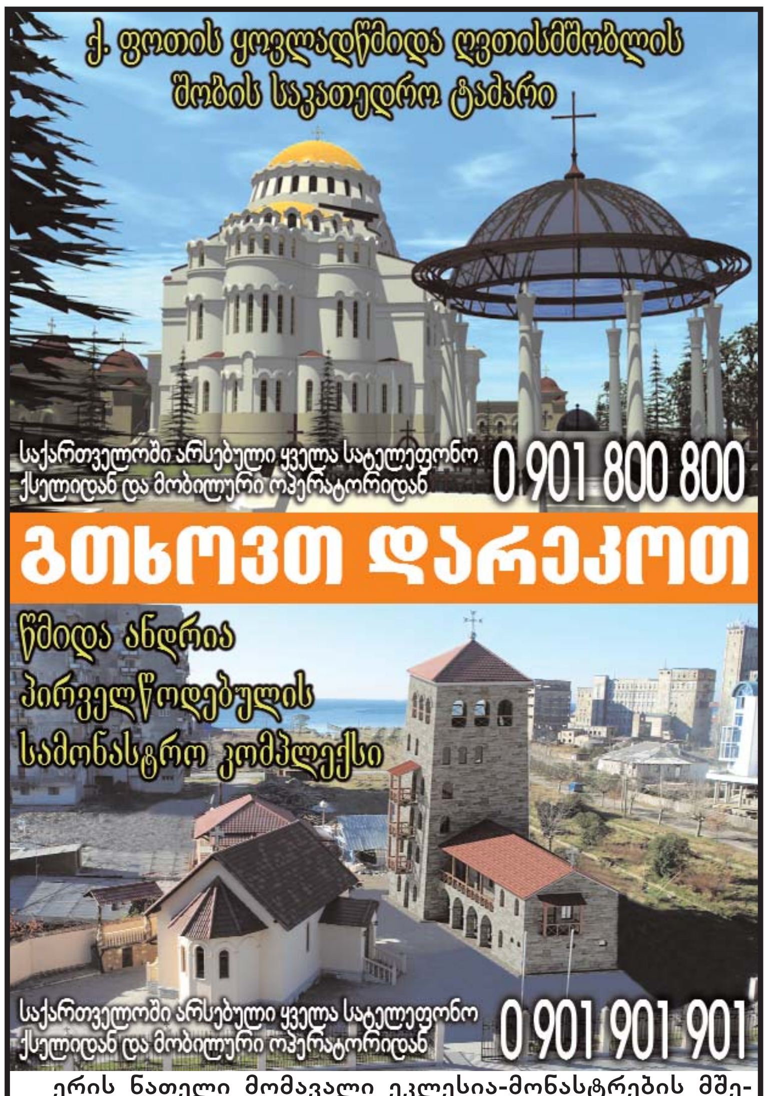

ერის ნათელი მომავალი ეკლესია-მონასტრების მშენებლობაშია, მიიღეთ მონაწილეობა წმიდა ანდრია პირველწოდებულის მონასტრის მშენებლობაში. უფალი შეგეწევათ. ბედნიერი ადამიანი - მორწმუნე ადამიანია.

რომ გწამდეს - უნდა დაიჯერო, რომ გჯეროდეს - უნდა გინდოდეს, მადლი რომ მოიპოვო - უნდა გსურდეს. ქართველნო, ერთად ღვთისაკენ!

ღმერთმა დაგლოცოთ და გაგაძლიეროთ!

ასტროლოგიური პროგნოზი

ვერძი — ეს კვირა თქვენთვის შედარებით შფოთიანი და საინტერესო იქნება. ემოციები ცოტა მოთოკეთ, თორემ გარშემო მყოფებთან შეიძლება ურთიერთობა გაგირთულდეთ.

კურო — მოსალოდნელია რომანტიკული შეხვედრები, შეიძლება რაიმე შეიცვალოს თქვენს პარტნიორთან ურთიერთობაში. თუ არსებული გარიგებები სხვადასხვა მიზეზების გამო არ იძლეოდა დადებით ეფექტს, ისინი ამ კვირაში სასიკეთოდ დასრულდება.

ტყუპები — დარწმუნებული იყავით, რომ ამ კვირაში ყველა საკითხში წარმატების დიდი შანსი გაქვთ. იგრძნობთ შემოქმედებით და აქტიური ენერგიის მოზღვავებას.

კირჩხიბი — ამ კვირაში მნიშვნელოვან პრობლემებს გადაწყვეტთ და შეძლებთ, დაასრულოთ გარკვეული საქმეები.

ლომი — ნუ განმარტოვდებით, თორემ პრობლემის მოგვარების ნაცვლად დეპრესიაში ჩავარდებით. უქმე დღეებში დაივიწყეთ სამსახურთან დაკავშირებული პრობლემები და დაისვენეთ.

ქალწული — ამ კვირაში შეძლებთ პრობლემებისგან თავის დაღწევას. მოიპოვებთ წარმატებას ბიზნესსა და პროფესიულ საქმიანობაში.

სასწორი — ეს კვირა დადებითი იქნება სასწორთა უმრავლესობისათვის მატერიალური კეთილდღეობის გასაუმჯობესებლად.

მორიელი — ამ კვირაში თუ თქვენს პრობლემებს არ მოაგვარებთ, გარწმუნებთ, აუცილებლად შეგეცვლებათ გუნება-განწყობილება. მოსალოდნელია კონფლიქტების შემცირება.

მშვილდოსანი — მოსალოდნელია ყოფითი პრობლემები. ეცადეთ, მშვიდი ატმოსფერო შეიქმნათ. ჩაუკვირდით სირთულეებს და საკუთარ თავში ეძებეთ გამოსავლის პოვნის შესაძლებლობა.

თხის რქა — თხის რქათა უმრავლესობამ ამ კვირაში აქტიურობა უნდა გამოიჩინოს. გელით წარმატება ბიზნესში, შემოქმედებით საქმიანობასა და სასიყვარულო ურთიერთობაში.

მერწყული — შეეცადეთ, მაქსიმალურად გამოიყენოთ თქვენი ფიზიკური და სულიერი ძალები სასურველი საქმისთვის. ხელმძღვანელ პირებთან ურთიერთობა გაგიუმჯობესდებათ.

თევზები — ამ კვირაში შესაძლებელი გახდება არა მარტო თქვენ გარშემო მყოფი ადამიანების შეცვლა, არამედ ახალი საქმიანობის დაწყებაც, რომელიც ძალზე საინტერესო და პერსპექტიული იქნება.

`saerTo gazeTis~ iuridiuli konsultacia

„საერთო გაზეთის“ მკითხველთა შეკითხვებს პასუხობს გაზეთის იურიდიული კონსულტანტი, ადვოკატი

მთვარისა კევლიშვილი.
ტელ.: 2 79 63 91;
0 790 60 64 69;
5 93 78 64 69

* * *

— ითვალისწინებს თუ არა სისხლის სამართლის საპროცესო კანონმდებლობა განაჩენის აღსრულების გადავადებას?

— ითვალისწინებს.

სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 283-ე მუხლის მიხედვით, იმ მსჯავრდებულის მიმართ, რომელსაც სასჯელად დაუნიშნა თავისუფლების აღკვეთა, განაჩენის გამომტანმა სასამართლომ სახელმწიფო სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნის საფუძველზე, იმავე განაჩენით, ხოლო მისი გამოტანის შემდეგ ზეპირი მოსმენის გარეშე, განჩინებით, შემდეგი საფუძვლების არსებობისას:

ა) მსჯავრდებული დაავადებულია მძიმე ავადმყოფობით, რაც ხელს უშლის სასჯელის მოხდას,

მის გამოჯანმრთელებამდე ან ჯანმრთელობის მდგომარეობის არსებითად გაუმჯობესებამდე;

ბ) მსჯავრდებული განაჩენის აღსრულების მომენტისათვის ორსულადაა — მშობიარობის შემდეგ 1 წლამდე.

განაჩენის აღსრულების გადავადების საკითხს სასამართლო განიხილავს მსჯავრდებულის მიერ ადვოკატის კანონიერი წარმომადგენლის ან სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის თავმჯდომარის შუამდგომლობით.

* * *

— დავაყენეთ საკითხი ნასამართლობის მოხსნაზე, რაზეც სასამართლომ უარი გვითხრა. გვაქვს თუ არა უფლება, იმავე მოთხოვნით მივმართოთ სასამართლოს?

— გაქვთ.

ნასამართლობის მოხსნაზე უარის თქმის შემთხვევაში, შუამდგომლობის ხელახლა დაყენება შეიძლება მხოლოდ 6 თვის შემდეგ.

* * *

— სისხლის სამართლის საქმეზე რა შემთხვევებში დაუშვებს განსახილველად საკასაციო საჩივარს საკასაციო სასამართლო.

— საკასაციო სასამართლო უფლებამოსილია ზეპირი მოსმენის გარეშე შეამოწმოს საკასაციო საჩივრის დასაშვებობა.

საკასაციო საჩივარი დასაშვებია, თუ:

ა) საქმე მნიშვნელოვანია სამართლის განვითარებისა და ერთგვაროვანი სასამართლოს პრაქტიკის ჩამოყალიბებისათვის;

ბ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება განსხვავდება ამ კატეგორიის საქმეებზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მანამდე არსებული პრაქტიკისაგან.

გ) სააპელაციო სასამართლომ საქმე განიხილა მნიშვნელოვანი სამართლებრივი ან საპროცესო დარღვევით, რასაც შეეძლო არსებითად ემოქმედა საქმის განხილვის შედეგზე.

* * *

— შეიძლება თუ არა საკასაციო სასამართლოში დამძიმდეს მსჯავრდებულის მდგომარეობა?

— შეიძლება.

— სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 308-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, საკასაციო სასამართლოს უფლება აქვს, გამამართლებელი განაჩენის ნაცვლად გამამტყუნებელი განაჩენი გამოიტანოს, გამოიყენოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის უფრო მკაცრი მუხლი, დანიშნოს უფრო მკაცრი სასჯელი ან სხვა გზით გააუარესოს მსჯავრდებულის მდგომარეობა, თუ ბრალდების მხარემ შეიტანა საკასაციო საჩივარი სწორედ ამ მოთხოვნით და თუ მას ასეთი პოზიცია ეკავა პირველი ინსტანციისა და სააპელაციო სასამართლოებში.

* * *

— რა შემთხვევებში გადაეცემა სისხლის სამართლის საქმე განსახილველად დიდ პალატას?

— სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 304-ე მუხლის მიხედვით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის საქმის განმხილველ შემადგენლობას შეუძლია განჩინებით საქმე გადასცეს დიდ პალატას, თუ:

ა) საქმის განხილვასა და გადაწყვეტას განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს ერთგვაროვანი სასამართლო პრაქტიკის ჩამოყალიბებისათვის;

ბ) საქმე თავისი შინაარსით წარმოადგენს იშვიათ სამართლებრივ პრობლემას.

* * *

— რა ვადაში შეიტანება სააპელაციო საჩივარი?

— სააპელაციო საჩივარი შეიტანება განაჩენის გამომტან სასამართლოში მისი გამოცხადებიდან 1 თვის ვადაში. (მუხლი 293).

qaluri alkoholizmi _
კიდევ ერთი დარტყმა ქართულ გენოფონდს

ჩვენს უბანში ერთი მივარდნილი ეზოდან ხშირად გამოდის ხმაურის, ლანძღვის, ხან ჭურჭლის მსხვრევის ხმაც. ისმის მეზობლების უკმაყოფილო ბუზღუნი, გადაძახილ-გადმოძახილი, გაშველება, პატრულიც არაერთხელ გამოჩენილა, მოგვარდება საქმე, მეორე დღეს ჭორ-მართალის გარჩევა მიდის. "ცხადია, ბუნაგია, სვამენ. — ამბობს ერთი, — ელისომ მოიყვანა თავისნაირები და გააბეს სმა, ქალებს შეხედე, ქალებს, კაცები არ გამოდიან მაქედან ისეთი მთვრალები, როგორც ესენი..." ჩაწყნარდება სიტუაცია, გადის დრო, ისევ მეორდება მსგავსი სცენები.

ეს ერთ-ერთ უბანში ხდება, მაგრამ მსგავსი თავშეყრის ადგილები ძალიან მრავლადაა, რისი ერთადერთი მიზეზიც დალევაა. ჩვენ ამ შემთხვევაში, ყურადღებას გავამახვილებთ ქალურ ალკოჰოლიზმზე, რაც ერთობ აქტუალურია ჩვენს ქვეყანაში.

30-40 წლის მამაკაცების თაობას თავს გადახდა სამამულო და სამოქალაქო ომები, რამაც მასიური განარკომანება, გალოთება და ათასი სხვა უბედურება გამოიწვია, რითაც პირველი დიდი დარტყმა მიიღო ჩვენმა გენოფონდმა, მაგრამ ჯერჯერობით ხმამაღლა არ ლაპარაკობენ ქალური ალკოჰოლიზმის შესახებ. სასმელს ეტანებიან 30-40 წლის ქალები, უმცროსი თაობაც. მიზეზი, უმეტეს შემთხვევაში, პირად ცხოვრებაში შექმნილი პრობლემებია. არ უმართლებს ქალს და სასმელში კლავს დარდს. დავუბრუნდები ისევ ჩემს უბნელს:

„— ელისო, ნუღარ დალევ, იქნებ შეეშვა", — ეუბნება ერთ—ერთი კეთილისმსურველი.

„— ეჰ, რა დროს ჭკუის დარიგებაა, გვიანია, — პასუხობს ის ნაღვლიანი თვალებით. ამას რა სჯობია. — ბოთლზე მიუთითებს. ეს რომ არა, ცოცხალი აღარ ვიქნებოდი. ხომ იცი, 14 წლისა ვიყავი, როცა შემიყვარდა. დღემდე მიყვარს. მოგონებებით ვცხოვრობ. როცა გრძნობითვე მიპასუხა, ჩემზე ბედნიერი არავინ იყო. გავიდა წლები შეხვედრებში, იმაზე ოცნებებსა და გეგმებში, როგორი ცოლი ვიქნებოდი. დედამისმა არ დაუშვა ჩვენი ქორწინება. რაღაც იდეალურ რძალს ეძებდა. ამიტომ დავრჩი ასე. იმან მოიყვანა ცოლი. დედამთილის იმედები როგორ გაამართლა, არ ვიცი, მაგრამ ამითი მე რა! მერე ჩემს ოჯახში დაიწყო პრობლემები. მამა დამეღუპა, დედამ და ნათესავებმა ქმარი, პატრონი გინდაო. გამირიგეს ვიღაც. ორი წელი ვიცხოვრე მასთან. ვერ შევიყვარე, დავშორდით. ამ დაშორებამ ის მოიტანა, რომ შევხვდი ჩემს ცოლიან შეყვარებულს და მასთან განვაახლე ურთიერთობა. ის ცოლს ღალატობდა, მაგრამ ჩემთვის სულ ერთი იყო ყველაფერი. საყვარლები გავხდით და ამითაც უზომოდ ბედნიერი ვიყავი. არც ეს გაგრძელებულა დიდხანს. ცოლმა გაიგო ჩვენი ურთიერთობის ამბავი, რასაც სკანდალი მოჰყვა. დავრჩი ისევ მარტო. ვეღარავინ მიეკარა ჩემს გულს. ვმუშაობდი, გავიჩინე ნაცნობობა. ბევრი ვნახე ჩემნაირი უბედური, ვიკრიბებოდით, ვსვამდით, ვუზიარებდით ერთმანეთს გულისნადებს. ასე გავიდა დრო და შევეჩვიე ამ ოხერს. ჩემი მეგობრები ჩემს თვალწინ ბერდებიან, ფერი ეკარგებათ, თვალები უცვივდებათ. მათ სახეში ჩემს თავს ვხედავ. სარკეში ჩახედვა აღარ მინდა. რა იქნებოდა გამართლებოდა, მყოლოდა კარგი ქმარი, ის, ვინც მეყვარებოდა", — ხრის, თვალებს, ცრემლები მოსდის, ჭიქას ეტანება. ეს ხომ არაა გამოსავალი, — ვეუბნებით, თავი უნდა აიყვანო ხელში, რა იცი, მომავალში რა გელოდება. აზრი არ აქვს, არ გვისმენს.

„ჩემი კლასელი დაღუპულა", — მეუბნება ნაცნობი ქალი, — "ქუჩაში იპოვეს. აღარც შვილები აქცევდნენ ყურადღებას. ქმარმა ადრე მიატოვა. წლების მერე შეუყვარდა ვიღაც, ერთ წელიწადში ისიც გაქრა. ამას მეორე მოჰყვა. ხომ იცი, ქალი ბედნიერებას ეძებს, ხან რისკზე წასვლაც სჭირდება და ბოლოს რა გამოდის? ჰოდა, ასე გაქრა ყველა მისი ცხოვრებიდან, დარჩა სასმელი. მიკვირს, შვილებმა როგორღა ჰკრეს ხელი. გავიგე, სადაც არის დასაფლავებული, ვნახე საფლავი. ვიტირე. ის ხომ მართლაც კარგი ადამიანი იყო. ნეტავი, ახლოს ვყოფილიყავი მასთან, რამდენ რამეს ვეტყოდი, იქნებ გადამერჩინა."

„— ვსვამ და ეს ჩემთვის ბედნიერებაა, — მეუბნება ქალი არეული თვალებით. არც მინდა შევეშვა. ფხიზელი გაბოროტებული ვარ, მთვრალი ბედნიერი. ვზივარ რამდენიმე მეგობართან ერთად საღამოობით (ისეთებთან, "საბუტილნიკებს" რომ ეძახიან) ვსვამ და ველოდები ვიღაცას. ჩემი კარი სულ ღიაა. რამდენიმე წლის წინ დიდი სიყვარული მეწვია. არც მირეკავდა, კარს ღიას ვტოვებდი და შემოდიოდა, იცოდა, რომ ველოდებოდი. ერთ დღესაც დამთავრდა ჩემი ბედნიერება. აღარ შემოსულა. გავსულელდი, კიდევ გავაღე კარი, როცა მეგონა, რომ ყველაფერი კარგისკენ შეიცვლებოდა და გამქურდა ჩემმა ახალმა შეყვარებულმა. მერე კიდევ სხვამ აქეთ მოინდომა ჩემი ბინის ბუნაგად გამოყენება... გამიტყდა გული, მივეძალე სასმელს, მიქარვებდა დარდს. ვზივართ ასე საღამოობით და ვსვამთ, მაგრამ ჩემი კარი ისევ ღიაა, ახლა არავინ მიყვარს და არც არავის ვუყვარვარ (მგონი, არც ვყვარებივარ), მაგრამ მაინც ველოდები. ხან გაბოროტებული შევყურებ, ნასვამი როცა ვარ — იმედიანად. თუ ვინმე მოხურვას მოინდომებს, ვეჩხუბები. იყოს ღია."

ქალური ალკოჰოლიზმი არც საზღვარგარეთაა უცხო და ბევრი ქვეყნისთვის მოძველებული პრობლემა გახლავთ, მაგრამ ჩვენს დემოგრაფიულ მდგომარეობას ლახვარივით ურტყამს. პროცესი 90-იან წლებში გამწვავდა. ერთ-ერთ რაიონში ვიყავი ნათესავთან სტუმრად და მეზობელი ქალი დამხვდა გალოთებული. ბავშვებს თურმე ქატოს აჭმევდა, პური რომ არ მოეპოვებოდათ. მოგეხსენებათ, ჯერ ქალაქში რა იყო და პროვინციებმა ხომ ნამდვილი ჯოჯოხეთი გამოიარეს. ამ ცოტა ხნის წინ კიდევ ვინახულე, მომიყვა მაშინდელი ამბები: "ვიჯექი უშუქო გრძელ ღამეებში, თუ რაიმე საჭმელად ვარგისი იყო, ბავშვებს ვუნახავდით, მე ცოტას თუ წავკიკნიდი რამეს, მაგრამ, სამაგიეროდ, გვქონდა ღვინო. ეს მიკლავდა შიმშილს და დარდს მიმსუბუქებდა. მივეძალე, მივეჩვიე და მერე, როცა ცოტა გამოსწორდა მდგომარეობა, წლები დამჭირდა, რომ ცხოვრების ნორმალურ კალაპოტს დავბრუნებოდი. გავაანალიზე ჩემი სიტუაცია, ავიყვანე თავი ხელში, შვილებმაც მოახდინეს გავლენა. ყველა ქალს ვურჩევ: რაც არ უნდა მოხდეს, არ მიეძალოს ალკოჰოლს, არაა გამოსავალი. არც დარდს ჩაგიკლავთ, თუ დროებით შეგიმსუბუქებთ, ათმაგად უარესად მოგიბრუნდებათ."

გავავლოთ პარალელი: 90-იან წლებში გაუსაძლისმა პირობებმა მიიყვანა ბევრი აქამდე. არც ახლაა აყვავებული ჩვენი ქვეყანა, მაგრამ ქალებისთვის ალკოჰოლიზმის მიზეზი, ძირითადად, პირადული წარუმატებლობაა. არ აქვს მნიშვნელობა ფენას, საზოგადოებას. ყველგან შეხვდებით ასეთ სურათს და საშიშროება დღითი დღე იზრდება. ისევ თანამედროვე ქართველი ქალის პრობლემებამდე მივედით. ალკოჰოლიზმი ძალიან აქტუალური და მწვავეა საქართველოსთვის, როცა ისედაც ათასგვარი ხერხებით და გზებით ხელი ეწყობა ქართული გენის განადგურებას.

იყავით ფხიზლად.

თამუნა ქადაგიძე

agvisto, 2008 weli